

**СВИДЕТЕЛСТВА ВЪРХУ
СЕКСУАЛНОТО
ПОВЕДЕНИЕ,
ПРЕЛЮБОДЕЙСТВОТО И
РАЗВОДА**

Е. Вайт

**СОФИЯ
2013**

Издателство "Нов живот"
София, ул. "Солунска" 10

Второ издание

© **Testimonies on Sexual Behavior, Adultery and Divorce**
Ellen G. White

Свидетелства върху сексуалното поведение, прелюбодейството и развода
Е. Вайт

Превод от английски: *Емануил Георгиев*

Редактор: *д-р Антон Иванов*

Технически редактор и предпечатна подготовка: *Георги Васев*

Оформление на корицата:

Съдържание:

Съдържание:.....	3
Предговор.....	5
Използвани съкращения:.....	7
Глава I	9
Бракът	9
1. Важни факти и принципи.....	9
2. Предупреждения и съвети.....	13
3. Индивидуалност	16
4. Повторно встъпване в брак на вдовици и вдовци.....	20
Глава II	25
Брак с невярващ.....	25
5. Поведението на християнина.....	25
Глава III	34
Съпруг с телесен недостатък.....	34
6. Съвети към Уолтър и Лора.....	34
7. Съвет към втората тъща на Уолтър.....	42
8. Провалът на втория брак на Уолтър	46
Глава IV.....	48
Раздяла и причина за развод.....	48
9. Раздяла	48
10. Причини за развод.....	49
Глава V.....	51
Разврат и прелюбодейство.....	51
11. Грехът разврат.....	51
12. Незачитане на седмата Божия заповед	61
13. Потискане на греховни мисли и подбуди	64
Глава VI.....	69
Крайности в сексуалното поведение и техните последици.....	69
14. Крайности в брачното сексуално поведение.....	69
15. Петинг и предбрачни полови връзки	74
16. Хомосексуалност.....	75
17. Мастурбация.....	77
18. Полова извратеност с деца	79

Глава VII.....	82
Съвети към хора с морални проблеми	82
19. Съпруга	82
20. Дългогодишен адвентист и неговата любовница	83
21. Служител в болница	91
22. Управител на санаториум.....	92
23. Възможен управител на санаториум	97
24. Лекар	99
25. Колпортьор	102
26. Евангелизатор.....	104
27. Почитан проповедник.....	113
28. Пастор с голямо внимание	120
29. Четирима нечестиви служители	124
30. Помощници на Е. Вайт	128
Глава VIII	135
Небиблейски бракове.....	135
31. Уважение към небиблейските бракове	135
32. Брат Дж.	136
33. Стивън Белден	138
34. Уйлям Е. (Част I).....	139
Глава IX.....	141
Съвети към църковни администратори	141
35. Уйлям Е. (Част II).....	141
36. Апел към проповедници.....	145
37. Съвет към Президент на Генералната конференция	147
38. Съвети към мисиите в градовете и към ръководителите на различни църковни институции	149
39. Прелюбодеецът и църковното членство	152
40. Изявление на Е. и Дж. Вайт	154
Глава X.....	156
Любов към съгрешилите и изкушаваните	156
41. Божията любов към грешника	156
42. Да разбираме другите	160
Приложение А	165
Мастурбация и психични отклонения.....	165
Приложение Б	166
Един от ранните църковни проблеми.....	166

Предговор

Тази книга не е предназначена за широк кръг читатели. Много от писмата, цитирани в нея, са били изпратени до библейски работници, извършили някаква греховна постъпка. Тъй като Е. Вайт е водела обширна кореспонденция с проповедници и други евангелски работници, това не бива да ни учудва. Но въпреки всички грешки и грехове на тези, на които е писала, Е. Вайт е имала голямо доверие в служителите на Църквата на адвентистите от седмия ден.

На 85-годишна възраст Е. Вайт изпраща две вест, които да бъдат прочетени на сесията на Генералната конференция през 1913 г. В първата вест тя уверява делегатите: *"Макар че съм много обезпокоена от отношението на някои хора към развитието на Божието дело на Земята, имам силно доверие в евангелските работници, работещи като мисионери, и вярвам, че когато се обединят и се смирят пред Господа и Му се посветят наново за евангелска служба, на тях ще им се даде възможност да вършат Неговата воля."* (2 ИВ, с. 401, 402)

В своята втора и последна вест до Генералната конференция Е. Вайт заявява: *"Когато през нощта не мога да спя, издигам сърцето си в молитва към Бога. Той ме укрепва и ми дава увереност, че е със Своите служители в родното ни мисионерско поле и в далечни страни. Аз съм насърчена и благословена, когато осъзнавам, че израилевият Бог все още ръководи Своите люде и че Той ще бъде с тях до самия край"* (2 ИВ, с. 406).

От тази увереност разбираме, че моралните проблеми, за които се говори в книгата, не са били масови, широко разпространени. Но тъй като съвременните морални проблеми са подобни на тези от миналите десетилетия, ние вярваме, че много писма, писани от Е. Вайт преди повече от век, съдържат предупреждения и апели, в които трябва да се вслушаме. Що се отнася до използването на писмата ѝ, Е. Вайт казва: *"Опитвам се с Божия помощ да пиша писма, които да помагат не само на тези, на които са изпратени, но и на много други хора, нуждаещи се от тях"* (Писмо 79, 1905 г.).

Настоящата компилация не е предназначена да служи като наръчник от правила за справяне с неморалността, брачната невярност или противобиблейския развод и повторната женитба. Никой наръчник не може да обхване всички случаи на отклонение. Когато У. С. Вайт бил помолен да даде авторитетното мнение на своята майка, което да служи като образец, с който да се разрешават проблемите с всички небиблейски връзки, той отговорил: *"След като прочетох документа, който Ви изпращам днес, осъзнах, че може би ще кажете: "Е, добре, той не ни даде нищо авторитетно от сестра Вайт, което да отговори на въпроса". Мисля обаче,*

че от това, което ви изпращам, ще видите, че намерението на сестра Вайт е от нейното перо да не излиза нищо, което може да бъде използвано като правило за справяне с проблемите на брака, развода, повторната женитба и прелюбодейството. Тя почувства, че отделните случаи, в които сатана е заплел хората в сериозни нарушения, са толкова разнородни и толкова сериозни, че споделянето на нещо, което може да бъде приемано като правило за разрешаването на такива случаи, би било погрешно разбрано и погрешно прилагано" (У. С. Вайт до С. П. Болман, 6 януари 1931 г.).

Напълно сме съгласни с мнението на Е. Вайт. Моралните проблеми са сложни. Няма две положения, които да са абсолютно еднакви. Всеки има нужда сам да изследва нещата и, макар и да има съвсем малки разлики, всяка ситуация изисква различен подход. Винаги ще има нужда от Светия Дух, Който да е Божествен ръководител и съветник на тези, които са изправени пред морални проблеми.

Всички имена в книгата са истински, но при цитирането на отделните случаи са поставени букви от азбуката вместо фамилното име. Заглавията на главите и подзаглавията са дадени от съставителите.

Надяваме се и се молим книгата, попаднала в ръцете на истински духовна църква, да допринесе за повдигането на моралните принципи сред църковните членове. В същото време да даде утеха, насърчение и надежда за тези, чиито сложни морални проблеми изглеждат невъзможни за разрешаване от човешка гледна точка.

Борд на доверениците на Настоятелството "Е. Вайт"

Използвани съкращения:

АД	- Адвентен дом
АМ	- Апел към майките
АБК	- Адвентен библейски коментар
ЖИ	- Животът на Исус
РДВ	- Ръководство за детско възпитание
В	- Възпитанието
ОХВ	- Основи на християнското възпитание
БГК	- Бюлетин на Генералната конференция
ПМУ	- Писма до младите ухажори
УХЛ	- Ум, характер, личност
МПБ	- Мисли от планината на блаженствата
СВЛ	- По стъпките на Великия Лекар
ПП	- Патриарси и пророци
РХ	- Сп. "Ривю енд херълд"
ДД	- Духовни дарби
ИВ	- Избрани вести, т. 1
СС	- Специални свидетелства
ЗВ	- Сп. "Знамения на времето"
СЦ	- Свидетелства към църквата
СП	- Свидетелства към проповедниците
С	- Свидетелства

Вт.	- Второзаконие
Пс.	- Псалми
Пр.	- Притчи
Екл.	- Еклисиаст или проповедник
Ез.	- Езекил
Римл.	- Посланието към Римляните
Фил.	- Посланието към Филипяните
Еф.	- Посланието към Ефесяните
Гал.	- Послание към Галатяните
1Петр.	- 1 ^{во} Петрово послание
2Коринт.	- 2 ^{ро} послание към Коринтяните
Евр.	- Посланието към Евреите
Откр.	- Откровението на Йоан

Глава I

Бракът

1. Важни факти и принципи

Божият първоначален план. Бог отпразнува първата сватба. Така тази институция бе учредена от Начинателя и Създателя на Вселената. *"Женитбата нека бъде на почит"* [Евр. 13:4]. Тя бе един от първите дарове, дадени от Бога на човека; също и една от двете институции, които след грехопадението Адам пренесе през райските двери. Когато Божиите принципи в това отношение бъдат признавани и спазвани, бракът е благословение. Той пази чистотата и щастието на човечеството, задоволява социалните нужди на човека, издига физическото, интелектуалното и моралното му естество (ПП, с. 46).

Одобрена от Бога и в наше време. През 1885 г. Е. Вайт заявява: *"В епохата, когато земната история приближава своя край и ще навлезем във време на бедствия, каквито никога не е имало, колкото по-малко бракове се сключват, толкова е по-добре"* (С, т. 5, с. 366). Очевидно тя е вярвала, че краят на света е предстоящ. Но Христовото завръщане се забавя. През 1901 г. Е. Вайт пише: *"Може би ще трябва да останем в този свят поради неподчинението, продължило много години"*. Тя продължила да дава съвети по проблемите на брака през целия си живот. Сами по себе си храненето, пиенето и жененето не са грях. По времето на Ной човек да се ожени е било толкова законно, колкото е и днес, стига това, което е законно, да бъде използвано правилно и да не се стига до греховни крайности" (РХ, 25 септември 1888 г.)

За брака бих казала следното: *"Четете Божието слово. Дори сега, в последните дни на световната история, адвентистите от седмия ден се женят..."*

Ние като народ никога не сме забранявали брака, освен когато е било очевидно, че ще бъде нещастие и за двете страни. Но дори и в такива случаи само сме давали съвети (Писмо 60, 1900 г.).

Подготовка за небето. Нека помнят, че земният дом е символ, както и средство за подготовка за небесния дом (СВЛ, с. 363).

Бог иска домът да бъде най-щастливото земно място, символ на дома в небето. Като изпълняват брачните задължения в дома, хората свързват интересите си с Исус Христос, упоават на Неговата десница и на Неговите

обещания. Съпругът и съпругата могат да имат взаимно щастие в този съюз, препоръчан от Божиите ангели (АД, с. 102).

Връзка за цял живот. Бракът, връзка за цял живот, е символ на връзката между Христос и Неговата църква (С, т. 7, 46).

В съзнанието на младите бракът има ореол на романтичност. Трудно е да бъде лишен от този ореол, придаден му от въображението, както и да се покаже колко важни отговорности са свързани с брачния обет. Този обет свързва две личности с "вериги", които нищо освен смъртта не бива да разкъсва.

Всеки годеж трябва да бъде внимателно обмислян, тъй като бракът е нещо, което трае до края на живота. И мъжът, и жената би трябвало да помислят дали ще могат да се държат един за друг в превратностите на живота по време на целия си житейски път (АД, с. 340).

От гледна точка на възвишените морални принципи. Тези, които твърдят, че са християни, не бива да влизат в брачна връзка, докато бракът им не бъде разгледан от гледна точка на възвишените морални принципи внимателно и с молитва, за да видят дали Бог може да бъде прославен чрез него. Тогава е необходимо да размислят за привилегиите на брачната връзка, като всяко действие трябва да бъде основани на святите принципи (РХ, 19 септември 1899 г.).

Размисляйте внимателно, за са прецените дали брачният ви живот ще бъде щастлив и хармоничен или изпълнен с нещастия. Запитвайте се: *"Ще ми помогне ли тази връзка да вървя по пътя за небето? Ще увеличи ли любовта ми към Бога? Ще ми помогне ли да бъда много по-полезен в този живот?"* Ако не видите нищо лошо, тогава със страх от Бога направете решителната стъпка (ОХВ, с. 104, 105).

Всичко в името на Господ Исус Христос. Човек, когато възнамерява да се жени, трябва да размисли защо предприема тази стъпка. Ще бъде ли съпругата му негов помощник, приятел, равна на него, или ще започне да действа така, че да не може да види Божията слава? Ще се осмели ли да отпусне юздите на страстите си, за да види на какви унижения може да я подложи, без да я погуби, или ще обърне внимание на думите: "... нещо ли вършите, всичко вършете за Божия слава" (Ръкопис 152, 1899 г.).

Нуждата от внимателна подготовка. Преди да приемат отговорностите на брака, младите мъже и жени трябва да имат опит в практическия живот, който да ги подготви за житейските задължения и грижи. Не бива да се насърчават ранните бракове. Толкова важна връзка като брака, имаща толкова големи последици, не бива да започва прибързано, без достатъчна

подготовка и преди да са развити напълно умствените и физическите сили (СВЛ, с. 358).

Скъпа Ема¹, няма друга личност, която сърцето ми да приема така радушно като теб. И все пак те съветвам... да бъдеш предпазлива, да преценяваш всяка стъпка. Ти предприемаш нещо, което е за цял живот. Затова не действай прибързано. Не допускай да бъдеш изцяло погълната от женитбата (Писмо 7, 1869 г.).

Допитване до Бога. Винаги трябва да помним думите на Христос: *"И както стана в Ноевите дни, така ще бъде и в дните на Човешкия Син".* Женеха се, занимаха се с женитби до деня, когато Ной влезе в ковчега и потопът дойде и унищожил всички. Виждаме същото заслепление по отношение на женитбата. Младежи и дори мъже и жени, които би трябвало да бъдат разумни и проникателни, действат сякаш са омагьосани и като че ли сатанинската сила ги е завладяла. Ухажването и женитбата са най-важната тема. Сключват се крайно неразумни бракове. Не се допитват до Бога. Човешките чувства, желания и страсти завладяват хората, докато накрая жребият е хвърлен. Това състояние на нещата води до неизказани страдания и Бог бива обезславян. Брачното легло не се осветява. Не трябва ли да има решителна промяна по този важен проблем? (Писмо 84, 1888 г.).

Само с вярващи. Лотовата жена бе егоистична невярваща жена, която използваше влиянието си, за да отдели своя съпруг от Авраам. Ако не беше тя, Лот не би останал в Содом, лишавайки се от съветите на мъдрия богобоязлив патриарх. Ако не беше възпитанието, получено от Авраам порано, влиянието на жена му и връзките в този нечестив град щяха да го доведат до отстъпление от Бога. Женитбата на Лот и изборът му да се установи в Содом бяха първите брънки от веригата от събития, донесли толкова злини на света.

Никой боящ се от Бога не може да се свърже в безопасна връзка с личност, която няма страх Господен. *"Ще ходят ли двама заедно, ако не се съгласят?"* [Амос 3:3]. Щастие и благополучие на брачната връзка зависят от единството на съпрузите. Но между вярващ и невярващ има огромна разлика във вкусовете, наклонностите и намеренията. Двамата служат на различни господари, които са във вражда. Колкото чисти и правилни да са нечий принципи, влиянието на невярващия партньор има способността да отклонява от Бога... Брактът на християни с невярващи е забранен в Библията. Господното наставление е: *"Не се впрягайте несходно с невярващите"* [2Коринт. 6:14]; (ПП, с. 174, 175).

¹ Написано на 17 юни 1869 г. за Ема Макдермън, която била на 21 години, когато се омъжила за сина на Е. Вайт Едсън точно на 21-годишния му рожден ден. Уилям Вайт бил на 21 години, когато се оженил за Мери Келси, която току-що била навършила 19 години (бележка от съставителите).

Нека да не бъдат осъществявани нечестиви връзки между Божиите чада и приятелите на света. Нека не се правят женитби между вярващи и невярващи. Нека Божиите люде застанат твърдо на страната на истината и правдата (РХ, 31 юли 1894 г.)

Младежите християни трябва да проявяват голямо внимание при започването на приятелство и избор на брачен партньор. Внимавайте да не би това, което мислите, че е чисто злато, да се окаже обикновен метал. Светските връзки могат да поставят пречки за вашето служене на Бога. Много души пропадат, тъй като имат лоши връзки - в бизнеса или в брака, с хора, които нямат способността да облагородяват. Никога Божиите люде не бива да се захващат с нещо забранено. Бракът между вярващи и невярващи е забранен от Бога, но твърде често непокаяното сърце следва собствените си желаня и се правят женитби без Божието одобрение. Поради това много мъже и жени са без надежда и без Бога в този свят. Техните благородни стремежи са замрели. Сатана ги е уловил в мрежата си чрез верига от обстоятелства (РХ, 1 февруари 1906 г.).

Божии изисквания на първо място. Въпреки че избраният от теб партньор може да е достоен във всяко отношение (което не е така), той не е приел истината; той е невярващ, а Небето ти е забранило да се свързваш с него. Не можеш без опасност за душата си да пренебрегваш това Божие наставление... Да се свържеш с невярващ означава да застанеш на сатанинска почва. Ти наскърбяваш Бога и пренебрегваш Неговата закрила. Можеш ли да си позволиш да се поставиш в такава неизгодна позиция в битката за вечния живот?

Може да кажеш: *"Вече съм дал обещание и трябва ли да се откажа от него?"* Отговорът ми е: Ако си направил обещание, противоречащо на Священото писание, оттегли го незабавно и в смирение пред Бога се покай за заслепението, което те е накарало да дадеш толкова прибързан обет. По-добре да оттеглиш такова обещание в страх от Бога, отколкото да го спазиш и да обезславиш своя Творец (С, т. 5, с. 364, 365).

В Библията Господ е дал указание на Своя народ да не се свързва с хора, които не Го обичат и не се боят от Него. Такива партньори рядко се задоволяват само с любовта и уважението, които по право им принадлежат. Те постоянно ще се опитват да получат от богобоязливата съпруга или съпруг някаква услуга, за която се изисква пренебрегване на Божиите изисквания. За благочестивия човек, както и за църквата, с която е свързан, светската жена или светският приятел са като съгледвачи в лагера, които ще използват всяка възможност да предадат Христовия служител и да го оставят на вражеските атаки.

Сатана непрестанно се опитва да увеличи властта си над Божия народ, като го подбужда да влиза във връзка със силите на тъмнината (ЗВ, 6 октомври 1881 г.).

2. Предупреждения и съвети

Дете съпруга². Бедното момиче! Тя се омъжи, когато бе дете, нуждаещо се от майчини грижи. Това бе цяло нещастие. Тя бе просто дете. Здравето ѝ не бе добро, а съпругът ѝ бе строг и деспотичен. Това дете бе прекалено малко за съпруга. Той не можеше да я уважава като такава. Тя си бе дете. Той се отнасяше към нея като тиранин. Вече са разделени. Тя го мрази до дъното на душата си, а той не изпитва любов към нея (Ръкопис 4, 1873 г.).

Продължаващият с години годеж не е разумен. Съжалявам, че си започнал да ухажваш Нели А. Вълнението ти в случая е прибързано. Здравият разум и предпазливостта би трябвало да те накарат да почакаш 1-2 години. Но да си избереш момиче, което да занимава ума и чувствата ти толкова дълго време, не е разумно нито за теб, нито за тази, която ухажваш.

Преждевременни чувства. Говоря за това, което знам. Най-добре за теб и за Нели е да се откажете от цялата работа, тъй като от нея няма да излезе нищо добро. Като продължаваш ухажванията си, ти ще станеш неспособен да изпълняваш служебните си задължения и ще поставиш пречки по пътя към цялостното възпитание на тялото и разума. Преждевременните чувства вредят не само на теб, но и на младата дама...

Показано ми бе злото, произлизащо от тези ранни връзки, особено когато младите мъже са далеч от дома и трябва да избират съпруга без помощта на проникателния майчин поглед. Не можеш да бъдеш в сигурност, ако се доверяваш единствено на собствените си преценки. Преждевременните вълнения, свързани с ухажването и женитбата, ще отклонят ума ти от работата и учението и ще предизвикат у теб и у момичето, което ласкаеш с вниманието си, деморализиращо влияние. И при двамата ви ще има напразна прибързаност в обноските, ще бъдете заслепени и очите ви ще се затворят за вашето влияние и пример, ако продължавате да се държите по същия начин, поради което ще се изложите на критики и ще се наложи да ви порицават за поведението ви.

Такъв вид ухажване и женитба са най-трудни, тъй като разумът се обърква толкова много, че задълженията към Бога и ближните стават безсмислени и безинтересни, а спокойните мисли са последното нещо, което се проявява в този въпрос от най-голямо значение. Скъпи младежо, говоря ти като човек, който знае! Почакай, докато получиш достатъчно познание за

² Не е известна възрастта на момичето, когато се е омъжило (бележка от съставителите).

себе си и за света, за поведението и характера на младите жени, преди да оставиш мисълта за женитбата да завладее съзнанието ти.

След медения месец. Мога да посоча много хора, които сега съжаляват за голямата си глупост и заслепление, проявени по отношение на женитбата, макар че съжалението няма да им помогне. Откриват, че са изложени на изкушения, за които преди не са и подозирали. Откриват в своя партньор черти на характера, които го правят неспособен да се издигне в морално отношение и затова приемат неизбежното и слизат до тяхното ниво. Нели А. никога няма да те възвиси. Тя не притежава скритите сили, които ако бъдат развити, ще я направят разумна и способна жена, готова да стои твърдо до теб и да ти помага в житейските битки. На нея ѝ липсва сила на характера. Няма дълбочина на мисълта и разума, качества, които биха ти помагали. Ти виждаш фасадата, но зад нея няма нищо. Малко след женитбата магията ще изчезне. Когато премине изненадата от брачния живот, ще видиш нещата в истинската им светлина и ще откриеш, че си направил тъжна грешка.

Необходимост от здрав разум. Здравият разум ще ти даде много голяма способност да различаваш нещата и да можеш да виждаш кое е истина. Характерът ти трябва да се оформи, разумът ти да получи сила, преди да започнеш да мислиш за женитба. Не си готов да преценяваш хората и не изпадай в положението да извършиш нещо неразумно, ако не и престъпно, за което съжалението и сълзите няма да донесат облекчение. Детето, обикновената и недисциплинирана незряла ученичка, госпожицата, зависеща от грижата на родители и съветници, няма защо да слуша думи за ухаждане и женитба. Тя би трябвало да отклонява всяко особено внимание, което може да води до такива резултати. Необходимо е да стане колкото се може по-съвършена жена, за да бъде животът ѝ полезен и да придобие професия, която да ѝ даде работа и да я направи независима.

Духовна основа на истинската любов. Любовта е толкова свято чувство, че малцина го разбират. Това е дума, която се изрича, но не се разбира. Нежната възбуда от импулсивното поведение, очарованието на една млада личност от друга не е любов. Това чувство не си заслужава името. Истинската любов има духовна основа, дълбоко, проникновено познание на това, което обичаме. Стремещът да се угоди на любимите хора и да им се отдадат всички мисли и чувства е неразумно, крайно и чувствено.

Помни, че импулсивната любов е съвсем сляпа. Нейни обекти могат да бъдат както достойни, така и недостойни хора. Нека такава любов стои под контрол и да се "охлажда"! Отделяй време за дълбок, искрен и проникновен размисъл. Дали обектът на твоята любов, според нивото на неговата интелигентност и морални качества, поведение и обноски, е такъв, че да се чувстваш горд да я представиш на семейството си. Да я въведеш в обществото като твоя избраница и жена, чието приятелство, способност да разговаря, маниери и интереси ще задоволят и най-големите ти надежди? Дали Нели отговаря на тези изисквания. Казвам решително: Не.

Значението на родословието. Нека времето те научи на мъдрост и на истинските изисквания на любовта преди да направиш и една крачка напред. Провал, ужасен провал ти предстои в този живот и в следващия, ако продължаваш да постъпваш по същия начин. Погледни семейната история. Две семейства ще бъдат свързани в близка и свята връзка. Разбира се, не бива да очакваш всичките ти роднини да са свършени, но ще направиш жестока грешка да се ожениш за момиче, чиито родители и роднини или ще те принизят и унижат, или ще те подложат на изкушението да ги презираш и пренебрегваш.

Съвет от родители и близки приятели. Разумно е да се бърза бавно по тези въпроси. Намери достатъчно време за наблюдение. След това не разчитай само на своята преценка, но нека майка ти и баща ти, които те обичат, както и доверени приятели, да дадат своите преценки за жената, която си склонен да ухажваш. Не се доверявай на собствената си преценка и не се жени за момиче, за което знаеш, че няма да бъде чест за родителите ти, а за такова, което има интелигентност и морална стойност. Момиче, което дава чувствата си на мъж, привлича вниманието му с намеци и ходи там, където да бъде забелязано от него, не е човекът, с който ти би искал да се свържеш. Думите ѝ са плоски и в повечето случаи в тях няма нищо задълбочено.

Понякога развалянето на годежа е за предпочитане пред женитбата. Нели А. няма да има толкова изискани обноси и полезни познания на 25, каквито някои момичета притежават на 18 години. Обикновено мъжете на твоята възраст са с ограничени познания върху човешкия характер и нямат представа колко глупав може да изглежда човек, като ухажва момиче, което в нищо не му подхожда. По-добре е да не се жениш, отколкото да имаш нещастен брак! Търси съвет от Бога за всичко! Бъди спокоен и се подчинявай на Божията воля, за да не останеш в треската на възбудата и така да станеш неспособен да Му служиш в резултат на твоите връзки (Писмо 59, 1880 г.).

Необходимост от сходство в темпераментите. Научих, че искаш да се жениш за сестра на име Анна Хейл. Това ме подтикна да побързам и да коментирам нещата, които видях. Нравът ти не е такъв, че да направиш щастлива тази фина и чувствителна жена. Не е според Божията воля да се свързват такива характери като твоя и нейния. В теб има голяма степен от животинското естество. Имаш силни животински страсти, които не са поставени под контрол. Благородните пориви на разума са били управлявани от низшите страсти. Ти не си осветен чрез истината, която изповядваш, и не си успял да станеш участник в Божието естество, "*... като си избягнал от произлязлото от страстите разтление в света*".

Анна Хейл е човек, който не може да издържа трудностите на живота. Тя е крехка като цвете и скоро ще повехне и ще умре, ако се изложи на бурята и бъде пренебрегвана. В предишния си брак ти не разбра какви са нуждите на жената. Ти не осъзна, че нейният организъм е деликатен. Провали се, напълно

се провали с първата си съпруга. Тя имаше силно телосложение, което обаче едва ли говореше за голяма издръжливост, но все пак си позволяваше много неща. Желанието ви за земни придобивки доведе и двама ви до изтощение, затъване в житейските грижи. Започнахте да гледате напред във времето, когато бихте имали повече земни блага, с които да си позволите да закупите удобствата на този живот.

Направихте голяма жертва. Животът на жена ти бе пожертван. Тя можеше да живее и трябваше да живее, но ти знаеше толкова малко за особеностите на женския организъм, че не се погрижи да ѝ създадеш необходимите удобства. До голяма степен имаш характера на баща си.

Когато си търсиш съпруга, не отивай при нежните и изисканите, при които преобладава елементът на интелектуалното. Избери си съпруга сред тази категория жени, които ти съответстват повече по нрав. Не можеш да направиш щастлива жена, притежаваща фин и духовен характер (Писмо 21, 1868 г.).

Вярност към бащиния дом. Чрез вярност в задълженията към бащиния дом младите хора трябва да се подготвят за бъдещите им домове. Нека в бащиния си дом практикуват себеотрицание и проявяват любезност, доброта и християнско съчувствие. Така любовта ще се запази гореща в сърцето и този, който си тръгне от такъв дом, за да стане глава на новото семейство, ще знае как да допринесе за щастието на жената, избрана за цял живот. Женитбата ще бъде само началото, а не краят на любовта (ПП, с. 176).

Моля те, предупреждавам те в името на моя Господ, не влизай в брачна връзка и не поемай отговорностите и задълженията на брачния обет, докато не промениш сърцето и живота си. Когато можеш да направиш дома си щастлив, бъди благословение за майка си, баща си, братята и сестра си. Тогава ще можеш да разбереш задълженията, произтичащи от брачната връзка (Ръкопис 2, 1871 г.).

3. Индивидуалност

Индивидуалност на съпругата. Жена, която винаги се подчинява и допуска да бъде командвана и в най-дребните неща на семейния живот; жена, която се обезличава, никога няма да бъде полезна за света и благословение за него и няма да отговаря на Божията цел за нейното съществуване. Тя просто се превръща в машина, ръководена от чужда воля и чужд разум. Бог е дал на всеки мъж и жена различна индивидуалност, за да могат сами да действат и да живеят със страх от Бога (Писмо 25, 1885 г.).

Различна индивидуалност на съпруга и съпругата. Бе ми показано, че независимо че двама души са женени, че са дали най-тържествена клетва пред Небето и святите ангели и са се слели в едно цяло, всеки от тях има своя

индивидуалност, която не може да бъде разрушена от брачния завет. Въпреки че са свързани един с друг, всеки от тях трябва да оказва определено влияние в света и да не са така егоистично отдадени един на друг, че да се отделят от обществото и да унищожават своята ползност и влиянието си (Писмо 9, 1864).

Пасивна съпруга. Ако съпругата реши, че мъжът ѝ има право да държи нейната личност под пълен контрол и да оформя нейния разум така, че да подхожда във всичко на неговите възгледи, да мисли по същия начин като него и да се откаже от своята индивидуалност, тогава последната се загубва и се слива с тази на нейния съпруг. Тя става машина, движена и контролирана от неговата воля, създаване за негово удоволствие. Той мисли вместо нея, решава вместо нея и действа вместо нея. Тя обезславя Бога, ако заема такава пасивна позиция. Съпругата има отговорност пред Бога, която трябва да изпълни.

Когато съпругата поставя тялото и разума си под контрола на своя мъж, подчинявайки се на волята му във всичко и жертвайки своята съвест, достойнство и дори индивидуалност, тя губи възможността да упражнява това мощно влияние за добро, което би трябвало да притежава, за да издигне съпруга си в духовно отношение (РХ, 26 септември 1899 г.).

Любов към Христос, любов един към друг. Нито съпругът, нито съпругата трябва да сливат своята индивидуалност с тази на партньора. Всеки има лична връзка с Бога и всеки сам трябва да Го попита: "Кое е право? Кое е лошо? Как мога най-добре да изпълня целта за моя живот?" Нека богатството на вашите чувства бъде дадено на Този, Който даде живота си за вас. Направете Христос всичко в живота си! Когато любовта ви към Него започне да става по-дълбока и по-силна, любовта ви един към друг ще се пречисти и укрепи.

Духът, проявяван от Христос към нас, е същият, който съпругът и съпругата трябва да проявяват един към друг. *"Както и Христос ви възлюби", "ходете в любов"; "както църквата се подчинява на Христа, така и жените нека се подчиняват във всичко на своите мъже"* [Еф. 5:24].

Произволен контрол. Нито съпругът, нито съпругата не трябва да се опитват да упражняват произволен контрол. Не се опитвайте да принуждавате другия да се подчинява на вашите желания! Не е възможно да постъпвате така и да запазите взаимната си любов. Бъдете любезни, търпеливи, грижливи и внимателни. С Божията благодат можете да успеете да станете щастливи, както сте обещали в брачния си обет (РХ, 10 декември 1908 г.).

... Показаха ми неговата снаха. Тя е възлюбена от Бога, но я държат в унижително робство, в страх, трепет, отчаяние, съмнение и състояние на нервност. Тази сестра не бива да мисли, че трябва да подчини волята си на

невярващия младеж, който има по-малък житейски опит от нея. Тя трябва да помни, че бракът не унищожавя нейната индивидуалност. Задълженията към Бога стоят над всички земни задължения. Христос я е изкупил със собствената си кръв. Тя не принадлежи на себе си. Тя не се уповава изцяло на Бога, а предава убежденията си, съвестта си на непоносим и тираничен мъж, подбуждан от сатана всеки път, когато сатанинската сила може да действа чрез него, за да плаши тази плаха и свита душа. Толкова често е била хвърляна във възбуда, че нервната ѝ система е разбита и тя се е превърнала в развалина.

Божията воля ли е тази сестра да бъде в такова състояние и Бог да бъде лишен от нейното служене? Не! Женитбата ѝ беше сатанинска измама. И въпреки това сега трябва да постъпва по най-добрия начин, като се отнася нежно към съпруга си и да го прави щастлив, но без да претъпява съвестта си. Ако той остане в това състояние на бунт, този свят ще бъде единственият "рай", който ще заслужи. Не е по Божията воля тази жена да се лишава от привилегиите на молитвените събрания, за да угажда на непоносим съпруг, притежаващ нрава на дракон. Бог иска тази плаха душа да дойде при Него. Той ще ѝ бъде убежище. Той ще бъде като *"сянка от голяма канара в изтощена земя"*. Имайте вяра, уповавайте на Бога и Той ще ви даде сила и ще ви благослови. И трите ѝ деца са възприемчиви към истината и Божия дух. Ако тези деца могат да живеят в подходяща среда, подобно на децата на мнозина пазещи съботата, те биха повярвали и биха се включили в Господното войнство (С, т. 2, с. 99, 100).

Главата на семейството. Мери, искам с най-добри сестрински и майчини чувства да те предупредя и за друго важно нещо. Често съм забелязвала, че, когато говориш на Джон пред другите, имаш заповеднически тон и гласът ти е раздразнителен. Мери, други забелязват това и ми го казват. По този начин влиянието ти намалява.

Ние, жените, трябва да помним, че Бог ни е подчинил на мъжа. Той е главата и, доколкото е възможно, нашите преценки, възгледи и аргументи трябва да с в хармония с неговите. Ако това не е така, Божието слово отдава предпочитание на мъжа, стига да не се отнася за съвестта. Ние трябва да се подчиняваме на главата (Писмо 5, 1861 г.).

Непоносим съпруг. Искам да кажа няколко думи за брака ви, които не са откровение, но ми е позволено да ги кажа. Да, чувствам се подбудена от Божия Дух да ти кажа, че сега имам по-малко доверие в твоята почтеност, отколкото преди да се ожениш. Сърцето ми изпита голяма мъка. Знаех, че не си способен да бъдеш добър съпруг на сестра Дрейк. Ако ѝ беше позволил да ни разкаже всичко, бихме могли да я посъветваме в съответствие със светлината, която Бог ни даде за вашия случай. Ти знаеше това и не желаше да се съветваш с нас. Братко Р., убедена съм, че мотивите ти за женитбата бяха съвсем егоистични. Не вярвам, че не си мислил нито за доброто на

сестра Дрейк, нито за Божията слава. Ти ѝ се натрапи, без да се посъветваш с тези, които те познават най-добре. Ти прибърза, като прояви дух на нетърпение, който винаги си имал.

Разпореждане със средствата. Действията ти след женитбата, насочени към вземане и контролиране на средствата на тази, която си направил своя съпруга, показват, че мотивите ти са погрешни. Всички тези неща са против теб и говорят, че имаше голям егоизъм и диктаторски дух, които Бог не би желал да бъдат проявявани спрямо нея. Женитбата не означава, че жена ти е лишена от правото на разпореждане със средствата. Бракът не премахва нейната индивидуалност, която трябва да бъде запазена, ако иска да прослави Бога с тялото и духа си, които са Негови. Личността ѝ не може да се потопи в твоята. Съпругата има задължения към Бога, в които ти нямаш право да се месиш. Бог има изисквания към нея. Според Божия план тя е управител на Неговите средства.

Ти нямаш по-точен и добър ум от нейния, за да си позволиш да станеш настойник на нейните средства. Тя е развила много по-добър характер от твоя и умът ѝ е много по-уравновесен. Тя може да се справи с тези средства по-мъдро, по-разумно и в много по-голяма степен за Божия слава, отколкото ти. Ти си човек на крайностите. Ръководиш се от различни импулси и много често си под прекия контрол на злите, а не на Божиите ангели (Писмо 4, 1870 г.).

Неправилни мотиви. Не е необходимо да ти казвам, че много съжалявам за твоята женитба. Ти не си човек, който може да направи жена си щастлива. Обичаш себе си прекалено много, за да бъдеш любезен, внимателен, търпелив, любвеобилен и съчувствителен. Колко нежно би трябвало да се отнасяш сега към тази, за която си се оженил. Колко внимателен би трябвало да бъдеш, за да не я караш да съжалява, че е свързала живота си с твоя. Бог вижда поведението ти и няма да има никакво извинение за пътя, по който си тръгнал. Бог чете твоите мотиви. Сега имаш възможност да покажеш истинската си същност и да разкриеш дали бракът ти е бил подбуден от чувство на любов или от егоистични интереси. Не се съмнявам, че ти се ожени с мисълта да получиш имота и да се разпореждаш с него, както пожелаеш.

Значението на любовта и нежността. Нямаш право да заповядваш на жена си като на дете. Нямаш репутацията на любезен човек, която да те кара да изискваш почит. Имайки предвид твоите провали в миналото, трябва да се стремиш да свалиш от себе си ореола на величие, каквото всъщност нямаш. Ти си прекалено слаб човек, за да изискваш непрекословно подчиняване на волята си. Има да извървиш дълъг път, докато започнеш да се владееш...

Никога не бива да се поставяш над съпругата си. Тя се нуждае от любезност и любов, които, отразени чрез нея, отново ще се върнат при теб. Ако очакваш да те обича, трябва да спечелиш тази любов, като проявяваш любов и нежност с думите и поведението си. В твоите ръце е ключът към

щастieto на жена ти! Досега начинът ти на действие е бил следният: "За да бъдеш щастлива, трябва да подчиниш волята си изцяло на моята воля; трябва да се подчиняваш и да правиш нещата, които ми харесват". Наслаждаваш се особено много на това да проявяваш своята власт, тъй като мислиш, че можеш да постигнеш нещо. Но времето ще покаже, че, ако продължаваш да постъпваш така, както те подтиква нравът ти, няма да събудиш любов в сърцето на жена си, а ще отклониш чувствата ѝ от себе си и накрая ще започне да презира тази власт, която не е чувствала в предишния си брак. Ти наистина си създаваш трудности и ще жънеш това, което сега сееш.

Отговорността на майката към детето. Не мога да не ти говоря открито. Случаят го налага. Подобри ли бракът на сестра Дрейк нейното положение? Ни най-малко, защото направи живота ѝ горчилка и участва ѝ е непоносима. Знаех какво ще стане още от момента, когато чух за женитбата ти. Тя си мислеше, че има нужда от някой, който да ѝ помогне да се грижи за момчето, но ти отделяш майката от детето и искаш да даде на теб чувствата и привързаността към сина си, макар че като основание за това представяш единствено брачната ви връзка. Не си направил нищо, за да заслужиш тази голяма жертва. Дори не си направил нищо, за да спечелиш нейното доверие. Въпреки всичко изискваш такава жертва - раздяла между майка и нейния син. Може да настояваш, че познаваш много добре положението, но ние твърдим, че не знаеш нищо за нея. Вместо да си убеден, че е твое задължение да бъдеш търпелив, любезен и разумно да се отнасяш към нейния син, ти започваш да се държиш като безсърдечен и безчувствен тиранин.

Бих посъветвала майката да действа със страх от Бога и да не позволява на сравнително нов човек да се намесва, изтъквайки титлата съпруг, и да отделя детето от нейните грижи и чувства. Бог не е освободил тази майка от задълженията ѝ, защото се е омъжила за теб. Ти нямаш истинска любов. Не си започнал с това чисто чувство. Ако беше запознат, никога нямаше да постъпваш така (Писмо 4, 1870 г.).

4. Повторно встъпване в брак на вдовици и вдовци

Женитба в по-напреднала възраст. Скъпи брат Хеър, искам да кажа по повод на първото ти писмо, че нямам специална светлина за твоя случай и не мога да ти дам информация за това, което те интересува. Моля те да се посъветваш с Уесли Хеър и неговата съпруга, тъй като познават жената, която имаш предвид, и могат да бъдат добри съветници. От казаното от теб зная, че ще бъдеш самотен на стари години и, ако има жена, която можеш да обичаш и която да отговори на любовта ти, не виждам какво може да се възрази. Но тъй като не познавам дамата, която имаш предвид, не мога да говоря като човек, познаващ и двете страни.

Едно е сигурно. Знаеш, че Този, на Когото си служил толкова години, ще ти бъде верен Съветник. Остави всичко в ръцете на Този, Който никога не прави грешки. И ти, и аз имаме още малко време и се нуждаем от съзряване

за бъдещия безсмъртен живот. Христос казва: *"Да не се смущава сърцето ви; вие вярвате в Бога, вярвайте и Мен. В дома на Отца Ми има много обиталища; ако не беше така, Аз щях да ви кажа, защото отивам да ви приготвя място. И като отида и ви приготвя място, пак ще дойда и ще ви взема при Себе Си, тъй щото гдето съм Аз, да бъдете и вие"* [Йоан 14:1-3]. Нека се радваме за това и да се товарим с колкото се може по-малко безпокойства.

Старостта - време за почивка. Поканата към млади и стари е: *"Дойдете при Мен всички, които се трудите и сте обременени, и Аз ще ви успокоя. Вземете Моето иго върху си и научете се от Мене; защото съм кротък и смирен на сърце; и ще намерите покой на душите си"* [Матей 11:28-30]. Благодаря на Бога със сърце, душа и глас, че има небесен пристан, сладка почивка. Ти имаш привилегията, както и аз я имам, да приемеш поканата и да си починеш. Искаме остатъкът от живота да бъде колкото се може по-свободен от трудности и грижи, за да можем да намерим покой в Христовия живот. *"Моето иго е благо и Моето време е леко."*

Господ няма да разочарова никой, който се уповава на Него. За нас Той е Алфа и Омега и всичко. Той ще ни помага във време на нужда. В тези последни дни на служене ние ще бъдем... поддържани, водени и пазени от Христовата сила. Дано Господ да те благослови и укрепи, за да могат последните ти дни да бъдат най-доброто ти време, изпълнено с благоуханието на Неговата любов. Искрената ми молитва, братко мой, е Господ да те благослови и да ти даде покой в Своята любов (Писмо 70, 1898 г.).

Вторият брак на С. Н. Хаскел. Събота вечерта получихме писмото на брат Хаскел³. Бяхме радостни, че интересите ви са съединени като в една личност. Господ да благослови този съюз, за да можете винаги да бъдете сила и опора един на друг. Искреното ми желание и молитва е Божият мир да бъде с теб. *"Идете, застанете..., та говорете на людеите всичките думи на тоя живот"* [Деяния 5:20].

Радвам се, брат Хаскел, че имаш помощник (госпожа Хаскел). Точно това беше желанието ми за теб от известно време. Делото, с което сме се заели, ни е направило единни в Исус, за да разпространяваме познанието за Божия Син. Имате привилегията да сте щастливи в брачната си връзка и да проповядвате евангелието на тези, които са в тъмнина и заблуда. Ние можем да си помагаме и да се обединим във великото дело, което вие и аз обичаме: разширяване на Христовото царство и радостта в Неговата слава. Във всичко, отнасящо се до това дело, ние сме обединени и свързани в християнско общение и заобиколени от небесни ангели...

Поради дадената ми светлина съм напълно убедена, че чрез вашите обединени усилия и като святи Божии служители от светлина ще бъдат

³ Първата жена на С. Н. Хаскел е починала през 1894 г. В това писмо се споменава за втория му брак, сключен през 1897 г., когато е бил на 64 години (*бележка от съставителите*).

озарени много души, които сега са в тъмнина и заблуда. Знам, че не си живял за себе си, а за Този, Когото обичаш и на Когото служиш и се покланяш (Писмо 74a1, 1897 г.).

Съвет към Дж. Н. Андриус. Посъветвах те да се ожениш преди последното ти отиване в Европа, защото ти имаш нужда от съпруга, която да се грижи за теб. Не би трябвало да водиш семейството си в Европа, без да имаш подходяща спътника, майка на твоите деца, за да не носят във всичко отпечатъка на твоя ум и характерът им да се оформя според твоите разбирания. Умът ти не е развит всеотстранно. Ти се нуждаеш от нов елемент, който не притежаваш и дори не осъзнаваш, че ти е необходим.

Погрешно мислиш, че трябва да продължиш живота си на вдовец, но в това отношение няма да говоря повече. Влиянията на една благородна и способна християнка биха служили за противодействие на наклонностите на твоя ум. Способността да се концентрираш, напрежението, с което разглеждаш нещата от религиозно естество, свързани с Божието дело, са те довели до потиснатост на духа и безпокойство, които те отслабват физически и духовно. Ако беше свързан с жена с характер, противоположен на твоя, която би могла да отвърне мислите ти от тъжните въпроси; личност, която не би загубила своята индивидуалност, но би я запазила и би имала влияние върху ума ти, днес щеше да имаш физическо влияние и сила за устояване на болестите (Писмо 9, 1883 г.).

Спомняш си, че от Тексас ти писах да си намериш жена, преди да се върнеш в Европа. Мислиш ли, че щях да ти дам такъв съвет, ако нямаш светлина за него? Бъди сигурен, че не бих ти дала такъв съвет, ако нямаше важна причина за това? Показано ми бе, че следваш прекалено упорито собствените си преценки и идеи. Ако имаше по-голямо желание да бъдеш съветван от тези, на които имаш доверие, и ако се уповаваше по-малко на собствените си чувства и впечатления, резултатите за теб и за Божието дело биха били много по-добри.

Показано ми бе, че направи грешка, като тръгна за Европа без спътник. Ако преди отпътуването бе избрал някоя благочестива жена, която да бъде майка на децата ти, щеше да постъпиш мъдро и твоята дейност би била десетократно по-голяма (Писмо 1, 1883 г.).

Намеса на сина⁴. Моля те, не укорявай баща си. Не бива да имаш такова отношение, тъй като баща ти не е направил нищо осъдително от Бога.

⁴ Това писмо е написано на 28 юли 1902 г. и е предназначено за сина на пастор Джордж Бътлър, бивш председател на Генералната конференция. Съпругата на Бътлър е починала на 15 ноември 1901 г. и той останал вдовец на 68-годишна възраст. В резултат от намесата на сина му пастор Бътлър не се оженил за жената, за която се говори в писмото. Пет години по-късно се оженил за друга жена (*бележка от съставителите*).

Осъждението му е само в съзнанието на някои хора. Той не е опозорил децата си. Баща ти върви по Господния път, за да върши правда и разумни неща. Господ отваря врата пред него, за да може да прави големи и велики неща за Божия народ. Христос е Негов Спасител. Гледайки на Христос, баща ти ще се променя по Негови образ.

Баща ти е бил добър и нежен съпруг. В продължение на много години той служеше вярно на жената, която винаги бе обичал. Смъртта го разлепи от съпругата, която толкова дълго бе неговата първа грижа. След това почина и сестра му и домът му се разпадна. Чудно ли е, че при тези обстоятелства той би трябвало след смъртта на майка ти да се свърже с жена, за чието обръщане в пътя на истината той има главна заслуга? Тази жена не е млада, а е на такава възраст, че може да му помага в неговата работа. Трябва ли възрастта на баща ти да бъде пречка за неговото щастие?

Убедена съм, че ако баща ти се беше оженил за тази дама, Господ щеше да благослови и двамата. Но не мисля, че нещата ще отидат по-далеч след това, което е станало. Хората, които отказаха да разрешат този брак, трябва да помнят, че един ден ще видят последиците от своята постъпка. Трябва обаче да оставя нещата в ръцете на тези, които вземат участие в събитията (Писмо 117, 1902 г.).

Когато има голяма разлика във възрастта. Друга причина за недостатъчната физическа и морална сила на сегашното поколение е, че в брак се свързват мъже и жени, които имат голяма разлика във възрастта. Много често възрастни мъже решават да се оженият за млади жени. Като правят това, често животът на съпруга се удължава, но съпругата губи от жизнеността си, която предава на своя възрастен мъж. Никоя жена не трябва да рискува живота и здравето си, дори да обича някой много по-възрастен от нея, за да се омъжи за него. Тя би трябвало да овладява чувствата си. В конкретния случай жената трябваше да се съобразява с неща по-висши от личните си предпочитания. Би трябвало да мисли за децата, които ще се родят. Още по-лошо е, ако млади мъже се женят за по-възрастни от тях жени. Много често при голяма разлика във възрастта децата са с неуравновесен ум. На тях им липсва и физическа сила. В такива семейства често се проявяват странни и дори болезнени черти на характера. Често децата умират преждевременно, а тези, които стигнат до зряла възраст, в повечето случаи нямат физически, умствени и морални сили.

Много рядко бащата, чиито способности намаляват, може да даде подходящо възпитание на децата си (ИВ, т. 2, с. 423, 424).

Необходимост от правилна преценка. Скъпа сестро, току-що получих писмо от Чарлз Б., студент в училището в град Лоди, Калифорния. Моли ме да се допитам до Господа във връзка с майка му, която мислела да се омъжи за човек, много по-млад от нея.

Учудена съм, че майка на 46 години ще застраши своето щастие, добро състояние и влияние, като се омъжи за 20-годишен младеж. Това е нещо странно и разкрива липса на здрав разум. Господ би искал тази сестра внимателно да обмисли последиците.

Изглежда нашата сестра се намира под необичайно влияние, което е противоположно на ръководството на Светия Дух. Като майка на три деца тя би трябвало да знае каква е отговорността ѝ пред Бога и да бъде разумна във всяко отношение, за да запази влиянието си над децата и да няма постъпки, които другите хора да смятат за съмнителни. Тя трябва да разбере, че постъпките ѝ пред Бога и пред децата изискват внимателно обмисляне.

Сестро моя, Господ не одобрява поведението ти. Такава женитба би имала необичайни последици, които ще унищожат влиянието, което една майка би трябвало искрено да се стреми да има над своите деца. Моля те, пази свято това влияние. Бог ти е възложил да отглеждаш, възпитаваш и учиш своите деца в страх Господен. Да вземеш за съпруг 20-годишен младеж би било в голямо несъответствие с отговорностите ти като майка на трима синове, които вече са възмъжали.

На сън разговарях с теб за тези неща и ти обяснявах глупостта на замислената постъпка. Съветвам те да използваш всичките си способности и да помогнеш на децата си да разберат предимствата на привързаността към Божието слово. Покажи на децата си, че сътрудничиш с Бога в усилията да се спасят душите им.

През нощта ми бе представено, че ако направиш тази необичайна стъпка, врагът на всяка правда ще използва това като средство да унищожи уважението на децата ти и на другите хора към теб, като породи в сърцата им чувство на презрение поради липсата на здрав разум у теб. Сатана се опитва да унищожи влиянието ти у дома, в църквата и между невярващите.

През последните години имахме възможността да видим няколко подобни женитби, като резултатът винаги е бил голямо нещастие за цялото семейство.

Сестро моя, апелирам да действаш като разумна жена. Умолявам те, запази влиянието си, за да можеш да го използваш за Божия слава, като даваш добри съвети на своите деца. Ти си отговорна пред Бога за доброто влияние, което сега можеш да упражняваш. Заради себе си и заради децата си прекрати тази връзка.

На сън казах: Дай на децата си като истинска майка пример на жива вяра в Бога, за да можеш по този начин да запазиш уважението и доверието, които иначе би загубила завинаги (Писмо 26, 1910 г.).

Глава II

Брак с невярващ

5. Поведението на християнина

Никаква мисъл за развод. Ако съпругата е невярваща и противник на евангелието, според Божия закон съпругът не може да я изостави поради тази причина. За да бъде в хармония със закона на Йехова, той трябва да живее с нея, освен ако тя сама не реши да си тръгне (Писмо 8, 1888 г.).

Задълженията на съпругата християнка⁵. Трябва да ти кажа нещо, идващо от Господа... Бог има за теб работа. Не се отнася за обществена дейност, а за нещо много важно, за работа в собствения ти дом; да бъдеш вярна съпруга и майка. Никой не може да извърши твоята работа.

Божият Дух и Божието слово не си противоречат. Помнейки това, нека прочетем боговдъхновените думи на Исус Христос, изречени от Павел към Тит: *"Ти говори това, което приляга на здравето учение, именно: старците да бъдат самообладани, сериозни, разбрани, здрави във вярата, в любовта, в търпението; също и старите жени да имат благоговейно поведение, да не са клеветници, нито предадени много на винопийство, да поучават това, което е добро; да учат младите жени да обичат мъжете си и децата си, да са разбрани, целомъдри, да работят у домовете си, да са благи, подчинени на мъжете си, за да не се хули Божието учение"* [Тит 2:1-5].

Домът - основно задължение на съпругата. С този текст от Писанието те питам: За какво прекарваш времето си в Батъл Крийк? Нима Бог ти е заръчал да зарежеш дома си? Не, не! Съпругът ти се нуждае от теб. Децата ти имат нужда от майка. Ти си се отклонила от пътя, определен от Исус. Той ти казва: *"Последвай ме!"* и след това ще те отведе към собствените ти домашни задължения, които си занемарила. Божият глас не ти е наредил да имаш интереси, различни от тези на твоя съпруг и на децата ти. Домът е най-важното ти задължение! Господният Дух не ти е възлагал работа, нито ти е дал способности да вършиш неща, които противоречат на Неговото слово...

Съвет към една майка. Ти имаш важна задача, свято призвание да представяш нагледно Христовите добродетели като вярна съпруга и майка. Да бъдеш добра, търпелива, любезна, но все пак твърда в домашния живот; да

⁵ Писмото е предназначено за жена, която поради големия тормоз от своя невярващ съпруг, е решила да напусне семейството си и да се заеме с мисионерска работа (*бележка от съставителите*).

научиш правилните методи и да придобиеш такт при възпитанието на малките си деца, за да могат да тръгнат по Господния път. Като смирено Божие чадо започни да се учиш в Христовото училище. Непрестанно се стреми да подобряваш начина си на действие, за да можеш да вършиш по възможния най-добър начин домашната си работа не само с думи, но и с пример.

В това дело ти ще имаш помощта на Господа. Но ако пренебрегнеш задълженията си на съпруга и майка и протегнеш ръце към Бога, за да поемеш в тях друг вид дейност, бъди сигурна, че Той няма да противоречи на Себе Си. Бог ти посочва задълженията, които имаш в дома си. Ако мислиш, че ти е възложена друга работа, много по-велика и свята от тази, ти си в голяма заблуда. Като пренебрегваш съпруга и децата си заради това, което предполагаш, че е религиозно задължение - посещение на събрания, работа за другите, даване на библейски уроци или изнасяне на вестта пред хората, ти вършиш нещо, противоположно на боговдъхновения съвет, даден на Тит от Павел. Христовата религия никога не може да подбуди една съпруга и майка да постъпи така, както ти постъпваш.

Сега можеш успешно да оформиш добрите качества на децата си, защото те се в такава възраст, в която най-много се нуждаят от майка. Буйното им естество ги води до пакости; умът им остава незает с по-добри неща и ще започне да слуша това, което сатана нашепва. Децата се нуждаят от бдителното око на майката. Те трябва да бъдат възпитавани, да бъдат водени по сигурни пътища, да бъдат опазвани от пороците, да бъдат спечели с любов и да бъдат утвърдени в доброто чрез усърдно обучение.

Спасителят вижда стойност и достойнство във всяка душа поради Божия образ, който тя носи. Христос е умрял, за да могат децата ти да имат вечен живот. Душите им могат да бъдат спасени за вечността, защото не са толкова ценни от душите на другите. Господ не те е призовал да пренебрегваш дома си, съпруга и децата. Той никога не е постъпвал така и никога няма да постъпва! Имаш пред дома си малко парче земя, което да обработваш, и Бог ще те държи отговорна за тази работа, която е оставил в твоите ръце. Чрез искрена молитва и изучаване ти можеш да започнеш да проявяваш мъдрост в дома си, отбелязвайки различията в характерите на твоите деца и поправяйки внимателно тяхното поведение. Можеш да имаш в дома си малко училище, в което ти да бъдеш учителят. Ако търсиш мъдрост от Господа, за да разбираш пътя Му и да вървиш по него, Той ще те води не далеч от семейството ти, а към него.

Бедността не е грях. Ако ти си една от тези, които са светлината на света, тази светлина трябва да свети в дома ти. Бедността е твоята участ, но нищо не може да се направи и това не е грях. Умът ти е устроен така, че виждаш всичко в прекалено тъмни краски. Ето урок, който трябва да научиш при нозете на Исус. Необходимо е да се доверяваш повече на Исус и да си по-малко неспокойна. Трябва да имаш искрена вяра в Божиите обещания. И все пак трябва да бъдеш Божи съработник, възпитавайки ума си така, че да

можеш да оформиш у децата си дух на спокойствие и любящо сърце, за да бъдат пропити от най-чисти чувства, както и да започнат да изпитват любов към всичко, което е искрено, чисто и свято.

Бог се грижи за Своите чада. Нито за момент не си помисляй, че Бог ти е дал работа, която изисква отделяне от твоето скъпоценно малко "стадо". Недей допуска да бъдат покварени от лоши приятелства и да закоравят сърцата си срещу своята майка. Това означава светлината ти да свети на съвсем погрешно място. Ти правиш така, че за децата ти да е по-трудно да станат такива, каквито Бог иска от тях, и да не могат да спечелят небето. Бог се грижи за тях, а и ти трябва да правиш същото, ако твърдиш, че си Негово чадо.

В миналото ти правеше грешка, като проявяваш прекалено голяма загриженост за децата си. Упованието ти не беше изцяло в Бога и ги глезеше много повече, отколкото това би било за тяхно добро. Сега пък ги оставяш сами. Що за поведение е това? Със сигурност Бог и истината Му не стоят в неговата основа. Ти наскърбяваш Бога, като твърдиш, че Той те води, а въпреки това пренебрегваш задълженията към децата си...

Правата на съпруга и децата. Когато се отдадем изцяло на Господа, обикновените всекидневни домашни задължения ще бъдат видени в истинската им светлина и ще ги извършваме според Божията воля. Сестро моя, ти може да си затруднена от бедност и животът ти да е скромнен, но Исус не те изоставя поради тези причини, нито пък те кара да изоставиш семейството си заради това или за каквато и да е друго призвание. Бог те е направил довереник, управител на твоя дом. Старай се да се научиш да вършиш тази работа и Той ще бъде до теб, за да благославя всичките ти усилия, така че когато времето за отчет на поверените ти задължения дойде, да може да каже: *"Хубаво, добри и верни слуго"*.

Съпругът и децата ти имат права. Не бива да ги пренебрегваш. Независимо дали имаш един, три или пет таланта, Бог ти е възложил определена задача. Родителите занемаряват домашните си задължения. Те не отговарят на библейския образец. На тези, които изоставят домовете, съпрузите и децата си, Бог няма да повери делото за спасяване на души, тъй като са се оказали неверни на святия си обет. Бог няма да им повери вечните съкровища...

Работата на майката християнка започва от домашния кръг. Тя трябва да направи дома си такъв, какъвто е необходимо да бъде - приятен за съпруга, приятен за децата. Тези скъпи деца са в ръцете ѝ, за да бъдат възпитавани с вяра...

Майката е Божи посредник. Хокането, кавгите, тъмните облаци, надвиснали над душата, водят само до обезсърчение в семейния живот. Майките не оценяват и наполовина своите възможности и задължения. Те изглежда не разбират, че могат да бъдат в най-голяма степен мисионери и Божии съработници в оформянето на уравновесен характер в своите деца. Това е основната част от работата, възложена им от Бога. Майката е Божи

посредник за християнското възпитание на семейството. Тя трябва да бъде олицетворение на библейската религия, показвайки как тази религия трябва да ни контролира във всекидневните задължения и удоволствия, и да учи децата си, че могат да бъдат спасени само по благодат чрез вяра, която е дар от Бога! Това непрестанно показване на децата какво е Христос за нас и за тях, изявяването на Неговата любов, доброта и милост, разкрити във великия спасителен план, ще постави чист и свят отпечатък върху сърцата (Писмо 28, 1890 г.).

Съвет към съпругата на невярващ мъж. Ние получаваме много писма, в които ни молят за съвет. Една майка споделя, че съпругът ѝ е невярващ. Тя има деца, но баща им ги учи на неуважение към нея. Тя изпитва голяма мъка за децата си. Не знае какво да прави. По-нататък изразява желанието си да работи за Божието дело и пита дали мисля, че може да напусне семейството си, след като е убедена, че не може да му бъде от полза.

Аз бих отговорила: Сестро моя, не виждам как е възможно да си чиста пред Бога и да искаш да напуснеш мъжа и децата си. Не смятам, че можеш да направиш това. Изпитанията, които имаш, могат да бъдат особено тежки. Сърцето ти може често да е умъчнено поради неуважението към теб, но съм сигурна, че е твое задължение да се грижиш за собствените си деца. Това е твоето поле на дейност, където ти е възложена особена работа. Почвата може да е камениста и трудна за обработване, но ти имаш Спътник във всичките си усилия да извършваш задълженията си непоколебимо и твърдо въпреки всички обезсърчителни обстоятелства. Исус е твоят Помощник! Исус дойде на света, за да спаси загубените и умиращи души, и ти трябва да вярваш, че в това дело си Божи съработник.

Семейните трудности трябва да се поверяват единствено на Исус. Не бягай от своите отговорности. Всеки ден бъди домашен мисионер. Ти трябва не само да учиш децата си от най-ранна възраст, но и да ги възпитаваши. Упражнявай твърд и строг контрол над тях. Необходимо е не само да им казваш какво да правят, но, използвайки най-добрите си способности, да създадеш подходяща атмосфера и да посееш в душите им ценните семена чрез любовта и духа на Исус. Не се обезсърчавай, че сатана използва бащата на твоите деца, за да противодейства на работата ти. Не се отказвай от борбата. Прави това, което те желаят да правиш винаги и при всички обстоятелства и се отнасяй любезно към съпруга си, свържи децата към сърцето си с връзки на любов. Това е твоето задължение; това е бремето, което трябва да носиш! Семейните си изпитания споделяй само с Исус. Разказвай Му за тях.

Исус *"... у Своите Си дойде, но Своите му Го не приеха. А на ония, които Го приеха, даде право да станат Божи чада, сиреч на тия, които вярват в неговото име; които се родиха не от кръв, нито от плътска похот, нито от мъжка похот, но от Бога"* [Йоан 1:11-13].

Стойността на Христоподобния живот. Благочестието не се наследява. Много лош баща може да има благочестив син, а баща християнин да има разюздан син. Нека майките поемат отговорността, направена двойно по-тежка за тях поради поведението на главата на семейството. Това прави работата ви ясна, а работата ви е да направите така, че светлина да огрее в домакинството, където сатана действа, за да привлече децата ви на своя страна. Ще ги задържим ли? Нека мисионерският ти дух да бъде подбуден от трудната ситуация да заяви: "Не, не, децата ми, макар и от невярващ баща, са изкупени с Христовата кръв. Аз съм тяхна майка. Ще търся Господа с вяра и със смирение и Той не само ще спаси децата ми, но и ще доведе баща им до покаяние". Недей да молиш за съчувствие съпруга и децата си, а живеи Христов живот. С думи, дух, характер, смирение, търпение, издръжливост и жизнерадостност бъди като знак, сочещ пътя към небето.

Бъди Христов свидетел. Показвай силата на християнската надежда, която се стреми към нещата от Светая светих. Нека се вижда, че котвата те държи при всички обстоятелства. Нека домът ти да бъде приятен и изпълнен с радост. Ти трябва винаги да уповаваш на Исус. Получавай силата си от Исус. Той ще ти даде това, за което Го молиш искрено. Ако Го търсиш с цяло сърце, ще можеш да Го намериш.

Майката върши мисионерска работа в семейството си. Бог не призовава майките да изоставят домашната мисионерска работа, защото това ще остави децата им под деморализиращи влияния. Нима децата не се нуждаят от мисионерска работа? Не заслужават ли искрени и изпълнени с молитва усилия? Трябва ли да пренебрегва домашната си мисионерска работа, за да върши нещо повече в обширното евангелско поле? Нека насочи усилията си към собствения си дом и нека се заеме с възложената ѝ от Бога дейност. Ако не е успяла, това се дължи на липсата на вяра или на обстоятелството, че не е представила истината и не е живяла според истината, която е в Исус. Нека след години на очевиден неуспех да опита други методи и да търси съвет от Бога. Нека на колене пред Господа да Му представи Неговите обещания. *"Но ако някому от вас недостига мъдрост, нека иска от Бога, който дава на всички щедро, без да укорява, и ще му се даде. Но да проси с вяра, без да се съмнява ни най-малко"* [Яков 1:5-6].

Веселият нрав е по-добър от непрестанното оплакване. Чувствала ли си недоволство от съдбата си? Не си ли се оплаквала и недоволствала? След като не си получила помощ започни друг начин на действие. Говори любезно; бъди жизнерадостна. Пей песни на възхвала, тъй като имаш Исус за свой Помощник. Когато си изкушавана и те злословят, недей и ти да злословиш. Работи с децата си, докато има дори и едно настрана от Христос. Сей семето, живото семе, дълбоко в сърцето. Подбирай думите си с мъдрост. Смятай се за определен от Бога мисионер, който трябва да бъде светлина в дома.

Отново казвам: Не е Божие дело призоваването на майка да напусне съпруга и децата си, за да прави това, което тя смята за по-висша работа. Заеми се със задълженията, които са непосредствено пред теб.

Задължения в дома. Става ми мъчно, когато получа писма от майки с деца, които ме питат "Да напусна ли децата си, за да се заема с мисионерска работа?" Със страх и любов от Бога казвам: Стани мисионер! Използвай библиейските начини и средства, за да бъдеш успешен евангелски работник в собствения си дом, защото и те имат нужда от спасение, тъй като са грешници. Не изоставяй задълженията си, защото ти са неприятни. Днес има много живи мъченици, които мълчаливо страдат, уповават на Бога, когато ги обиждат и им се подиграват, изпитват мъка и са наранени от груби изобличения. Тяхната участ изглежда е да живеят в страдания, получавайки утеха единствено от Исус, източник на тяхната сила. Такива души са мисионери. Те са почетени от Бога и имената им са записани в Книгата на живота на Агнето.

Помни, че Исус знае всичко - всяка скръб, всяка мъка. Той няма да те остави да потънеш, тъй като ръцете Му те подкрепят. Ти можеш да бъдеш светлина за целия квартал, ако си наистина добра, търпелива. С това, сестро моя, смятай, че е отговорено на въпроса ти (Ръкопис 9, 1868 г.).

Сигурни в Божиите обещания. За теб е необходимо да уповаваш на Бога. Съжалявам, че там, където живееш, имаш толкова малко насърчение в религиозния си живот. Мнозина изговарят думи на съчувствие, но те не носят утеха на копнеещата гладна душа, която е наранена и се нуждае от целителен балсам. Никога не забравяй, че твоят Спасител е жив и царува. Хвани се здраво за Божиите обещания. Има малцина учители в християнската вяра.

Може да си се почувствала съвсем обезкуражена и да си се поддала на изкушението да изоставиш религиозните си задължения и да избегнеш живота, в който трябва да носиш Христовия кръст. Може да си позволила да бъдеш ръководена от светски принципи и чувства, може да си изоставила молитвата и изповедта пред Христос. Ако си направила това, престани да живееш по този начин. Помни думите на Христос: *"Вие сте Мои свидетели"*. Светлината ти може да мъждука, но, благодаря на Бога, не е късно дори сега да приемеш върху себе си Божиите изисквания.

Разчитай на Божиите заслуги. Ти си Христова собственост. Той те е изкупил, като е дал Себе Си. Ти си Негова по сътворение и по изкупление. Макар понякога небесната надежда за теб да е несигурна, ти знаеш на кого да се довериш. Надеждата ти за небето се основава единствено на заслугите на Исус Христос. Сега можеш да придобиеш жив опит в Божиите неща. Когато гледаш към Исус с вяра и уповаваш на Неговите заслуги, съмненията за неговата любов ще изчезнат като роса под утринното слънце.

Твърдост в себепредаването на Христос. Нека себепредаването ти на Бога да бъде цялостно и всеотдайно. Не чакай нито ден, нито час. Възползвай се още сега от благодатното време, независимо дали е дълго или кратко. Веднага след безрезервното ти предаване на Исус Христос Той ще те приеме. В никакъв случай не прикривай факта, че си избрала истината и всички произтичащи от това трудности...

Никога, при никакви обстоятелства, дори само на думи, не се съгласявай да се отклониш от пътя, определен от Господ за изкупените. Бъди твърда, непоклатима в християнските си задължения и във верността си към Бога...

Съблюдаване на съботата заедно с ангелите. Апелирам към теб да изпълняваш християнските си задължения към Бога. Ако дори и на 100 мили около теб няма нито един пазител на съботата, знай, че цялата Вселена е с теб. Христос, твоят Спасител, и небесните ангели са до теб. Ако всеки път, когато си в нужда, призоваваш Бога, Той ще бъде твой помощник. Практикувай истината у дома си. *"Вие сте Мои свидетели, казва Господ"*.

Свидетелството на майката християнка. Не мога да ти пиша повече. Ако обичаш бащата на твоите деца, живеј по християнски винаги и при всякакви обстоятелства. Ако беше постъпвала така, Бог щеше да ти помага. Но когато удовлетворяваш себе си, а гневиш Бога, как може Той да ти помага?

Дано Господ да ти помогне, бедна моя изкушавана, да избереш правия път. Дано да ти помогне да дадеш на съпруга и на децата си свидетелство, че си християнка на практика, че обичаш Бога, че обичаш Исус Христос, Който е дал живота Си за теб, и *"Силата ти ще бъде според дните ти"* [виж Вт. 33:25] (Писмо 76, 1896 г.).

Спечелване за вярата на съпруг, който не е християнин. Сестро моя, твоят Спасител ти е Помощник във всяко време на нужда. Не Го пренебрегвай. Недей споделя неприятностите си с човешки същества, а с Господа! Може да мислиш, че другите ти съчувстват когато си потисната, но ще останеш разочарована. Исус обаче никога не разочарова този, който отива при Него за помощ.

Правиш ли грешки? Отиди при Исус и Го помоли да ти прости, а след това вярвай, че го е направил. *"Ако някой изповядва греховете си, Той е верен и праведен да ни прости греховете и да ни очисти от всяка неправда"* [1Йоаново 1:9]. Помоли Господ да прости прегрешенията ти и след това се възрадвай в Него. С нищо няма да си помогнеш, ако продължаваш да скърбиш за недостатъците си. Кажи: "Господи, предавам безпомощната си душа на Теб и само на Теб. Няма да се безпокоя, тъй като си казал: *"Искайте и ще получите"*". Вярвай, че получаваш. Вярвай, че Спасителят ти е изпълнен със състрадание, нежна загриженост и любов. Не се тревожи от дребните инциденти. Господ може да е наредил така, че да направиш малки грешки, за да те спаси от по-големи.

Никакъв спор със сатана. Извърши своята част в помощта за себе си, както правят всички, които искат да бъдат благословени. Вярвай, че Христос ти помага. Недей изговаряй дори една дума на неверие. Когато врагът ти каже, че Господ те е изоставил, отговори му, че не е така, защото е казал: *"Не съм дошъл да призова праведните, но грешните на покаяние"*.

Исус казва: *"Който дойде при Мен, никак няма да го изпъдя"* [Йоан 6:37]. Тогава, сестро моя, прогони неприятеля. Кажи му, че няма да обезславяш

Бога, като се съмняваш в Неговата милост, доброта и любов. Никога не спори със сатана, защото той има чудна сила да мами. Ако при срещата си с него Адам и Ева му бяха казали: "Господ е рекъл, ние вярваме на Неговите думи и няма да проявим недоверие към Него", те нямаше да бъдат победени.

По-добре пей вместо да се оплакваш. Вместо да оплакваш слабостите си, да изговаряш думи на неверие и да се чувстваш умъчнено, започни да пееш. Говори за Божията милост и любов. Христос отправя покана към всички, които се трудят и са в затруднение: *"Елате при Мене... и аз ще ви успокоя. Вземете Моето иго върху си и научете се от Мене; защото съм кротък и смирен на сърце; и ще намерите покой на душите си. Защото Моето иго е благо и Моето бreme е леко"* [Матей 11:28-30]. Това е урокът, който Христос иска да научиш; и когато го научиш, ще намериш покой.

Любезни думи. Когато чуеш думи, които те обезсърчават, не отвърщай, освен ако не можеш да отговориш с любезност. Когато бъдеш изкушавана с неприятни думи, не си отмъщавай. Казвай си: "Няма да разочаровам моя Спасител". Всеки християнин е благородник. Любезността е винаги на устните на християнката. Тя не изговаря прибързани думи. Да се говори внимателно, когато се чувстваш раздразнена, означава да допускаш в сърцето си слънчева светлина. Това ще направи пътя ти гладък. В отговор на въпрос ученичка отговорила така: "Смирени хора са тези, които дават любезни отговори на груби въпроси". Христос казва: *"Блажени кротките, защото те ще наследят земята"*. Те ще са годни да бъдат поданици на небесното царство, защото имат желание да бъдат учени.

Казваш, че съпругът ти не приема истината. Покажи му чрез живота си предимството да имаш Христос и неговото слово. С търпение, издръжливост и любезност ще можеш да спечелиш съпруга си за Христос.

Животът не е романтика, а реалност. Със силата на Божията благодат ти можеш да спечелиш ценни победи. Не се отнасяй към живота си като към романс, а като към реалност. Необходимо е да бъдеш Божи съработник в оформянето на характер, който може да бъде одобрен от Бога. *"Изработвайте спасението си със страх и трепет"*. Дали наставлението свършва тук? Благодаря на Бога, не! *"Защото Бог е, Който според благоволенieto си действа във вас и да желаете това и да го изработвате"* [Фил. 2:12,13].

Трябва да бъдеш Божи съработник при спасението на душата си. Необходима е да имаш желание да вършиш Божията воля. Недей прекарва времето си в оплакване, в изговаряне на думи на неверие и в търсене на вина у Бога. Насърчавай доверието в Него. Говори нежно за Него. Почитай Този, Който *"... толкова възлюби света, че даде Своя единороден Син, за да не погине ни един, който вярва в Него, но да има вечен живот"* [Йоан 3:16].

Пренебрегване на домашните задължения. Изпълнявай и най-малките си задължения с боязън и любов към Бога, с вярност и жизнерадостност. Бог заявява: *"Верният в най-малкото и в многото е верен"* [Лука 16:10]. Изпълнявай с вярност домашните си задължения, а след това се отпусни в

Божията десница с думите: "Предавам опазването на душата ми на Бога. Няма да ходя настрана от определения от Него път. Оставам под Неговата закрила".

Изучавай живота, който Христос живя на земята. Той не пренебрегна и най-простото и дребно задължение, което Му бе възлагано. Всичко, което вършеше, носеше белега на съвършенство. Погледни към Исус за помощ и това ще ти помогне да извършваш всекидневните си задължения с любезност и достойнство, характерни за всеки, който се стреми към короната на безсмъртния живот...

Христос очаква от теб и от всички християни да живеят според това, което изповядват. Покажи, че Христовото Слово е истинно и че Той може да предпазва човешките същества от греха. Нека животът ти е по-близо до неговия чист, красив и свят живот. Спазвай заповедите Му. Това ще ти донесе благочестие на практика.

Само един живот. Не мисли прекалено много за трудностите на християнския живот. Не говори за изпитанията си, защото ако правиш това, ще започнеш все повече да се оплакваш от Бога. Говори за Христовата любов и я изявявай в сърцето и живота си. Бъди благодарна, че Бог те е пощадил и че не си била "отсечена", преди да си се подготвила за влизане в небесното царство, където няма грях и мъка. Ти имаш само един живот, в който да усъвършенстваш християнския си характер. Ако в характера ти се открива Божията благодат, ако законът на добротата е винаги на устните ти, ако постоянно благодариш на Бога за неговата доброта към теб, ти си готова да Го славяш и в небесния дом (Писмо 72, 1903 г.).

Желанията на съпруга, свързани с храната. Когато те посетихме, оценихме изобилната храна, приготвена за нас. Ти обаче трябва да се научиш как да приготвяш здравословна храна по най-простия начин. Необходимо е да уважаваш желанията на съпруга си, свързани с храната, и все пак да приготвяш вкусни ястия по обикновен и здравословен начин, така че фините нерви на мозъка да не отслабват, да не се парализират и да те правят раздражителна, нервна и поддаваща се на провокации...

Скъпа сестро, ти имаш голяма отговорност в дома си! Дръж юздите на управлението мъдро и с твърда ръка. Недей допуска членовете на твоето семейство да загубят любовта и уважението си към теб. Привържи ги към сърцето си със здравите връзки на любовта. Това можеш да постигнеш, ако живееш близо до Исус. Гледайки на Него, ти ще можеш да се промениш по Негов образ и да избегнеш "произлязлото от страстите разтление в света". Бог те обича. Той обича съпруга ти и се стреми да го привлече към Себе Си. Бог желае да отклони мислите на мъжа ти от земните неща и да ги насочи към вечните богатства (Писмо 145, 1900).

Глава III

Съпруг с телесен недостатък⁶

6. Съвети към Уолтър и Лора

Обвързващото естество на брачната клетва. Девети януари 1888 г. Разговарях с брат С. Искрената му молба ме убеди да отида с него в санаториума до Сейнт Хелена и да говоря със съпругата му...

Единадесети януари 1888 г. Имах дълъг разговор със сестра С., като й изтъкнах, че сватбената клетва е обвързваща и не може да бъде направена невалидна освен поради прелюбодеяние, или оскверняване на брачното ложе. Разменихме доста полезни мисли в това отношение (Ръкопис 22, 1888 г.).

Нищо ли не означава клетвата? Осми юни 1888 г. Искам да ти поговоря [на Лора] по няколко въпроса. Защо не приемеш нещата такива, каквито са? И двамата сте дали клетва, записана от ангел в небесните книги, клетва, че ще се обичате до смъртта си. Защо не помниш това? Толкова ли лесно се отричаш от клетвите си? Ще посрамиш ли заради нечестив съвет своята чест, своята клетва и задълженията си? Ако в съзнанието ти има греховни мисли, ако някои ти дават нечестиви съвети за раздяла, това причина ли е да отхвърлиш с лека ръка брачния си обет? Нима той не означава нищо за теб? Нима собствените ти прищевки са толкова важни?

Може би ще кажеш, че не обичаш съпруга си. Това причина ли е да не се опитваш да го обичаш? Толкова ли е дълъг и скъпоценен този живот, че предпочиташ да го живееш според собствените си разбирания и да отхвърляш Божия закон? Не виждам причина за получаване на развод. Дори съпругът ти да те е измамил, твоята клетва остава. Ако ти е казал, както твърди, и не те е измамил, ти си се омъжила за него и как е възможно да получиш развод? Бих желала да постъпиш според съвета, който ти дадох, тъй като не бих могла да те посъветвам нещо по-различно.

Несъвършенството не е причина да се разтрогне брак. Сърцето ме боли, когато виждам как небрежно се отнасят някои към брачната клетва.

⁶ В младежките си години Уолтър е извършил нещо, за което мислел, че е дадено в Матей 19:12, и се направил евнух. Според Уолтър Лора се омъжила за него, знаейки за неговото състояние. След време се развели и тя се омъжила за друг мъж. След нейната повторна женитба и Уолтър се оженил втори път. Писмата в тази глава показват искрените усилия на Е. Вайт да запази святостта на брачната клетва дори пред лицето на крайно трудни обстоятелства (*бележка от съставителите*).

Наближава съдният ден. Моля те да размислиш внимателно и честно за сегашното си положение. При по-добро запознаване със случая се вижда, че може би има неприязън към поведението и маниерите на съпруга ти. Нима повечето хора не се чувстват по същия начин след въодушевляването на първите месеци след брака? Когато обаче си давала клетва пред Бога и пред святите ангели, ти си знаела, че нито ти, нито съпругът ти сте съвършени. Това не е извинение за нарушаване на брачната клетва. Необходимо е да възпитавате умовете и сърцата си така, че да се понасяте, да бъдете любезни един към друг и да не допускате недоверие и омраза.

Възкресяването на мъртва любов. Обичам те, сестро моя, и не искам да постъпиш така, че да разрушиш своето щастие и това на твоя съпруг. Нека тези, които те учат да действаш по този начин, по-добре да изследват собствените си сърца. Когато повикаш на помощ волята си и съзнателно започнеш да живееш в страх от Бога, тогава любовта, за която сега мислиш, че е мъртва, ще бъде възкресена, освен ако си натяквате лошите черти в характера и давате изява на най-лошите качества на човешкото сърце. Изворът на любовта ще става по-пълноводен с всеки изминал ден и след време ще изчисти всяка злоба и разочарование.

Знаеш, че имаш нежни чувства към съпруга си, тъй като ти е мъж и те обича с цялото си сърце. Любовта ти би била скъпоценна за него, би била светлина и вдъхновение в живота му. Съпругът ти ще цени твоята любов; тя ще е скъпоценна за него и ще има преобразяващо влияние в живота му. Може би имаш капризи, идеи и прищевки, от които не можеш да се откажеш веднага, и съпругът ти ще трябва да ги понася смирено и търпеливо. Ти обаче имаш и благороден характер, който, ако не бъде пренебрегван и ако не се злоупотребява с него, ще може да ти помогне в голяма степен.

Необходимост от търпение. Казвам ти, че не можеш да нарушиш брачната си клетва и да бъдеш невинна пред Бога. Съедини интересите си с тези на твоя съпруг. Обичай го, търпи заедно с него и работи с него. Кажете на нечестивите съветници да се махнат. Вашият проблем трябва да се разреши единствено между теб, съпруга ти и Бога. Гордостта на сърцето ти е качеството, което затваря очите ти и не можеш да видиш справедливостта и правдата на верността към твоя съпруг. Придържай се към брачната си клетва, защото си праведна по сърце. Ще съжаляваш ли за спазването на твоята клетва, когато бъдеш облечена в одеждата на Христовата правда?

Съвършенство единствено в Христос. Времето ни на тази земя е кратко. Развратните неща, практикувани под булото на сватбената клетва, съсипват живота на хиляди и десетки хиляди. Макар че имате да носите един кръст, моля ви от Христова страна, да не се отклонявате от справедливостта и правдата. Нека животът ви бъде разумен. Извикайте силата на волята на помощ и не търсете съвършенство у вас, а гледайте към Исус, Който е *"начинателят и усъвършителят"* на вашата вяра. Опитвай се търпеливо да тичаш в християнското "състезание", като винаги имаш предвид венца на

живота. Старай се да знаеш Божията воля и да действаш според Неговите чувства на любов.

Знам, че когато бъдеш убедена, кой е правият път, поведението ти ще бъде решително - не детинско, а в съответствие с твоите убеждения и чувства. Отдай безрезервно на Бога душа, тяло и дух. Работи за Божието дело, като вършиш добро, и Господ ще те благослови. Не ставай егоцентрична. Помисли и за душата на другия. Мисли за себепожертвувателния Исусов живот. Спри да гледаш на себе си и насочи вниманието си към Исус, към Неговия живот и характер (Писмо 57, 1888 г.).

Приемане на фактите такива, каквито са. Двадесет и девети август 1888 г. Не виждам какво повече може да се направи във вашия случай. Мисля, че единственото, което ти остава [на Уолтър С.], е да се откажеш от жена си. След като тя е решила да не живее с теб и за двамата ще бъде ужасно, ако продължите да живеете заедно. Тъй като тя е решила да постави всичко на карта, можеш само да понесеш кръста си и да се държиш като мъж...

Надявам се, че ще постъпиш мъжки. Остави това. Започни работата си, върши задълженията си, без да се съобразяваш с никого, като проявяваш твърдост, себеотрицание, самопожертвувателност. Тук се крие твоята сила. Исус, нашият Изкупител, идва при човека и му казва: "Аз те обичам. Искам да те направя щастлив". Той показва Своите ръце и нозе и казва: "Страдах заради теб. Нося стрелите, отправени към теб. Аз ще понеса и твоето бреме. Аз ще ти бъда заслон. Уповавай на Мен и ще имаш вечен живот."

Не е време за самосъжаление. Казвам ти, уповавай на Бога. Съзнанието ти е объркано и заето с проблема за твоята съпруга. В името на Исус остави този проблем в Божиите ръце. Нека твоите преживявания те смират. Христос е със слабите, с изкушаваните и изоставените, за да им дава Своето съчувствие и утеха. Нуждаеш се от душевен покой. Откажи се от Лора и насочи всичките си чувства към Бога. Той ще те успокои. Времето е кратко; нямаш време да спиращ и да се самооплакваш. Отиди да работиш за Господа. Върши задълженията си според максимума на своите способности. Не се отчайвай. Върви смирено с Бога; търси общение с Него. Не допускай разочарованието ти да те направи егоцентричен и да започнеш да мислиш за себе си, да говориш за себе си... Живей за Бога. Бъди любезен, учтив. Не се оставяй това разочарование да те съсипе. Отхвърли меланхолията от себе си. Бог ще ти помогне, ако си Му верен. Помни, Божиите очи са върху теб, изследвайки дълбините на душата...

Дано Господ да ти помогне, да те укрепи и да те благослови, за да можеш да вършиш работата си по възможния най-добър начин. Отвърни погледа си от земни неща и земни идоли. Покланяй се на Господа твоя Бог и Му служи с цялото сърце и с цялата си душа и тогава ще бъдеш посветен на Господа (Писмо 40, 1888 г.).

Пренебрегване на светлината. Надявах се, че ще те срещна [Лора] и ще разговарям с теб. Страхувам се, че пренебрегваш светлината, която Господ благоволи да ти даде чрез мен. Знам, че Бог има нежна, състрадателна любов към теб, като се надявам, че и изкушението няма да те накара да отделиш душата си от Него. Мнозина са, които нямат Господа за свой съветник, но са готови да дават съвети и да объркват умовете с наставления. Затова всичко, което могат да кажат, само ще обърка и без това трудния ви проблем.

Сестро моя, твоят характер и темперамент са такива, че се боя за душата ти. Страхувам се, че не избираш за приятели хора, които са дискретни, мъдри и смирени по сърце и които имат страх от Бога и пазят Неговите заповеди.

Сатана воюва против душата. Четем, че сатана е слязъл с голям гняв, действащ със силата на измамата върху сърцата и умовете на всички, които слушат неговите нашепвания. Ти си вкусила от Божията любов; вкусила си от Христовия мир. Сатана си играе с душата ти. Ще победи ли? Ще постигне ли целта си? Дано Бог да не го допусне.

Господ ти е дал светлина, но ти не ходиш в нея. Доволна ли си от поведението си? Не е най-добро да следваш собствения си път, собствената си воля. Сигурна съм, че сатана се опитва да те спечели. Ще постигне ли това? Ще предпочетеш ли да вървиш по собствената си пътека, вместо да ходиш по Господния път? Ще застанеш ли на сатанинска почва?

Въздържай се от всяко зло. *"Въздържайте се от всяко зло"* е съветът на боговдъхновения апостол. Постъпвала ли си така? С твоя темперамент това ще е много трудно да се постигне, докато ходиш от място на място и говориш на хората. Мислиш ли, сестро моя, че си движена от съвестта? Нямах ли едностранно развит характер? Нима у теб няма черти на характера, които ще опетнят бъдещия ти живот? У теб чувственото и емоционалното естество е по-силно от интелектуалното. Скъпа сестро, всяко нещо, което може да увеличи тази наклонност и да я направи главна сила в живота ти, трябва да бъде избягвано. Ти имаш силата на мотивацията. Нека остане непоковарена и изцяло посветена на Бога. Бог ти е дал таланти и сили, които да бъдат осветени и използвани за Негова слава.

Ти имаш богата история и сега правиш история. В тази криза умът ти може да придобие повече грубост, отколкото нежност. Оскверняващото влияние на света може да оформи твоите навици, вкусове, думи и поведение. Ти си на губеща позиция. Скъпоценните и тържествени мигове, от които зависи вечността, могат да бъдат под сатанински контрол и да водят до твоята гибел. Не желая това да се случи. Искам да бъдеш християнска, Божие чадо, небесен наследник.

Важността на родителския съвет. Сега оформяш живота си. Какъв е твоят случай според доклада на небесните книги? Стреми се единствено към тези неща, които могат да ти дадат мир. Постави се под влияние, което няма да унищожи фината настройка на душата ти. Пази душата си неопетнена от света. Недей допуска фамилиарното поведение с млади мъже да постави петно на живота ти. Ти си в опасност да се откажеш от Христос и да станеш

безразсъдна и неспособна да се вслушваш в разумни съвети. Съветът, даден с родителска любов, попада в глухи уши. Сестро, няма ли да размислиш сериозно и да приемеш съвет от по-опитни хора? Ще се оставиш ли да бъдеш водена от твоите приятели? Няма ли се вслушаш в съвета на родителите? Сама ли ще се заемеш с проблема?

Връщане назад. Надявам се, че ще промениш поведението си. Ако някога Господ е говорил чрез мен, сега Той говори на теб и ти казва да се върнеш. Страстите ти са силни и принципите ти са в опасност. Ти не приемаш и не следваш съвет, за който знаеш, че е добър и че е единственото разумно и сигурно нещо, което можеш да направиш. Ще се решиш ли да вършиш правда, да бъдеш правдива и да се вслушаш в съвета, даден в Господното име? Бог те е дарил със способности. Ще бъдат ли напразно пропилены? Ще допуснеш ли да отминат години на разюзданост, разочарования и срам и да направиш с поведението си такова лошо впечатление, че никога да нямаш това влияние, което би могла да имаш?

Поведението ти е такова, че за теб се говорят само лоши неща. Ти стана раздразнителна, неосветена и нечестива. За да получиш това, за което мислиш, че е свобода, ти изпадаш в положение, по-лошо и от робство. Трябва да промениш поведението си, да се ръководиш от съвета на опитни хора и чрез мъдростта на тези, които Господ учи, постави волята си под ръководството на Божията воля.

Опетнена душа. Но ако си решила да не слушаш никакви съвети, а само вътрешния си глас, и сама да се справяш с всеки проблем, бъди сигурна, че ще пожънеш това, което си посяла. Или изцяло ще се отклониш от правия път, или пък наранена, съсипана и с отслабнал християнски характер ще се върнеш при Господа със смирение, разкаяние и признаване на грешките. Ще се измориш да *"удряш въздуха"*.

Сигурна ли си, че начинът ти на действие е правилен? Знаем, че не си сигурна в това, но гордостта е завладяла душата ти. Ти си прекалено лекомислена и безразсъдна, за да приемаш съвети. Помни, че всяко действие може да има двойствен характер - да бъде благочестиво или неморално. Бог е недоволен от теб. Можеш ли да си позволиш да живееш по същия начин? Върху душата ти се нанася петно (Писмо 47, 1889).

Като глина в ръцете на Исус. Моля те, Лора, обърни се към Бога за мъдрост. Най-трудното нещо, с което трябва да се справиш, е собствената ти душа. Всекидневните ти изпитания, емоциите и особеният ти темперамент, вътрешните ти подбуди се контролират трудно и често те правят робиня на тъмнината. Единственото, което можеш да сториш, е да се предадеш безрезервно в ръцете на Исус, да предадеш всичките си преживявания, всички изпитания, всички желаниа и да се оставиш Господ да те оформи така, както *"грънчар оформя глината в ръцете си"*. Те не принадлежиш на себе си и затова е нужно да предадеш непокорната си душа в ръцете на Този, който

може да те ръководи. След това душата ти ще получи покой, скъпоценен покой и мир. Отпусни се в Божиите ръце.

Картини в небесните книги. Помни, че великият Вседържител "фотографира" за небесните книги характера ти така прецизно, както фотографът отпечатва образа върху гланцовата повърхност. Какво разкриват небесните книги в твоя случай? Оформяш ли характера си според образа на Христос? Избелваш ли одеждите на твоя характер в кръвта на Агнеца? *"Ето, ида скоро и у мене е наградата, която давам, да отплатя на всекиго според каквито са делата му"* [Откр. 22:12].

Промяна, преди да е станало прекалено късно. Лора, все още не е прекалено късно, за да бъдат злините поправени. Все още не е късно да се утвърдиш в твоето призвание. Сега можеш да започнеш да работиш според плана за събирането. Прибави на вярата си добродетел, познание, въздържание, търпение и всяка християнска добродетел. Всичко останало ще погине във великия ден на изпепеляването; само златото на святия характер ще издържи. Златото не се разваля. То ще устои в огъня на последния ден. Скъпо дете, бих искала да си спомниш, че *"относно всяко скрито нещо Бог ще докара на съд всяко дело, било то добро или лошо"* [Екл. 12:14].

Истината се разкрива на тези, които ходят по пътя на светлината, идваща от слънцето на Христовата правда. Истината осветява. Виждаме как грехът завладява всичко. С него си играят и го прославят, а истинската доброта, справедливост и чистота биват потъпквани. Много хора сеят около себе си семето на пагубното влияние. Какво правиш, Лора? След като реши да отхвърлиш напътствията и да откажеш да приемаш съвети, започна ли да израстваш духовно и да се превръщаш в твърд, разумен християнин? Или, предпочитайки да вървиш по собствения си път, откри, че това те прави неспокойна и изпълнена с грижи и тревоги?

Най-съдбовният избор в живота. Защо не се вслушаш в съвета на твоите родители? Пред теб е пътят, водещ към сигурна гибел. Ще се върнеш ли, докато още можеш? Ще потърсиш ли Господа, докато сладкият Исусов глас ти говори, или ще продължиш да вървиш по собствения си път? Господ изпитва съжаление към теб. Той те кани. Ще се отзовеш ли? Ще се върнеш ли от пътя на твоето отстъпничество? Дано Господ ти помогне да решиш да бъдеш изцяло Негова (Писмо 51, 1889 г.).

Съвети и воля. Скъпа сестро Лора, искам да ти пиша няколко реда, защото не ми е безразлична твоята душа и съм сигурна, че нозете ти са тръгнали по пътя към гибелта. Не си получила сила да побеждаваш всеки недостатък на характера си и поведението ти не е християнско. Знам, че ако беше последвала съвета, който ти дадох в Господното име, днес щеше да бъдеш много по-напред в духовно отношение, отколкото си сега. Но всичките ми съвети бяха отхвърлени като маловажни и почувствах, че няма смисъл да се опитвам да ти помогна, тъй като това би наранило душата ми, а ти би останала без помощ, освен ако моите мисли за брака ти с Уолтър съвпаднаха с

твоите. Никога няма да постъпя така, защото знам, че поведението ти не е правилно и Господ не го одобрява. Ако поведението ти беше правилно, нямаше да страдаш толкова много.

След като напусна Уолтър държанието ти беше такова, че никой, който има Божията любов в сърцето си, не би го одобрил. Ти винаги си обичала да бъдеш в светско общество и да насърчаваш вниманието, оказвано ти от млади мъже. Това само ти е навредило. Напътствията и съветите в това отношение не са ти помогнали, а само са създали чувство на негодувание. Помислила ли си как гледат небесните ангели на поведението ти, което имаш от толкова дълго време, като вървиш по собствения си път и се подчиняваш на собствената си силна, предизвикателна и решителна воля?

Размисъл пред Божественото огледало. Ти се ръководиш от собствените си разбирания, без да се съобразяваш с правото и правдата. Струва ли си, Лора? Можеш ли да си позволиш да прекараш няколкото мига на благодатно време според начина на живот, който си избрала? Ако се беше съгласила да живееш с Уолтър, нямаше да бъдеш по нещастна, отколкото си сега. Твоята воля е определена, но дали съвпада с Божията? Искам да те видят така, както Бог те вижда. Някога ти обичаше Бога, но загуби първата си любов. Сега не обичаш Господ, не обичаш святите неща. Влиянието ти не е за другите ухане за живот, а за смърт. Вместо да израстваш в благодат и познание на нашия Господ и Спасител Исус Христос, ти се отделяш все повече и повече от Него.

Духовна хладина и упадък. Ако беше тръгнала по правилен път, нямаше да стигнеш до такъв упадък. Библията не е толкова ценна за теб, колкото беше преди. Четеш я по-малко от чувство за задължение, а не защото искаш да чуеш Божия глас чрез Неговото слово. Понякога се молиш, но това е само външна форма. Не представяш всичките си трудности на Бога и не се молиш със смирено сърце, за да разбереш Неговите пътища и Неговата воля. Не можем да одобрим това поведение. Не мислим, че е сигурно някой да следва твоя пример.

Вместо да увеличиш разстоянието, което те отделя от света, ти го скъсяваш и накрая то съвсем се стопява. Ако Господ каже днес: *"Отсечи дървото; защо да запразня земята?"*, ти не би имала дял в първото възкресение. Думите ти не са изискани и подбрани. Никой не може да предположи, че си християнка, като служи свободните ти неразумни думи и като гледа приятелите, с които дружиш. Ти и сестра ти губите все повече, правейки все по-труден пътя си назад.

Съвсем неразумна и безгрижна. Можеш ли да си позволиш да постъпваш така? Нима си станала съвсем неразумна и безгрижна по отношение на душата си? Имам вест от Бога за теб, че не трябва да се отчайваш, а да се върнеш към Него. *"Търсете Господа, докле може да се намери. Призовавайте го, докато е близо. Нека остави нечестивият пътя си и неправедният помислите си; нека се обърне към Господа и Той ще се смили за него; и към нашия Бог, защото Той ще прощава щедро"* [Исаия 55:6, 7].

Отвърни погледа си от всичко. Запитай се: "В какво състояние е душата ми? Ако ме връхлетят болест или внезапна смърт, каква е надеждата ми да вляза в Исусовите "обиталища", който е отишъл да приготви за всички, които Го обичат? Нима Исус е умрял за мен напразно?" Ще предпочетеш ли да следваш собствения си път, собствената си воля и ще откажеш ли да тръгнеш по Господния път?

Нужда от връщане при Бога. Сърцето ти закоравява все повече и повече. Лора, падни върху Канарата и се "разтроши". Предай се на Бога; върни се при Исуса! Същата светлина, която някога озари сърцето ти и го разтопи, същите лъчи от Слънцето на правдата, които някога проникнаха в ума ти, сега отново търсят пътя към твоето сърце с чистата си светлина. Същият Исус, Който някога ти прости, говори и днес. Кръвта Му не е загубила Своята сила. Тя може да те очисти от всеки грях. Същият Дух, Който някога те привърза към Исус с връзките на любовта, сега чака да те върне отново при Него. Смири сърцето си, признай греховете си, изостави ги и се върни при Господа. Когато покажеш решителност да бъдеш праведна пред Бога, да изоставиш своя път заради Божия път, тогава Той ще те възстанови и ще те подготви за спасение.

Отслабена сила на волята. Някои неща, които сега ти изглеждат невъзможни, със сигурност ще се променят, когато сърцето ти е променено от Божията благодат. Понякога ти си тъжна, защото знаеш, че си в състояние, при което не можеш да бъдеш спасена, и че наскърбяваш Спасителя с лошите си постъпки. Когато се осъзнаваш, ти оставаш учудена от създалото се голямо разстояние между теб и твоя Спасител. Многократно си решавала да се поправиш, но непрекъснато се проваляш, защото искаш да го направиш със собствени сили. Моралните ти сили са намалели. Волята ти е достатъчно силна, но не е силна за изпълнението на Божиите неща. Не си способна да съсредоточиш ума си върху Божието слово. Много говориш, но това само те принизява. Сърцето ти не се размеква, когато се опитваш да се молиш.

Викът на грешника. Сега направи отчаяни усилия. Престани да мислиш за себе си, за развода, за Уолтър и за всичко земно. Заеми се със собствената си душа. Извикай искрено: "Заведи ме при Канара, която е много по-висока от мене. Спаси ме, Господи, защото загивам. *"Сърце чисто сътвори в мен, Боже, и дух постоянен обновявай вътре в мен... Поръси ме с исоп и ще бъда чист; измий ме и ще стана по-бял от сняг"* [Пс. 51:10,7].

Заобиколени сме от различни форми на безчестие. Ти имаш нужда от помощник. Господ знае всичките ти дела и дори мислите ти са пред Него като отворена книга. Сега апелирам към теб. Трябва да извършиш коренна промяна. Излез изпод сатанинското знаме и застани под изцапаното с кръв знаме на Исус Христос. Ще постъпиш ли така? Ще замениш ли твоя дух с Христовия дух? Когато умът ти с радост размишлява за небето и за небесните неща, у теб няма да има желание да се намираш в обществото на млади мъже. В сърцето ти ще се зароди желанието да бъдеш подобна на Исуса. Чрез размишление ние се променяме и получаваме Неговия образ. Няма повече да

имаш плътски мисли и плътски чувства. Няма повече да бъдеш неразумна и безотговорна, няма повече да водиш празни разговори и нечестив живот. Чрез Христовата благодат ще можеш да постигнеш най-високия стандарт на чистота и възвишен характер.

Сега те предавам на Бога и на неговата благодат. Изработвай спасението си със страх и трепет, защото Бог е, Който действа според благоволенията Си в теб. Да желаеш това и да го изработваш (Писмо 14а, 1891 г.).

7. Съвет към втората тъща на Уолтър

Скъпа сестро⁷, виждам, че си обезпокоена поради брака на дъщеря ти с Уолтър С. Женитбата обаче стана с твое съгласие и дъщеря ти, знаейки всичко за него, го прие за свой съпруг. Не виждам защо трябва да се тревожиш. Дъщеря ти обича Уолтър С. и може би този брак е по Божи план, за да могат и двамата да имат по-богат християнски опит и да поправят чертите от характера си, в които са слаби. Дъщеря ти е дала брачен обет на Уолтър С. и няма да бъде редно, ако наруши клетвата си. Сега не може да отмени задълженията си към него.

Казваш, че Уолтър е бил сгоден за някаква млада дама в Топека. Не мога да говоря за това, защото не съм чула основанието на Уолтър за прекратяването на годежа, ако изобщо е имало такъв. Знам лично какви бяха отношенията му с неговата първа съпруга Лора. Уолтър обичаше Лора прекалено много, но тя не бе достойна за неговата обич. Той направи всичко по силите си, за да ѝ помогне, и потърси всички възможни начини, за да я задържи като своя съпруга. Повече от това не можеше да бъде направено. Молах я, опитвах се да ѝ покажа несъстоятелността на нейната постъпка, умолявах я да не иска развод, но тя бе упорита и твърдоглава и искаше да върви по свой път. Докато живееше с него, стремеше се да измъкне всичките му пари, като не се отнасяше с него така любезно, както съпруга трябва да се отнася към мъжа си.

Право на щастие. Уолтър не е изоставял съпругата си. Тя го напусна и се омъжи за друг. Не виждам нищо в Библията, което да му забранява да се ожени отново в Господа. Уолтър има право да бъде обичан от жена, която, знаейки за неговия телесен недостатък, реши да му подари своята любов. Дошло е време, когато стерилитетът не е най-лошото състояние за човека. Познавам съпруги, които са родили много деца, но не са способни да се грижат за тях. Тези жени нямат време да се съвземат от слабостта, породена от раждането, когато установят, че отново чакат бебе.

Много от тези жени са съпруги на бедни мъже, които нямат достатъчно средства, за да издържат нарастващото семейство, поради което им помагам да хранят, обличат и възпитават децата си. Но въпреки неспособността им да

⁷ Написано на 26 август 1895 г. (бележка от съставителите).

издържат потомството, те раждат деца едно след друго. Бог обаче не одобрява това.

Съпрузите на тези жени мислят, че единствената задача на съпругите е да задоволят похотливите им страсти. Деца се раждат толкова често и се натрупват толкова много отговорности, че съпругите и майките нямат възможност да ги възпитават, нито пък имат време да се посветят на религиозна работа. Бог не се прославя в такива семейства.

Мнозина от нашите млади мисионери се женят и след няколко месеца имат деца, за които трябва да се грижат, което обаче води до оттеглянето им от мисионерското поле. Може да се радваш, че на дъщеря ти няма бъде попречено по този начин в работата ѝ за Господа. Тя може да придружава съпруга си в пътуванията му и да му помага, а когато остане в дома си, ще може да работи за Господа, сякаш не е омъжена. Това е мнението ми в това отношение.

Имам доверие в Уолтър и вярвам, че той е християнин. Имах възможността да опозная духа и характера му, когато преживяваше изпитанието с първата си съпруга. Тя се опитваше да взема пари, когато виждаше, че може да се възползва от него. Той искаше да направи десетократно повече за нея, отколкото тя можеше да очаква и отколкото бе негово задължение. Уолтър имаше големи изпитания заради нея. Опитвах се да му помогна доколкото мога.

Опитвах се да накарам Лора да разбере какви са задълженията ѝ. Но след като е поела по този път, не мисля че този нов брак ще бъде смутен. Сериозно нещо е да разделиш мъж от съпругата му. Нямахме библейско основание, за да се постъпи така в този случай. Той не я изостави, а тя го напусна. Той не се ожени повторно, докато тя не получи развод. Когато Лора се разведе с Уолтър, той страдаше силно и едва след нейния брак се ожени отново. Уверена съм, че тази, която е избрал, ще му бъде помощник, като и той ще ѝ бъде в помощ.

Уолтър не е свършен по характер. Има доста противоречиви черти на характера. Дадени са му много средства, но не винаги ги използва по най-добрия начин. Понякога е много щедър с парите си, а понякога - прекалено икономичен. Но добра и богобоязлива жена до него ще може да го съветва да не действа, движен от импулси, и да го напътства да влага парите си в Божията съкровищница.

Уолтър има отговорно положение, но ако членовете на семейството, с което се е свързал чрез брак, бъдат искрени с него, ще му повлияят да стане мъдър стопанин на дадените му от Бога блага. Тогава той ще използва средствата си така, сякаш е наблюдаван от цялата Вселена. Няма да участва в незаконни начини за печелене на средства, а ще действа, като има предвид единствено Божията слава. Той ще избягва всякакви дребни трикове и няма да прилага никакви непочтени средства, нито пък ще направи каквото и да е, което противоречи на истинското благочестие. Ще осъзнае, че всички делови проблеми зависят от Бога.

Не бива да забравяме факта, че стопанинът трябва да търгува с дадените му от Господа блага и че има свята отговорност. Библията изисква хората да купуват, да продават и да вършат деловата си работа с такова силно чувство за религиозните си задължения, каквото имат, когато отправят молитви към своя небесен Отец, молейки за сила и благодат. Господ не е оставил хората да правят с дадените им блага това, което намерят за добре, което желанията им диктуват или приятелите им искат. Притежаваните пари не са тяхна собственост и не трябва да бъдат изразходвани напразно, тъй като Господното лозе трябва да бъде обработвано, а това изисква средства.

Сега е времето, когато са ни поверени много неща, а денят на отчета предстои. Господ е поверил на своите служители средства, за да бъдат употребявани разумно, тъй като всички са проводници на благочестието и от всички се изисква да поемат отговорности. Поверените ни задачи са дадени съразмерно със способността ни да ги използваме, но не бива да употребяваме Божии средства за задоволяване на егоистични желания според побудите на нашите наклонности.

Понякога в миналото Уолтър С. не успяваше да се справи с поверените му от Бога средства и не винаги е размислял дали начина, по който използва поверените му пари, удовлетворява Господа и помага за напредъка на делото на истината. Той трябва да дава отчет как използва дадените му средства. Не бива да следва собствената си воля в това отношение. Необходимо е да търси мъдрост от Бога. Не искам Уолтър да даде и един долар за това бедно мисионерско поле, без да има желание да го направи, тъй като даренията, които не са дадени с желание, не получават Божиите благословения. Не искам, а и нямам намерение да принуждавам никого да дава пари за Божията кауза.

Бог има да извърши дело и аз използвам всички средства, които мога да спестя, като в същото време се грижа за дома, за прехраната и за обикновените удобства. Има хора, които с радост и желание ми помагат в тази част от работата за Господното лозе. Ако всички вършат задълженията си съобразно с възложените им отговорности, тези отговорности ще бъдат удвоени. Този, който връща на Бога това, което му принадлежи, ще бъде почетен за своята вяроност и ще чуе думите на Господа: "Хубаво, добри и верни слуге". Не е редно хората да дават толкова, колкото решат, че е добре. Христос има право на всичко, което притежаваме.

Не трябва да се учудваш, че Уолтър не изпитва желание да помогне на сина ти. След като синът ти не е оценил получените възможности и привилегии, употребил е по погрешен начин силите си и е пропилявал дарените от Бога таланти, дали ще се представи по-добре при второто изпитание? Научил ли е урока, който Бог иска от него да научи? Има много скъпоценни души, които ще се радват, ако могат да получат образование, с което да вършат добро.

Учудена съм, че Уолтър не е откликнал веднага на молбата ти, само защото си майка на жената, която обича. Може би се учи да бъде предпазлив

и прекалено много мисли за урока, даден му в миналото. Той е помагал на мнозина, на които не е бил длъжен да помага. Трябва да приемеш отказа му да ти дава пари като доказателство за неговото искрено желание да не се компрометира, за да придобие твоята благосклонност. Сигурна съм, че Уолтър иска да изпълнява задълженията си. Грешките, които е правил, като е давал пари на родителите на първата си жена, вероятно са го научили да не ги повтаря. Надявам се, че отказът му да даде пари на сина ти, за да учи в Батъл Крик или в Юниън колидж, няма да създаде у теб предразсъдъци срещу него. Този отказ не бива да има такова въздействие.

Ако дъщеря ти обича Уолтър С., не виждам нищо в Божието Слово, което би изисквало от нея да го напусне. Тъй като ме питаш за съвет, чувствам се задължена да ти го дам. Ако Уолтър ти беше дал исканите средства, нямаше ли да бъде нещо като опит да получи твоята благосклонност? Не е ли вярно, че понякога неразумно помагаме на децата си?

Тези, които сами се сдобиват с пари за колежа, ценят предимствата на образованието повече от хората, които са на чужда издръжка, тъй като знаят стойността на учението си. Не бива да помагаме на децата си до такава степен, че да се превърнат в бреме. Възпитавай сина си да бъде трудолюбив, способен сам да се издържа и да помага на другите.

Бог е управник на Вселената. Всеки мъж, жена и дете, както и всичкото им време и таланти, принадлежат на Бога. Той е дал способности на хората, които те трябва да използват за Негова слава и така да увеличават своите дарования, мъдрост и проникателност. Бог има изисквания за всяка душа и ние сме отговорни служители. Затова трябва непрестанно да Му служим. С тяло, душа и дух трябва да посветим себе си в служба на Бога и да вършим такива неща, които ще помагат за напредъка на Неговото дело на земята. Необходимо е да вършим Неговата воля. Не бива да се съобразяваме с нашите удоволствия, нито да допускаме да бъдем управлявани от импулси.

Сега, скъпа сестро, изпращам ти това писмо и копие до Уолтър С. Искам да му бъда като майка. Във време на бедствие той се е нуждаел от майка. Всяко пени, което ми е поверил, е било използвано за спасяване на погиващи души, и се моля скоро да може да чуе от устата на Господа: *"Хубаво, добри и верни, влез в радостта на господаря си"*.

Наистина съжалявам, че си се натоварила с ненужно бреме. Не виждаш ли, че, ако разделиш Уолтър от дъщеря си, ще създадеш две злини вместо да поправиш една? Дъщеря ти се е омъжила за Уолтър и няма причина да бъде разделена от него. Нямаш разумно извинение за желанието си да престанат да живеят и работят заедно като мъж и жена. Ти можеш да разгласяваш лошите новини, които ти се разказват, и така да причиняваш нещастие на себе си, на дъщеря ти и на съпруга ѝ. Нека двамата като Божии чада съединят интересите си така, както брачният обет изисква от тях; нека се посветят на Бога, да вършат Неговата воля и да бъдат "съдове за почетна употреба, осветени, полезни за стопанина".

Що се отнася до теб, постъпвай като предана майка. Бъди мъдра, за да ги съветваш и да им помагаш по всеки възможен за теб начин. Като знаеш, че всички принадлежите на Бога, отнасяйте се справедливо и с любов един към друг. Бъди честна, любезна, имай дух на почитеност и ще спечелиш венеца на живота, който не увяхва. Имай пълно упование в Бога и Той ще те благослови и ще ти даде мир и покой (Писмо 50, 1895 г.).

8. Провалът на втория брак на Уолтър

Във връзка с втория брак на Уолтър С. Е. Вайт заявява:

"Обзе го страх, че втората му жена ще иска пари, които да дава на роднините си, като в продължение на няколко години се опитваше я отдели от тях. Доведе я в Калифорния и не направи нищо, за да ѝ осигури дом, а с радост я изпрати да изкара курсовете за медицински сестри в санаториума "Сейнт Хелена". Когато тя напредна достатъчно, че да може да припечелва, той позволи сама да се труди за образованието си с много малка финансова помощ от негова страна...

Години наред Уолтър бе давал средства на майка ѝ, които да бъдат използвани за напредъка на делото, както тя намери за най-добре. Понякога тя мислеше, че известен дял от парите трябва да бъдат давани на госпожа С., но когато той научи, че част от средствата, дадени на майката, са били предавани на съпругата му, заяви категорично, че това е противно на желанието му и че, ако продължи, няма да се чувства задължен да дава подаръци на майката" (Документ 1002-А)

До госпожа С. Шестнадесети април 1907 г. Скъпа сестро С., получих писмото ти и в отговор искам да кажа, че не мога да те посъветвам да се върнеш при Уолтър, освен ако не видиш решителна промяна в него. Господ не е доволен от представите, които той имаше в миналото във връзка с отговорностите към съпругата. Веднъж говорих прекалено прямо с Уолтър за отговорностите му към неговата съпруга. За мен е ясно, че за теб ще бъде грешка, ако отново се събереш с него, след като любовта ти е угаснала. Той не може да те направи щастлива, ако не промени възгледите си.

Отговорност към родителите. Имаш задължение към твоята майка. Не се поставяй в такова положение, че да бъдеш окаяна и нещастна. Ако брат С. се придържа към предишните си възгледи, бъдещето няма да е по-добро за теб, отколкото бе миналото. Той не знае как да се отнася към съпругата си.

Този случай ме натъжава. Наистина съжалявам за Уолтър, но не мога да те посъветвам да се върнеш при него противно на своите разбирания. Говоря ти толкова откровенно, колкото говорех и на него. Ще бъде гибелно за теб отново да се поставиш под негов диктат. Надявах се, че ще той ще се промени.

Брат С. може да заведе баща си в някой от нашите санаториуми, където ще се грижат добре за него. Не бива да се повтарят миналите ти

преживявания. Когато бъдеш освободена от задължението да се грижиш за майка си, ще можеш да работиш в някой от нашите санаториуми.

Господ разбира твоите преживявания, сестро С. Бъди твърда в Господа. Той няма да те забрави, нито ще те изостави. Сърцето ми изпитва най-голяма нежност към теб. Съедини беззащитната си душа с Христос.

Нужда от помощ в санаториума. Знаеш, че в миналото не сме си разменили нито дума за отиването ти в Батъл Крийк и не си ми говорила за живота ти с брат С. Не си се оплакала пред мен дори с една дума. Ти отиде в Батъл Крийк на своя отговорност, защото смяташе, че това е разумно и правилно, и аз не те осъждам.

Скъпа сестро, ти си получила познания как да лекуваш болни и помощта ти е нужна в санаториума. Когато ми пишеш, моля те, уведоми ме за здравето на майка ти.

Какво правиш? В нашите санаториуми имаме нужда от верни служители, които да могат да лекуват (Писмо 148, 1907 г.).

Глава IV

Раздяла и причина за развод

9. Раздяла

Съпруга, обзета от бяс. Скъпи брат Д., надявах се, че промяната, която изглежда бе осъществена в живота на съпругата ти по време на събранието в Чикаго, ще бъде трайна. Бях благодарна на нашия небесен Отец, когато чух изповедта ѝ, тъй като си мислех, че от раменете ми се смъква тежък товар. Този товар обаче е все още върху мен. Знам, че не се е променила и не е станала по-добра. Опасностите и трудностите, които тя ще създаде, ако прищевките ѝ бъдат задоволявани, ще са невероятни за хората, които не знаят какъв дух я движи...

Колкото и искрено съпругът ѝ да се опитва да служи на Бога, тя ще бъде неговият зъл ангел, който се опитва да го отклони от правдата. Според нейните разбирания тя е идолът, на който той трябва да се покланя. Всъщност тя е сатанински посредник, опитващ се заеме мястото на Бога. Тя е следвала импулсите на неосветеното си сърце, докато накрая сатана напълно я е завладял...

Ако съпругата не се промени, скоро ще дойде моментът, когато този лош характер, контролиран от воля, по-силна от стомана, ще сведе силната воля на съпруга ѝ до нейното ниво... В този случай брат Д. няма работа с жена, а с отчаян сатанински дух. Господ има план за брат Д., но ако той бъде победен от тези изблици на съпругата си, ще бъде погубен и тя няма да бъде спасена от Христовата жертва.

Раздялата е за предпочитане пред отстъплението от вярата. Най-доброто, което може да се направи с тази съпруга-дете, толкова непоносима, неподатлива на възпитание и неконтролируема, е да бъде отведена при майка ѝ, която я е направила такава, каквато е сега...

Макар и болезнено, това е единственото нещо, което той трябва да направи, ако иска да не бъде съсипан духовно и пожертван пред демона на истерията и пред сатанинското влияние. Нейният съпруг не може да ѝ помогне, а само си нанася огромна вреда и ограбва Бога от талантите и влиянието, които му е дал.

Бог е поставил мъжа за глава на семейството и докато сестра Д. не разбере какво е нейното място и какви са ѝ задълженията на съпруга, ще бъде най-добре за него да не е свързан с нея по какъвто и да е начин. Съпругата трябва да бъде уважавана и слушана, но ако откаже да спазва брачната клетва, ще се оказва все повече и повече обект на сатанински изкушения. Ако пък съпругът ѝ се съгласи да я държи при себе си и тя вгорчи живота му, той

ще се обезсърчи и ще стане негоден да върши Божието дело. Не е задължен да живее с човек, който само измъчва душата му. Показано ми бе, че той вече започва да губи своето мъжество и да се влияе от съпругата си. Тяхната женитба бе сатанинска уловка.

Преди всичко Божиите изисквания. Сестра Д. е твърдо решена или да управлява, или да съсипва. Показано ми бе, че тя се е предала на сатана до такава степен, че съпругът ѝ се страхува за нейния разум. Една от най-големите ти грешки, брат Д., ще бъде, ако допуснеш да бъдеш заслепен от сатана чрез своята жена. Казвам ти ясно: Тя е контролирана от демони и ако тези нечисти духове успеят, свободата и мъжеството ти, братко Д., ще бъдат провалени и ти ще станеш роб на нейните капризи... Тя е завладяна от демони така, както бе човекът, който си нанасяше рани и от когото Исус изгони бесовете...

Брат Д. трябва да остави сатана да си вилнее и да не допуска да бъде отделен от религиозните си задължения, защото жена му желае това.

Ако съпругата ти избяга, остави я да си върви.

Брачните клетви са завинаги. Братко Д., ти си изплашен от свирепостта на своята съпруга. Но пътя, по който трябва да вървиш, е правият път на истината, праведността и мъдростта, като винаги имаш страх от Бога. Сатана вече ликува от своя успех.

Сестро Д., не бих представила нещата по този начин, ако нямаше и друг живот, толкова тясно свързан с твоя - това е животът на човек, когото Бог е избрал за Свой служител. Тази женитба не би трябвало да се осъществява, но стъпката е направена и сега за съпруга ти е десетократно по-трудно да побеждава, отколкото ако никога не бе те виждал. Няма ли да помислиш по-сериозно за това, че ползотворната му дейност ще намалява, а животът му ще се провали поради твоето поведение?... Съпругът ти не бива да слива своята индивидуалност с своята. Брачната клетва, която обвързва мъж към жена, не бива да се нарушава, но мъжът ти има и клетва към своя Господ да Го обича с цялото си сърце и с истинска любов (Писмо 34, 1890 г.).

10. Причини за развод

Прелюбодействието - единствена причина за развод. Съпруга може да се разведе с мъжа си, ако законите на страната позволяват, но въпреки това да не е разведена в Божиите очи и според по-висшия Божи закон. Има само един грях - прелюбодействието, който е единствената причина съпрузите да бъдат свободни от брачната клетва пред Бога. Дори законите на страната да позволяват и дават развод, според Божиите закони и в светлината на Библията мъжът и жената пак се смятат за съпрузи.

Видях, че сестра Д. все още няма право да се омъжи за друг. Но ако тя, или която и да друга жена, получи законен развод заради прелюбодействие от страна на съпруга си, тогава тя е свободна да се омъжи за когото си поиска" (АД, с. 344).

На евреите бе позволено да изгонват съпругите си и за най-дребните провинения, като жените им бяха свободни да се омъжават отново. Този обичай обаче доведе до много нещастия и грехове. В Планинската Си проповед Исус ясно заяви, че не може да има разкъсване на брачната връзка освен в случай на нарушаване на брачната клетва. *"Аз пък ви казвам, че всеки, който напусне жена си освен по причина на прелюбодеяние, прави я да прелюбодеяства; и който се ожени за нея, когато бъде напусната, той прелюбодеяства"* [Матей 5:32].

Когато след това фарисеите Го запитаха дали е законно човек да се развежда, Исус им посочи брачната институция, учредена при сътворението. *"Поради вашето коравосърдечие Мойсей ви е оставил да си напускате жените; но отначало не е било така"* [Матей 19:8]. Исус им спомена блажените дни в Едемската градина, когато Бог обяви всички неща за добри. Оттогава водят началото си бракът и съботата, две институции, създадени за Божия слава и за доброто на човечеството. След сътворението Създателят съедини ръцете на святата двойка и обяви, че *"... ще остави човек баща си и майка си и ще се привърже към жена си; и те ще бъдат една плът"* [Битие 2:24], като провъзгласи брачния закон, валиден за всички Адамови чада до края на времето. Това, което небесният Отец бе провъзгласил за добро, бе законът за най-голямото благословение и развитие на човека (МПБ, с. 63).

След като нравът ти не е любезен, няма ли да бъде за Божия слава, ако промениш характера си?

Мъжът и жената трябва да имат уважение и любов един към друг. Нужно е да са разумни в нрава, думите и действията си, да не казват или да не правят нищо, което може да предизвика раздражение и безпокойство. Всеки трябва да се грижи за другия, като прави по силите си всичко, за да укрепят взаимната привързаност.

И на двама ви казвам да търсите Господа. С любов и доброта изпълнявайте задълженията, които имате един към друг. Съпругът трябва да си създава навици на трудолюбие, като прави по силите си всичко, за да издържа семейството си. Така съпругата му ще го уважава.

Глава V

Разврат и прелюбодейство

11. Грехът разврат

Избавление от греха и нечистотата. Когато Божият закон е изписан в сърцето, той ще се прояви в чист и свят живот. Божиите заповеди не са мъртва буква. Те са дух и живот, подчиняващи на Христовата воля дори и мислите на хората. Сърцето, в което са изписани, ще бъде старателно пазено, тъй като в него са изворите на живота.

Всички, които обичат Исус и спазват заповедите, ще се стараят да избягват всяко зло не защото са задължени да го правят, а защото подражават на чистия образец и не изпитват желание да вършат каквото и да е, което е противно на закона, изписан в сърцата им. Те няма да бъдат самонадеяни, а ще се уповават на Бога, Който единствен може да ги запази от греха и нечистотата. Атмосферата около тях е духовно чиста и не биха покварявали собствените си души или душите на други хора. За тях е удоволствие да вършат справедливост, да обичат милостта и да ходят смирено пред Бога.

Опасности във времето преди края. Има опасност хората, живеещи в тези последни дни, да нямат чиста религия и вкоренена в сърцето им святост. Преобразяващата сила на Бога не е успяла да промени техния характер. Те твърдят, че вярват в свети истини, както твърдеше и израилевият народ. Но тъй като не успяват да практикуват истината, остават невежи както за Священото писание, така и за Божията сила. Могъществото и влиянието на Божия закон ги заобикалят, но не са в душата им, за да я обновяват. Затова Господ им изпраща вести и ги призовава да правят това, което е добро. Апелите на Светия Дух обаче биват пренебрегвани и отхвърляни. Барьерите падат, душата става слаба и поради липса на морална сила да побеждава се осквернява и принизява. Такива хора се свързват заедно като снопове от пръчки, приготвени за огъня в последния ден.

Задължения на църковните служители. От еврейските свещеници се изискваше да бъдат разумни и уравновесени, за да могат да отразяват великата истина. *"Очистете се вие, които носите съдовете Господни."* Бог изискваше не само разум и уравновесеност от еврейските духовници, извършващи свята служба, но също чист и непокварен ум. Днес Той изисква от нас не по-малко в службата за Евангелието. Неговите призвани и избрани люде трябва да изявяват качествата на Този, Който ги е призовал от тъмнината в Своята чудна светлина. Библията, в която са записани предимствата на Божия народ и Господните обещания към него, съдържа също свети и сериозни задължения, възложени на пастира, комуто е поверено

Божие стадо. Като правят сравнение между живия проповедник и Божествената картина, хората могат да видят дали той носи небесното одобрение и дали е подобен по характер на Пастиреначалника. Божият план е библиейският учител да бъде с характера и личния си живот образец за принципите на истината, която проповядва на своите ближни.

Истинският характер е отражение на душата. Това, което човекът е в действителност, има много по-голямо значение и влияние, отколкото това, което говори. Спокойният принципен и благочестив живот е живо писмо, четено от всички. Човек може да говори и да пише като ангел, но постъпките му да напомнят за паднал демон. Бог желае вярващите в истината да бъдат ревностни за добри дела. Тъй като заемат по-висока длъжност, те ще бъдат изпитвани чрез по-висок стандарт. Те ще бъдат пресети; недостатъците и пороците им ще бъдат открити, защото, ако съществуват такива неща, те ще се проявят в думи и поведение. Истинският характер не се оформя отвън, нито се влага, а е нещо, което се излъчва отвътре. Ако истинското благочестие, чистота, смирение и справедливост обитават в сърцето, това ще се отразява и на характера, който ще бъде изпълнен със сила.

Грешките и лошите привички на някои служители. Служителите, които бяха изпратени при Исус, докладваха, че "никога човек не е говорил така, както тоя Човек". Причината бе, че никой човек не бе живял като "тоя Човек". Ако не бе живял така, не би и могъл да говори по този начин. Думите имаха силата да убеждават, защото идваха от чисто и свято сърце, изпълнено с любов и състрадание, добродетел и истина. Как се радват тези, които ненавиждат Божия закон, когато намерят петно в характера на някой защитник на закона! Те с голямо удоволствие хвърлят укор върху всички верни и истински християни заради грешките и нечистите привички на няколко души.

Спокойният и принципен живот на истинския християнин говори сам за себе си. Ще бъдем изкушавани, докато сме на тази земя, но вместо да ни навредят, изкушенията ще ни бъдат от полза, ако не им се поддаваме. Има граници, които сатана не може да премине. Той може да приготви пещта, която изгаря отпадъците, но вместо да нанесе вреда, тя ще разкрие златото на характера, което е станало много по-чисто, отколкото преди изпитанието.

При Ваалфегор. Развратът бе престъплението, което предизвика Божие наказание върху Израил. Лекотата, с която жените уловяха души, бе проявена не само при Ваалфегор. Въпреки последвалите наказания за грешниците от Израил, същото престъпление бе повторено многократно. Сатана бе изключително активен в опита си да направи провала на Израил пълен. Валак, посъветван от Валаам, постави капана. Израилтяните бяха посрещнали храбро неприятелите си в битка и бяха ги победили, но когато жените привлякоха тяхното внимание и ги примамиха с красотата си, те не устояха на изкушението. Бяха поканени на идолопоклоннически гуляи, а употребата на вино още повече замая замъглените им умове.

Самоконтролът и верността към Бога бяха изоставени. Сетивата на израилтяните бяха притъпени от виното и нечестивите им страсти ги завладяха до такава степен, че преминаха всички допустими граници, поканиха изкушението и отидоха на езическите оргии. Тези, които никога не бяха трепвали в битка, които бяха смели мъже, не опазиха душите си и се поддадоха на изкушението да задоволят най-ниските си страсти. Идолопоклонството и развратът бяха тясно свързани. Израилтяните първо омърсиха съвестта си с похотливи мисли, а след това се отклониха от Бога и стигнаха до идолопоклонство, като по този начин показаха презрение към своя Бог.

Измамите на сатана се повтарят. В края на земната история сатана ще използва цялата си сила и същите изкушения, с които бе изкушавал древния Израил преди влизането му в Обетованата земя. Той ще поставя клопки по пътя на тези, които пазят Божиите заповеди и почти са стигнали до границите на небесния Ханаан. Сатана ще използва всичките си сили, за да улавя души и да побеждава Божиите люде там, където са най-слабите им места. Хората, които не са подчинили ниските си страсти на висшите сили на своето естество и са допуснали умовете им да се насочат към плътското задоволяване на нечестиви страсти, ще бъдат унищожени от сатана чрез неговите изкушения и омърсяването на душите им с блудство.

Сатана не се стреми към маловажни цели, а подхвърля уловките си чрез хората, които може да привлече за свои сътрудници при изкушаването на мъжете, които подбужда да си позволят волности, осъдени от Божия закон. Над мъжете на отговорни постове, проповядващи Божия закон и чиито уста са пълни с доказателства в подкрепа на закона, против който сатана се е възпротивил така решително, над тези мъже той се опитва да установи пъклената си власт и да ги победи, използвайки слабите места в техния характер. Защото знае, че всеки, който престъпи една заповед, е виновен в нарушаването на целия закон. Така сатана може да получи пълен контрол на цялото естество.

Ум, душа, тяло и съвест биват използвани за унищожаване на човека. Ако той е вестител на правдата и е имал голяма светлина, или ако Господ го е използвал като специален работник в делото на истината, тогава колко голям е триумфът на сатана! Как ликува! Как бива обезславен Бог!

Развратът, една от уловките на сатана. Развратът на евреите им причини по-голямо зло, отколкото всички нападения на околните народи и магиите на Валаам. Евреите се отделиха от Бога. Закрилата над тях бе оттеглена. Бог стана техен враг. Толкова много от водачите и обикновените хора бяха виновни за разврата, че той се превърна в национален грях и Бог се разгневи на целия народ.

Сега сатана действа по същия начин, за да отслаби и унищожи народа, който твърди, че пази Божиите заповеди и че е стигнал до границите на небесния Ханаан. Сатана знае, че краят му е наближил. Той има малко време,

през което да действа, и ще работи с голяма сила, за да завладее Божиите люде там, където характерът им е най-слаб.

Жените като изкусителки. Ще има жени, които ще станат изкусителки и ще правят всичко възможно, за да привличат и спечелят вниманието на мъжете. Отначало ще се опитват да спечелят тяхната симпатия, после техните чувства, а накрая ще ги подбуждат да нарушават Божия закон. Тези, които са опозорили мислите и чувствата си, като са ги поставили там, където Божието слово забранява, няма да се колебаят да обезславят Бога чрез различни идолопоклонства. Бог ще ги остави на собствените им покварени чувства.

Необходимо е да пазим мислите си, да обградим душите си с напътствията на Божието слово, да не допускаме мисъл, дума и действие да се превърнат в грях. Нужно е да се пазим от подхранване на най-ниските страсти. Те не са плодът на осветен ум или сърце.

Сега Божият народ, спазващ заповедите, има задължението да бди и да се моли, старателно да изследва Свещеното писание, да приеме в сърцето си Божието Слово, за да не съгреша против Бога чрез идолопоклоннически мисли и порочни навици. Ако съгреша, Божията църква ще се деморализира подобно на падналите църкви, за които пророчеството казва, че са изпълнени с "всякаква нечиста и омразна птица" (РХ, 17 май 1887 г).

Годни за небето. Ще има хора, символизирани от Енох, които ще бъдат взети на небето. Те очакват идването на Господа. Делото ще се осъществи от всички, които искат да сътрудничат на Исус в делото на изкуплението. Той даде Себе Си за нас, за да *"ни изкупи от всяко беззаконие и очисти за Себе Си люде за Свое притежание, ревностни за добри дела"*. Бог ни е дал всичко, за да бъдат разумни християни, изпълнени с познание на Неговата воля и притежаващи мъдрост и духовна проницателност.

Теоретичното познаване на истината е нужно, но познанието и най-великата истина няма да ни спасят. Божият народ трябва не само да познава Неговата воля, но и да я осъществява на практика. Много от тези, които са запознати с истината, ще бъдат отстранени, защото не са осветени от нея. Истината трябва да проникне в сърцата им и да ги освети и очисти от всичко светско и чувствено в личния им живот. Храмът на душата трябва да бъде очистен. Всяко тайно действие се извършва в Божието присъствие и пред святите ангели, защото всички неща са открити пред Бога и нищо не може да бъде скрито от Него.

Деморализиращи прояви в брака. В тази епоха брачните клетви често се пренебрегват. Бог никога не е искал бракът да прикрива многото грехове, които се практикуват. Чувственост и порочни прояви в брака учат вкуса и морала да харесват неморални прояви извън него.

Бог очиства народ, който трябва да има чисти ръце и сърца, за да може да застане пред Него в съдния ден. Духовният стандарт трябва да бъде по-висок, а умът - очистен. Необходимо е да бъде преодоляно заслепението, проявявано по отношение на неморалните прояви, а душата да се извиси до чисти мисли

и свят живот. Всички, които ще устоят в предстоящото изпитание, ще са участници в Божественото естество. Те ще избягват, а няма да участват в покварата, ширеща се по света.

Източник на духовна сила. Сатанинските дела не могат и наполовина да се откриват, тъй като чистотата и святостта не са отличителни белези в живота и характера на тези, които твърдят, че са Христови служители. Ние сме защитени срещу изкушенията на сатана с голяма мощ и славната Христова сила. Исус и Неговата чистота и несравнимите Му качества трябва да бъдат обект на размисъл. За всички има духовна сила, която може да бъде тяхно притежание, стига да я пожелаят, за да могат да устояват на изкушението, да извършват задълженията си и душата им да запази своята непоквареност. Хората, които чувстват нужда да бъдат укрепени от мощта на Божия Дух, проявяващ се във *"вътрешния човек"*, няма да загубят своята чистота. Искрената молитва и непрестанното бдение ще ги преведат през изкушението. Ние трябва да бъдем свързани с Христос чрез жива вяра.

С Христоподобен характер. Живеем сред опасностите на последните дни. Сатана е слязъл на Земята с голяма сила, за да върши своите измами. Той насочва ума и мислите на хората към нечисти и противни на закона неща. Като размишляват върху Божествения образец, християните стават подобни на Христос по характер. Това, с което влизат в съприкосновение, има оформящо влияние върху живота и характера им.

Четох за художник, който не поглеждал дори за момент лоша картина, за да няма лошо влияние върху собствените си очи и възприятия. Това, което често си позволяваме да гледаме или за което най-много мислим, прониква в нас в известна степен. Умът, възпитан да размишлява за Бога и Неговата доброта, няма да намира удоволствие в сцени, създадени от въображение, възбудено от похотливост...

Пъклената мъдрост на сатана. Сега сатана действа така, както действаше и в Едемската градина и както е действал по отношение на следващите поколения. Архидемонът добре знае какво да използва. Той познава слабостите на всеки характер и ако тези слабости не бъдат преодолені, ще прояви пъклена мъдрост в опитите си да повали и най-силните мъже, водачи в израилевата армия. Във всички поколения има провалили се хора, защото не са опазили душата си. Сега, приближавайки края на времето, сатана ще действа с още по-голяма мъдрост и упоритост, за да подкопава принципите и да покварява морала.

Много хора вършат грях и мислят, че престъплението им ще бъде прикрито. Но има Един, Който казва: *"Познавам делата ти"*. *"Няма нищо скрито, което не ще се открие, и нищо тайно, което не ще се узнае"*. Когато умът е заслепен от греха, ще започне да се практикува безчестие и да се изричат лъжи, тъй като тези, които вършат грехове, лъжат доста охотно. Но всички грехове ще бъдат извадени наяве.

Греховете не могат да се скрият от Бога. Бог вижда грешника. Очите, които никога не се затварят, виждат всичко. Всичко е написано в Неговата

книга. Човек може да скрие греха си от баща, майка, съпруга и приятели, но този грях е открит пред Бога и е записан в Неговата книга... Давид се бе покаял, но, макар че бе изповядал греха си и го бе намразил, не можа да го забрави.

Давид възкликна: *"Къде да отида от Твоя Дух? Или от присъствието Ти къде да побягна? Ако възляза на небето, Ти си там; ако си постеля в преизподнята, и там си. Ако взема крилата на зората и се заселя в най-далечните краища на морето, и там ще ме води ръката Ти... То и самата тъмнина не укрива нищо от Теб, а нощта свети като ден"* [Пс. 139:7-12].

Бог е навсякъде. Той вижда и знае всичко, познава желанията и намеренията на сърцето. Напразно е да се прави опит да се скрива грях от Него. Той видя първите ни родители в Едемската градина. Видя Каин, когато вдигна ръка да убие Авел. Видя греховете на хората от древния свят, преброи дните им и ги наказва с потоп. Видя греховете на собствения си народ на завета (евреите), когато направиха заговор за убийството на Божия Син.

Възпоменателна книга. Бог наистина отбелязва всяко прегрешение, като всяко тайно деяние ще бъде показано на съда. Хората могат да се крият от смъртни хора, могат да се крият от добрите, чистите и святите, от приятели и врагове, но Бог ги вижда. Всички грехове ще бъдат открити в съдния ден и, ако хората не са се покаяли преди това, ще бъдат наказани според големината на престъплението, тъй като доклад за всички постъпки се пази в Божията Възпоменателна книга. В нея са записани всички добри дела и всички злини.

Ужасен е фактът, че извършените грехове ще бъдат представени накрая. Загадка е защо тези, които твърдят, че са Божии синове и дъщери, се опитват въпреки голямата светлина и познание, да съгрешават против съвестта си и чрез собствения си грях да въвличат други в нещастия. Опитвали ли са някога от силата на бъдния свят? Наслаждавали ли са се някога на общение с Бога? Тогава как могат да се обърнат към сладострастните прояви, осъждащи и принизяващи душата?

Денят, когато Бог ще открие всичко. Предстои великият последен ден. Нека всички знаят, че сега сатана се бори за контрол върху душите им. Той играе играта на живота за вашите души. Ще извършите ли грехове пред прага на небесния Ханаан? Какви неща ще станат явни само! Съпругът ще узнае за пръв път измамите и лъжите на жената си, която е смятал за невинна и чиста. Съпругата ще узнае за пръв път за прелюбодеянието на мъжа си, а роднини и приятели ще видят какви заблуди, лъжи и поквара е имало около тях. Ще бъдат открити тайните на всяко сърце. Денят на съда е наближил. Той се бави само заради Божията доброта и милост. Скоро обаче Божията тръба ще прозвучи за най-голямо удивление на хората, които са неподготвени, и ще събуди бледите множества от мъртъвци. Големият бял трон ще се види и всички праведни мъртви ще излязат от гробовете, за да получат безсмъртие.

Каквито и да са подхранваните малки грехове, те ще унищожат душата, ако не бъдат победени. Малките грехове ще се превърнат в по-големи. Нечисти мисли, нечестиви постъпки, скверни и порочни мисли и действия в

брачния живот, отпускане на юздите на най-низките страсти под булото на брачната клетва водят до други грехове и до нарушаване на всички Божии заповеди.

Тиранията и задълбочаването на човешката слабост. Ако не бъде свързан с Господа, човекът, когото Бог е дарил с благородни таланти, ще бъде виновен за голямата си слабост. И понеже няма в душата си Христовата благодат, ще започне да върши още по-големи престъпления. Това е така, защото Божията истина не става част от човешкото естество. Възпитанието на хората е било погрешно; душата не се е облагородявала все повече и повече. Вродени наклонности не са били обуздавани, а са принизили душата. Исус е дал достатъчно средства, за да могат всички слабости да бъдат преодоленни чрез Неговата благодат. Ако не бъдат победени, слабостите ще се превърнат в тиранин и завоевател и небесната светлина ще бъде забулена с облаци и ще угасне.

Интелектуалните способности не са достатъчни. Чувствам се задължена да пиша съвсем открито по този въпрос, тъй като усещам приближаващата се опасност. Историята описва много провалили се хора, което показва, че дори и поставените на големи длъжности хора могат да се покварят. Хора с енергични умове, притежаващи много таланти и голямо влияние, но не са се осланяли изцяло на Бога и са допуснали да бъдат възхвалявани и ласкани от велики светски мъже, са губили равновесие и са започвали да мислят, че греховете на великите хора не са пороци. Небесният водач обаче ги е изоставял и животът им скоро е стигал до поквара и погибел. Те напълно са забравяли критериите за чест, губили са способността да правят разлика между добро и зло, между грях и правда. В човешкия характер има и светлини и сенки, но със сигурност ще победят или едните, или другите.

Бог претегля нашата морална стойност. Той ще съди праведно. Нечестивите няма да останат завинаги неконтролируеми. Само благодатта и истината, внесени във "вътрешния живот" и въткани в характера, могат да опазят най-великите, най-талантливите и най-моралните хора. Ако интелектуалните способности и успехи бяха достатъчни, характерът на тези хора щеше да бъде твърд като скала. Но те са се нуждаели от добродетели! Павел казва: "*С Божията благодат съм, каквото съм*". Божиите люде трябва да се събудят и да се препашат с всеоръжието на правдата (РХ, 24 май 1887 г.).

Причина за провала на Израил. Мнозина от израилтяните съгрешиха на прага на Обетованата земя. Какъв бе техният грях? Разврат! Тези нечестиви страсти на сърцето са завладели мнозина от хората, които са твърдели, че следват Христос. Делата и думите на мнозина, които знаят истината, са покварени. Те имат сила на ума, разбират истината, но не са се променили напълно, не са почувствали спасителната сила на истината върху душите си. Те не приемат Христос за почтен гост в дома си. Чувствени удоволствия

разяждат човешкото естество, петнят и покваряват цялото семейство... Чистотата и святостта на брачните отношения, учредени в Едем, за да бъдат спазвани свято, се принизяват до задоволяване на сластолюбието (Ръкопис 31, 1885 г.).

Отклонението на Давид от правдата. Бог избра Давид, смирения овчар, да ръководи Неговия народ. Давид изпълняваше стриктно всички церемонии, свързани с еврейската религия, и се отличаваше със смелост и непоклатимо доверие в Бога. Бе известен с верността и почтеността си. Неговата твърдост, смирение, привързаност към правдата и решителност на характера го направиха способен да осъществява Божиите цели, да наставлява Израил в неговото богослужение и да управлява народа като добър и мъдър монарх.

Религиозността на Давид бе искрена и ревностна. Докато бе верен на Господа и притежаваше тези възвишени качества, Бог го нарече *"човек по Неговото сърце"*. Когато се възцари на трона, поведението му бе в ярък контраст с това на царете на другите народи. Давид ненавиждаше идолопоклонството и усърдно пазеше израилтяните от клопките на езичеството, поставени от съседните народи. Народът му го обичаше и почиташе.

Давид често имаше големи военни победи и триумфи. Богатството и величието му се увеличаваха, но благополучието го доведе до отклоняване от Бога. Изкушенията бяха многобройни и изключително силни.

Тъжните последици на полигамията. Накрая Давид започна да постъпва като царете около него и да има много жени. Животът му се вгорчи от лошите последици на полигамията. Първата грешка на Давид бе, че имаше повече от една жена и по този начин се отклони от Божиите планове. Това отклонение от правдата подготви пътя за по-големи грешки. Царете на езическите народи смятаха, че славата и достойнството им се увеличават, като имат много съпруги, поради което и Давид сметна, че е чест за престола му да има няколко жени. Той обаче видя и ужасните злини на своето поведение, изразяващи се в нещастия, разправии, съперничество и ревност между многобройните му съпруги и деца.

Покаянието на Давид. Престъплението на Давид по отношение на Урия и Витсавее бе отвратително в Божиите очи. Справедливият и безпристрастен Бог не извини тези грехове на Давид, а изпрати упреци и небесно изобличение чрез Натан, Неговия пророк, който картинно обрисова тежкото престъпление. Давид бе заслепен до такава степен, че се отклони от Бога. Той оправдаваше собствените си грехове, докато накрая постъпките му започнаха да изглеждат невинни в собствените му очи. Една погрешна стъпка подготвяше пътя за следващата и накрая греховете му предизвикаха изобличението на Йехова чрез устата на Натан.

Давид се събуди като от сън. Той осъзна греха си. Не се опита да го извини или омаловажи, както бе направил Саул, но със съжаление и искрена мъка склони глава пред Божия пророк и призна вината си. Натан му каза, че

поради покаянието и смирената изповед Бог ще прости извършения грях, ще смекчи част от предстоящото наказание и ще пощади живота му.

Престъпление и наказание. И все пак Давид трябваше да бъде наказан, тъй като бе дал повод на Божиите врагове да богохулстват. Враговете на Господа са използвали греха на Давид за собствени цели и досега. Скептици са нападали християнството и са се присмивали на Библията, тъй като Давид им е давал повод. Те са представяли пред християните историята на Давид - греха му с Урия и Витсавее и неговата полигамия, след това са твърдели, че Давид е бил наречен "човек по сърцето на Бога" и, ако библейският доклад е верен, Бог е оправдал Давид за неговите престъпления.

Показано ми бе, че когато Давид бе чист и спазващ Божиите наставления, Господ го нарече човек по собственото Му сърце. Но когато се отклони от Бога и опетни праведния си характер с престъпления, повече не бе по сърцето на Бога. Господ не го оправда за греховете му, а изпрати пророка Си Натан с ужасното изобличение, предизвикано от нарушаването на Божията заповед.

Бог показа неодобрението Си от многото жени на Давид, като го посети със Своите наказания и позволи да го връхлетят множество злини, породени в собствени му дом. Ужасното бедствие, което Бог допусна да се случи на Давид, наречен някога поради благочестието си "*човек по сърцето на Бога*", е доказателство за следващите поколения, че Господ не оправдава никого, който нарушава заповедите, а наказва виновния, колкото и праведен и почетен от Бога да е бил, докато е следвал Господа с чисто сърце. Когато праведните се отвърнат от своята правда, за да вършат зло, тяхната минала праведност няма да ги спаси от гнева на справедливия и свят Бог.

Греховете на описаните в Библията светии. Някои хора от библейската история също са съгрешавали тежко. Греховете им не са скрити, а са записани точно в историята на Божията църква. Дадени са и Божиите наказания, последвали нарушенията. Тези истории са записани, за да могат следващите поколения да не ги забравят и да виждат в Божието слово достоверен исторически доклад. Хора, които искат да се съмняват в Бога, в християнството и в Божието Слово, няма да преценяват обективно и безпристрастно, а с предразсъдъци ще изследват живота и характера на библейските светии, за да открият всички слабости и грешки в живота на най-видните израилеви водачи.

В боговдъхновената история Бог е допуснал да бъдат точно представени характеристиките на най-добрите и велики хора на своето време. Тези хора са били смъртни, поддавали се на съблазните на изкусителя. Слабостите и греховете им не са прикрити, а са записани с голяма точност заедно с последвалите укори и наказания. "*А всичко това им се случило за примери и се написа за поука нам, върху които са стигнали последните времена*".

Бог не е позволил в Неговото слово да се запишат много възхвали за добродетелите на най-добрите хора, живели на земята. Всички победи и велики дела не са техни, а на Бога. Само Той трябва да получи слава, само Той трябва да бъде хвален. Той е всичко и във всичко. Човекът е само

посредник, слаб инструмент в Неговите ръце. Цялата сила и добрите качества са били давани от Бога.

Бог е виждал в човека склонност да се отклонява от Него, да Го забравя и да се покланя на творението вместо на Твореца. Затова Господ не е пожелал много възхвали да останат записани на страниците на свещената история.

Псалмите на покаянието. В прах и пепел Давид се покая за греховете си. Той помоли Бога за прощение и не прикри покаянието си нито от високопоставените хора в царството му, нито дори от слугите си. Той композира Псалм на покаяните, в който разказа за греха си и за своята изповед. Знаеше, че псалмът ще бъде път от следващите поколения. Желаше и други да се поучат от тъжната случка в живота му.

Песните, които Давид композираше, бяха пети от цял Израил, най-вече в присъствието на царския двор и пред свещеници, старейшини и военачалници. Давид знаеше, че изповядването на вината ще разкрие греха му и на следващите поколения. Представи случая си и показа на Кого се уповава за надежда и прощение. *"Смили се за мене, Боже, поради милосърдието Си; според множеството на благите Си милости изличи беззаконието ми. Измий ме съвършено от беззаконието ми и очисти ме от греха ми... Избави ме от виновността за кръвта, Боже, Боже на спасението ми"* [Пс. 51:1,2,14].

Давид не проявяваше дух на плътски човек. Ако у него имаше от духа на управниците на съседните народи, той не би приел от Натан представянето на престъплението му в неговата истинска светлина, а щеше да убие верния изобличител. Въпреки трона и безграничната власт, смиреното признание на Давид за всичко, в което бе обвинен, е доказателство, че той все още се боеше и трепереше от Господното Слово.

Последиците от Давидовия грях. Давид започна да вижда горчивите плодове на греха си. Синовете му също почнаха да вършат греховете, в които той бе виновен. Амнон извърши голямо престъпление. Авесалом си отмъсти, като го уби. Така грехът на Давид биваше постоянно напомнян и той започна да чувства цялата тежест на несправедливостта, извършена спрямо Урия и Витсавее (ДД, т. 4, с. 85-89).

Предупреждения чрез случки с други хора. Изречен е ясен Божи укор срещу хора, които са съгрешили, като са покварили телата си и са осквернили душите си с разврат. Те са знаели предупрежденията, отправени към други хора, намирали се в подобни обстоятелства и победени от изкусителя. Знаели са, че Божието неодобрение е било върху тях... Бог осъжда греха във всичките му форми. Особено силно е порицан и осъден грехът разврат. Хората ще бъдат съдени според светлината, дадена им от Бога (СП, с. 437).

Под контрола на осветения разум. Всяка нечестива страст трябва бъде поставена под контрола на осветения разум посредством благодатта, давана щедро от Бога във всички извънредни обстоятелства. Но не правете така, че

да изпадате в извънредни обстоятелства. Не отивайте доброволно там, където ще бъдете нападани от изкушения или ще давате повод на другите да мислят, че сте неблагоприятни (УХЛ, т. 1, с. 27).

Правилно себеопознаване в светлината на Божието слово. Непрестанните сатанински изкушения са предназначени да отслабят контрола на човека върху собственото му сърце и да подкопаят усилията му да се владее. Сатана подлъгва хората да разкъсват връзките, които ги свързват в свято, щастливо единство с техния Творец. Когато човекът се отдели от Бога, страстта завладява разума, а импулсивността надделява над принципа и личността става греховна в мисли и постъпки. Разумът се покварява, умът отслабва и човекът има нужда да се възстанови, като бъде възстановен първо от Бога чрез правилно виждане на собственото "Аз" в светлината на Божието слово (УХЛ, с. 228).

Силата на религията. По какъв начин младежът ще потисне злите си наклонности и ще изгради благороден и добър характер? Волята, интелектът и емоциите, контролирани от силата на религията, ще се обновят. *"Ядете ли, пиете ли, нещо ли вършите, всичко вършите за Божия слава"* [1Кор. 10:31]. Това е принцип, с който трябва да бъдат съобразени всички постъпки, мисли и мотиви, ако цялото човешко естество е под контрола на Божията воля.

Пороците и страстите трябва да бъдат разпнати. *"За всичко имам сила чрез Онзи, който ме подкрепява"* [Фил. 4:13]. Апетитът и страстите ще искат да бъдат задоволени, но Бог е вложил във вас желание за възвишени и духовни неща, което желание не бива да се опорочава. Това ще стане, когато откажем да се подчиняваме на разума и съвестта. Необходимо е да обуздаваме страстите си и да се самоограничаваме.

Сатана преследва младежите. Неосветеният ум не може да получи силата и утехата, които Бог ще даде на всички, които дойдат при Него. Има неспокойство, изгарящо желание за нещо ново, за задоволяване, угаждане и омайване на мислите, като това задоволяване на чувственото естество се нарича удоволствие. Сатана има примамливи уловки, с които да привлича интереса и да възбужда въображението на младежите, за да ги улови в своя капан. Не изграждайте характера си на пясък (Ръкопис 59, 1900).

12. Незачитане на седмата Божия заповед

Божият закон - път към щастието. Преди унищожаването на древния свят от потопа неговите обитатели бяха изпълнени с поквара. Навсякъде се ширеха грехове и престъпления от най-различен характер. Сегашното състояние на света бързо приближава границата, при която Бог ще изрече думите, казани и в древността: *"Духът, който съм му дал, не ще владее вечно в човека"*.

Един от най-тежките грехове на този век на морална развала е прелюбодеянието. Този срамен грях се върши от много хора. Съботата и бракът бяха учредени от Бога в Едем и трябваше да бъдат запазени чисти и святи. И двете институции обаче са пренебрегвани и незачитани от хора, чиито сърца са настроени за вършене на зло.

Прелюбодеянието - "християнски" грях. Ако нарушаването на седмата заповед се извършваше само от тези, които не са Христови последователи, злината нямаше да бъде и 1/10 от тази, която е сега. Престъплението прелюбодеяние обаче се извършва и от много т. нар. християни. Виновни в този грях са и духовници, и миряни, чиито имена са в църковния списък.

Мнозина, които твърдят, че са Христови служители, приличат на синовете на Илий, заемали свята служба и възползвали се от нея, за да вършат престъпления и прелюбодеяния. По този начин подбуждали и народа да нарушава Божия закон. Такива хора ще дават строг отчет, когато всички случаи бъдат разгледани от Бога. Те ще бъдат осъдени според нещата, извършени с телата... Прелюбодеянието е един от най-ужасните грехове на този век. Грехът се върши от т. нар. християни от всички съсловия...

Християните са призвани да дадат телата си като жива жертва на Божия олтар. *"И тъй, да не царува грехът във вашето смъртно тяло, та да се покорявате на неговите страсти. Нито представяйте телесните си части като оръдия на неправдата, но представяйте себе си на Бога като оживели от мъртвите и телесните си части на Бога като оръдия на правдата"* [Римл. 6:12,13].

Ако телата, за които се твърди, че са поставени на Божия олтар, бъдат проверени по същия начин, както се проверяваше еврейската жертва, колцина биха издържали на изпита и биха били обявени за свършени пред Бога, запазени в святост и без никакво петно от грях и мръсотия. Бог не приемаше жертва с недостатък, с рана или болест. Изискваше дарът за Него да бъде непокътнат, без недостатък във всяко отношение, както и с голяма стойност.

Откъде произхождат нечестивите постъпки. Никой човек не може да прослави Бога с тялото си, както Той изисква, докато нарушава Божия закон. Ако тялото нарушава седмата заповед, това става по заповед на ума. Ако умът е нечист, естествено е тялото да върши нечестиви дела. Не може да бъде чиста душата на човек, който върши с тялото си нечисти неща. Ако тялото служи на страстите, разумът не може да остане посветен на Бога. За да се запази разумът осветен, тялото трябва да бъде пазено в святост и чест. Тогава умът ще служи на Божия закон и с желание ще изпълнява всичките му изисквания. Само в такъв случай човек ще може да предостави *"телесните си части на Бога като оръдия на правдата"*...

Грешниците не могат да се радват истински на живота. Господ направи човека свят, но той съгреши, защото отказа да се подчини на святите изисквания, на Божия закон. Всички страсти на човека, ако бъдат контролирани и насочвани в правилна посока, ще допринесат за неговото физическо и морално здраве и ще му донесат много щастие. Прелюбодеецът,

блудникът и безнравственият човек не могат да се наслаждават на живота. Не може да има истинска радост за нарушителя на Божия закон. Господ е знаел добре, че щастието на Неговите чада зависи от тяхното подчинение на Неговата воля и от послушанието спрямо свято, справедливо и добро Божие управление.

Мислите и действията са открити пред Бога. Човек може за известно време да крие, че е прелюбодеец, но Божиите очи го наблюдават и постъпките му се записват. Никой не може да скрие престъпленията си от Бога! Възможно е да се държи добре в семейството и в обществото и да бъде смятан за добър гражданин, но дълбоко се мами, когато мисли, че Всемогъщият не и вездесъщ. Човекът показва покварата си пред величието на Небето. Този, Който е *"на висок и издигнат престол"* и чиито поли изпълват храма, вижда и знае дори мислите и сърдечните намерения на грешника, оскверняващ се пред лицето на чистите и безгрешни ангели, които записват всички дела на човешките чада. Грехът му не само се вижда, но и бива записан от ангел.

Нарушителят на Божия закон може за известно време да не бъде открит, но рано или късно ще бъде претеглен, показан наяве и осъден. Всеки, който се осмели да наруши Божия закон, сам ще се увери, че *"пътят на коварните е неравен"* [Пр. 4:19] (РХ, 8 март 1870 г.).

Божиео всепроникващо око. Щяхме да се страхуваме да съгрешаваме, ако винаги помнехме, че Бог вижда и чува всичко, което вършим и казваме, че точно записва нашите думи и дела и един ден ще ги видим. Нека младите не забравят, че, където и да се намират и каквото и да правят, са в Божието присъствие. Нищо от нашето поведение не остава незабелязано. Не можем да скрием постъпките си от Всемогъщия.

Човешките закони, макар и понякога доста строги, често биват нарушавани без нарушението да стане явно и да бъде наказано. Не е така обаче с Божия закон. И най-тъмната нощ не е прикритие за виновния. Той може да мисли, че е сам, но при всяко негово деяние присъства невидим свидетел. Дори помислите на сърцето са открити за Бога. Всяко действие, дума и мисъл се записват прецизно, сякаш в целия свят има един-единствен човек и вниманието на цялото небе е съсредоточено върху него" (ПП, с. 217, 218).

Вината на хора, твърдящи, че спазват заповедите. Дори и някои от тези, които твърдят, че спазват всички Божии заповеди, извършват прелюбодеяние. Какво да кажа, за да пробудя заспалия им ум? Стриктното изпълняване на моралните принципи е единствената защита за душата (СЦ, т. 2, с. 352).

Колкото е по-голямо знанието, толкова е по-голям грехът. Не всички, които твърдят, че спазват Божиите заповеди, имат в телата си освещение и

чест. Най-сериозната вест, поверена някога на смъртни хора, им е била дадена и те могат да имат мощно влияние, ако бъдат осветени чрез тази вест. Те твърдят, че стоят върху високата платформа на вечната истина и спазват всички Божии заповеди. Но ако се отдават на греха, ако извършват блудства и прелюбодейства, престъплението им е десетократно по-голямо, отколкото би било за назованите от мен хора [адвентистите от първия ден], които не признават за задължителен Божия закон. В известен смисъл всички, които твърдят, че спазват Божия закон, безчестят Бога и хвърлят укор върху истината, като престъпват нейните заповеди.

Тъжният пример на Израил. Разпространението на същия този грях - блудството, сред древния Израил предизвика Божието неодобрение. Отвратителният им грях бе незабавно последван от Божиите наказания. Осквернените им тела останаха да лежат в пустинята...

"А всичко това им се случи за примери и се написа за поука нам, върху които са стигнали последните времена. Така щото, който мисли, че стои, нека внимава да не падне" [1Кор. 10:11,12]. Адвентистите от седмия ден повече от всички други хора на света трябва да бъдат образец за благочестие, святост на сърцето и непорочно говорене (СЦ, т. 2, с. 450, 451).

13. Потискане на греховни мисли и подбуди

Нужда от ясно духовно зрение. Никога досега християните от всички съсловия не са имали толкова голяма нужда от ясно духовно зрение. Никой не е в безопасност, ако дори за миг отвърне погледа си от Христос. Неговите последователи трябва да се молят, да вярват и да Го обичат с цяло сърце.

Трябва да се извърши голямо очистване на храма на душата от естествената му поквареност. Необходимо е християнинът да бъде буден и да се противопоставя на навлизането на духа на разпуснатостта у тези, които твърдят, че са осветени. Когато сърцата ни са чисти, умити и избелени с кръвта на Агнеца, ще преживеем това, което бе очертано в чудната молитва на Христос: *"Заради тях освещавам Себе Си, за да бъдат и те осветени чрез истината"* [Йоан 17:19].

Какво може да се каже за човек, който е бил особено много благословен като учител на правдата, но при изкушение е постъпил нечестиво? Сатана е дошъл при него като небесен ангел по същия начин, както бе дошъл при Христос в пустинята на изкушението, и е постигнал победа...

Сатана се преправя на светъл ангел. Точно тези, които имат най-голяма светлина, са обекти на най-коварните сатанински атаки. Сатана знае, че ако може да ги измами, под негов контрол те ще облекат греха в одеждата на праведността и ще отклонят мнозина от правия път. Казвам на всички: Бдете, защото сатана, ангелът на светлината, посещава всяко събрание на християнски служители и всяка църква, опитвайки се да спечели нейните членове на своя страна. Заръчано ми е да предупредя Божия народ: *"Недейте се лъга; Бог не е за подиграване"* (РХ, 14 май 1908 г.).

Проклятието на греха. О, да можеха хората да размислят и да се запитат какво печелят, когато нарушават Божия закон! Винаги, навсякъде и при всякакви обстоятелства нарушаването е ужасен грях, позор за Бога и проклятие за човека. Към греха трябва да се отнасяме така, независимо колко е добра одеждата му и от кого е извършен. Умолявам ви като Христови посланици и като хора, изповядващи настоящата истина⁸, да се противопоставяте на всяка нечистота и да престанете да общувате с тези, които интимничат или правят нечестиви намеци. Трябва да изпитвате най-голяма омраза към тези скверни грехове. Бягайте от хората, които дори с думите си насочват умовете в такава посока, *"защото от онова, което препълва сърцето, говорят устата"*. Бягайте от тях като от прокажени.

Призовавам всички, които са имали доверие в тези лицемери, чийто живот не е свят и чиито думи са нечисти, да ги оценяват според евангелското правило: *"Нека прибягнат при закона и при свидетелството! Ако не говорят според това слово, наистина няма зазоряване за тях"* [Исаия 8:20]. Нека огледалото на Божието слово бъде поставено пред тях, за да покаже моралните им недостатъци.

Отвратителното естество на греха. Живеем се в такова време, в което има привлекателна тайнствена сила, намираща се в хората, които пренебрегват греха, тайно внушават нечисти мисли и идват като ангели на светлината, макар че са слуги на греха. Те не усещат отвратителното естество на греха, нито възмездителната справедливост на Бога, която се стоварва върху грешника. Треперя за тези, които не бдят и са в опасност да бъдат измамени и покварени. Като Христов служител ви предупреждавам да избягвате общение с такова хора. Не ги допускате в къщите си, нито им пожелавайте успех. Отделете се от тяхното общество, защото те ще замърсят и въздуха, който дишате...

Както Мойсей призова израилтяните да напуснат шатрите на Корей, Датан и Авирон, така и ние трябва да призовем всички да оставят тези покварени хора да понесат позора и наказанието за престъпленията си.

Сатана в човешки образ. Тъй като Бог ми показа колко отвратителни са тези грехове за Него и как те непрекъснато се увеличават в нашия свят, дори ще навлязат в църквите ни, предупреждавам ви да не давате място на сатана. Бягайте от изкусителя. Макар и църковен служител, човек може да е истински сатана в човешки образ. Този човек се е облякъл в небесна премяна, за да може да служи на господаря си и да подмамва души. Нито за миг не бива да надавате ухо на нечисти и прикрити намеци. Не се отпускате. Укорявайте тези хора. Не дружете и не се хранете с тях. Не отминавайте лекомислено думите, които могат да хвърлят петно върху душевната ви

⁸ Под "настоящата истина" пионерите на Църквата на адвентистите от седмия ден са разбирали тройната ангелска вест, дадена в Откровение 14:6-17 (бележка на редактора).

чистота. Дори слушането на нечисти намеци петни душата, както вонящата мръсна вода замърсява канала, през който тече.

Чисти като слънчевата светлина. По-добре да изберете бедност, раздяла с приятели, загуба, укори или каквото и да е страдание, отколкото да омърсите душата си грях. Мотото на всеки християнин би трябвало да бъде: "По-добре смърт, отколкото обезславяне или нарушаване на Божия закон". Като хора, които твърдят, че са реформатори, че ценят най-святите, сериозни и пречистващи истини на Божието слово, трябва да издигаме стандарта все по-високо и високо. Трябва бързо да се справим с греха и грешниците в църквата, за да могат и други да се боят от Бога. Истината и чистотата изискват по-решително да очистим стана от ахановци.

Нека хората, заемащи отговорни постове, да не търпят греха у братята по вяра. Показвайте им, че или трябва да изоставят греховете си, или да се отстранят от църквата! Когато отделният църковен член действа като истински последовател на кроткия и смирен Спасител, ще има по-малко прикриване и извиняване на греха. Всички трябва винаги да постъпват така, сякаш са в Божието присъствие. Те ще осъзнаят, че Божиите очи са върху тях и че дори най-съкровените им мисли са Му известни. Естеството, мотивите, желанията и намеренията са ясни като слънчевата светлина за очите на Всемогъщия.

Опасността да се подхранва грях. Повечето от хората не се съобразяват с това, защото не развиват духовността у себе си и не изпитват характера си според Божия образец за правото. Те дори и не мислят, че ужасен доклад ще бъде представен пред Божия съд, описващ всички нарушения на Неговия закон. Животът трябва да бъде подреден и съобразяван с истината, че винаги сме пред очите на Всемогъщия. Възможно ли е да се задоволявате с такова ниско духовно ниво и в същото време да твърдите, че сте получили толкова голяма светлина преди всички останали хора, живеещи на земята?

О, колко искрено и всеотдайно трябва да търсим Божието присъствие, за да можем не само да изповядваме, но и да осъзнаем сериозната истина, че краят на всичко е наближил и че Съдията стои пред вратата! Как можете да пренебрегвате Неговите праведни и свети изисквания? Как можете да вършите грях пред лицето на Йехова? Възможно ли е да водите греховен живот, въпреки че много добре знаете последиците? Възможно ли е да подхранвате нечестиви мисли и долни страсти, въпреки че много добре знаете за чистите ангели и за Изкупителя, Който даде Себе Си, за да ви изкупи от всяко беззаконие и да ви очисти за Свое притежание? Възможно ли е да подхранвате грях пред Бога и да останете невинни? Когато размишлявате за тези неща в светлината, идваща от Христовия кръст, няма ли грехът, в който се впускате, да ви се стори изключително долен, гибелен и ужасен?

Безукорни и чисти до края. Греховна поквара! Колко греховни са тези неща по всяко време, но още повече сега, когато стоим пред вечния свят! Обръщам се към моя народ. Ако се приближите повече до Исус и се стремите да доказвате вярата си с правдив живот и благочестиви думи, нозете ви ще

бъдат предпазени от отклоняване по забранени пътища. Ако бдите, ако непрестанно бдите в молитва, ако правите всичко така, сякаш се намирате в Божието присъствие, ще бъдете предпазени от изкушенията и ще можете да се надявате, че ще бъдете опазени чисти, безукорни и неосквернени до край.

Ако упованието остане твърдо до края, всичките ви пътища ще бъдат утвърдени пред Бога и това, което благодатта е започнала, ще бъде увенчано със слава в царството на нашия Бог. *"Плодът на Духа е любов, радост, мир, дълготърпение, благост, милост, милосърдие, вяност, кротост, себеобуздание; против такива неща няма закон"* [Гал. 5:22,23]. Ако Христос е в нас, ще разпънем плътта *"заедно със страстите и похотите ѝ"* (Ръкопис 9, 1880 г).

Пречистване на сърцето. Приемайки Христос за личен Спасител, човекът идва в същото близко общение с Бога и се радва на Неговата особена благосклонност, както се радва и възлюбеният Му Син Исус. Човекът бива почетен, прославен и накрая свързан с Бога, а животът му става *"скрит с Христа в Бога"*. О, каква любов, каква чудна любов!

Това е разбирането ми за моралната чистота. Представянето на чернилката на нечистотата няма да бъде и наполовина толкова полезно за изкореняването на греха, колкото е проповядването на тези велики и облагородяващи истини. Господ не иска жените да нападат мъжете си и да ги обвиняват в нечистота и разпуснатост. Обвиненията могат да породят само чувственост вместо да я изкоренят. Библията и само Библията е дала истински уроци за чистотата. Затова проповядвайте Словото.

Христос, откупът за нашите грехове. Такава е Божията благодат, такава е любовта, с която ни е възлюбил, дори когато бяхме мъртви в беззакония и грехове, врагове в душите си чрез злите си дела, служители на различни страсти и удоволствия, роби на ниски апетити и страсти, слуги на греха и на сатана. Каква дълбока любов имаше Христос, когато стана изкупление за нашите грехове. Посредством службата на Светия Дух души са доведени до прощение на греховете.

Чистотата и святостта на Исусовия живот, представени в Божието слово, притежават повече сила да преобразяват и променят характера, отколкото всички усилия за представяне на човешките грехове и престъпления и на последиците от тях. Един поглед към Спасителя, висящ на кръста, ще постигне повече за очистиране на ума и сърцето от всичко скверно, отколкото всички научни обяснения, дадени и от най-надарените оратори.

Прощение в подножието на кръста. В подножието на кръста грешникът вижда колко много се различава по характер от Христос. Вижда ужасните последици на беззаконието. Започва да мрази греха, който е практикувал, и се хваща за Исус с жива вяра. Преценил е нечестивия си живот в светлината на присъствието на Бога и на небесните ангели. Сравнил го е с Образца на кръста. Претеглил го е на везните на светилището. Христовата чистота му е открила собствената му нечистота, и то в нейния най-отвратителен вид. Човек

се отвърща от оскверняващия грях, поглежда към Исус и започва да живее истински.

В Исус Христос грешникът открива и привлекателния характер на Този, който умря, за да го изкупи от покварата на греха. С трептящи устни и сълзи на очите си грешникът заявява: "Исус не е умрял за мен напразно" (Писмо 102, 1894 г.).

Глава VI

Крайности в сексуалното поведение и техните последици

14. Крайности в брачното сексуално поведение

Не се препоръчва пълното сексуално въздържане. Скъпи братко, искам да ти представя някои неща, които заплашват делото понастоящем. Дейността на Ана Филипс не носи печата на Небето. [В "свидетелство", написано на 10 август 1892 г., Ана Райс Филипс заявила: "Дошло е времето, което апостол Павел е имал предвид, когато е изговорил думите: *"Това само казвам, братя, че останалото време е кратко; затова и тия, които имат жени, нека бъдат като че нямат"*... Сатана ще те накара да мислиш, че не можеш да се откажеш от това, че е то е твое право по рождение, братко мой, но наистина ли е така, след като Бог е казал обратното?"⁹]. В началото на това дело ние се сблъскахме със същите прояви. Бяха дадени много подобни "откровения" и имахме големи неприятности, когато се занимавахме с тези проблеми. Части от тези "откровения" се изпълниха и това накара някои да ги приемат за истинни.

Млади неомъжени жени имаха вести към омъжени мъже и с не съвсем деликатни думи им говореха за злоупотребите с брачните отношения. Чистотата бе основата на провъзгласяваната вест и за известно време изглеждаше, че всичко има по-висока чистота и святост. Но ми бе открита истинската същност на тези проблеми. Показано ми бе какви ще бъдат последиците от това учение. Хората, заети в това дело, не бяха повърхностни и неморални, а изключително посветени библейски работници. Сатана видя възможност да се възползва от това положение и да опозори Божието дело. Хората, които мислеха, че са способни да издържат всяко изпитание, без да възбудят плътските си наклонности, бяха победени. Няколко неженени мъже и жени бяха принудени да се задомят. Страхувам се за тези, които изпитват толкова голяма нужда да работят за тази кауза. Сатана въздейства върху въображението и резултатът е нечисти мисли, а не морална чистота (Писмо 103, 1894 г.).

Исус не е налагал безбрачие на никого. Той не дойде, за да премахне святите брачни отношения, а да ги извиси и да възстанови първоначалната им

⁹ Документ № 363 (бележка от съставителите).

святост. Исус гледа с одобрение семействата, в които царува свята и всеотдайна любов (АД, с. 121).

Изразходване на жизнена енергия. Мнозина родители не придобиват познанията, които би трябвало да имат в брачния живот. Те не се противопоставят на сатана, който се стреми да контролира разума и живота им. Не виждат, че Бог изисква от тях да пазят брачния си живот от всякакви крайности. Малцина са тези, които чувстват за свое религиозно задължение обуздаването на страстите си. Понеже са се съединили в брак със своя избраник, неправилно мислят, че женитбата оправдава задоволяването на най-ниските страсти. Дори хора, изповядващи благочестието, отпускат юздите на сладострастието и забравят, че Бог ще ги държи отговорни за пропиляването на жизнена енергия, нещо, което намалява способността им за справяне с житейските проблеми и обезсилва цялото естество.

Крайности в половото задоволяване. Брачният завет прикрива най-черни грехове. Хора, изповядващи благочестие, покварят телата си чрез задоволяването на долни страсти и по този начин падат по-ниско от животните. Те злоупотребяват със силата, дадена им от Бога, която трябва да бъде запазена в святост и достойнство. Здравето и животът се жертват на олтара на ниските страсти. Висшите благородни способности биват подчинени на животинските страсти. Тези, които съгрешават по този начин, не осъзнават какви ще бъдат последиците.

Мнозина биха се смутили, ако можеха да видят колко много страдания си причиняват чрез греховни удоволствия. Поне някои от тях биха прекратили греховния си живот, който ще води до ужасно наказание. Мнозина наистина умират преждевременно, като жертват живота си заради задоволяването на животинските страсти. Само защото са женени, мислят, че не вършат грях.

Мъже и жени, един ден ще разберете какво е сладострастие и какви са последиците от неговото задоволяване. Низки страсти могат да бъдат проявявани както в брака, така и извън него (РХ, 19 септ., 1899 г.).

Достойнството и самоуважението на съпругата. Мнозина т. нар. християни, които минаха пред погледа ми, изглеждаха лишени от морални задръжки. У тях животинското естество бе по-силно от божественото. Всъщност почти приличаха на животни. Такива мъже унижават съпругите си, на които са обещали грижи и уважение. Жената става средство за задоволяване на ниските и долни страсти. Много жени се подчинят и стават робини на сладострастието. Те не пазят телата си в святост и чест. Съпругата не запазва достойнството и самоуважението си, които е имала преди брака.

Святата брачна институция би трябвало да запази и увеличи уважението към жената и към нейното свято достойнство, но вместо това тя пропилява своето благочестие и женственост, като ги жертва, за да угоди на съпруга си. Скоро загубва уважение към съпруга си, който не зачита законите, спазвани дори от безсловесните животни. Брачният живот се превръща в тежко бреме,

тъй като любовта умира, а на нейно място идват недоверието, ревността и омразата.

Недоверие между съпруга и съпругата. Никой съпруг не може да обича истински жената си, когато тя се подчинява търпеливо и става негова робиня и средство за задоволяване на низки страсти. Чрез пасивното си покорство тя загубва стойността си, която някога е имала в неговите очи. Той я вижда изпаднала в по-лошо състояние и скоро започва да подозира, че жена му би се подчинила по същия покорен начин на друг мъж, както се е подчинила и на него. Съпругът започва да се съмнява в нейната вярност и чистота, изморява се от нея и търси нови обекти, които да възбудят и задоволят пъклените му страсти. Божият закон се потъпква...

Съпругата също става ревнива и започва да подозира, че, ако му се отдаде възможност, съпругът със същата готовност би ухажвал друга жена. Тя вижда, че мъжът ѝ не е контролиран от съвестта си или от страх от Бога. Сладострастието премахва всички святи бариери; всяка богоподобна черта на съпруга ѝ се превръща в средство за задоволяване на низки животински страсти...

Разрушителният характер на крайностите в сексуалното поведение. Когато съпругата предаде тялото и разума си под контрола на своя съпруг и започне да се подчинява на волята му във всички неща, жертвайки своята съвест, достойнство и дори индивидуалност, тя загубва възможността да упражнява притежаваното от нея силно добро влияние, с което би могла да го извиси духовно. Тя би могла да смекчи строгото му естество и святото ѝ влияние да се използва по такъв начин, че да го извисява и пречиства. Да го накара да осъзнае, че трябва искрено да се стреми да контролира страстите си и да бъде повече духовно ориентиран, за да могат и двамата да бъдат участници в Божието естество, като избегнат *"произлязлото от страстите разтление в света"*.

Влиянието може да бъде много по-голямо и да води разума до по-висши и благородни неща, като същевременно превъзмогва чувственото, към което се стреми сърцето, необновено от благодатта. Ако съпругата мисли, че, за да угоди на мъжа си, трябва да се принизи до неговите изисквания при положение, че животинската страст е основата на неговата любов и стимул на действията му, тя оскърбява Бога, защото не може да оказва осветяващо влияние върху своя съпруг. Ако мисли, че трябва да се подчинява на животинските му страсти, без дори да каже и дума на неодобрение, тя не разбира какви са задълженията ѝ не само към съпруга, но и към Бога. Сексуалните крайности ще унищожат любовта ѝ към духовните неща, ще отнемат от ума ѝ енергията, необходима за поддържане на тялото, и съвсем ще изчерпят жизнените ѝ сили. Никоя жена не трябва да помага на съпруга си в това унищожително отношение. Тя няма да постъпва по този начин, ако е просветена и го обича истински...

Запазване на ума и тялото. Нека богобоязливите мъже и жени се събудят и разберат какви са техните задължения. Мнозина т. нар. християни

страдат от парализиране на нервите и ума поради своето невъздържане. Много хора, смятани за добри, които се молят и плачат и заемат високи постове, имат гнилота в костите и костния мозък. Техните омърсени тела никога няма да влязат през дверите на небесния град.

О, да можех да накарам всички да разберат задълженията си към Бога за опазване на умственото и физическото си естество във възможното най-добро състояние. За отдаване на съвършена служба на своя Творец...

Порокът се предава от родители на деца. От младостта си такива родители са отслабнали умствено и са със слабо телосложение в резултат от задоволяването на животински страсти. Самоограничаването и въздържането трябва да бъдат основа на брачната сексуалност. Тогава децата, които ще се родят, няма да бъдат със слабо морално и интелектуално естество и със силни животински наклонности.

И у децата грехът е широко разпространен. Има ли причина за това? Кой е сложил отпечатъка си върху характеристиките им? Дано Господ да отвори очите на всички, за да видят, че са стъпили на хлъзгава почва!

В резултат от показаната ми поквара на мъже и жени, изповядващи благочестието, започнах да се страхувам, че напълно ще загубя доверието си в хората. Видях, че почти всички са обхванати от ужасно вцепенение. Почти не е възможно да бъдат събудени дори тези, които трябва да бъдат, за да могат да осъзнаят колко голяма е силата, с която сатана контролира умовете им. Те дори не разбират колко е голяма покварата около тях. Сатана е заслепил умовете им и ги е приспал с чувство за земна сигурност.

Неуспехът на усилията ни да доведем други до разбиране на големите опасности за душата понякога ме карат да се страхувам, че представите ми за поквареността на човешкото сърце са пресилени. Но когато до нас достигнат факти, показващи ужасните грехове на някой, който е дръзвал да поема свята служба, макар и с покварено сърце, на някой, чиито мръсни ръце са осквернили Господните съдове, аз се уверявам, че не съм описала картината с прекалено силни думи (РХ, 26 септ. 1899 г.). [Двете статии от сп. "Ривю енд херълд", публикувани на 19 и 26 септември, носят общото заглавие "Християнството в брачните взаимоотношения".]

Злоупотребяване със секса. Нека мъжът и жената бъдат в брачния си живот в помощ и благословение един за друг. Нека размислят за цената на всяко греховно задоволяване на сладострастието. Това задоволяване не увеличава любовта, нито облагородява и издига. Тези, които задоволяват животинските си страсти, със сигурност ще сложат печата на скверните навици върху потомството, както и грубостта и собствената си физическа и морална мръсотия (Ръкопис 3, 1897 г.).

Стигането до крайности дори в законни неща е тежък грях (СЦ, т. 4, с. 505).

Тези, които твърдят, че са християни, ... би трябвало да осъзнаят привилегиите на брачната връзка, както и това, че святите принципи трябва да са основа на всяка постъпка (СЦ, т. 2, с. 380).

Голямото значение на добрия пример. Подхранваните и задоволявани животински страсти стават изключително силни в сегашната епоха и неизбежните последици в брачния живот са неизразимо големи. Вместо умът да се развива и да става контролираща сила, животинските наклонности вземат надмощие над висшите и благородни способности, които накрая изпадат в подчинение на животинските страсти. Какви са последиците? Чувствителните органи на жената се изтощават и увреждат. Раждането на деца става опасно. Злоупотребява се със сексуалността. Мъжете омърсяват телата си, а съпругите се превръщат в краватни прислужници на техните неумерени и долни страсти. Накрая жените губят страха си от Бога...

Нищо освен Божията истина не може да направи човека мъдър за спасение и да го запази такъв. Ако има вечен живот, който трябва да се заслужи, ако е необходим чист и свят характер за влизане в присъствието на Господ Бог и на святите ангели, защо учителите, лекарите и проповедниците не показват това с личен пример и с поучения? Защо не са усърдни в работата си за Господа? Защо нямат горяща любов към душите, за които Христос е умрял?

Ако човекът иска да стане безсмъртен, неговият разум трябва да е в хармония с Божия разум. Истинският ученик в Христовото училище, чието съзнание е в хармония с Божиите мисли, не само ще се учи непрестанно, но и ще поучава, като винаги ще отразява светлина и ще сочи на хората пътя нагоре и далеч от широко разпространените заблуди сред това извратено и прелюбодействащо поколение...

Християнинът трябва непрестанно да гледа към Образца и да подражава на святия Иисусов пример. Тогава животът и характерът на другите ще бъде проникнат от добър дух. Ако хората търсеха всеки ден Бога с искрена и смирена молитва за светлина и ръководство, щяха да имат проникателност в отделните си постъпки. Нечестиви навици и планове щяха да бъдат изоставени и Иисус щеше да стане критерий за живот (Ръкопис 14, 1888 г.).

Низки страсти и нездрав ум. Необходимо е низките страсти да бъдат под контрола на разума. Способностите за възприемане се унищожават, когато на страстите се позволи да се разбунтуват. Ако страстите се задоволяват, кръвта вместо да циркулира до всички части на тялото, да облекчава сърцето и да пречиства ума, отива в необикновено големи количества към вътрешните органи. Резултатът е болест. Умът не може да

бъде здрав, докато тази злина не бъде видяна и премахната¹⁰ (Ръкопис 24, 1900 г.).

Вредното задоволяване отслабва моралните сили. Апостол Павел е казал: *"С ума си служи на Божия закон"*. Ако замъглите този ум чрез задоволяване на животински страсти, моралните сили отслабват, при което святите и обикновените неща биват поставяни на една плоскост (УХЛ, т. 1, с. 229).

15. Петинг¹¹ и предбрачни полови връзки

Заслепението не е любов. През нощта ти прекара часове наред с нея, защото и двамата сте заслепени. Тя твърди, че те обича, но изобщо не знае какво означава чиста любов на смирено сърце. Сатана е уловил душата ти. Бе ми показано, че си омаян и измамен и сатана ликува, че жена, която не притежава нито една черта на характера, с която да постигне щастлив брак и дом, има такова влияние, че те отделя от майка ти, която те обича с неизменна любов. В името на Господа, или прекрати връзката си с Мати Ф., или се ожени за нея. Не причинявай скандал в Божието дело...

Интимностите ти с Мати Ф. няма да те приближат до Господа, нито ще те направят свят...

Мати очаква да се ожениш, а ти я насърчаваш с вниманието, оказвано към нея. Ще предпочетеш ли да вземеш това извратено същество за своя съпруга и да откъснеш чувствата си от своята майка и от Божия народ?...

По-добре женитба, отколкото да се продължава с неприлично ухаждане. Ако упорстваш в това поведение, би било много по-добре да ожениш за нея, тъй като сегашното ти поведение е противно на Божията воля толкова, колкото и женитбата с нея. И в двата случая сатана постига целите си. Ако атмосферата около нея ти е приятна, ако тази жена отговаря на изискванията ти за съпруга, която да ръководи семейството, ако според здравия ти разум и в дадената ти от Бога светлина мислиш, че примерът ѝ е достоен за подражание, можеш да се ожениш за нея, да бъдеш около нея и да се държиш така, както само съпруг и съпруга могат да се държат един с друг. След като искаш да се наслаждаваш на общуването с Мати, защо не направиш решителната стъпка и не станеш неин законен съпруг, за да имаш неоспоримото право да ѝ посвещаваш избраните от теб часове и да се радваш на присъствието ѝ вечер след вечер?

Действията и постъпките ти са противни на Бога. Божиите ангели записват изговореното и извършеното от теб. Дадена ти е светлина, но ти не я следваш. Поведението ти е укор за Божието дело. Държанието ти е

¹⁰ Изразите могат да бъдат разбрани само в контекста на медицинските постижения от края на XIX в. (бележка на редактора).

¹¹ Под "петинг" се разбираат всички полови интимности между мъже и жени, без полов акт (бележка на редактора).

неприлично и нехристиянско. По времето, когато и двамата би трябвало да сте по леглата си, вие сте били прегърнати почти цялата нощ... Даваш повод на нашите врагове да обвиняват народа ни в разпуснат морал (Писмо 3, 1879 г.).

Нарушаване на седмата заповед. Бе ми показано какво правиш в компанията на Мати късно през нощта. Ти най-добре знаеш как си прекарал тези часове. Попита ме дали си нарушил Божиите заповеди? Аз също те питам: Нима не си ги нарушил? Как прекарвахте заедно нощ сред нощ? Бяха ли поведението, отношението и чувствата ти такива, че да поискаш да бъдат записани в небесния архив? Видях и чух неща, които биха накарали ангелите да се изчервят... Никой млад човек не бива да постъпва така, както ти си постъпил с Мати, освен ако не е оженен. Бях удивена, че не проявяваш по-голямо разбиране в това отношение...

Ще се промениш ли изцяло и ще скъсаш ли всички връзки с Мати? Ще постъпи ли и тя така? Ако никой от вас не иска да постъпи така, ожени се незабавно за нея и недей да позориш повече себе си и Божието дело (Писмо 61, 1880 г.).

16. Хомосексуалност¹²

Нечистотата на Содом. О, колко отвратителни за Бога са плахите и слаби усилия, лишени от Христовата помощ, правени от някои, които твърдят, че са Негови служители! Божието дело трябва да бъде все повече насочено към Небето. Това не може да се постигне, ако чувствеността, която покрива цялото естество, не бъде отделена от религиозното преживяване.

Църковните членове имат нужда от пост и молитва и искрен стремеж за победа "чрез кръвта на Агнето и словото на своето свидетелстване". Нито частица от содомската нечистота няма да избегне Божия гняв по време на изливането на наказанията. Тези, които не се покаят и не изоставят всяка нечистота, ще паднат заедно с нечестивите. Хората, които ще станат членове на царското семейство¹³ и поданици на Божието царство на обновената земя, ще бъдат светии, а не грешници [Исая 39:1-3, 8-16].

¹² По време на годишната среща на Църквата на адвентистите от седмия ден през 1977 г. бе гласувано следното становище: "Сериозните сексуални перверзии, включително и хомосексуалността, се смятат за лошо използване на сексуалните сили и нарушаване на Божия план за брака. Следователно те са основателна причина за развод" (с. 10). Причините, поради които човек може да бъде изключен от Църквата на адвентистите от седмия ден, включват "хомосексуалност и други перверзии" (Църковен наръчник, ревизиран 1986 г., с. 162) (*бележка от съставителите*).

¹³ Алюзия за принадлежността ни към семейството на Христос, Който е Цар на царете и Господ на господарите.

Тези, които са имали голямо светлина, но са я пренебрегнали, са в лошо положение от хората, на които не са били дадени толкова много привилегии. Те възвеличават себе си, а не Господа. Наказанието, нанесено на човешките същества, ще бъде съразмерно с безчестието, нанесено на Бога. Чрез живота си на плътско задоволяване мнозина открито са опозорявали Христос (Писмо 159, 1901 г.).

Най-ниските страсти в човешкото сърце. Извършването на забранени от закона неща е започнало да притъпява разума и да разваща способностите на падналото човечество. Същото състояние на нещата, което съществува днес, е съществувало и преди потопа, и преди унищожаването на Содом. Моралната разпуснатост в света се увеличава все повече. По улиците се лепят афиши с неприлични картини, за да подмамват очите и да покваряват морала. Тези картини са от такъв характер, че подбуждат най-ниските страсти на човешкото естество чрез нечестивите мисли, които създават. Порочните мисли биват последвани от порочни постъпки, подобни на тези, които содомците вършеха. Но най-голямото зло е, че такива неща се вършат под мантията на благочестието. Ако не се въоръжат с оръжието на истината, нашите младежи ще бъдат осквернени, мислите им неморални, а душите им омърсени (Писмо 1, 1901 г.).

Греховете на Содом в наше време. Добре сме запознати с падането на Содом заради покварата на неговите жители. Тук [Ез. 16:49] пророкът показва кои са злините, довели до морална разпуснатост. Виждаме същите грехове, които някога се ширеха в Содом и които доведоха до изливането на Божия гняв и унищожаването на греха (АБК, т. 4, с. 1161).

Необичайно изоставяне на принципите. Няма ли около нас достатъчно случаи, които да показват опасностите, грозящи ни по нашия път? Навсякъде можем да видим човешки развалини, разрушени семейни олтари, разбити семейства. Има необичайно изоставяне на принципите, моралният стандарт е принизен и земята бързо се превръща в Содом. Бързо се увеличават содомските обичаи, които предизвикаха Божието наказание и доведоха до потопа, както и до унищожаването на Содом с огън. Ние приближаваме края. Бог е търпял дълго перверзността на човечеството, но това не означава, че наказанието ще ни отmine. Нека тези, които твърдят, че са светлината на света, се отдалечат от всяко беззаконие (РХ, 10 ноември 1884 г.).

Днес морална нечистота се шири дори сред т. нар. Христови последователи. Страстите остават необуздани; животинските наклонности се засилват чрез себеугаждане, докато моралните сили непрекъснато отслабват... Греховете, които унищожиха предпотопните хора и градовете в равнината, съществуват и днес, и то не само в езическите страни, не само сред християните по име, но и сред някои, които твърдят, че очакват идването на

Човешкия син. Ако Бог можеше да ви покаже как гледа на тези грехове, бихте се изпълнили със срам и ужас (СЦ, т. 5, с. 218).

17. Мастурбация¹⁴

Унищожават се висшите способности и духовният живот. Тайният грях (мастурбация, онанизъм) унищожават висшите способности, искрените усилия и силата на волята за оформянето на религиозен характер. Всички, които истински осъзнават какво означава да бъдеш християнин, знаят добре, че Христовите последователи имат задължение като Негови ученици да подчиняват на волята Му всичките си страсти, физически сили и умствени способности. Хората, които са ръководени от страстите си, не могат да бъдат последователи на Христос. Те са прекалено отдадени на своя господар, начинателя на всяко зло, и не искат да изоставят покварените си навици и да изберат службата за Христос (РДВ, с. 445, 446).

Жизнената енергия се изчерпва. Практикуването на тайния навик със сигурност ще изтощи жизнените сили на организма. Всяко ненужно действие ще бъде последвано от депресия. Най-големият капитал на младите хора, умът, се натоваарва още от ранна възраст толкова много, че се стига до неспособност за работа и голямо изтощение, което прави организма изложен на различни заболявания.

Основа за различни болести в по-късни етапи от живота. Ако този навик се практикува от 15-годишна възраст, естеството ще протестира срещу злоупотребите, които търпи непрестанно, и ще направи така, че човек да заплати скъпо нарушаването на природните закони, особено във възрастта 30-45 години, като причини болки в тялото и различни болести, като заболяване на черния дроб и белите дробове, невралгия, ревматизъм, болести по гръбнака, в бъбреците и дори туберкулоза. Някои от най-фините части на човешката "машина" се развалят и оставят дейността им да бъде извършвана от други части, което води до разстройване на най-чувствителните природни функции. Понякога настъпва внезапен срив в тялото и следва смърт (РДВ, с. 444).

Последиците от злоупотребите. Жените имат по-малко жизнена сила от мъжете и до голяма степен са лишени от освежаващия въздух на живота на открито. Злоупотребата при тях се проявява в различни болести, като катар, воднянка, главоболие, загуба на паметта и зрението, слабост в гърба и слабините, увреждане на гръбнака, болести на главата. Канцерогенните флуиди, които цял живот остават латентни в организма, се възпламеняват и

¹⁴ Под "мастурбация" или "онанизъм" се разбира самозадоволяване в полово отношение (бележка на редактора).

започват своето унищожително дело. Често умът се разстройва и настъпват психични отклонения (АМ, с. 27; вж. Приложение А).

Човек, който иска молитва за изцеление. Веднъж съпругът ми и аз присъствахме на събрание, където започнахме искрено да съчувстваме на един брат, който боледуваше тежко от белодробна туберкулоза. Беше блед и измършавял. Апелира за молитвите на Божия народ. Каза, че семейството му е нещастно и че е загубил дете. Говореше с чувство на мъка за загубата. Каза, че е чакал от доста време да види брат и сестра Вайт. Вярвал е, че, ако се помолят за него, ще бъде излекуван. След събранието братята насочиха вниманието ни към този мъж. Казаха, че църквата им помага, че съпругата му е болна и че детето им е починало. Братята бяха посетили дома му и се бяха молили за нещастното семейство. Бяхме много изморени от събранието и помолихме да ни извинят. Бях решила да не се моля за някого, освен ако Божият Дух не ме подтикне...

Късно вечерта коленичихме в молитва и представихме случая пред Господа. Помолихме се за разбиране на Божията воля за случая. Всичко, което желяехме, бе Господ да се прослави. Искаше ли Господ да се молим за страдащия брат? Оставихме всичко в Божиите ръце и си легнахме. На сън ми бе показано поведението му още от детските години, както и факта, че ако се молим, Господ няма да ни чуе, защото вижда беззаконието в сърцето му. На следващата сутрин човекът дойде, за да се помолим за него. Отведохме го настрана и му казахме, че съжаляваме, но сме принудени да откажем. Разказах му съня и той призна, че това е истина. Той бе злоупотребявал със себе си още от момчешките си години, която злоупотреба бе продължил дори по време на брачния си живот. Заяви, че ще се опита да се откаже от този навик. Този мъж имаше да победи дългогодишен навик. Той бе на средна възраст. Моралните му принципи бяха толкова слаби, че когато влизаха в конфликт с дългогодишната лоша привычка, биваха побеждавани...

Ето човек, който се бе принизявал всеки ден, но въпреки това се осмеляваше да влиза в Божието присъствие и да моли за увеличаване на силата, която бе пропилял и която, ако му бъде върната, ще бъде изразходвана за неговата страст. Какво безкрайно търпение има Бог! Ако трябваше да се отнася с хората според поквареното им поведение, кой би останал жив? Какво би станало, ако бяхме по-малко предпазливи и бяхме представили случая на този човек пред Бога, докато в същото време той вършеше беззаконие? Щеше ли Господ да ни отговори? "Защото Ти не си Бог, Който се удоволстваш в беззаконие; нечестивият няма да живее пред Тебе. Нито ще устоят горделивите пред Твоите очи. Ти мразиш всички, които вършат беззаконие"...

Този случай не е единствен. Дори брачните отношения не бяха достатъчни, за да запазят този човек от младежките му нечестиви навици.

Бих искала подобни случаи да са рядкост, но знам, че се срещат често (РДВ, с. 450, 451).

18. Полова извратеност с деца

Скъпи братко, току-що прочетох писмото ти от 26 април. Дано Господ да ме подкрепи да ти пиша точно тези думи, които ще помогнат за твоето възстановяване, а не за унищожаването ти.

Съжалявам, много съжалявам за теб. Грехът, братко мой, си е грях. Той е нарушение на закона и, ако се опитам да омаловажа този грях пред теб, няма да ти направя добро. Ти като християнин вредиш на собствената си душа. Духовният ти живот "поевтинява" и ти не можеш да имаш вяра и упование в Бога, докато подхранваш нечисти мисли и ръцете ти са омърсени. Делото трябва да започне в душата, а след това ще се промени и характерът. Умът и сърцето ти са омърсени. Ако не беше така, всички тези действия биха били отвратителни за теб. Грехът е голям, особено за човек, който твърди, че проповядва Христовото евангелие.

Този вид грехове ми бяха показани като водещи до морално оскверняване. Какво ще чувстват младежите, чиито тела ти принизяваш с постъпките си? Как можеш да бъдеш пастир на овцете и агънцата, а в същото време да покваряваш умовете им и да скверниш моралните им възприятия? Ще гледаш ли така лекомислено на този грях, ако някой проповедник на евангелието, напр. пастор У., направи същото със сестрите ти или с децата ти? Това е престъпление в Божиите очи и не мога да го подмина. Това е содомски грях. Той осквернява и омърсява и е мерзост в очите на Святия Бог. Това е беззаконие.

Всяко младо момиче, което допуска тялото му да бъде в ръцете на мъж, не е достойно за небесното царство. Точно тези нечестиви дела и вулгарност "убиват" нашите младежи. Би ли направил същото с тялото на собствената си дъщеря? Ако откриеш голотата ѝ, няма ли това да се смята за кръвосмешение? Всички, които вършат такива грехове, водят младите жени до отвратителни навици. Зная докъде може да се стигне. До похотливост и сладострастни привички. Помисли как безчестиш и оскверняваш истината. О, Бог мрази всички подобни грехове. Как можеш да вършиш този грях и в същото време да проповядваш Словото на грешници, след като самият ти си грешник?

Зная как Бог се отнася към тези грехове. Женен човек, проповедник на евангелието, води агънцата от стадото до содомски обичаи. Моля те в Христовото име, не върши повече това и не унищожавай собствената си душа и душата на други. Добре е, че не ти е било позволено да продължиш с този отвратителен грях, който не може да се отмине с лека ръка. Въздействието върху ума на тази, която допуска да бъде докосвана от теб, е неизмеримо. Човешките същества са Божия собственост и всяко действие, което ги покварява, е обида към Исус Христос, Който даде живота Си за тези скъпоценни души, за да не погинат в греховете си, но да имат вечен живот.

Подобни действия могат да съсият душите, за които Христос е умрял. Ще продължиш ли да унищожаваш тези души?

Гледайки към Исус, Който е Начинателят и Усъвършителят на вярата, ти ще се укрепиш в Господа. Ние знаем със сигурност, че краят на всичко е наближил. Идвам при теб като лекар на душите. Казвам ти, че не е възможно повече да работиш като проповедник. Водиш млади жени до дървото на познаването на нечестиви неща и ги учиш да откъснат гнилия плод. Това прави работата на сатана изключително успешна. Ти отравяш умовете им и ги водиш до скверни мисли.

Точно тези грехове поквариха Содом. Нечестивите им навици не бяха създадени изведнъж. Първо един мъж и една жена бяха заслепени от скверни и долни навици. После, когато хората се заселиха в Содом, започнаха да постъпват като теб и учеха другите да вършат неща, забранени от Бога. И така жителите продължаваха да се умножават и служителите на греха продължаваха да ги учат на оскверняващи обичаи, докато накрая всеки път, когато някой идваше при тях, първата им мисъл бе да го обучат в греха. Така Содом стана известен със своята морална мръсотия. Греховете им стигнаха до небето и Господ не пожела повече да ги търпи. Той унищожи не само тях, но и всичко красиво, което правеше местността подобна на Едемската градина, защото и земята бе омърсена от жителите си.

Детските тела, с които си играеш, са собственост на Исус Христос. Знаех, че извършваш такъв грях, но знаех също, че ако истината достигне до сърцето ти, щеше да направи така, че да видиш греха в неговата чудовищност. Когато истината се всели в храма на душата, премахва похотливостта и мръсотията от сърцето...

Казваш, че не си извършил прелюбодеяние. Бог смята за прелюбодеец всеки, който върши тези неща. Всички, които предават тези отвратителни привички на други, замърсяват душите им със скверни мисли. Не можеш ли да видиш, не можеш ли да разбереш, че с постъпките си водиш млади хора към навика за злоупотреба със самите тях си? Ти си им дал плода от дървото за познаване на доброто и злото и всяко лошо нещо, на което си ги научил, ги прави участници във вземане на плода от дървото, забранено от Бога...

Как мога да подбирам думите си, за да изразя чудовищния характер на този ужасен грях? Как да го представя по такъв начин, че да не гледаш повече на него като на маловажен, както си правил в миналото? Имам внучки, деца на сина ми У. С. Вайт.

Ако се обърнеш към Христос с жива вяра и смириш душата си пред Него, Той ще те поеме и ангелите Му ще те пазят. Ти обаче трябва да се противиш на сатана. Необходимо е да мислиш за други неща. Не се доверявай на себе си. Никога не търси общуване с жени и момичета. Не се доближавай до тях. Моралният ти вкус е извратен дотолкова, че ще погубиш себе си и много други души, ако не направиш пълен поврат. Изучавай Божието слово. Изучавай го с цяло сърце и се моли непрестанно. Вечният живот си заслужава продължително, упорито и неуморно усилие. Възпитавай ума, който си

използвал по погрешен начин и си направлявал в погрешна посока. Учи го да размишлява за живота, характера и уроците на Христос...

Не мисли, че най-лошото нещо, което може да ти се случи, е отнемането на пасторските пълномощия. Ти не си достоен да носиш отговорност за стадото. Трябва да знаеш това и без да ти го казвам. Все още ти е дадено благодатно време. Използвай го по най-добрия начин за изучаване на Словото. Всяко отнето благословение е голяма загуба за теб. Ако обаче се възстановиш пред Бога, ще можеш да получиш прощение за миналото. Не допускай бъдещия ти живот да носи петното на миналото...

Питаш ме дали трябва да направиш публична изповед. Отговорът ми е: Не. Не опозорявай Бога, като споделиш публично, че служител на евангелието може да бъде извършител на такъв грях. Това ще бъде срам за всички служители. В никакъв случай не разгласявай случилото се. Това е несправедливо за цялото Божие дело. Ще създаде нечисти мисли в много умове. Не осквернявай устните си дори чрез признание пред твоята съпруга, защото тя ще се срамува и ще потъне в скръб. Отиди при Бога и при братята, които знаят този тъжен епизод от живота ти, и кажи каквото имаш да кажеш. След това нека се помолят на Бога за теб. Бъди разумен. Живей с внимание и молитва пред Бога. Придобивай морална сила, като си казваш: "Няма да опозорявам моя Изкупител" (Писмо 106а, 1896 г.).

Вест на изобличение. Съжалявам, че се чувстваш наскърбен, защото изпратих копие от писмото и до брат А. Не го направих, за да те нараня. Самият ти ми писа, че си го уведолил и че мнението му е да изповядаш всичко пред църквата. Мислех, че това писмо ще те предпази от тази стъпка и всичко ще остане в колкото се може по-тесен кръг.

В никакъв случай не одобрявам разкриването на случая пред майка ти. Тя има достатъчно много скърби. Не съм позволила никаква публичност. Мислех, че писмото, което осъжда греха, същевременно те насърчава да се надяваш и уповаваш на Господа. Предполагах, че това ще подтикне брат А. да ти помогне. Искрено съжалявам, ако това ти е причинило болка и е направило нещата още по-лоши за теб.

Всеки път, когато пиша вест на изобличение, изпращам копие до проповедника, който служи в църквата, за да може да открива хората, които са в опасност да бъдат изкушени, и да им дава съвети, от каквито се нуждаят. Знаех също, че при сегашните обстоятелства няма да е възможно да ти се дадат пасторски пълномощия, които да те препоръчат на хората. Защото след като знам за постъпките ти и ако бъдеш победен от изкушение, Господ ще държи Конференцията отговорна за греха, който си извършил (Писмо 120, 1897 г.).

Глава VII

Съвети към хора с морални проблеми¹⁵

19. Съпруга¹⁶

Нещастие за съпругата. Духът ми е развълнуван. Нямам мир. Последните развития на нещата ми причиниха силна душевна мъка. Когато си помисля за мъката на бедната сестра Дж., чието щастие ти унищожи завинаги, започвам да се питам: Какво ще бъде наказанието ти за тези неща? Ние ще бъдем съдени според делата, извършени в тялото. Смятаме, че ще бъде справедливо, ако си понесеш наказанието, което заслужаваш, но си спомняме думите от Писанието: *"На Мен принадлежи отмъщението, Аз ще сторя въздаяние, казва Господ"*. Ще пожънеш това, което си посяла. Да, ще ожънеш в изобилие. Посяла си за плътта и ще пожънеш тление. Чака те тежко възмездие.

Ти не само си съгрешила против своето семейство и си поставила петно, което ще бъде като проказа върху децата ти, плода на твоята утроба, но и завинаги си отнела радостта и щастиято от домашното огнище на сестра Дж.

Толкова ли си закоравяла, че нямаш страх от Бога, от съда, когато делата ти, колкото и да са потайни, ще бъдат прегледани от Господа? Осъзнаваш ли, че злите ти дела се записват в Книгата на живота, а Божието слово, Книгата на закона, ще те съди в онзи ден?

Последици за вечността от прелюбодейство, за което няма покаяние. Какво нареди Бог на Мойсей да прави с прелюбодейците? Те трябваше да бъдат убивани с камъни. Дали това е единственото им наказание? Не, те ще умрат и при втората смърт. Наказанието убиване с камъни е премахнато, но

¹⁵ Тази глава съдържа лични свидетелства, отправени предимно към проповедници и църковни служители на Адвентната църква от XIX век. Е. Вайт е желала нейните съвети към определени личности да бъдат от полза и за други хора, намиращи се в подобни положения. Тя пише: "Когато Господ покаже определен случай и посочи злините, други, които не са ми били дадени във видение, започват да мислят, че са прави. Ако някой бъде изобличен за извършен грях, братята и сестрите трябва внимателно да проверят себе си и да видят в какво са се провалили и дали те не са виновни в същия грях... Чрез изобличаването на съгрешилия човек Бог иска да поправи мнозина... Той представя греховете на някои хора, за да могат други да бъдат предупредени и със страх от Господа да избягват тези грехове" (СЦ, т. 2, с. 112, 113) *(бележка от съставителите)*.

¹⁶ Омъжена жена била увлечена по женен мъж дотолкова, че стигнала до прелюбодейство *(бележка от съставителите)*.

наказанието за нарушаването на Божия закон си остава. Ако нарушителят не се покае искрено, ще бъде наказан с вечно унищожаване от Божието присъствие.

Чувам те да казваш: "Обичам Уолтър Дж.". Как можеш да го обичаш, когато той принадлежи на друга? Ще съкрушиш ли сърцето на невинна съпруга, за да удовлетвориш своята греховна любов?

Греховни отношения. Кое семейство е в безопасност, ако другите имат такова предизвикателно отношение към Небето, каквото имаш ти? Те ще могат по същия начин да влязат в семейството ми, да съблазнят мъжа ми и да го отделят от мен, за да задоволят греховната си любов. Отново те питам: Толкова ли си закоравяла, че не се боиш от Бога и от ужасния Му гняв, непримесен с милост, който скоро ще се излее върху грешниците? Нима си готова да продадеш душата си толкова евтино, да опозориш брат си и децата си, за да удовлетвориш сластолюбивото си сърце.

А сега, какво, след като хвана Уолтър Дж.? Имаш мъж, който не се страхува да нарушава Божия закон, нито да съкруши сърцето на добрата си съпруга, която му е родила толкова много деца, някои от които дори е погребала. Съпруга, която в младостта си го е дарила с топлината на своите чувства и с която той е живял до зряла възраст! Мислиш ли, че след като изцяло обсебиш за себе си този Уолтър Дж. и след като го откраднеш от жената на неговата младост, той винаги ще бъде верен на теб, жената, която е направила толкова злини, за да задоволи греховната си любов?

Истината намери Уолтър Дж. като труден случай. За него бе направено всичко. Сега той няма страх от Бога и от нарушаването на Божия закон. Падналите ангели завладяват неговия и твоя ум. В такъв случай колко постоянна, истинска и трайна ще бъде любовта му? Ти си посяла за себе си скърби и само скърби. Винаги ще те преследва гузната ти съвест. Възможно ли е да се върнеш назад? Възможно ли е добрият Бог все още да проявява милост към теб?

Как се осмеляваш да обичаш Уолтър Дж. и да прибавяш към този грях съкрушаването на сърцето на съпругата му? Продала си Небето прекалено евтино. Показа какво си избрала. Животът ти е белязан от този избор, а той е да бъдеш въвн от небесния град заедно с псетата, чародейците, прелюбодейците, блудниците и тези, които лъжат и обичат лъжата.

Моля те, прочети Притчи, гл. 6, ст. 20 и надолу. Прочети и Откр. гл. 7 (Писмо 12, 1864 г.).

20. Дългогодишен адвентист и неговата любовница

Към човек, отишъл прекалено далеч в греха. Мой бедни, измамен грешен братко, пиша тези няколко думи на човек, за когото съм милееела и от когото съм била заинтересувана години наред. Айра К., от много години водиш греховен живот. Писах ти, но не получих отговор, а отправеното изобличение нямаше почти никакъв ефект върху твоето поведение...

Трябва да работиш върху душата си. Побързай или ще стане прекалено късно. Бог ще ти прости аления грях, ако направиш това, което си длъжен да направиш, за да поправиш извършените злини. Не казвам, че случаят ти е безнадежден, а че с греховете си почти си пропилял дните на благодатта. Въпреки това Исус е все още в светилището. Той се моли за теб. Твоите братя и сестри са се потрудили доста за теб. Те са проявили толкова голямо внимание към теб, че си започнал да смяташ престъплението и греха за нещо безобидно. Исус обаче те обича и аз представям и издигам Исус пред теб.

Сатана ти казва, че за теб няма да е добро, ако престанеш да грещиш, че си отишъл много далеч в непослушанието и греховете и поради това няма смисъл да се опитваш да се върнеш при Бога. Макар и да мисля, че позорът от греховете ти е върху теб и бих искала да видиш греха такъв, какъвто е, винаги ще представям Исус пред теб като Спасител, прощаващ греховете.

Прощение в единадесетия час. Пясъкът на твоя живот вече изтича и сега, ако дойдеш при Исус такъв, какъвто си, без никакви претенции, а с мисълта, че Той е умрял, за да спаси и най-големия грешник, ще намериш прощение дори в този единадесети час. Човекът трябва да сътрудничи на Бога. Христос не е умрял, за да прикрива грехове, които човекът не е изповядал и от които не се е покаял. Не всички грехове трябва да бъдат изповядвани публично. Необходимо е някои да бъдат изповядвани само пред Бога и пред хората, които сме наранили.

Христовата вменена правда. Христовата правда, вменена на човека, означава святост, праведност, чистота. Ако Христовата правда не ни бе вменена, ние не бихме могли да стигнем до покаяние, приемливо за Бога. Правдата, която обитава в нас чрез вяра, се състои в любов, дълготърпение, смирение и всички останали Христови добродетели. Христовата правда става част от нашето естество. Всички, които имат тази правда, ще вършат Божиите дела...

Но одеждата на Христовата правда никога не покрива подхранваните грехове. Никой не може да влезе в сватбената вечеря на Агнето без сватбарската одежда, която символизира правдата на Христос. Без святост никой човек не може да види Бога. Бог дава Своята сила на всяка душа, сила, която да се съедини с човешкото усилие. *"Изработвайте спасението си със страх и трепет, защото Бог е, който според благоволенieto Си действа във вас и да желаете това, и да го изработвате."*

Христос е съвършенството на Божествения характер. Той е образецът, който трябва да следваме. Изключително важни са думите на Петър: *"Като послушни чада не се съобразявайте с първите страсти, които имахте във време на незнанието си, но както е свят Тоя, Който ви е призовал, така бивайте свети и вие в цялото си държане; защото е писано: Бъдете свети, понеже Аз Съм свят"* [1Петр. 1:14-16]...

Имена в Книгата на живота. Йоан, авторът на книгата "Откровение", дава следното описание на новия Ерусалим: *"И в него никак няма да влезе нещо нечисто, нито оня, който върши мерзост и който лъже, а само"*

записаните в Книгата на живота на Агнето" [Откр. 21:27]. Може да попиташ: "Записано ли е името ми там?" То ще бъде в Книгата на живота, ако имаш чист и свят характер, подобен на Христовия. Само вярата в истината няма да ни спаси. Трябва да бъдем като Христос, ако искаме един ден да Го видим такъв, какъвто е.

"И всеки, който има тая надежда на Него, очиства себе си, както е Той чист." Всяка надежда, отделена от чистота и праведността, е сатанинска уловка, софистика, фатална самоизмама. Исус дойде на света и милостиво ни кани да отидем при Него, да се учим от Него, да вярваме в Него. Когато приемем поканата, Той ни съединява със Своя живот и характер. Отиването при Христос е вяра, а процесът на съединяване е осиновяване. Чрез този взаимен акт ние ставаме Божии синове и сънаследници с Христос, участници в Божието естество, хора, избягали от "произлязлото от страстите разтление в света".

Съединени с Христос. Съединяването с Христос ни отделя от света. Няма повече да ни харесва общуването с нечестивите, покварените и покваряващите. Ще бъдем наистина мъртви за греха, но живи за Бога чрез Исус Христос, нашия Господ. Тогава ще принесем изобилни плодове. Добродетелите на Духа са любов, радост, мир, дълготърпение, милосърдие, доброта. Имаме нови чувства, нови желания, нови вкусове. Старите неща отминават и, ето, всичко става ново.

Избор на живот или смърт. Питам те, братко К., ще служиш ли на Господа с цялото си сърце и ще спазваш ли всичките Му заповеди, или ще служиш на сатана? Ще застанеш ли на Христова страна, без да се съобразяваш с последиците? Бог няма да те накара насила да Му служиш. За теб изборът е или живот, или смърт. Ако дойдеш при Исус и изповядаш греховете си смирено и искрено, Той ще ти прости и ще те очисти от всяка неправда. Не можеш да се отвърнеш от греха, докато не го намразиш и не започнеш да обичаш чистотата, истината и правдата. Умолявам те сега да дойдеш при Исус като малко дете и да смириш сърцето си пред Него. Исус ще прости прегрешенията ти.

Общуване с невярващи. Надявам се, че Ани няма повече да има над теб влиянието, което досега е имала. Ако обаче влиянието ѝ се запази, това ще бъде гибел, вечна гибел и за двамата. Ти получаваш много, прекалено много внимание. В същото време съпругата ти е онеправдавана, мамена и ограбвана от дължимото ѝ уважение, а децата ти са лишени от доверието, което би трябвало да оказваш на тях, не на чужди хора. Имаш да вършиш нещо, и то без никакво забавяне, тъй като ще ти бъде дадена заплата за греха.

Бягай от общение с невярващи. Посвещавай всеки миг от времето си да търсиш Господа, докато все още може да бъде намерен. Не можеш да живееш два живота - единия за Христос, а другия за сатана. Колко време ще се наслаждаваш на греха, който е толкова отвратителен за Бога? Всяко добро влияние на Божия Дух угасва в душата ти. Сега се промени. Казвам ти да не

се отчайваш, но да дойдеш при милостивия Спасител, Който опрощава греховете. Скъсай веригата. Избягай от тях.

Страх те е да направиш това, защото се боиш от обществения скандал. Не можеш да го избегнеш, колкото и да прикриваш истинското си състояние. Бог ми показва, че мога да те насърча да опиташ още веднъж да спасиш душата си. Трябва да избираш между егоизма и греха, от една страна, и Христос и Неговата чистота и правда, от друга. Ако предадеш на Бога сърцето, душата и тялото си, няма повече да бъдеш роб на греха. Не мога да понеса мисълта, че човек, който е имал толкова голяма светлина, ще остане роб на греха и на сатана.

Пълно преобразяване. За теб няма никаква надежда освен ако промениш напълно характера си. Тогава ще почиташ Христос и ще искаш да бъдеш като Него. Законът Му ще бъде основно правило в твоя живот. Побързай да насочиш нозете си към пътя на святостта. Спаси душата си, като отидеш в подножието на кръста. Тогава при Исус бъди щастлив и живеи в небесна атмосфера. Не се нуждаеш от проповеди, а от изобличаване на греховете, както Натан изобличи Давид. *"Ти си този човек."* Трябва или да имаш благочестие, чисто сърце и съвършен живот, или ще умреш заради греховете си и ще погинеш с безбожниците.

Молитвата ми е дано Господ да те убеди (Писмо 1е, 1890 г.).

Вест към любовницата. Искам да ти пиша няколко думи. От известно време постъпките ти към семейството на Айра К. са открити пред мен, но са потулена страница в живота на двама ви, както предполагат тези, които са ви свързали в нечестива връзка. Чувам, че ти и брат ти сте приели истината. Ако това е вярно, ти ще принесеш плодове на покаяние. *"Който крие престъпленията си, няма да успее."*

Ти имаш силно влияние над Айра К. Връзката ти с него е била от такъв характер, че, ако не се покаеш и изповядаш, никога няма да видиш небесното царство. Можеш ли да продадеш душата си толкова евтино? Възможно ли е грехът да е престанал да бъде противен за теб? Нямам никакво доверие в този, когото дълго време наричах брат К.

Неговото поведение ми беше разкрито ясно и недвусмислено. Никой не знае това, което знам за жалкото му минало. Никога не съм искала някой да знае за него, но животът на Айра К. е към края си. Нима трябва да отиде във вечността с грехове, които не е изповядал и за които не се е покаял? Какво ще кажеш, когато застанеш пред Божия съд?

Вижда ли ужаса на греха? Айра К. е следвал импулсите на поквареното си сърце толкова дълго време, че грехът не му изглежда страшен. Сега, когато си започнала да мислиш сериозно за спасението на душата си, надявам се, че виждаш колко отвратителен е грехът. Надявам се, че ще изповядаш греховете, преди да бъде прекалено късно. Ако Айра К. умре такъв, какъвто е сега, привързан към нечестия, какво ще получат и двамата в съдния ден?

Постъпките ви са тъжни и обезсърчителни. Нима сте мислили, че Бог не вижда тези неща?...

Божии очи са те наблюдавали. Бог е отбелязвал измамното ти поведение. Ти си отклонила чувствата на Айра К. от многострадалната му съпруга. Ти си имала влияние над Айра К., от което той не се е осмелявал да се освободи, за да не те дразни... Подобно на големия измамник ти си лъгала и въздействала върху разсъдък, деградирал, принизен и извратен от греховете. Насочвала си го да вижда нещата в съвсем различна светлина.

Сега, ако Бог е докоснал сърцето ти, както искрено се надявам, ти ще се смириш, ще паднеш върху Скалата и ще се *"строшиш"*. Ще изповядаш греховете си, ще ги изоставиш завинаги и ще започнеш нов живот. Ще си спомниш неща от поведението ти към изтощеното и измъчено Божие чадо - към сестра К. Тя си има своите слабости, но никога не е пренебрегвала укора. Винаги е била готова да се подчини на светлината и на Божията воля.

Когато твоят случай ми беше разкрит и греховете ти посочени, запазих ги за себе си, надявайки се, че ще дойде време, когато твърдят ти дух ще бъде смекчен. Сега те умолявам да потърсиш спасението на душата си преди да бъде късно. Грехът на сестра К., нейната голяма придирчивост е нищо в сравнение с твоя грях и греха на съпруга й. И двамата сте оплели мрежа около себе си, която е станала здрава като стоманени въжета. Божието наказание обаче няма да се забави, ако продължаваш да вървиш по същия път.

Божие търпение е последвано от Божия гняв. Бог записва греховете на народи и на отделни личности и когато стигнат определен предел, Божието дълготърпение се изчерпва и гневът Му не закъснява. Ако е необходимо, мога да ти покажа изобличенията към Айра К. Не мога повече да го наричам брат, защото той не е християнин. Постарах се да го предпазя от отчаянието, като през цялото време се надявах, че ще осъзнае греховното си поведение, че ще се покае, преди да е отблъснал завинаги и последния лъч от Божията милост.

Беше ми показано, че той настройва ума и сърцето си срещу правдата и възприема твоето жестоко влияние като пълна истина. Ти си го отделила от тези, които са му истински приятели и които биха упражнили добро влияние, за да спасят душата му. Сега е време и аз да говоря. Айра К. не иска да го посети в дома му. Не иска да съм близо до него, защото се страхува, че Бог ще го изобличи за неговия и за твоя греховен живот.

Не искам да скривам описаните неща от теб. Надявам се, че сега ще потърсиш Господа с цялото си сърце и ще го намериш. По-добре да живееш в смирение до края на живота си, отколкото да загубиш душата си и да бъдеш средство за погубване на други души. Грехът не ти изглежда много страшен, но Господ казва: *"Зная делата ти"*. Всяка измама, която си извършила, всяка лъжлива дума, която си произнесла, както и всяко скверно дело, в което си била замесена, е наблюдавано от Един, от Когото не си могла да се скриеш.

Пиршеството на Валтасар. Едва ли Валтасар е мислел, че в нощта на светотатствените пиршества присъства и небесен пратеник, който наблюдава всяко негово движение. Вършеното в двореца е преляло чашата на беззаконието. Царят не беше повече закрилян и пазен от Бога. Запазващата сила повече не трябваше да го предпазва от беди. Царят трябваше да бъде убит, а тялото му да бъде посечено и царството му да премине в други ръце.

Призиви от Божието слово. Сърцето ми е изпълнено с тъга. Питам: Трябва ли тези души да бъдат оставени да стигнат до второто възкресение; да бъдат оставени извън Божия град сред псетата, чародейците, блудниците и тези, които обичат лъжат и лъжат? Какво мога да ти кажа? Ще имаш силен и непокорен дух, ако не паднеш върху Канарата и не се *"строшиши"*.

Господ е казал: *"Дойдете сега, та да разискваме... Ако са греховете ви като мораво, ще станат бели като сняг; ако са румени като червено, ще станат като бяла вълна"* [Исаия 1:18]. *"Търсете Господа, докле може да се намери. Призовавайте Го, докато е близо. Нека остави нечестивият пътя си и неправедният помислите си; нека се обърне към Господа и Той ще се смили за него; и към нашия Бог, защото Той ще прощава щедро"* [Исаия 55:6,7]. *"Ако изповядваме греховете си, Той е верен и праведен да ни прости греховете и да ни очисти от всяка неправда. Ако речем, че не сме съгрешили, правим Бога лъжец и Неговото слово не е в нас"* [1Йоаново 1:9,10].

Умолявам те, остави това дело да извърши своята работа. Вместо да отнесеш оплакванията си до Айра К., беден, заблуден и грешен смъртен човек, за да получиш съчувствие, отнеси мъката си при Исус. Той те е поканил: *"Дойдете при Мене всички, които се трудите и сте обременени, и аз ще ви успокоя. Вземете Моето иго върху си и научете се от Мене; защото съм кротък и смирен на сърце; и ще намерите покой на душите си. Защото Моето иго е благо и Моето бреме е леко"* (Писмо 23а, 1890 г.).

Друга вест към любовницата. Отново се обръщам към теб в този кризисен момент от живота ти и апелирам да тръгнеш по единствено правилния път. Грехът се е укрепил във волята. Постави волята си на Божия страна; не бъди повече в положението на грешница и блудница. Може би не разбираш как ще получиш избавление от греховете, които си подхранвала и подсилвала в резултат на многократното им повторение. Единственият начин е да изповядаш греховете си, да ги изоставиш и да повярваш, че Исус ще ги прости.

Избавлението ти е в Христос и само в Христос. Нравът и гордостта ти трябва да умрат и Христос да заживее в теб. В противен случай ще продължиш да живееш в робството на греха и беззаконието. Трябва да смириш сърцето си пред Бога и Исус ще се смили над теб и ще те спаси...

Ако искаш да бъдеш християнка, сега е времето за това; сега е златната възможност. Можеш да живееш в чистота само, когато гледаш и наблюдаваш Исус, когато Му се молиш и вярваш в Него всеки миг от живота си. Ти си живяла в прелюбодейство така дълго, че грехът не ти се вижда толкова

отвратителен. Ти обичаш греха. Ако сега искаш да го изоставиш, трябва завинаги да се откажеш от него. Ако изповядаш греховете, Той е верен и праведен да ти ги прости и да те очисти от всяка неправда. Не трябва да криеш или да оправдаваш греховете си, а да побързаш да ги изповядаш и да спасиш душата си, като потърсиш прощение.

Нечестиви прояви на членове на семейството. О, ужасно е човек да бъде погубен за вечността. Поведението ти е жалко и обезпокоително. Времето е кратко. Ще дойдеш ли сега? Ще седнеш ли до нозете на Исус, за да се учиш от Него? Има надежда за теб, но твоите съветници са лоши. Ако обичаш Исус, ще мразиш порочния живот и дори разговорите и общуването със собствените ти роднини, които са отдали душите, телата и духовете си на сатана. Той контролира техните мисли и зли намерения, за да вършат беззаконие.

Дано Господ да изпрати дълбоко покаяние на душата ти, тъй като не искам да давам публичност на нещата, които ми бяха показани. Надявам се, че ще тръгнеш по такъв път, че ще стане излишно да правя това (Писмо 24а, 1890 г.).

Второ писмо до Айра К. Днес получих отговора на писмото ми и не мога да си легна, преди да ти пиша отново и да ти кажа: Незабавно се покай за греховете си. Животът ти бе открит пред мен; твоите делови работи, безсмислените ти разходи, връзките ти с порочни и корумпирани хора. Въпреки това Бог желае да прости дори на теб...

Ако не беше незаконната и греховна връзка с госпожица Л., ти не би се отнасял толкова неестествено със собствените си деца. Държиш се грубо и непримиримо с дъщеря ти Лусинда, а в същото време не се отделяш от блудницата и имаш към нея такива отношения, че твоите богобоязливи деца дори не получават и частица от любовта и съчувствието ти към тая жена. С писмото си не искам да те осъдя, а да те подтикна към покаяние. Чувам за твърденията на Ана, че е станала вярваща. Това е единственият случай, когато се осмелих да пиша на нея и на теб, знаейки че няма да има никаква полза за вас поради закоравяването на сърцата ви и вашата упоритост в следването на нечестивия път.

Исус - единствената надежда за грешниците. Омайващата сила на сатана те е завладяла. Не се бави. Исус е отдясно на Бога и все още ни предлага Своята милост. *"Дойдете сега, та да разискваме. Ако са греховете ви като мораво, ще станат бели като сняг. Ако са румени като червено, ще станат като бяла вълна"* [Исаия 1:18]. Да, Исус е единствената надежда за грешника. *"О, вие, които сте жадни, дойде всички при водите; и вие, които нямате пари (нямате доброта, праведност, нищо, което да ви препоръча на Бога), дойдете, купете, та яжте. Да, дойдете, купете вино и мляко без пари и без плата"* [Исаия 55:1].

Не можеш ли да дойдеш сега такъв, какъвто си, и да кажеш: "В ръцете си цена не нося, пред кръста Твой смирено милост прося"¹⁷. *"Защо изживявате пари за онова, което не е хляб, и труда си за това, което не насища? Послушайте Ме с внимание и ще ядете благо, и душата ви ще се наслаждава с най-доброто. Приклонете ухото си и дойдете при Мене. Послушайте и душата ви ще живее. И Аз ще направя с вас вечен завет според верните милости, обещани на Давида"* [Исаия 55:2,3]...

Промяна на сърцето или самоубийство. Размисли за следните думи: *"Видях и мъртвите, големи и малки, стоящи пред престола; и едни книги се разгънаха; разгъна се и друга книга, която е Книгата на живота; и мъртвите бидоха съдени според делата им по написаното в книгите. И ако някой не се намери записан в Книгата на живота, той биде хвърлен в огненото езеро"* [Откр. 20:12-15].

Моля те, не стой в безнадеждно отчаяние и в бездействие. Не слушай повече големия изкусител, който ти казва, че няма смисъл да се опитваш. Ще погинеш, ако не дойдеш при Исуса такъв, какъвто си: грешен, омърсен, покварен и порочен. Исус обаче е способен да спаси и най-закоравелия и нечестив грешник.

Казваш, че си изкушен да прекъснеш тънката нишка на живота. Ако направиш това, случаят ти е безнадежден, защото към всичките си грехове ще прибавяш и най-страшния грях - самоубийството. Ако дойдеш такъв, какъвто си - безпомощен и обременен от греха, и коленичиш в подножието на кръста като беден, жалък, сляп и гол човек, там има Спасител, Който да те вдигне. Знам, че от много, много години не живееш в хармония с Бога. Дълги години си следвал друг водач, княза на тъмнината. Ако отхвърлиш делата на тъмнината, ако погледнеш към Исуса, ще живееш.

Молитви за грешниците. Трябва да погледнеш с вяра. От дълги години не знаеш нищо за истинския християнски живот. Докато си пилеел силите си и си служил на сатана с цяло сърце, Господ е чувал молитвите, отправени за теб, и не те е "отсекъл" поради греховете ти, нещо, което лесно би могъл да направи, ако милостта Му се бе оттеглила завинаги. Да, Господ е чувал молитвите на хората, с които ти си отказвал да общуваш; хората, които обичат Бога и пазят Неговите заповеди. Ти си бил съвсем сляп, измамен, хванат в сатанинския капан...

Друга възможност. Сега, след като са изминали толкова години, Бог ти дава нова възможност чрез Своя упълномощен служител. Ще се покаеш ли? Ще изповядаш ли греховете си и ще ги изоставиш ли? Ако извикаш на помощ силата на волята, като разчиташ изцяло на Исусовата сила, ти пак ще бъдеш победител. Но каквито и да се последиците, трябва да се отделиш от хората, с които си свързан...

¹⁷ Двустичие от известна евангелска песен в Северна Америка (бележка на преводача).

Не мога да се откажа от теб и да те оставя да бъдеш погубен! Ти си сляп за висшите интереси на душата, за всички блажени и славни неща от небесния живот в Божия град. Ти си се трудил за това, което не е хляб. Пожертвал си мира и честта си, общението с Божия народ и дори със собствените си деца, за да нямаш никакви пречки по своя път. Ти си се опитвал да се задоволиш с греховни удоволствия и порочни неща, без да мислиш за Бога и за Небето. Въпреки това Исус ти предлага това, от което най-много се нуждаеш; това, което е с вечно значение, дори цената му да е труд и мъка през целия живот.

Надежда за човек с притъпена съвест. Сега ти нямаш надежда. Живееш без Бога. Въпреки това Исус от Назарет мина покрай теб. Ще извикаш ли сега със съкрушено и покаяно сърце: *"Исусе от Назарет, смили се за мен"*. Отправлям този въпрос към съвестта ти. Дано Бог да впечатли душата ти с много по-силни аргументи. О, да можеше слепецът да види сериозността на вечния съд и да изрече думи, още по-важни от тези, които сега отправям към теб¹⁸. Пиша в ранните утринни часове, когато всички в къщата са потънали в сън. Не се погубвай за вечността. Не можеш да осъзнаеш колко е страшно да бъдеш погубен. Съвестта ти се е притъпила в греха, прегрешенията и неверието. Ти обаче можеш, ако искаш, да паднеш на Канарата Исус Христос и да се *"строиши"*, преди да е станало прекалено късно. Извикай: *"Исусе от Назарет, смили се за мен."* Ако направиш това, Бог няма да те остави да погинеш...

Каквото и да ти внушава сатана, за да държи душата ти завързана към греха и отчаянието, пак ще кажа: Отиди незабавно при Исус, Спасителя, опрощаващ грехове (Писмо 1d, 1890 г.).

21. Служител в болница

Безотговорно, неразумно ухажване на жени. Божии ангели наблюдават оформянето на характера. Божии ангели претеглят моралната стойност. Ако оказваш внимание на тези, които нямат нужда от него, ти нанасяш вреда и ще получиш осъждение, а не награда. Помни, че когато водиш лекомислен разговор, слизаш до нивото на хората с повърхностен характер и насърчаваш тези жени да тръгнат по пътя, водещ към погибел. Неразумното ти ухажване може да се окаже гибелно за душите им. Ти принижаваш техните разбирания за християнски живот и характер. Объркваш разбиранията им и създаваш впечатления, които никога не могат да бъдат заличени.

Вредата, нанесена на души, които имат нужда от окуражаване, пречистване и облагородяване, често е грях, водещ до смърт. Те не могат да свържат тези мъже със святите отговорности, които имат. Започват да мислят, че проповедниците и църковните служители не са по-добри от самите тях. Тогава в какво е техният пример?

¹⁸ Аллюзия за думите на слепеца, записани в Марко 10:47 (*бележка на редактора*).

Чистият Божий образец. Бог призовава всички, които твърдят, че са християни, да издигнат правдата и да се пречистят така, както Христос е чист...

Ще бъдем ли библейски християни? Ще пренебрегнем ли най-ясните наставления, дадени в Словото на живота, и ще издигнем ли фалшиви образци, с които да сравняваме нашите характери? Безопасно ли е да постъпим така? Когато се поддадеш на изкушението на врага и постъпиш по начин, противоположен на това, което Бог ти е наредил, а след това се извиниш, като кажеш, че не си искал да направиш нищо лошо и не си извършил никаква морална грешка, какъв може да е твоят пример на благочестие и святост? Христос ни е дал белези, по които можем да различим истинския християнин. Никой не трябва да се мами от претенциозните твърдения на лицемери.

Няма извинение за флиртуването. Няма извинения за предизвикването на любовен сантиментализъм. Няма извинение за такова лекомислено поведение и флиртуване на женени мъже с млади момичета или с вдовици. Нека тези, които изповядват благочестието, се вслушат в думите на апостола: *"Възлюбени, умолявам ви като пришелци и чужденци на света да се въздържате от плътски страсти, които воюват против душата; да живеете благоприлично между езичниците, тъй щото относно това, за което ви одумват като злодейци, да прославят Бога във времето, когато ще ги посети, понеже виждат добрите ви дела"* [1Петр. 2:11,12].

Ще пренебрегнеш ли ясните указания, дадени в Божието слово за твоите думи, поведение и характер? Ще оправдаваш ли лекомислените и дори похотливите постъпки, сякаш не си извършил нищо нередно в морално отношение? Ще отминеш ли всичко това, като кажеш, че е било неразумно от твоя страна? Нима християнинът не е длъжен да разсъждава трезво? Ако Исус владее сърцето нима мислите ще се бунтуват?...

Примерът на предпотопните хора. Познаваме историята на предпотопните хора и на жителите на градовете от долината, чието поведение преминава от лекомислие към низки грехове, които предизвикаха Божия гняв и ужасното унищожаване, станало необходимо за освобождаване на земята от проклятието на тяхното оскверняващо влияние. Желанията и страстите надвиха разума. Собственото "Аз" бе техният бог, а познанието на Всемогъщия бе почти премахнато в резултат на егоистичните им навици и скверни страсти (Писмо 84, 1888).

22. Управител на санаториум¹⁹

Еднаква вина и за двете. През нощта те видях в присъствието на една дама от здравното заведение. Ако се съди по вниманието, което си оказвахте

¹⁹ Този човек е бил ръкоположен пастор и вдовец от близо пет години, когато са били написани тези писма (*бележка от съставителите*).

един на друг, вие можехте да минете за съпрузи. Поведението ви бе греховно в Божиите очи и сърцето ми се наскърби от видяното. Попитях: "Кой ви омая, та да не се подчинявате на истината?" Бог е разочарован. Вие сте наскърбили Божия дух. Сестра Н. никога няма да бъде такава, каквато някога бе. И двамата сте виновни пред Бога (Писмо 30, 1887 г., написано на 11 юни).

Църковните служители не стоят извън подозренията и изкушенията.

Пастор М. е постъпвал неразумно по отношение на госпожа или сестра Н. и аз се отнесох към тази фамилиарност с голямо безпокойство и страх от Бога. Пастор М. заяви, че е имал възможността като управител да пътува с дамата. Каза ми с чувство на обида, че църковните членове говорели много, че винаги води сестра Н. на богослуженията. Когато това му поведение бе разгледано на лагерното събрание в Оукланд пред около двадесет души, той се оправда, като каза, че му е говорено за пътуванията му със сестра Н., без нейният съпруг да бъде с тях, но е знаел, че не върши морално нарушение, поради което е продължавал да постъпва по същия начин.

Аз станах и ясно му отговорих, че не е библейски християнин. Че Господното слово ни предупреждава да се пазим от всякакво зло и да не допускаме укор да пада върху Божието дело. Знаейки, че много се е говорило за близките му връзки с друга омъжена жена, пастор М. не се постара с поведението си да отхвърли всички обвинения, а започна да се оправдава. Ако би видял друг мъж да си позволява същите волности с жена му, сигурно би се възмутил. Ако би видял някой мъж, свързан със санаториума, независимо дали е млад или стар, да интимничи така с омъжена жена или с младо момиче, би разбрал греховната постъпка и не би пестил думите, за да прекрати това поведение.

Заяви, че би постъпил така, но бил убеден, че като пастор стои извън подозренията и изкушенията и следователно можел безнаказано да върши нещо, което би било грях за друг човек. Призна, че разсъжденията му са погрешни, но всеки път, когато се говореше за това, започваше да се извинява (Писмо 53, 1888 г., написано на 10 февруари).

Никаква изповед, никакви разговори. "Скъпи брат Чърч, може би ще попиташ: Показал ли ти е Господ точно този необичаен случай с пастор М. и госпожа Н.?"

Ако дневникът ми, писан по време на моето последно пътуване до Дания, Норвегия и Швеция бе тук, можех да ти прочета някои извадки от него. В нощно видение минавах през стаите на санаториума и видях сцени на фамилиарност между мъже и жени. Душата ми бе силно обезпокоена. Станах и написах тези неща в един часа през нощта...

Показано ми бе, че когато Господният Дух влияеше върху хората, свързани със санаториума, бяха направени много изповеди. Тези хора като че ли се бяха събрали на богослужение. Пастор М. стоеше прав и Божият Дух работеше в сърцето му и го подбуждаше да излезе с изповед от мрака и да

тръгне по пътя на светлината. Но пастор М. говореше само общи неща. Той не очисти душата си от петната на нечестието, свързано със сестра Н. За известно време трепереше от укорите на Светия Дух, но отказа да смири душата си пред Бога и да вдигне своя кръст.

Тръгнал по погрешен път със сатана като водач. Оттогава пастор М. започна да ходи в тъмнината и да се противопоставя на светлината и истината. Той имаше голямо влияние върху сестра Н. По едно време тя мислеше, че никога не може да бъде свободна, ако не направи смирена изповед. Но пастор М. подреди нещата по своя воля. Той можеше да извърши благочестиво дело; можеше да излезе от тъмнината и да отиде в светлината; можеше да се приближи до Бога и Господ щеше да му прости греховете и да му помогне да издигне стандарта и да се защити от враговете. Но пастор М. наистина се отвърна от светлината и от нашепванията на Светия Дух, както бе постъпило множеството от евреи в Назарет, когато чу, че Христос се обявява за Помазаника... Опасно е при такива обстоятелства да отворим сърцата си за неверието, което принуждава Божия Дух да се оттегли...

Целта на сатана е да води умовете към отхвърляне на светлината. Необходима е само една стъпка, за да се отклоним от правия и да тръгнем по погрешния път, където сатана е водачът (Писмо 33, 1888 г., написано на 21 март).

Изцеление от раната на греха. Скъпи братко М., душата ми е умъчнена заради теб, но в същото време имам силно доверие в Бога, че ще ти помогне да видиш твоите грешки и заблуди. Толкова много искам заради теб самия и заради Христос да смириш сърцето си и да изповядаш греховете си, за да бъде свалено бремето от душата ти, като молитвите на братята ти да се съединят с твоите молитви и да бъдеш изцелен от раната, нанесена от греха...

Братко мой, ти си се отклонил от светлината и си тръгнал по тъмни пътища. Когато работех с теб усърдно, когато изпитвах тежка мъка заради теб в, защо тогава не съжали и мен, и себе си? Защо не призна греховете си, за да вдигнеш тежкото бреме от сърцето ми? Защо не помисли за Исуса, Когото разпъваш отново и опозоряваш? Защо се отрече от Христос? О, братко, душата ми е изпълнена със съчувствие към теб! Разкрих ти светлината, която ми бе представена, и съвсем не преувеличавам, когато казвам, че душата ми е съкрушена от мъка. Защо се дръпна назад, сякаш нищо не си разбрал?

Нужда от истинско покаяние. Защо оправдаваше себе си за всичко и допусна тази тежест да се стовари върху душата ти и да ми причини толкова много страдания? Защо проявяваш такова ледено студено нежелание да признаеш грешките си? Нима Божият свят закон е прекалено строг? Нима себеотрицанието и чистотата на мислите, която се изисква, е прекалено голямо ограничение, прекалено голямо бреме, непоносимо за теб? Няма нито едно изискване към теб, което да не може да увеличи твоето щастие, ако бъде

изпълнено. Знам, че страдаш. Знам, че не си щастлив и страдам заедно с теб, защото си член на Христовото общество.

Ти си се радвал на Христовата любов и мир. Ужасни съмнения и колебания измъчват душата ти. Защо не се подчиниш на Бога? Защо обграждаш душата си със стени, през които не може да проникне светлина? Ще оцениш ли, братко мой, стойността на собствената си душа и на Христовото дело, за да може вечният живот да стане достъпен за теб? Голяма е стойността на изкуплението. Умът ти е разтревожен, а душата ти отчаяно се нуждае от лекар.

Не мога да се откажа от теб. Трябва да те видят такъв, какъвто Бог иска да бъдеш - изпълнен с покаяние и съжаление, които ще бъдат последвани от прощение и чиста, свята радост. Исус те съжालява. Той ти съчувства. Исква да те спаси. Не желае да погинеш, а да имаш вечен живот.

Божият закон - единствен образец за праведност. Бог не се е отделил от теб, а твоите грехове и беззакония са отделили душата ти от Бога. Ти си болен от греха и се нуждаеш от лекар. Погледни Божия свят Закон, който е единственият образец за праведност. Той разкрива греха. Ще видиш ли греховете си в светлината на закона? Ще имаш ли вяра в Исус като в Спасител, прощаващ греховете? Царският закон е пред теб и ти трябва да изпълниш неговите изисквания. Този закон преценява какъв е твоят живот и характер. Съжालявам, че съм принудена да ти кажа, че ти си нарушител на закона. Само практическата вяра в Исус Христос ще те спаси. Само скъпоценната кръв на Исус ще те очисти от всяко петно и белег на греха.

Ясно видение за прелюбодействието. Докато бях в Европа, видях във видение нещата, които стават в Един глас ми каза: "Последвай ме и ще ти покажа греховете на хора, заемащи отговорни постове." Минах през стаите и те видях, страж на сионските порти, как интимничиш с чужда съпруга, като по този начин ставаш предател към святите си задължения и повторно разпъваш своя Господ. Забрави ли, че има Наблюдател, Бог Всемогъщият, Който вижда злите ти дела, вижда твоите постъпки и чува думите ти, като в същото време всичко се записваше в небесните книги?

Чуждата съпруга седеше на скута ти и вие се целувахте. Бяха ми показани и други сцени на нежност, страстни погледи и жестове. Ужас сграбчи душата ми. Ръката ти обхвана нейния кръст и нежността, която тази жена проявяваше, имаше омайващо влияние. Тогава се вдигна завеса и те видях в легло със сестра Н. Моят небесен придружител каза: "Беззаконие, прелюбодействие"...

Невъзприемчив като камък. Когато се опитах да ти покажа тежестта на твоя грях, страж на сионовата стена, в Божиите очи, ти сякаш не почувства греха, а се закорави като камък. Знам, че се опитваш да скриеш пътищата си от Господа. Тогава не ти ги открих, както правя сега с перото си. Не искам да откривам това на други, тъй като се надявам, че ти ще видиш и ще разбереш злината и ще изповядаш греха си пред Бога и пред братята, за да се очистиш и да премахнеш това гнусно петно от себе си чрез очистващата кръв на Исус

Христос. Ти обаче не си изповядал прегрешенията си. Извършил си голямо безчестие - прелюбодейство, нарушаване на седмата заповед.

През цялото време носех този тежък товар в душата си. Когато провеждахме събранията в ... ти знаеше какво трябва да изповядаш. Знаеше, че предупрежденията са изпратени от Бога; знаеше, че това, което ти писах от Европа, бе истина. Докато носех товара в душата си толкова дълго, че тя се сломи, ти спечели съчувствието на твоите приятели, като създаде у тях впечатлението, че не съм справедлива, а предубедена и прекалено строга; че страдаш от обвиненията, които са повече от непоносими; че свидетелствата, които дадох, са мои собствени преценки и думи; че съм ти навредила заради неточните доклади, които са ми били представени. Братко мой, нищо не би могло да бъде по-измамно от това...

Съмнения, закачени на сатанинската въдица. Показах ти, че твоето положение на евангелски служител ще направи постъпките ти позор за Божието дело и ще предизвика скандал, като поведението ти ще бъде ухание за смърт, а не и за живот. Кой ще се бори, когато и знаменосецът падне? Когато кръстът бъде потъпкан от този, който би трябвало да го посочва, на кого ще вярваме? Може ли да има по-страшно нещо от Христов служител, който е нарушител на заповедите? Виждам само един изход за теб - отблъсни незабавно сатанинските изкушения и тръгни към светлината! Дори проповедниците, които твърдят, че вярват в истината, си остават слепи водачи, ако тази истина не се възцари в сърцата им, не настъпи пълна промяна и преминаване от тъмнината в светлината. Такива проповедници са облаци без вода. И ако се интересуваш от вечната си участ, апелирам да осъзнаеш необходимостта от възцаряването на истината в сърцето ти, защото само тогава принципите на истината ще осветят твоя характер...

Ти говориш за нещата от твоя гледна точка и казваш, че не всички вести от сестра Вайт са от Господа, а част от тях са нейни лични мисли и преценки, които с нищо не са по-добри от преценките и мислите на всеки друг. Това е една от въдиците на сатана, на които той закача съмнения, за да измами твоята душа и душите на всички, които се опитват да поставят разграничителна черта и да кажат: "Това, което ми харесва, е от Бога, а това, което посочва и осъжда моето поведение, е само от сестра Вайт и не носи печата на небето". По този начин ти всъщност отхвърли всички вести, които Бог ти изпрати, подтикван от нежност и състрадателна любов, за да те спаси от морална разруха.

Истината, която осъжда. Бог ти показва Своята воля и Своите пътища, които са в явен контраст с твоя случай. Така ти си изпитван, за да се види дали ще приемеш укора, дали ще паднеш на Скалата и ще се "строшиш" или ще се раздразниш от ясните изявления, докосващи душата ти, само защото са истина и те осъждат, а ти чувстваш неприязън към мен. [Евр. 4:12]. Зад мен има Един, Който ме подтикна да ти предам вестта, която ти сега отхвърляш, пренебрегваш и презираш. Предизвиквайки Бога, ти се обезсърчаваш и

резултатът е объркване и слепота на ума. Ужасно решение се е породило в сърцето ти - да пренебрегнеш всички с дух на предизвикателство...

Имаш да извършиш дело за душата си, което не може да бъде извършено от никой друг. Твоят греховен път отклонява и други хора в същата посока. Същата ръка, изписала знаците на стената в двореца на Валтасар, записва в небесните книга делата и думите, които карат Христос да се срамува от теб. Ти нямаш уважение към тези, към които би трябвало да се отнасяш с уважение и да задоволяваш техните нужди. Тези нечестиви неща те направиха негоден за Божието дело, но въпреки това ти вземаше в омърсените си ръце Библията, за да водиш богослужението и като Божий говорител усърдно да проповядваш на хората. Къде бе твоята съвест? Къде бе твоето смирение? Къде бе твоят страх от Бога? Къде остана добрата ти работа за поддържане на санаториума според най-високите стандарти? (Писмо 16, 1888 г., написано на 30 април).

Господ е жив. Имахме закрито събрание, на което пастор М. и брат и сестра Н. направиха смирена изповед...

Да, Господ е жив. Имах трудна битка и спечелих няколко скъпоценни победи. Пастор М. е дошъл на себе си и е смирен, доброжелателен и съкрушен пред Бога. Смирен като дете. Не виждам друг път освен с търпение и любов да продължавам да давам ясни свидетелства (Писмо 27, 1888 г., написано на 29 май).

23. Възможен управител на санаториум

Не е разумна раздялата със семейството. Братко О., трябва да ти кажа някои неща, тъй като твоето поведение е достойно за порицание. Знаеш как постъпиха пастор М. и други хора, свързани със санаториума, и колко трудно бе да се заличи веднъж създаденото впечатление. Знаеш миналата история, укора и позора, които все още тежат на санаториума. Хората от санаториума Сейнт Хелена осъзнават какво голямо проклятие ги е сполетяло в резултат на моралната поквара на някои от служителите.

Не мисля, че ще е разумно, ако продължиш да бъдеш управител на санаториума, защото не си мъдър човек. Ти си тук, далеч от съпруга и семейство, когато би трябвало да бъдеш при тях. Ако все пак има оправдание за раздялата, поведението ти би трябвало да е съвсем различно от досегашното. Ако имаше освещаващото влияние на Христовата благодат в сърцето си, щеше да внимаваш в пътищата си и да се въздържаш от всичко, което дори напомня за безчестие.

Ти действаш по такъв начин, че си отворил вратата на изкушението за много души и в резултат мнозина ще бъдат погубени. Ти може да се преобразиш, може да разбереш греховете си, но никога няма да премахне създаденото от теб впечатление.

Изобличение за фамилиарничене с противоположния пол. Братко О., теб те наблюдават с критични очи. Вниманието ти към млади дами не е оправдано. Съвсем не е уместно голямото ти внимание към семейство П. Госпожа П. вече е успяла да съсипе един добър човек. Тази история ми бе показана като в отворена книга. В нощно видение ми бе разкрито, че на теб не могат да се поверяват големи и дори малки отговорности, докато не се покаеш и не станеш нов човек. Бог не може да бъде с теб, докато постъпваш по този начин. Моят придружител ми каза да го последвам и ми показва момчешката ти фамилиарност с момичетата и особеното ти отношение към госпожа П. и нейните дъщери. Майката се излежава тогава, когато би трябвало да се занимава с някаква полезна работа и да се грижи за семейството.

Беше ми показано твоето фамилиарничене с майката и дъщерите. Твоето внимание и подаръците говорят много повече дори от ласкателните ти думи. Ти огорчаваш Бога и Небето те гледа с укор... Ако имаше ново сърце, тогава твоите мисли, действия и поведение биха били такива, че и вярващи, и невярващи биха могли да видят в тях пример за Христоводобен характер. Видях случая ти така, както Бог го вижда, и сега ти го представям. Щеше да бъде много по-добре, ако се беше оттеглил от санаториума още преди няколко месеца.

Свободата на поведението и флиртуването с младите дами не е признак за християнска нежност и съчувствие... Ако гледаш на тези неща като на недостойни дори за споменаване, ти не ще ги повториш. Изследвай отминалия си живот и спазвай моралните принципи, което може да бъде постигнато чрез очистване на храма на душата. Престани да се извиняваш, тъй като нямаш никакви извинения. Представите ти имат нужда от морално обновление. Само тогава ще видиш нещата в истинската им светлина. Бог иска делото Му да бъде вършено от хора, които са чисти по сърце, с неосквернени мисли и с очи, приковани към Божията слава...

Религията не е просто одежда. Бог вижда делата и намеренията на сърцето. Би трябвало върху съвестта да се изпише, както се пише с метал върху скала, че човек, който очаква истински успех, нарушавайки вечните принципи на правдата, записани в небесните книги, е не само глупав, но и нечестив. Може ли човекът да забрави думите: *"Ти си Бог, Който вижда"*. Ще се отвърнеш ли, братко, от идолите? Моралните ти чувства са притъпени. Моли се на Бога да ти помогне да си спомниш всичко, за да видиш нещата в истинската им светлина. Не носи Христовата религия като одежда, а се "облечи" с Господ Исус Христос.

Изпит за истинско християнство. Думите на човек, който твърди, че вярва в истината за нашето време, трябва да бъдат небесни, а не светски, евтини и сладострастни. Трябва да бъдат възприети святите правила; в противен случай този човек ще живее в противоречие с Христос, като мами света и предава истината. Защо, защо християните само по име са на толкова ниско ниво, след като имат толкова чисто и съвършено евангелие?

Наблюдавай своята религиозност с внимание и загриженост и допусни Божието слово да обитава в нея. Запитай се: "Християнин ли съм? Обичам ли ближния си като себе си? Спазвам ли златното правило да правя на другите това, което искам и те да правят на мен? Мога ли да бъде християнин и да омърсявам душата си с греховни и скверни мисли? Грехът разпъна на Голготския кръст Изкупителя на света. Праведни на вид хора вършат неща, които са противни на Божието слово. Тяхната праведност е преструвка пред Този, Който вижда какво има в сърцето. Не бива да се съобразяваме със собствените си интереси, когато изучаваме нещата и правим планове, а пазейки душите си чисти, да даваме пример на младежите и на всички, с които общуваме (Писмо 5, 1890 г.).

24. Лекар

Погрешни представи за брачната връзка. Доктор К., умът ти не винаги се занимава с добри неща, особено след като дойде в санаториума. Представите ти за брачната връзка са погрешни. Нищо друго освен оскверняването на брачното ложе не може да разруши или да анулира брачната клетва. Живеем в опасни времена, когато няма сигурност в каквото и да е освен в твърдата и непоклатима вяра в Исус Христос. Няма сърце, което, ако не бди и не се моли, да не може чрез сатанинските уловки да бъде отдалечено от Бога.

Здравето ти би било в много по-добро състояние, ако имаше душевен мир и спокойствие. Умът ти обаче се обърка, стана неуравновесен и ти представяш погрешни причини за развода. Възгледите ти не могат да бъдат защитени въз основа на представените доводи. Хората нямат право сами да си създават закон, за да избегнат Божия закон и да задоволят собствените си желания. Те трябва да дойдат при великия Божи морален образец за правда.

Ако съпругата е невярваща и се противи, вярващият ѝ съпруг, имайки предвид Божия закон, не може да я напусне само заради това. За да бъде в хармония със закона на Йехова, той трябва да живее с нея, освен ако тя сама не реши да се разделят. Може да страда от нейното противопоставяне, да бъде подиграван и обезпокояван по много начини, но ще намери утеха, сила и подкрепа в Бога, Който помага във всеки спешен случай. Съпругът би трябвало да е мъж с чист ум, решителност, твърди принципи, за да може Бог да му даде мъдрост как да постъпва. Не бива импулсите му да контролират разума, а разумът му да бъде пълен господар, за да може страстите да бъдат държани в подчинение.

Бракът - институция, непоклатима като съботата. Хора, заемащи важни постове в санаториума, са особен обект на сатанинските атаки. Те влизат в общение с мъже и жени, без това да е необходимо. Някои от тях имат грубо, страстно и чувствено естество и под влияние на изкушението биха направили много неща, без да се съобразяват с Бога и с последиците. Те

биха премахнали стените, ограждащи семейството, за да си създадат нови връзки.

Бог е дал единствената причина, поради която жена може да напусне съпруга си или мъж да напусне съпругата си, и тази причина е прелюбодейството. Нека размишляваме за това и се молим. Брачната институция бе създадена от Бога в Едем веднага след сътворението на Адам и Ева. Съботата бе втората институция, учредена от Бога в Едем, когато утринните звезди пееха и всички Божии синове възкликаваха от радост. Тъкмо поради това нека учредената от Бога брачна институция да бъде за вас непоклатима като съботата от четвъртата заповед.

Какво може да се каже или направи, за да се спре моралният упадък, който съществува в санаториума? Дано Бог да прости на тези, които години наред са били свързани с Божието дело, но въпреки това с поведението си създават такива обстоятелства, че заплашват добродетелите, скромността и себеуважението на момичета и жени. Искам да потвърдя пред вас, че това, което знам, е чрез светлината, която Бог е благоволил да ми даде. Беше ми показано, че мъже и жени, изповядващи Исусовата религия, не биха били неспокойни, раздразнителни, недоволни, променливи. Христовият мир в сърцето дава твърдост на характера.

Святостта на брачния обет. По време на сън ми бе показан санаториумът. Почувствах се наскърбена, когато те видях нещастен и силно обезсърчен. Но докато стоях в скръб за това откровение, един ти заговори, братко К. Думите му те укоряваха, но бяха примесени с нежно състрадание. Не мога да напиша точните думи, изговорени от него. Ще направя всичко възможно да предам значението им. Той каза: "Подхранваш чувство на отчаяние, но не проявяваш мъдрост. Ще станеш слаб и лош служител. Това ще даде на врага възможност да те надвие. Бог иска да се приближиш до Него и да започнеш да отразяваш Христовия образ и характер. Сърцето ти е място, в което има много разбунени чувства, които не искаш да превъзмogneш. Ти не влагаш цялото си сърце и не употребяваш волята си за очистване на храма на душата. Неразумно е умът ти да се занимава само с развода с твоята съпруга. Бог не те ръководи в това нещо. Ти не пазиш този проблем само за себе си, но разказваш за твоите възгледи и планове на други хора и по този начин проправяш пътя за сатана чрез теб да влияе на умовете на други. Брачната клетва не заема такова свято и възвишено място в твоя ум, каквото му се полага, и ти със сигурност ще бъдеш в опасност да следваш погрешния си начин на действие и да станеш заплаха за други души чрез своите внушения. Докато си развълнуван, не можеш да вършиш работата си и ти не ще можеш искрено да търсиш Божиите благословения, ако не издигнеш своите морални принципи. Ти си навредил на сърцата и умовете на много хора. Затвори бързо вратата на твоето сърце, която е била отворена за врага. Отвори широко вратата на сърцето си и покани Исус да влезе в него. Тогава ще се поставят юзди на твоя непостоянен характер, за да може с цяло сърце да се заемеш с твоята дейност, осъзнавайки нейното значение. Използвай

всяка възможност, за да вървиш по пътя към Небето и да упражняваш добро и полезно влияние. Не губи време. Ако искаш да си свободен и щастлив човек, трябва да се противиш на врага"...

Мислите, насочени към небесното. Доктор К., съзнанието ти не е в добро състояние. Ти насочваш вниманието си към неща, които не носят здраве на тялото и ума. Трябва да настъпи промяна в твоето сърце. Едва тогава мислите ти ще се насочат към по-висши и чисти неща. Ти се радваш на общението с жени и момичета. Това се превръща в клопка за теб. В такова здравно заведение умът на лекаря трябва да бъде насочен само към Бога, за да получи сила и мъдрост. Има постоянна опасност мислите ти да се отправят в погрешна посока, ако Господ не е центърът на твоето внимание. Ако Той не ти е защита срещу изкушенията, сатана ще получи контрол над разума ти и ще те отдели от Бога.

Необходимост от искрена религия. Ти ми беше показан и в друг сън. Главата ти беше наведена над масата. Ти беше почти в безсъзнание. На теб бяха изговорени твърди и решителни думи: "Остави това. Не се нуждаеш от него. Животът ти не е твоя собственост. Лекарството не ти е необходимо. То не може да ти даде мир и покой. Това, от което се нуждаеш, е искрена религия, чисто и възвишено сърце, издигнало се над обикновените неща и затвърдено в Божието естество. Бъди мъж. Повикай съпругата си при себе си, запознай се по-добре с истината, остави да бъдеш оформен от Светия Дух и ще имаш душевен мир. Ако тръгнеш по правия път, ако бъдеш непоклатим в истината и ако душата ти обича Бога, ще бъдеш в Господните ръце средство за спасение на твоята съпруга. Ако тя приеме истината, ако стане кротка и смирена последователка на Христос, тя ще бъде средството, чрез което Бог ще ти даде големи благословения..."

Сега, доктор К., използвай даденото ти от Бога мъжество! Издигай Христовия кръст всеки ден, насочвай мислите си към Небето. Уважавай брачната си клетва и бъди Божий служител за извисяването на хората. Ако победиш, ще бъдеш сред тези, които ще станат притежатели на всичко; вечната "тежина на слава" ще бъде твоя.

Последиците от неподходяща фамилиарност. Има едно животно, което парализира ръката в момента на докосването. Същото ще стане и с твоята духовност, ако допуснеш мислите ти да тръгнат в погрешна посока и започнеш да обръщаш голямо внимание на млади момичета и омъжени жени. Тази фамилиарност умъртвява духовността.

Нека чувствата и симпатиите, които изпитваш, бъдат насочени към Бога. В противен случай намеренията ти ще станат нечисти, характерът ти ще бъде с недостатъци, а сърцето ти отдалечено от Бога. Възможно ли е някой, който се докосва или занимава с нещо мръсно, да остане чист? Душата не може да остане чиста, ако диша атмосфера на мръсотия и поквара. Тези неща държат сърцето настрана от Бога. Душата повяхва и се деформира, тъй като шатрата е разпъната прекалено близо до Содом и не може да диша чистия небесен въздух.

Единственото сигурно нещо за нас. Нарушаването на една от Божиите заповеди уврежда нашето естество и морал. Умолявам те заради Христос да стигнеш до по-високо ниво. Отдай се безрезервно на Бога. Не трябва да забравяш, че единственото сигурно нещо за теб е да изпълняваш Божиите изисквания и да представиш тялото си за "жертва жива, свята, благоугодна на Бога" като твое "духовно служение". Тогава ще откриеш, че Божието слово е приятен и полезен съветник за теб, светлина за нозете ти и светилник на пътеката ти. Тогава ще можеш да понасяш трудностите и няма да бъдеш побеждаван от тях, защото ще знаеш, че душата ти е закрепена за вечната канара и ти пребъдваш в Божията истина (Писмо 8, 1888 г.).

25. Колпортьор

Съвет към колпортьорка. Получих две твои писма и имам желание, ако мога, да облекча душевното ти бреме. Ти заемаше висок пост и Бог ми даде решителна вест за теб. Показаните ми факти не ме карат да мисля, че случаят ти е безнадежден, но представите ти за добро и зло са толкова принизени, че за теб не беше безопасно да пътуваш, да проповядваш, да даваш библейски уроци и да бъдеш изложена на изкушения. Ти не можа да различиш чрез Божието слово какво е грях и допусна тялото ти да бъде омърсено от мъж. Няма значение нито религиозните му възгледи, нито твърденията му, че е опростен. Беше ми показано, че в Божиите очи това е отвратителен грях. Въпреки това сетивата ти бяха толкова притъпени и ти беше така деморализирана, че продължи да разпространяваш нашите религиозни книги и да даваш библейски уроци, а в същото време и блудстваше.

Укор от Бога. Божият закон провъзгласи на планината Синай: *"Не прелюбодействай"*. И въпреки това ти, която си нарушила закона по толкова явен начин, учиш другите на библейските учения. Бог не приема твоя труд. Питаш ме, дали Господ ме е накарал да напиша това писмо, за да ти го изпратя. Казвам ти, че е така. Святият израилев Бог не желае да работи с теб. Вестта бе дадена от Бога. Ако след тази вест имаш ново разбиране за греха, ако се покаеш и станеш Божие чадо, а не нарушител на закона, няма да има човек, по-доволен от мен. Не можех да не ти представя греха с прекалено силни думи.

Неразбиране на извършения грях. Бяха ми показани няколко души, които живееха в различни щати и се занимаваха с проповядване и с разпространяване на литература, но бяха съвсем неподходящи за Божието дело. Те нанасяха позор на това дело и хвърляха укор върху истината. Шегуват се с греха. Безчестяха собствените си тела. Но между тях нямаше нито един, който да разбира същността на греха така малко както ти. Беше ужасно, че всички имаха същото поведение като твое, но очевидно съзнаваха тези престъпления и падения. Ти обаче не усещаше тежестта на греха.

Божие то търпение към грешниците. На Йона бе дадена вест за Ниневия, че след четиридесет дни градът ще бъде унищожен. Ниневия се покая и Бог пощади нечестивия град, защото царете и благородниците се смириха пред Него. Той им даде възможност за покаяние. О, колко благодарна ще бъде, ако Господ в голямата си милост се отнесе и към теб по същия начин. Бог е милостив, нежен и любящ и ще ти даде благодатно време, през което да се покаеш искрено, тъй като си видяла и почувствала истинското естество на греха, ненавиждаш себе си заради извършения грях и по същия начин ненавиждаш и самия грях. *"Ако изповядаме греховете си, Той е верен и праведен да ни прости греховете и да ни очисти от всяка неправда"* [1Йоаново 1:9].

Вярвам, че си изповядала греха си и Бог ще ти го прости, както е обещал. Единственото нещо, което ме смуцава, е това, че все още си слаба и не познаваш същността на греха. Търгувала си с тялото си, давайки го на прелюбодеец и женкар, а в същото време си била свързана с Божието дело и си предавала библейски уроци. Сякаш Господ би ти помагал в твоите грехове, докато работиш за Неговото дело и доброволно търсиш прегръдката на прелюбодееца.

Божията милост за град Ниневия. Представих случая пред теб така, както ми бе показан, и ти казвам, че Бог ненавижда тези неща. Ако моралните ти сетива са на висота, това е станало чрез преобразяващата Божия сила. Ако характерът ти се е променил, Господ знае за това. Ако чрез пълно покаяние си стигнала до по-висок и свят духовен стандарт, мога да кажа, че Господ ще погледне на теб по същия начин, както се отнесе към Ниневия.

Царят на Ниневия каза: *"Човек и животно да се покрият с вретиници; и нека викат силно към Бога, да! Да се върнат всеки от лошия си път и от неправдата, която е в ръцете им. Кой знае дали Бог не ще се обърне и разкае и ще се отвърне от лютия си гняв, та да не погинем? И като видя Бог делата им, как те се обърнаха от лошия си път, Бог се разкае за злото, което бе рекъл да им направи и не го направи"* [Йона 3:8-10]. Прочети това внимателно. Ако Господ би ти поверил Своето дело, няма да се противопоставя дори с една дума. Това е всичко, което мога да ти кажа.

Сега, моля те, представи греха си на Господа. Ако имаш общение с Него, Той ще чуе молитвите ти и ще ръководи ума ти. Сърцето ми изпитва състрадание към теб. Когато си съгрешила за пръв път, ти нямаше много време за размисъл. Следващите грехове обаче бяха извършени, когато имаше достатъчно време да размислиш и да погледнеш греха в светлината на Божието слово и на седмата заповед. Това, че ти доброволно си отдала тялото си на мъж, който те е отклонил от пътя, а в същото време си се опитвала да просветляваш други умове за Божиите заповеди, е ужасна проява на поквареност и разкрива недостойнство на характера. Ти беше неспособна да разбереш защо не трябва да продължаваш с тази работа.

Публичната изповед не винаги е нещо добро. Остави нещата такива, каквито са. Бих те посъветвала да отидеш при достойни хора в

Конференцията (не мъже, а жени) и да разговаряш с тях. Мисля обаче, че, ако постъпиш така, ще се даде гласност на тези неща и всички ще започнат да странят от теб. Няма да те насърчават, нито ще те приемат да работиш за Божието дело, когато разберат какво си направила. Оставям те сама да уредиш отношенията си с Бога и те моля повече да не ме занимаваш с тази история. Нямам намерение да те излагам, но те оставям да поправиш своя характер. Съжалявам те и се надявам, че ще действаш благоразумно и ще станеш такава, каквато Бог иска да бъдеш (Писмо 95, 1893 г.).

26. Евангелизатор²⁰

Силен да раздвижва големи множества, слаб да се самоконтролира. Преди писмото ми да стигне до теб, ще видиш, че Господ отново посети Своя народ, като ми даде свидетелство. Беше ми показано, че не стоиш на чисто място и има опасност да навредиш на Божието дело, като действаш така, както ти намираш за добре. Сатана възнамерява да те унищожи. Той се стреми да държи ума ти постоянно възбуден, работейки с него така, че да получава кал и мръсотия вместо плодовете на мира и правдата...

Братко Р., беше ми показано, че трябва да си много внимателен в поведение и думи. Твоите врагове те наблюдават. Имаш големи слабости за човек, който е толкова силен, че може да развълнува огромни множества. Сега, когато си отделен от съпругата си, ще има подозрения. Ще се разпространяват лъжи без никакъв повод за тях. Ако не си предпазлив, ще бъде нанесена вреда на Божието дело, която няма да бъде заличена скоро. Както разбрах, ти мислиш, че след като не живееш със съпругата си, имаш пълна свобода. Ти си неспокоен, раздразнителен и неуравновесен. Сатана те изкушава да се правиш на глупак. Сега е време да се държиш като мъж, да изявиш Божията милост чрез своето търпение, твърдост и кураж...

Опасност от довереници. Трябва да се посветиш на Бога, а не да мислиш за неприятностите си. Бъди внимателен, защото подбуждаш жени да ти се доверяват или допускаш да ставаш техен довереник. Пази се колкото се може повече от общуване с жени. Ще бъдеш в опасност. Помни, живеем сред опасностите на последното време. Почти всичко е гнило и покварено.

Гледай към Бога, моли се, о, моли се, както никога досега, за да бъдеш запазен с помощта на Божията сила с вяра. В Бога можеш да останеш неомърсен, без петно или бръчка. Хвани се за Бога. Погледни към Него с вяра, за да можеш да бъдеш участник в Божественото естество и да избегнеш

²⁰ Евангелизаторът, към когото е отправено това писмо, провеждал по няколко събрания в една област, после отивал в друга, а в същото време жена му оставала да провежда библийските уроци. Ситуацията не била от най-добрите. Накрая евангелизаторът извършил прелюбодеяние и дори отхвърлил Духа на пророчеството и съветите на ръководители от Генералната конференция. В сп. "Ривю енд херълд" било обявено, че се отнемат пасторските му пълномощия. Няколко години преди смъртта си той се разкалял и се върнал при Господа (*бележка от съставителите*).

произлязлото от страстите разтление в света. Бог ще те доведе до победа, ако живееш смирено, в молитва и упование (Писмо 23, 1871 г.).

Няма интерес към Божието слово. В последното видение, което ми бе дадено, твоят случай бе представен пред мен. Чаках да разбера дали имаш будна и чувствителна или прегоряла съвест. Написах нещо преди много време, но мислех, че трябва да изчакам, докато сам предприемеш някои стъпки. Беше ми показано, че не живееш според светлината и си се отклонил от нея. Господ те следва с укори и съвети, за да те предпази от погубване на душата ти и от навреждане на Неговото дело. Беше ми показано също, че се връщаш назад, вместо да напредваш и израстваш в благодат и познание на истината...

Умът ти е зает непрестанно с мисли за момичета и жени, а не за Божието слово. Ставаш неспокоен и недоволен, ако не мислиш за момичета и жени. Не можеш да се наслаждаваш на изучаването на Божието слово, докато мислите ти се насочват към неща, които воюват против душата. Няма извинение за глупавия ти начин на живот.

Двуличен проповедник. Според това, което ми бе показано, ти си нарушител на седмата заповед. Как е възможно в такъв случай умът ти да бъде в хармония със скъпоценното Божие слово и с истините, които те убождат при всяко залитане? Ако неволно си бил въввлечен в тази глупост, би имал някакво извинение, но положението при теб е друго. Ти си бил предупреждаван, укоряван и съветван. Приел си укора, но сърцето ти не е умряло за плътския ум. Не си правил нищо за изкореняване на злото. Бързо си забравил болката от Божието наказание и си се впуснал в същата глупост подобно на добиче, вързано и чакащо да бъде наказано. Любовта ти към себеугаждането се е превърнала във войнстваща страст.

Ти обичаш да общуваш с момичета и жени. По време на поредицата събрания си мислил само за това как да влезеш в общение с млади момичета и жени, без да издадеш истинските си чувства. Изкушенията ще те победят, ако нямаш моралната сила да им се противопоставяш. Умът ти е постоянно нечист, тъй като изворът никога не се почиства. Не намиращ удоволствие в прилежното и внимателно изследване на Писанието....

Покварени мисли и постъпки. Бог е издигнал стените на свидетелствата, за да те предпазят и спасят от привлекателните капани на сатана. Ти обаче рушиш стените и тръгваш след собствените си влечения. Скръбта ти за греховете прилича на скръбта на хората от древността, които са раздирали дрехите си, за да изразят своята мъка, но не са смирявали душите си. Нямаш правилна представа за греха. Не си усетил тежестта на скверните мисли и постъпки. Умът ти е плътски и това не е нещо временно. Ако наистина съжаляваше за греховете си, щеше да имаш поведение, за което не е необходимо после да се разкайваш.

Повече вреда, отколкото помощ за делото. Сега бих искала да изложа факти. Беше ми показано, че от няколко години твоят живот и труд за

Божие дело причиняват повече вреда, отколкото полза за настоящата истина. Ако нямаше участие в Божие дело и се беше съвсем отделил от него, щеше да спестиш много скърби на тези, които го обичат. Щеше да им спестиш и много усилия, с които да противодействат на лошото ти влияние.

Ако усилията, необходими за твоето поправяне и предпазване на делото от опозоряване, бяха използвани за обръщане на души от заблудата към истината и ако библейските работници нямаха нищо общо с теб, днес влиянието и силата на настоящата истина биха били много по-големи както в Калифорния, така и на изток.

Влиянието на заблудил се служител. Сатана те е направил свой посредник и иска чрез теб да изпълнява намеренията си. Голямото раздвижване и възбуда, които понякога си предизвиквал по време на дискусии, както и очевидният успех, постигнат от теб, са те закоравили в своята собствена праведност. Голяма вреда ти е нанесена, защото са ти позволили да работиш, макар че сърцето ти не е било с Бога. Не си изследвал сърцето си и не си смирил душата си пред Него. Прекалено лекомислено си се отнесъл към ужасните си грешки от миналото. Било направено всичко възможно, за да бъдеш спасен от пълно опозоряване и унищожаване. Към теб са се отнесли с търпение и, макар и съвсем негоден за свящото дело, било ти позволено да продължиш да работиш, въпреки че много сърца са стенели и са изпитвали болка от бремето на твоето глупаво и греховно поведение.

Ако преди много време беше оставен сам на себе си, докато дадеш доказателство, че Бог е наистина с теб и че си напълно преобразен човек, сега можеше да бъдеш полезен за Божие дело. Видях, че сме рискували прекалено много, когато сме те насърчавали да обръщаш грешници към Христос, а в същото време пътищата ти са били омърсени пред Бога и сърцето ти опетнено от грехове. Хората мислят, че истинските Божии служители са като теб. Не бива повече да петниш Божие дело със скверното си плътско сърце и да представяш в окаян вид делото на настоящата истина.

Известен успех не е доказателство за Божие одобрение. За да правиш добро, трябва да заживееш нов живот в хармония с Бога. Перверзното ти естество не е било преобразено. Ти не си в мир нито с Бога, нито със себе си. Ти си роб на големия противник на душите, подчинен си на "предишния човек", на греха. Не си свободен в Христос. Необходима е да се промениш духовно, преди Бог да може да работи с теб. Твърдиш, че имаш успех в своята работа, но и мнозина, които воюват против Бога, също имат известен успех. Ако някои приемат истината, тъй като използваните от теб аргументи са много убедителни, това не е доказателство, че Бог те приема...

Живот с познат грях на ума. Де да беше спряло всичко на този етап, но то не спря. За известно време чувстваше нечестият на поведението си, но не го осъзна напълно; не разбра как си бил измамен и заслепен от сатана. Мъглата пред очите ти никога не се разсея напълно. Ти смири сърцето си пред Бога и Той прие твоето смирение. Скоро след това отново стана

небрежен и допусна умът ти да се изпълни с празни и нечисти мисли. Беше малко по-предпазлив, но съвсем заблуден. Умът ти непрекъснато измисляше начини за постигане на целите ти...

Силата на голямата страст беше твоето извинение за порока. Животът ти е срамотен - в него няма нищо, с което можеш да се прославиш. Изпитваше силна депресия, ако не беше опънат като струна от някое желание и ако нямаше момиче или жена, които да привлечеш като слушатели за твоите неприятности със съпругата ти. Срам, срам ще те покрие заради твоето поведение (Писмо 52, 1876 г.).

Всекидневно посвещение на свята работа. Бог ми показва твоя случай толкова пълно, че не се осмелявам да те оставя да продължиш да се заблуждаваш за истинското си състояние. Много се страхувам, че няма да заслужиш вечен живот и че, след като си проповядвал на други изискванията на Божия закон, няма да успееш да приложиш в живота си святите принципи на този закон, а ще се превърнеш в духовна развалина.

Ти си толкова зает със себе си, че, ако не се посветиш на Бога, не живееш всеки ден с вяра в Господа и не получиш Неговата милост, ще бъдеш пречка за напредъка на истината. Не искам да видя Божието дело опетнено и да страдам заради твоята лоша работа или заради грешките ти, причинени от заслепение. Всеки ден трябва да бъдеш нов човек; в противен случай ще бъдеш негоден за святото дело, с което си се заел. Зная повече от другите за особения ти характер и за опасностите, в които си изпаднал.

Обръщане към жени за съчувствие. Неприятностите ти със сестрите са резултат от привличането на тяхното съчувствие. Ти им разказваш за своите изпитания и те започват да съчувстват на човек, когото мислят за голям страдалец. След това се поддаваш на чувствата си и си придаваш почти мъченически вид. Подбуждаш ги да те обграждат с грижа и внимание, нещо, което не е никак подходящо, и изпадаш в положения, в които лесно биваш изкушаван. Би трябвало да научиш от предишните си грешки да отбягваш всичко, което дори напомня за фамилиарност със сестрите, независимо дали са омъжени или не. Нека Бог бъде центърът на твоите чувства. Разчитай на Него за подкрепа, а не на човешко съчувствие.

Ти си много слаб в това отношение, но Божието дело не бива да се петни от твоите слабости и неразумни действия. Това е опасно за теб, ти си победен, а след това на Божието дело ще бъде нанесена рана, която никога няма да зарасне напълно (Писмо 53, 1876 г.).

Отношението на евангелизатора след отнемането на неговите пълномощия. Уважаеми господине, силно съм обезпокоена от твоя случай, но въпреки това не знаех какво да ти кажа. Нямах никакво желание да пиша дори и дума, която да те обезсърчи, защото знам каква ужасна мъка на душата нанася обезсърчението. Мислех, че, след като не ти подновят пълномощията, ще се успокоиш, ще пожелаеш да се пенсионираш и ще

знаеш, че, ако има възможност, която да отговаря на разума и религията и голямата нужда от библейски работници, щеше да си получиш пълномощията. Не можеш да упражня влиянието си в твоя полза.

В последното видение, което ми бе дадено, видях големия бял трон и Съдията на цялата земя, готов да издаде присъда над насъбралото се множество. Небесните свитъци се отвориха и хората около трона бяха съдени според делата им.

Срещу името ти беше записано, че си бил претеглен на везните и намерен за лек. Ти си записан като нарушител на Божиите заповеди.

Възможност за заличаване на миналото. В голямата си милост Бог ти е дал възможност да заличиш миналото си. Когато ти се покая, Той те съжали... Ти беше изпратен в добро мисионерско поле и, ако се беше държал като християнин, би могъл да имаш такова покаяние, за което после да не съжالياваш.

За известно време беше смирен и благодарен, но сърцето ти е било отдадено на поквареност и на себеугаждане толкова дълго, че не можеш да видиш и почувстваш колко е противно за Бога предишното ти поведение. Подобно на Петър бе предупреден за опасността и за недостатъците в характера си, но беше самоуверен, стана раздразнителен и започна да се държиш като разглезено дете...

Бог не приема такъв вид проповедническа работа. След като Бог понасяше дълго твоята поквареност, макар че ти твърдеше, че си пастир на стадото, бе ти дадена друга възможност в отговор на горещите молитви за теб. Господ отвори пътя пред теб. На нас ни беше мъчно за теб. Когато обаче видяхме как всичко завърши, почувствахме се по-зле от преди.

Беше ми показано, че проповедническата ти работа няма да бъде повече приемана от Бога. Моралът ти не беше укрепен от твоите последни трудности и изпитания. Ти не започна да живееш като покаян човек, смирявайки се всеки ден пред Бога с чувство за голямата Му милост и за твоята собствена греховност. Бог не е свързан с теб.

Би трябвало да имаш живот на покаяние и молитва. Ако беше останал в това състояние на покаяние, сега нямаше да си там, където си - негоден за сериозната работа за спечелване на души, раздразнителен, подозрителен, егоистичен и нелюбезен. Ти и твоята съпруга сте позор за Бога. Ти имаше привилегията да бъдеш поставен там, където Бог би могъл да работи чрез теб, но не направи това. Не обичаше да изучаваш Словото. Не обичаше да се молиш.

Часът на изпитанието за Давид. Ти не се смири като Давид, който разбра своя грях. След голямото престъпление на неговия живот характерът му стана още по-лош. Престъплението се върна с голяма сила върху него. Той осъзнаваше греха си, като чувстваше, че е предал любовта и верността на своите поданици. Давид отслабна физически и духовно. Загуби себеуважението си и увереността в себе си. Не се осмеляваше да се доверява

на старите си и верни съветници. Смирен и изпълнен с горест, напусна трона си и побягна през планината.

Но Давид никога не е бил по-достоеен за възхищение, отколкото в часа на изпитанието. Никога този Божи кедър не е бил по-велик, отколкото в периода на борба с бурята и урагана. Той бе човек с буен темперамент, който можеше да се поддава и на най-силни чувства на негодуване. Бе пронизан до мозъка на костите от обвиненията за извършеното зло. Укорът, казва ни той, съкрушил неговото сърце.

Нямаше да бъде за учудване, ако след ужилването бе дал изява на чувствата си, на неконтролируемо раздразнение, изблици на жестока ярост и желание за отмъщение. Всичко това би могло да се очаква от човек с неговия характер. Но със съкрушен дух, вътрешна борба и без никакво съжаление Давид обърна гръб на своята слава и на своето престъпление и започна да бяга, за да спаси живота си.

Докато Давид пътуваше, Семей се доближи до него и започна да бълва проклетия, да го ругае, да хвърля по него камъни и мръсотия. Един от приближените на Давид каза: *"Позволи ми, моля, да мина насрещна и да му отсека главата"*. Умъчен и смирен Давид отговори: *"Когато къдне и когато Господ му е казал: "Прокълни Давида", кой ще му рече: "Защо правиш това?"... Ето, син ми, който е излязъл из чреслата ми, търси живота ми"* [2Царе 16:9-11].

Отказът на Давид да си отмъсти. В Давид виждаме Божии светия. Фините му сетива не са притъпени. Той много добре осъзна своя грях...

Верният Натан бе произнесъл Божиата присъда. Сабята нямаше никога да остави Давидовия дом. Давид трябваше да пожъне това, което бе посял. Много често бе имал мрачни предчувствия за настоящия момент. Неведнъж се бе чудил защо Бог бави заслуженото наказание. Този Бог, Когото Давид бе оскърбил чрез докарването на голям грях върху Израил, сега показваше, че не е Бог, Който може да лъже, и че чрез ужасните наказания ще покаже Своята омраза към греха. Давид наистина осъзна думите: *"Да знаете, че грехът ви ще ви намери"*.

Чрез отказа си да отмъсти на Семей и да извършва нечестиви дела, за да си възвърне почитта и царството, Давид показа пречистеното злато на своя характер по време на страданието, причинено от Божието справедливо наказание...

Давид си спомни, колко често Бог му бе помагал, и си помисли: "Ако приеме моето покаяние, може би ще покаже и благосклонност към мен и ще обърне скръбта ми в радост. Бог ще може да свали моето вретиче и да ми даде одежда на доброта. От друга страна, ако няма благоволение в мен, ако ме е забравил, ако ме остави да отида в изгнание или да загина, няма да роптая. Заслужавам Неговото наказание и ще го приема. Тъй като съм съгрешил пред Бога, ще нося Неговото негодуване, докато произнесе присъдата и изпълни наказанието."

О, каква промяна за Давид! От трона на своето царство той бяга в суха и безводна земя.

Случай, противоположен на Давидовия. Представям пред теб това, което стана с Давид, за да можеш да видиш разликата между собственото си поведение по време на изразените от Бога укори и неодобрение и поведението на Давид. За своите неприятности ти винаги си готов да обвиниш някой, че е изпълнен с предразсъдъци срещу теб. Вместо да осъзнаеш, че никой не може да одобрява човек, който твърди, че е пастир на стадото, а в същото време покварява умовете на нищо неподозиращите, ти действаш така, сякаш си мъченик, който изпитва несправедливи страдания, и си преследван, макар че заслужаваш съчувствието на хората. Нямах правилно разбиране за греха. Нито мотивите ти, нито духът ти са наред пред Бога...

Изповед, но не истинско покаяние. След като се премести в Тексас и показа чрез изповед, че съжаляваш за своите грехове, поведението ти не бе такова, каквото трябва да има покаял се човек. Почувства се наскърбен, че те нападат и укоряват. Започна да се самосъжаляваш, а след това изпадна в състояние на безпомощно отстъпничество. Твоят пример и влияние не бяха такива на покаял се човек.

Междувременно ние изпитвахме мъка заради теб и жена ти. И двамата имахте голяма светлина и големи привилегии, но въпреки тази светлина и дадените ви възможности се предадохте в ръцете на неприятеля. Изпитвахме голяма мъка за вас. Поставихме се на ваше място. Изглежда ужасно някога да си участвал активно в Божието дело, а след това да си отстранен от него. Мислихме, че си се разкаял. Молехме се искрено за теб и твоят случай ми бе представен на сън.

Втора възможност, макар че човекът е недостоеен. Сънувах, че, макар и да си недостоеен, Бог ще ти даде друга възможност. Веднага направихме всичко, за да те преместим в Колорадо. Знаехме, че по този начин се противопоставяме на братята ръководители, които познаваха твоя случай. Ние поехме отговорността. Уведомихме те за това. По време на видението преди две години ми бяха показани някои неща във връзка с опасностите, в които се намираше, и аз ти писах, като те информирах, какво трябва да бъде твоето поведение.

По същото време апелирах съвсем искрено пред теб този път да не се проваляш, че сега е подходящо време за теб и че имаш възможност за нов живот. Казах ти, че ако и сега се провалиш, това ще бъде катастрофа за теб. Писах ти частни писма, показвах ти какво трябва да направиш, както и искрените усилия, които трябва да положиш. Прочети Свидетелство 20 [СЦ, т. 3, с. 306-383]

Предупреждение, което не е послушано. Когато преди година беше в Колорадо, твоето поведение ме наскърби не поради някаква причина, а защото видях, че не вършиш това, което Бог ти бе казал да правиш. Сърцето ми се стопи от мъка. Предупредих те, но ти не ме послуша. Тогава знаех,

както знам сега, че се проваляш. Показах ти какво трябва да е твоето поведение и плодовете, които трябва да видим в теб, ако искаш да осъзнаеш собственото си състояние и да се възползваш от тази последна възможност...

Деморализация, причинена от суета и завист. Когато отиде в Колорадо, имаше добро мисионерско поле, чудесен дом и много повече привилегии, отколкото нашите братя. Беше запознат с истината, която представяше на хората, и някои откликваха на нея. Отначало бе смирен... Продължи да работиш, но започна да мислиш, че си голяма придобивка за делото и да се възмущаваш от всяко нещо, с което се показваше, че усилията ти не се ценят. Много отрано започна да се оплакваш и да изразяваш своето недоволство...

Когато се опитахме да оправим нещата, ти не се смири като Давид. Сравни твоите чувства и угризения за греха с Давидовото покаяние и смирение. Влиянието ти беше използвано в полза на неприятеля. Ти беше като човек, попаднал в лабиринт. Започна да разказваш какви велики неща си направил, да броиш тези, които са приели истината след идването ти в Колорадо, макар че, ако не беше нашата литература и други влияния, различни от твоето, малцина биха се определили на страната на истината като твои "снопове". Ти се хвалеше прекалено много...

Ще има и такива, които ще те молят да работиш сред тях, поради което с твоето неосветено сърце може да започнеш да се ласкаеш, че това е в твоя полза и че си много ценен. Помислял ли си обаче дори и за момент, че, ако могат да прочетат сърцето ти или да видят предишното ти нечестиво поведение, ще имат желание да се възползват от твоя труд? Бил си искан, защото хората не са знаели твоите постъпки и голямото търпение на Божия народ към теб. Те не са знаели обаче колко е тежък твоят случай, колко много предупреждения са ти давани и как си се отнасял към тях. Ако знаеха нещата такива, каквито са, не биха те насърчавали да проповядваш...

Урокът, научен от Давид. Плодовете на покаянието се виждат в примера на Давид. Той научи урока на смирението в тежки обстоятелства, търпението при страдание, както и кроткото, детинско упование в Бога. Във вашето мрачно състояние на обезсърчение вие и двамата би трябвало да започнете като новоповярвали, стремейки се да нямате собствени прищевки и пътища, предположения и преценки на мотивите на други хора, като винаги оставите зад себе си годините на раздори и оплаквания. Мнозина, които не виждат така, както Бог вижда, но гледат на нещата от човешка гледна точка, могат да кажат, че Давид е имал повод за оплакване и че искреността на неговия предишен живот би могла да го освободи от последвалата присъда.

Може би Давид е мислил по този начин. Той би могъл да каже: "От толкова дълго време съм послушен на Бога и това би трябвало да компенсира моето непослушание. Трудно ми е на стари години да понеса този удар. Животът ми, общо взето, бе пълен с вяност и изпълнявах задълженията си към Бога като прославен Божи служител, израилев цар, певец в Неговата

църква. Сега ми е трудно да окача арфата си над леглото, да бъда безмълвен и да стана скитащ се изгнаник. "Ето, син ми търси живота ми".

Извиненията за греха нямат стойност пред Бога. Давид обаче не започна да се оправдава. Справедливостта посочва строшените плочи на нарушения закон и изважда сабята си срещу нарушителя. Всички извинения и оправдания за греха нямат никаква стойност пред Бога. Давид знаеше в душата си: "Кой ще свидетелства, за да намали вината на грешника, когато Бог свидетелства против него? Божията присъда "Виновен" е издадена и човек не може да я заличи. *"Проклет всеки, който не постоянства да изпълнява всичко, записано в книгата на закона."* Давид не се оплаква. Неговият най-многозначителен псалм бе изпят, докато се изкачваше по маслинения хълм, плачещ и бос, но въпреки това смирен по дух, себеотрицателен, великодушен, покорен и безропотен.

Царят беглец не въздаде зло за зло, нито хула за хула. Той не затаи в сърцето си чувство на отмъщение, но въпреки страданията си остана добър, благороден и състрадателен. О, какъв голям контраст с твоето поведение...

Законът за посятото и пожънатото. Ти имаше всяка възможност, всяка привилегия и предимство, но не се възползва от тях. След идването ви в Колорадо, ако и двамата бяхте търсили Бога подобно на младите новоповярвали, ако се бяхте молили искрено и ако бяхте бдели, щяхте да покажете, че цените вечния живот.

Вие обаче не цените небето. Макар че бяхте многократно предупреждавани от Бога, че ще дойде наказание за греховете ви, през цялото време оскърбявахте Спасителя. Той ви даде Своята неизчерпаема любов и нежна загриженост. Бог и цялото небе се срамуват от вас и гледат с отвращение на вашето поведение.

Когато земеделецът посее ечемик, той жъне ечемик. Ако посее пшеница, жъне пшеница. Ако посее отровни семена, ще пожъне същото. Така е и с вас. Ако сеете за плътта, ще пожънете тление. Ако сеете разпуснатост, ще пожънете това, което сте посели. Всяко семе ражда себеподобно...

Възможно отнемане на втората възможност. Бог ви даде втора възможност. О, да бяхте я оценили и да бяхте отправили сърдечни молитви за истинско покаяние и жива вяра, за да се хванете за това скъпоценно обещание. Ако с искрено желание бяхте започнали да проявявате въздържане и да устоявате на изкушенията, щеше да ви се дава все по-голяма сила при усилията ви да превъзмогнете собственото "Аз". Всяко ново отстояване на принципите проправя пътя за следващи победи, които са плод на моралната устойчивост. Тази победа е посятото семе, което ражда семена от същия вид. Тя издига сеяча все по-нависоко при всеки нов триумф на правдата. Всяко благочестиво дело засилва духовната нагласа за получаване на нова добродетел, а всеки повторен порок прави по-здрави оковите на греха. Навикът става все по-силен и чрез него всяка постъпка може да бъде повторена...

Уединен живот след отнемане на пълномощията. Най-важното нещо, което можеш да направиш, е да спасиш собствената си душа чрез смирен живот на покаяние. Бог е милостив, но не бива да се опитваш да учиш други. Загубил си Божията сила да проповядваш. Твоята дейност не се приема от Бога.

Обезпокоително е колко бързо разпуснатостта се вмъква между нас. Докато пишех тези лични свидетелства, твоят случай ми бе представен с голяма сила в нощно видение, поради което не мога да не ти пиша. Душата ми се смущава ден и нощ за Божия Израил...

Загуба на Божията сила. Надявах се, че ще разбереш достатъчно добре, че, след като не ти се дават пълномощия, би трябвало да се смириш и да се оттеглиш. Може би знаеш, че думите, изговорени от мен в отговор на пряко зададените въпроси, уредиха твоя проблем и получаването на пълномощията.

Но когато видях докладите ти за вестника, сърцето ми се натъжава. Такива доклади никога не би трябвало да бъдат отпечатвани в нашия вестник. Как ще погледнат на тях тези, които си се опитвал да съсипеш? Как ще погледнат на тях хората от град ...? Поради замъгляването на разума на хората, отговарящи за вестника, тези доклади са публикувани на неговите страници. Високият стандарт на истина и чистота бива принизен. Духът ти на независимост и гордост, изявен след конференцията в Батъл Крийк, съвсем не е духът, който ти би имал, ако можеше сам да се прецениш и да разбереш какво представлява грехът (Писмо 6, 1880 г.).

27. Почитан проповедник

Загуба на влияние и репутация. Скъпи брат Х., имам да ти кажа нещо...

Братко мой, ти беше уважаван от църквата, от млади и стари. Поведението ти обаче се осъжда от Бога, нямаш Неговия Дух и не си свободен човек. Започна да се държиш така, че доброто, което говореха за теб, се превърна в зло. Дори да ми костваше хиляди долари, пак не бих допуснала нещата, които се случиха по време на екскурзията с пиемонтското съботно училище. Ти, човек с посивели коси, да лежиш на скута на Джорджи С. Мое задължение беше да те порица веднага. Мнозина видяха твоето поведение и направиха доста забележки. След такава проява каква стойност ще имат твоите проповеди към тях да се пазят от светския живот и от фамилиарности? Ти сам неутрализира своите усилия да издигнеш моралното ниво на младите с личния си пример.

Твоята интимност със сестра С. и с нейното семейство е повод за забележки. Как можеш да очакваш да имаш бащинско влияние над младите, след като си проявил липса на разсъдливост и такава слабост? Ако беше само обикновен възрастен човек, а не сантиментален любовник, ако желаше да бъдеш пазен, Бог нямаше да отнеме Своята мъдрост от теб, както сега направи. Ти щеше да цениш репутацията си повече от собствения си живот.

По-добре, много по-добре е да отидеш в гроба неопетнен, отколкото да живееш с опозорено име.

Когато Господ не царува в нашия живот. Сега, братко мой, погледни назад към годините, когато си живял с греховни чувства и любов към чужда съпруга. Имаш и дъщеря, която би се радвала, ако можеше да те обгражда с внимание и любов и да ти създаде дом, но ти си бил заслепен дотолкова, че всичко разумно и добро в този живот ти е изглеждало безвкусно и блудкаво. Не мисля, че "магията" е отминала и че си свободен човек. Не си се измъкнал от капана. Господ не царува в твоя живот.

Сега, братко мой, ще бъде глупост от твоя страна да мислиш, че имаш мъдрост да различаваш духовните неща, макар че години наред си ставал все по-слаб и по-слаб в морално отношение и си се отдалечавал от Бога на мъдростта. Писмата ти до твоята съпруга са груби и безсърдечни. Прекратяването на твоята издръжка за нея не е нито мъдро, нито редно. Нима когато беше в Оуклънд тя нямаше причина да те ревнува? Не виждаше ли тя твоя интерес и любов към сестра С.?

Заради Христос прекрати острите си думи на осъждане на другите, тъй като това показва, че не си Христоподобен и че в теб има друг дух. Пиша ти открито, тъй като мисля, че трябва да направиш по-решително от преди усилие, за да застанеш свободен пред Бога. Цялата ти грубост и арогантно поведение идват от твоята порочност. Смири се под Божиата десница. Възползвай се от Божиата благодат и не съгрешавай повече.

Малцина знаят докъде е стигнала тази интимност. Дано Бог да не допусне това да се разбере и влиянието ти да бъде загубено за Божието дело, а душата ти унищожена. Моля те, не произнасяй присъда срещу когото и да е освен срещу самия себе си (Писмо 10, 1885).

За доброто на Божието дело. Скъпи брат Бътлър,... говорих доста свободно за някои неща. Мислех, че трябваше да постъпя така. Склонна съм да кажа, че ще запазя всичко за мен, но понеже не принадлежа на себе си и понякога съм подбуждана да пиша, не се осмелявам да дам обещание. Имам само една цел - не само сегашното, но и бъдещето преуспяване на Божието дело. Трябва ли да се откажа да пиша, когато съм подтиквана да го правя? Не мога да обещаая. Трябва да размисля върху тези неща. Трябва да се моля за тях и или да се подчиня на нашепванията на Божиия Дух, или да прекратя всякаква връзка с делото.

Господ знае, че не ми харесва да върша такава работа. Аз обичам и уважавам братята и в никакъв случай не искам да омаловажа техните заслуги и да им причинявам болка. Опитвам се обаче да действам, гледайки единствено на Божиата слава. Сега чувствам тъга и объркване, защото не мога да видя ясно своето задължение.

Божият отговор на молитва за победоносен живот. Писах някои неща на Х. Той отговори, че те са такива, каквито съм си ги представяла. Бях толкова впечатлена от съня, че трябваше да стана в три часа през нощта и да

пиша на пастор Х., че не е спазил обещанието си. Защото и е проповядвал Божиите заповеди, и в същото време ги е нарушавал, насочвайки вниманието си към сестра С., внимание, дължимо единствено на неговата съпруга. Писах му съвсем прямо.

Той призна истинността на изреченото от мене и каза, че се е молил, когато е разбрал, че поведението му е нередно. Не каза обаче, че ще го прекрати веднъж завинаги. Писа ми следното: "Твоето порицание е справедливо. Знам това и осъзнавам моето затруднение. Толкова е трудно да проумея греховността на моето поведение. Моят ум и преценки, свидетелствата и Писанието ме учат, че съгрешавам. Бях обаче завладян от това нещо до такава степен, че не можех да се опомня. Не можех да почувствам значението на злината и постепенно тя се оказа клопка за мен.

Известно време преди получаването на последното ти писмо бях започнал да се моля специално за това нещо, за да може Бог да ми даде сила да го видя в истинската му светлина и да взема правилно отношение. Имам причина да вярвам, че на молитвата ми беше отговорено. Ако изобщо зная за благословенията на благодатта, мисля че бях благословен в това усилие. Много се нуждаех от това благословение, за да мога да работя правилно за повереното ми дело. Всички изразиха мнение, че Небето ми е помогнало да напиша доклада за арестуването на нашите хора, защото са работили в неделя, както ми е помагало да пиша и за други важни въпроси. С болка обаче осъзнавам каква е моята слабост и че мога да бъда сигурен само, ако бдя непрестанно, нещо, което не съм правил преди. Сега виждам, че това е въпрос на живот и смърт и ще се опитвам да действам разумно" (Писмо 73, 1886 г.).

Подбудите на неосветеното сърце. Скъпи брат Бътлър²¹, обезпокоена съм за пастор Х. Той не ми пише и аз изпитвам болка за него. Понякога ми се струва, че Господ ни изпитва, за да види дали ще заемем правилно отношение към един от нашите видни мъже. Наближило е времето, когато Генералната конференция ще трябва да реши дали да му поднови пълномощията.

Ако Конференцията направи това, нейните служители ще кажат: "Имаме доверие в теб като в човек, когото Бог признава за Свой вестител; човек, на когото е поверил святи отговорности за овцете от Господното пасище; човек, който е верен пастир и Христов представител. Но можем ли да постъпим така? Видели ли сме подбудите на неосветеното сърце?"

"Омагьосан" човек. Упоритостта на пастор Х. в твърденията му, че госпожа С. е негова - как да го кажа...? Какво е това? Кой може да го назове точно? Дали пастор Х. е човек, презрял дадената му от Бога светлина, като е показал предпочитанията си към госпожа С. и интимността си с нея? Разбрал

²¹ Това писмо е изпратено на пастор Джордж И. Бътлър, Президент на Генералната конференция, но Е. Вайт се обръща пряко и към пастор Х. (бележка от съставителите).

ли е, че това е грях в светлината на Божието слово? Приел ли е вестта и започнал ли е да действа според нея?

Въпреки всичко отидох при пастор Х. с даденото ми от Бога свидетелство, но той не се промени. Чрез постъпките си заявява: "Ще правя каквото си пожела. В това нещо няма никакъв грях." Той обеща пред Бога, но наруши обещанията, дадени пред брат С. Х. Джоунс, У. С. Вайт и мен. Чувствата му не претърпяха решителна промяна. Той се държи като "омагьосан" човек, попаднал под влиянието на сатана, сякаш нямащ власт над собствените си наклонности. Въпреки цялата светлина не е показал никакво угризение на съвестта или мъка за греха, не е направил никакво покаяние, никаква промяна. Много сърца са наскърбени от това състояние на нещата, но те нямат сила да променят сърцето и намеренията на пастор Х.

Лошо използване на дадените от Бога сили. Трябва да бъдем много благодарни за помощта на пастор Х. в Англия и Швейцария, но каква трябва да е основата за нашето решение? Трябва да имаме доказателство, че той е чист пред Бога. Не искаме да се отнасяме лекомислено към греха и да казваме на грешника: "При теб всичко е наред". Не искаме да свързваме пастор Х. с Божието дело тук, ако няма жива връзка с Бога. Не искаме да получим укори, които ще дойдат от това, че сме свързали с делото човек, опетнил своята одежда. Не можем да отменим току-така този въпрос.

Извата на греха е сполетяла пастор Х., а мъка и скръб са обзели душите на всички, които знаят за този епизод от неговия живот. Христос е обезславен. Човек, който е благословен с голяма светлина и познание, надарен с големи способности, за да може чрез живот на послушание и вяроност към Бога да стане равен с ангелите и животът му да бъде богоподобен, е използвал по лош начин дадените му от Господа сили. Започнал е да служи на сластолюбие и е пожелал чужда съпруга. Бог вижда, че пастор Х. пренебрегва най-скъпоценните уроци, нарушава и не зачита най-сериозните Божии укори, за да продължи да живее в грях.

Надявах се и се молах да се осъзнае и да разкъса оковите, които от години сатана е омотавал около него - в душа и тяло. Облаците, надвиснали над пътя му, да бъдат разсеяни, а Христос да дойде в душата му, за да я съживи и благослови. Христос ще вдигне тежкото бреме от уморените плещи и ще даде покой и мир на тези, които искат да понесат Неговото "иго" и да приемат Неговото бреме.

Апел към ръководител. Питам те, пастор Х, какъв трябва да бъде твоят духовен живот, след като си получил толкова много предупреждения и укори, но въпреки това продължаваш да вършиш неща, осъдени от Бога? Можеш ли да имаш добро мнение за себе си? Помисли за Исус - с трънен венец и прикован на кръста за нашите грехове. Нека това да смири, да, нека да съкруши сърцето ти. Помисли за смирението на Христос, за Неговата доброта и тогава падни в праха, изпълнен със срам и смирение.

Помисли си, моля те, какво би казал, ако някой от нашите ръководители изпадне в положение като твое. Би ли могъл, без да имаш по-големи

доказателства за неговото разкаяние за греха, отколкото ти си дал, да посъветваш да получи пълномощия за някое свято и чисто пред Бога дело? Не можеш ли да видиш, че поставяш твоите съработници в много неприятно и незавидно положение? Ще се осмелят ли в бъдеще да поемат отговорност в Божието дело за твоя характер и влияние?

Отговорност за голямата светлина. Беше ми показано, че случаят ти е по-тежък от този на пастор Р., тъй като си имал много по-голяма светлина, способности и влияние. Неговото поведение е като фар, който трябва да те предпази от тръгване по неговия път. Пълномощията на пастор Р. бяха отнети. Той се е смирил, покаял и паднал в праха.

Ако след укора на Натан Давид бе повторил същия грях, щеше ли Господ да се смили за него? Но Давид се покая и заяви, че грехът му е винаги пред него. Чуй смирената му изповед и се вслушай в отчаяния му плач.

Очистване на стана. Като народ трябва да очистим израилевия стан. Разврат, греховна интимност и нечестиви прояви навлизат между нас. Проповедниците, заемащи свята длъжност, са виновни за това. Те пожелават жените на ближните си и нарушават седмата заповед. Има опасност да станем сродници на падналия Вавилон и да допуснем църквите ни да се превърнат в "жилище на бесовете, свърталище на всякаква нечиста и омразна птица". Ще бъдем ли чисти, ако не предприемем решителни стъпки за премахване на съществуващото зло?

Ще допуснеш ли и други да последват твоя пример? Желаш ли да тръгнат по пътя, по който ти си вървял, и да мислят, че не са извършили голямо зло? Ако не се покаеш и преобразиш, ще бъдеш съсипан човек.

Чувам, че ти, пастор Х., си се лекувал в санаториума и си действал като проповедник, като си говорил в църквата. Не изглежда редно да постъпваш така, докато не си направил всичко, за да поправиш извършените в миналото грехове.

Упование в собствената праведност и вътрешна поквара. Заради теб се въздържах да разкрия изневярата на госпожа С. пред нейния съпруг, но се страхувам, че съм пренебрегнала моите задължения. Ако бях постъпила така, сякаш се отнасяше за мирянин, вярвам, че Бог щеше да ти изпрати покаяние, за което не е необходимо после да съжаляваш.

Нашето съжаление, нашата любов, с които искахме да те спасим от укори, само ти навредиха. Понякога сърцето ми е умъчнено заради теб толкова, че само плача. Казвах си: Трябва ли пастор Х. да бъде погубен? Трябва ли, след като е страдал толкова много за истината, след като я е защитавал цял живот, докато е стигнал напреднала възраст и има посивяла коса, да стане идолопоклонник подобно на Соломон? Ще потъпче ли Божия закон заради любовта към жена и ще започне ли да се оглежда наоколо и да казва: "Не върша грях; при мен всичко е наред"?

Необходимост от промяна на сърцето, а не на местоживеенето. Ще бъдем ли чисти, ако допуснем такива неща да бъдат прикрити и греховете потулени, без да има реално доказателство за покаяние и преобразяване?

Напускането на Калифорния не ти даде ново сърце. Сега си извън пленяващото влияние на твоята "пленителна чародейка", но това не променя чувствата и импулсите на сърцето. Пастор У. можеше да завърши работата си с радост, ако не бяха неговите сладострастни привички. Той беше повален и оплетен от собствените си страсти. Дните и годините, които биха могли да бъдат най-добрите за него, се превърнаха в най-лошия период от живота му.

В Соломон се съчетават интелектуално величие с морална деградация. Той можеше да върви напред и да получава все повече сили, но вместо това се върна назад и започна да става все по-слаб. След живот, изпълнен с Божиите обещания, съществуването му стана повече от жалко.

На ръба на пропагата. Братко мой, сърцето ми страда за теб заради Христос. Ти се опитваш да направиш това, което и други проповедници са опитвали - да съчетаеш светлината с тъмнината, Христос с Велиал, чистотата с мръсотията, доброто със злото. Резултатът ще бъде морална разруха, ако не се събудиш и не осъзнаеш, че стоиш на ръба на пропагата. Има много такива случаи, за които трябва да ти пиша.

Обезпокояващо е да се види, как грехът разпуснатост навлиза между нас. Почувствах това, когато по време на Генералната конференция писах на пастор Бътлър за този грях и го помолих да направи всичко, за да постави преграда срещу това, което идва върху нас. Трябва да издигаме духовния стандарт и да изградим стени около душата, за да не може нищо да навреди на нейното благочестие и чистота и да опетни религиозния характер. Бог е дал на човека разум. Нека всяка душа внимава този велик дар да не бъде опорочен и душата погубена.

Покаяние и повторно кръщение. За теб няма по-голяма надежда, отколкото за всеки друг грешник, ако не смириш душата си пред Бога, ако не се покаеш и преобразиш. Направи първите стъпки по пътя към живота - покаяние, вяра и кръщение. Ако откажеш да се вслушаш в гласа на изобличението, ако предпочетеш да вървиш по своя си път, ако не позволиш Христовата благодат да те преобрази, вината ти ще бъде толкова по-голяма от вината на обикновения грешник, колкото по-голяма светлина и влияние си имал.

Трябва да се проявява голямо внимание по отношение на връзките и приятелствата, защото душата може да бъде в опасност и да се появи каквото и да е зло, което в очите на другите да принизи стандарта на религиозните принципи и да пресуши извора на религиозна вяра.

Тъжният пример на Соломон. Колко много са тези, дори сред пазителите на съботата, които се свързват в нечестиви приятелства. Женени мъже и омъжени жени показват чувства и проявяват неуместно внимание към хора от другия пол. Колко много братя с добри качества вече нямат чиста вяра и свято упование в Бога, тъй като са предали поверените им святи задължения. Благородните стремежи изчезват. Тези братя тръгват назад, защото пожелават чужда жена или прекалено фамилиарничат с неомъжени

момичета. Лекомисленото им поведение ги води до нарушаване на седмата заповед.

Боговдъхновеният доклад казва за Соломон: *"Жените му преклониха сърцето му към други богове; и сърцето му не беше свършено пред Господа неговия Бог"* [3Царе 11:4].

Дълготрайната сила на лошото влияние. Това не е нещо, към което можем да се отнесем с усмивка. Сърцето, което обича Исус, не трябва да има греховни копнежи към друг. Христос се грижи за всяка наша нужда. Повърхностните чувства са от същия вид като голямата наслада, обещана от сатана на Ева. Това е желание, забранено от Бога.

Когато е твърдо късно, стотици хора предупреждават други да не застават до пропастта. Интелект, обществено положение и богатство не могат никога, никога да заместят моралните качества. Господ цени повече от офирско злато чистите ръце, чистото сърце и благородното искрено посвещение на Него и на истината. Лошото влияние трае дълго. Бих искала да мога да изложа това пред Божия народ, спазващ заповедите, както ми бе показано. Нека тъжният спомен за отстъпничеството на Соломон предупреждава всяка душа да бяга от същата пропаст. За неговата слабост и грях се говори от поколение на поколение.

Най-великият цар, носил някога скиптър, за когото е казано, че е *"възлюбен от Бога"*, се подчини на своите чувства, оскверни се и бе изоставен от Господа. Най-могъщият владетел на света не можа да обуздае своите страсти. Соломон може би е бил спасен като *"главня, изтръгната от огъня"*, но въпреки това неговото покаяние не можа да заличи високите места, нито да премахне камъните, останали като свидетелство за неговите престъпления. Той обезслави Бога, като предпочете да се подчини на страстта, а не да стане участник в Божественото естество.

Какво наследство остави Соломон на тези, които подобно на него искат да прикрият нечестивите си постъпки! Ние оставяме или добро, или лошо наследство. Ще бъде ли примерът ни благословение или ще е проклятие? Когато някога някой погледне към моя гроб, дали ще каже: *"Той ме съсипа"* или *"Той ме спаси"*?...

Проповедниците са изложени на сатанинските изкушения. Специални сатанински изкушения са насочени към хората, които имат голяма светлина. Сатана подвежда тези хора да стават сладострастни и със светски манталитет. Касае се за хора, които имат свята служба, но сърцата им са омърсени от нечисти мисли и скверни желаниа. Женени мъже с деца не са доволни. Те отиват там, където могат да поканят изкушението. Позволяват си фамилиарности, които могат да имат само със своите законни съпруги. Така те биват избличавани от Бога и в небесните книги срещу тяхното име е записано *"прелюбодейство"*.

Не трябва да се доближаваме до опасността. Ако мислите са такива, каквито трябва да бъдат, ако са насочени върху Божиите неща, а душата размишлява върху истината, скъпоценните Божии обещания и небесната

награда, приготвена за верните, последните биха били запазени от сатанинските изкушения. Но мнозина непрекъснато подхранват нечисти мисли. С тези мисли отиват дори в Божия дом и на масата за причастие.

Дисциплина за съгрешилия проповедник. Казвам ти истината, брат Бътлър. Ако мнозина, които твърдят, че вярват в и проповядват истината, не очистят храма на душата си, дълго забавяните Божии наказания ще ги сполетят. Тези покваряващи грехове не са били отстранявани с твърдост и решителност. В душата им има поквара и, ако не бъде очистена от Христовата кръв, между нас ще има такова отстъпничество, което ще те стресе.

Питам се: Как е възможно хора, разяснявали Писанието на други хора, които са имали изобилна светлина и големи способности, живели са, като са се съобразявали със съда и са били на прага на вечния свят, да отдават мислите и телата си на греховни привички? Думите на апостол Яков могат да бъдат повторени с голяма настойчивост: *"Измивайте ръцете си, вие грешни, и очиствайте сърцата си, вие колебливи. Тъжете, ридайте и плачете; смехът ви нека се обърне на плач и радостта ви в тъга. Смиривайте се пред Господа и Той ще ви възвиши"* [Яков 4:8-10] (Писмо 51, 1886 г.).

28. Пастор с голямо внимание

Пропадащ служител. Пастор Т., мой братко и скъп съработник, от две нощи не мога да спя. Около два часа през нощта се събудих, изпитвайки голяма душевна мъка, и след като посветих известно време на молитва, започнах да ти пиша.

Твоят случай, а и много други, са пред мен. Преди няколко години ми беше показана голямата опасност, която те заплашва заради вниманието, което оказваш на други жени, но не и към твоята съпруга. Ти си следвал собствените си подбуди и сега си виновен пред Бога. Всичко произлиза от греховните мисли, които водят до неуместно внимание и ухажване, а после и до греховни действия. Това е много лошо за мъже с обикновена професия, но е стотици пъти по-лошо за тези, които са приели свята отговорност.

В твоє присъствие говорих за важността от въздържане от всяко зло. Споменах за особените изкушения на врага, като мислех да събудя твоята съвест, за да предпазиш душата си от изкушенията. Писах най-вече за опасностите, пред които са изправени младежите и женените мъже, проявяващи специално внимание към младите дами и към чуждите съпруги. Докато прекосях океана на път за Европа, бях силно развълнувана и написах специфични предупреждения, важащи и за теб, и за други хора. Трябваше да те спрат от пътя, по който си тръгнал надолу, и да ти помогнат чрез силата на израилевия Бог да се събудиш и да бъдеш мъж, а не играчка на сатана.

Сладострастните мисли са пречка за духовното израстване. Беше ми показано, че в резултат от изкушенията не можеш да издигнеш ръце в

святост, без да проявиш гняв или съмнение. Мислите и постъпките ти затрудняваха твоите начинания. Твоите сладострастни мисли пречеа на духовния ти растеж. Ти съвсем не си това, което Бог би желал да бъдеш. Не можеш да вършиш работа, която иначе би могъл да извършиш, тъй като мислите ти не са чисти, а опетнени и скверни. Бяха ми показани някои неща, които не са скрити от околното, което никога не почива и не спи.

Това е записано в небесните книги и много скоро ще бъде решено дали името ти бъде заличено или не от Книгата на живота. Със сигурност ще бъде заличено, ако не се преобразиш, ако не смириш душата си пред Бога, не изповядаш греховете си, не се обърнеш с цяло сърце към Господа и не потискаш всяка нечиста мисъл и покварено действие. Верният свидетел казва: *"Зная делата ти"*. Не се опитвай да учиш хората, докато не се промениш, докато не потърсиш Господа със смирено покаяние, истинско покаяние на душата и не получиш ново сърце.

Усърдните опити на сатана да покварява пасторите. Беше ми показано, че сатана ще използва силни изкушения, за да покварява пасторите, които проповядват Божия закон. Няма да имат никаква защита, ако му позволят да опетни техните добродетели, да обърка представите им за чистота и святост, ако успее да се вмъкне в мислите им и ги подбуди да съгрешават в мисли и дела срещу Бога. Тези пастори се отделят от Бога, нямат силата на Божия Дух, а святата вест на истината, която проповядват пред хората, не е благословена от Бога. Семето не се напоява и няма никаква жътва.

Сладострастието като пречка за проповядване на истината. Това, от което се нуждаеш, братко мой, е чисто и свято сърце. Веднага престани да правиш опити да проповядваш истината, докато не си сигурен, че чрез Божията сила можеш да побеждаваш сластолюбието. Ако през годините, когато си твърдял, че си Божие чадо, ти размишляваше за Исус и ти се молеше - когато пътуваш с влак, вървиш по улиците и където и да се намираш; ако обуздаваше мислите си и ги насочваше към чисти и свети неща, нямаше да ти пиша така, както правя сега. Господ трябва да бъде във всичките ти мисли, но е странно, че ти съвсем си пренебрегнал това.

Работата на пастора не е обикновен бизнес. Има много наши пастори, които са заети с активна служба и осъзнават важността на работата си, но има и мнозина, проповядващи святата истина така, сякаш се занимават с обикновен бизнес. Те не са пречистени, облагородени и осветени от истината. Не са напредвали стъпка по стъпки, израствайки в благодатта и в познанието за Исус Христос. Нямат истинска, неподправена вяра в Бога и в Неговото слово. Не са напредвали от сила към сила.

Такива пастори не са увеличавали своите способности, а дълго време са продължавали да служат с непроменима малка ползност. Не са станали хора, вещи в Писанието и могъщи в Господа, макар че са им били дадени всички възможни предимства. Божието дело не е било прославлено от техните плахи, бездуховни, нехристиянски усилия. Защо тези хора са нанесли голяма вреда

на истината? Защото сърцето им не е било очистено. Сърцето им не е ново и обновено, а открито за сатанинските изкушения. Те никога не могат да водят хората до истинския извор на живата вода. Те могат да запознават други с основанията за нашата вяра, но не е възможно да работят като истински пастири - "да пазят Божието стадо"...

Служенето според Словото е по-добро от аргументите. Трябва да осъзнаем дадените ни от Бога отговорности. Сатана е изключително активен. Символизиран е като рикаещ лъв. Ние със сигурност ще бъдем победени от сатанинските примамки, ако сърцата и умовете ни, волята ни не бъдат изцяло подчинени на Христовата воля. Със сигурност няма да бъдем спасени, ако естествените ни наклонности и лошите привички не бъдат ежедневно и ежечасно променяни и привеждани в хармония с Христовия характер. Неконтролируеми и низки навици и страсти не могат да царуват в сърце, ръководено от Христовия Дух. Има мнозина, които никога не са безрезервно подчинявали волята си на Исус Христос.

В проповедническата дейност трябва да има много повече личен пример, отколкото аргументи за доктрините, защото за сърцето, което не е контролирано от Христовия Дух, е много по-лесно да избере доктрините пред практическите неща. Проповядват много, но проповедите им са лишени от Христовия Дух, поради което Бог не може да ги приеме, както не прие жертвата на Каин. Такива пастори не са в хармония с Бога.

Заболяване от духовна малария. Господ те призовава, братко мой, или да се оттеглиш от делото и да слезеш от стените на Сион, или да се преобразиш изцяло. Когато собственото ти сърце бъде осветено от истината, в него няма да има морална поквара. Необходима е отчаяна съпротива срещу нечистите внушения на сърцето, тъй като душата ти е заболяла от духовна малария. Ти си стъпил на сатанинска почва. Не си се държал като мъж пред Бога. Когато умът ти е трябвало да бъде възвисен, мислите ти да се облагородят, а плановете и усилията да станат по-всеобхватни, ти започна да ставаш все по-малко слаб като работник, защото Бог не благославя твоите усилия.

Престъпление в Божиите очи. Лошата употреба на нашите дарби или използването им за недостойни цели е престъпление в Божиите очи. Въпреки всичко това престъпление се върши непрекъснато. Човекът, който има способности и използва всичко добро и привлекателно в себе си, за да унищожава други, да ги отклонява от истината и да ги води до соления отровен извор, за да задоволяват своята жажда, а не ги води при Христос, върши сатанинско дело. Има мнозина, които твърдят, че вярват в истината, но са с лош морал, покваряват мислите и чувствата на други, съсипват души, претендирайки че ги спасяват, увещават непредпазливите, но сатана говори чрез тях, както е говорел чрез змията, за да изкуши Ева.

За такива хора има ужасна разплата. Те ще пожънат това, което са посели. Страшно е да използваш поверените ти от Бога дарби, дадени за благословение на света, и чрез тях да оставяш нещастия, страдания и

проклетия, а не благословения. Както знаеш, писала съм много и по различни поводи в това отношение.

Възможен е цялостен самоконтрол върху живота. Отново казвам: *"Търсете Господа, докле може да се намери. Призовавайте Го, докато е близо. Нека остави нечестивият пътя си и неправедният помислите си; нека се обърне към Господа и Той ще се смили за него"* [Исая 55:6,7]. Изповядай греховете си пред Бога; търси го, тъй като много малко познаваш истинското покаяние. Нека мислите ти се занимават с чисти и свети неща. Използвай силите си, отправяй молитвите си към Небето с искрено покаяние на душата. Нека твоите думи, мисли и поведение бъдат в хармония със святата вяра, за която твърдиш, че защитаваш.

И когато всички като теб се покаят и открият опрощаващата Божия любов, ще видим как Бог действа по чуден начин за Своя народ. Грешници ще се преобразяват и отстъпници ще се връщат.

Необходимост от премахване на моралната поквара. Пиша ти това писмо и се надявам, че голямата светлина, идваща от Божието слово, ще бъде приета и внесена в твоя духовен живот и че ще станеш истински, искрен християнин, изпълняващ Божията воля с цялото си сърце. Бях подбудена от Господния Дух да ти пиша. Делото трябва да напредва. Всичко нечисто трябва да стане или чисто и свято, или да бъде очистено от ръцете ни. Всяко нещо, което е светско, сладострастно и сатанинско, е камък за препъване на другите и проклетие за Божието дело.

Колкото по-скоро нашите редици бъдат прочистени от тази категория хора, толкова по-сигурно ще бъде, че ще видим спасението от Бога и че силата на истината ще е наше притежание. Именно поради тежестта, с която са ни затиснали тези, които не са участници в Божествено естество и не са избягали "от произлязлото от страстите разтление в света", сред нас има толкова много недостатъци и слабости. Ние трябва да се събудим. Необходимо е да очистим израилевия стан от морална поквара (Писмо 5, 1886 г.).

Публичното разгласяване не винаги е необходимо. Не искам, освен ако не е необходимо, случаят на брат Т. да бъде разгласен. Той ми отговори, че признава истинността на свидетелството, но заради жена му и децата му не искам това да се разгласява. Искрено съжалявам този човек и, ако мога да направя нещо, за да измъкна поне един от сатанинския капан, бих го сторила без колебание. Брат Т. има много по-добро отношение от Канрайт. Макар че и двамата са причинили много лоши неща на мен и на нашите хора, нямам лоши чувства към тях и не искам да им вредя, защото зная, че има съд, при който всяко човешко дело ще бъде показано пред Бога и всеки ще получи от великия Съдия дължимата му отплата (Писмо 59, 1889 г.).

29. Четирима нечестиви служители

Уловките на сатана.²² Имам да ти казвам много неща. Беше ми показано, че си в голяма опасност. Сатана те следи неотклонно, като понякога ти е нашепвал приятни басни и ти е показвал в красива светлина жената, която ти представя за по-подходящ партньор от жената на твоята младост, майка на децата ти.

Сатана действа упорито и неуморно, за да постигне твоето падение чрез неизброимите си изкушения. Той иска да стане твой учител и ти трябва да застанеш там, където ще можеш да получиш сила, за да му се противопоставиш. Сатана се надява да те вкара в лабиринта на спиритизма. Надява се да отклони чувствата ти от твоята съпруга и да ги насочи към друга жена. Исква да мислиш само за тази жена, докато накрая, в резултат на нечестиви чувства, тя се превърне в твой бог.

Фантазии за семейство в Небето. Врагът на душите е спечелил много, когато е успял да насочи мислите на един от Божиите избрани стражи към съществуването на плътска връзка в бъдещия свят с обичана от него жена, както и за създаване там на семейство. Не се нуждаем от такива красиви картини. Всички подобни представи са примамки на изкусителя.

Имаме ясното уверение на Христос, че в бъдещия свят изкупените "нито се женят, нито се омъжват; и не могат вече да умрат, понеже са равни на ангелите; и като участници на възкресението са чада на Бога" (Лука 20:35, 36).

Бе ми показано, че духовните басни заплениват мнозина. Техните умове са плътски, а ако не настъпи промяна, това ще доведе до тяхната погибел. На всички, които си позволяват подобни фантазии, искам да кажа: Заради Христос, спрете; спрете там, където сте. Вие сте стъпили на забранено място. Моля ви, покайте се и се преобразете.

На първо място в чувствата на мъжа. Заръчано ми е да кажа на женените мъже: На вашите съпруги, майките на вашите деца, дължите уважение и привързаност. Трябва да отдавате чувствата си на тях и да мислите за тяхното щастие...

Братко У., помни, че когато една жена получава и най-малката проява на внимание и привързаност от мъж, който е съпруг на друга жена, това показва, че и тази ласкана жена има нужда от покаяние и преобразяване. Мъжът, който допуска съпругата му да бъде на второ място в неговите чувства, позори себе си и Бога. Тези неща са едно от знаменията за последното време. Сигурна съм, че ти не искаш да бъдеш пример за изпълнението на това знамение. Това ще правят нечестивите. Христос ще се погрижи за чувствата

²² Писмото е предназначено за проповедник, който си фантазирал разни неща за жена, към която изпитвал сантиментални чувства. Мислел, че един ден в небето ще живее с нея и че двамата ще имат деца (*бележка от съставителите*).

на тези, които обичат и почитат Бога, и ще им помогне да насочат мислите си към подходящи неща.

Братко мой, съпругата ти има своите грешки, но и ти не си безгрешен. Тя все още е твоя съпруга, майка на децата ти, и трябва да я уважаваш, да се грижиш за нея и да я обичаш. Пази се да не би нечистотата да се остане в ума или сърцето ти...

Твърди като стомана в брачната клетва. Братко У., случаят ти ми беше представен преди известно време, но аз се забавих с отговора, защото мислех, че ще те видя и ще разговаряме. Ти си попаднал в клетката на опасна сантименталност и това почти е развалило и теб, и тази, която е позволила да стане твоя любимка. Не трябва да се молиш Бог да благослови това твое поведение. Твоят разум е бил обработен и повлиян от врага, който е готов да контролира хората, даващи място на спиритически настроения.

Ти имаш съпруга и си свързан с нея чрез Божия закон. *"Чули сте, че е било казано: "Не прелюбодействай". Но Аз ви казвам, че всеки, който гледа жена, за да я пожелае, вече е прелюбодействал с нея в сърцето си... Още е било казано: "Който си напусне жената, да ѝ даде разводно писмо". А пък Аз ви казвам, че всеки, който напусне жена си освен по причина на прелюбодейство, прави я да прелюбодейства; и който се ожени за нея, когато бъде напусната, той прелюбодейства"* [Матей 5:27-32].

Моля се Господ да ти помогне. Сега е времето да поведеш благородната борба за вярата. Сега е времето да се бориш против подбудите на плътското сърце. Сега е времето да бъдеш твърд като стомана в брачната си клетва и да отказваш с мисли, думи и дела да разваляш доклада, който има за теб, че се боиш от Бога и че спазваш Неговите заповеди. Ти попиваш спиритически учения. Но ако сега се обърнеш към Бога, благодатта на нашия Господ Исус Христос ще ти бъде дадена и истината ще възтържествува в твоя живот (Писмо 231, 1903 г.).

Обществено изобличение.²³ Тук трябва да се извърши сериозна работа. В лагера съществуваше дух на лекомислие. Млади мъже си определяха срещи с млади момичета и когато биваха укорявани, някои от тях проявяваха дух на предизвикателност, твърдоглавие и лекомисленост. Трябваше да очистим всичко това преди духът на лекомислието да се промъкне в нашето събрание. В събота като че ли всичко започна да се разпада. Пастор И., който бе изнесъл проповедта, започна да тича след момичета, омъжени жени и вдовици; изглежда това беше неговата естествена наклонност, проявявана в толкова много щати. В неделя сутринта го извиках и казах на него и на присъстващите, че не можем да използваме такива хора, тъй като те ще направят работата на претоварените от грижи проповедници двойно по-тежка.

²³ Писмото е предназначено за млад, неженен проповедник (*бележка от съставителите*).

Ако биха могли да се отстранят от пътя и да действат според подбудите на сърцата си, без обаче да го правят под маската на благочестието, Божието дело би било облекчено. Този човек още не се е изповядал. Не зная дали изобщо ще се изповяда. В нашите събрания обаче проникна светлина и младежите, следвали неговия пример, излязоха решително напред и изповядаха погрешното си поведение и действия. Кога ще станат мъдри тези, които твърдят, че са християни? (Писмо 53, 1884 г.).

Покана за работа в друга страна.²⁴ Скъпи братко В., тази сутрин получих и прочетох твоето писмо. Чувствам, че ако не отговаря веднага, ще забравя за този въпрос...

Що се отнася до промяната на твоята месторабота, бих споменала Англия. Там има голямо мисионерско поле, много малко библейски работници и много работа. Тази работа може да бъде вършена от всички членове на твоето семейство, ако те пожелаят да се предадат на Господа и да вземат участие в Неговото дело. Ще намериш достатъчно голямо поле за дейност и, ако започнеш да работиш с кротост и смирение, за да изкупиш минали твои грехове, Бог ще те приеме. В Англия има нужда от работници и предимството на тази страна пред други европейски държави е, че американските братя нямат нужда от преводач.

Ако отидеш в Англия, ще намериш достатъчно много работа. Бог е милостив. Той скърби за нашите слабости и прощава нашите прегрешения. Ако живеем смирено и в покаяние, ако престанем да вършим зло и се стремим към доброто, Господ ще ни одобри. Дано Господ да ти помогне и да действа в твоя полза.

Бих искала да има много повече мъже, които да вършат мисионерска работа в Англия. В това кралство има малко библейски работници. Имаме нужда от мисионери, с които Бог може да работи и да благославя. Имаме нужда от мъже, които да съдействат за спасението на души и да работят, както Христос е работил - усърдно и себеотдайно за спасението на грешници и за просвещаването на хората, потънали в тъмнина. Пиша ти това кратко писмо, макар и да мисля, че може да се пише още много. Твоя сестра в Христос (Писмо 41, 1886 г.).

Нечисти мисли и представи²⁵. Пастор З., душата ми плаче за теб. Страхувам се, да, много се страхувам, че няма да влезеш в Божието царство. Сърцето ме боли, когато мисля за твоя случай. Ти си един от упълномощените да разнасят светлината Христови служители, но въпреки това си омърсен дотолкова, че святите ангели не могат да се приближат до теб.

²⁴ Писмото е предназначено за покаял се проповедник, нарушил седмата заповед (*бележка от съставителите*).

²⁵ Писмото е предназначено за непокаял се служител (*бележка от съставителите*).

Не е ново, че твоите мисли са омърсени от нечисти желания и представи. Ти не си се отказал от нечестиви желания и сладострастни мисли. Когато в Хийлдсбърг ми каза, че си спечелил победа, ти си ме излъгал, защото си знаел, че това не е истина.

Муха в паяжина. Досегашният ти живот ми бе показан като живот, лишен от вътрешна сила за устояване на злото, когато е облечено в красива одежда. Ти печелиш доверието на жени, защото се представяш като благочестив и праведен човек, след което започваш да се възползваш от тяхното доверие, за да си позволяваш волности - целувки и впускане в прелъстителни и сладострастни уловки до такава степен, до каквата те биха позволили. Това си правил не само със сестра С., но и с други. Сърцето ме боли, когато си помисля, че с твоите намеци, перчене и нежности си омърсил и осквернил жени, които си довел до разврат. При това ти си страж и пастир!...

Направил си така, че злите и сладострастни прояви да изглеждат безвредни. Някои жени са били подведени и оплетени от собствените си страсти, защото не са имали моралната сила да изобличат теб, проповедника, за безчестните ти действия. Не са малко тези, които са изгубили съвестта, душевния си покой и Божията благосклонност заради човек, когото хората са поставили за страж на сионовите стени, а той е станал техен изкусител - вълк в овча кожа.

Всички непоковарени попадат в капана, който сатана е поставил пред тях с помощта на лошия пастир под различни претенции и извинения. Ти си скрил лошото си и непокорно сърце под маската на чистотата и святостта. Най-после мухата е подмамена в мрежата на паяка и рибата е захапала стръвта на куката.

Погрешен подход за даване на семейни съвети. С постъпките си ти си принизил святите неща до нивото на обикновените. Мнозина, които са били спасени "като главня из огъня", сега са близо до унищожаване. Но твоят стремеж да разрушиш бариерите, пазещи святостта на семейните отношения между мъж и жена, плановете ти да накараш съпругата да ти разкрие тайните на нейния брачен живот, подбуждат тези, които са мекушави по характер и са запленили от теб, да отворят сърцето си като пред католически изповедник. Ти насърчаваш у тях мисълта, че са сгрешили в брачния си живот.

Във всяко семейство понякога има неразбирателство. Проявяват се мисли и чувства, от които сатана се възползва, но ако и мъжът, и жената устоят на изкушенията и смирят сърцата си пред Бога, раните ще бъдат изцелени, без да оставят грозни белези. Но вместо да изцеляваш рани, ти си насърчавал отчуждаването. Душевният мир, хармонията и полезността не само на жените, но и на мъжете са унищожени, а семената на скверните прояви, посети от теб, са произвели тъжна, тъжна жетва. Нещо обичайно е човек да се отклони от Бога по този начин, но истината е, че малцина се връщат.

Святи неща, примесени с нечисти. Плахото, подчиняващо се естество на жените или момичетата, подтикващо ги да се поддават на ухажването и фамилиарността на женени мъже, ги прави лесна плячка. Човекът, който би трябвало да бди за душите, за да ги спаси, всъщност търси възможности да ги унищожи. Има много жени, които нямат твърдост в принципите и влизат в контакт с мъже, проповядващи истината. Някои от тези проповедници възпитават и усъвършенстват беззаконието пред тях, обличайки го в ангелски одежди, но понеже и собствените им сърца не са утвърдени в определени и непоклатими принципи, развалата бързо стига до своя край.

Святото се принизява и се примесва със сладострастието, нечистотата и нечестивите постъпки така, че жертвата се обърква и храмът на душата се превръща в блато на порока. Отначало нищо неподозиращите само слушат. След това наставленията продължават, докато жената тръгва *"както отива говедо на клане, или както безумен в окови за наказание"* [Пр. 7:22]. Те тръгват след изкусителя и отиват там, където ги заведе (Писмо 82, 1886 г.).

30. Помощници на Е. Вайт

До У. Ф. С., 6 септември 1895 г.²⁶ Тази сутрин, когато излизах от двора на училището, видях коня ти, завързан пред палатката на Фани И. След известно време влязох в палатката. Една дама от Нюкасъл и Джеси Израел бяха дошли при Фани. Ти седеше и пишеше на машина. Защо веднага не отнесе машината в палатката-трапезария? Какво впечатление би създадо твоего поведение у младо момиче, което посещава училището? Впечатлението бе всичко друго, но не и положително.

Свободното ти държане с млади жени е неуместно, но е толкова естествено и обичайно за теб, че не му обръщаш внимание. Божието слово те учи да се въздържаш от всяко нещо, което дори изглежда зло. Така ли постъпваш? Ти имаш жена и две момчета, които си оставил в Америка. Само този факт би трябвало да е достатъчен, за да те накара да бъдеш разумен и внимателен в отношенията си с други... Пиша ти тези неща, защото мамиш Фани, а очевидно и тя е напълно заслепена и увлечена... Честото ти общуване с Фани в Мелбърн имаше не само вид на зло, но и беше зло. Ти се наслаждаваше, но би трябвало да можеш да разбереш, че с твоего поведение насърчаваш и други да вършат същото.

Сега отивам в Тасмания, а ти и Фани оставате в Авондейл. След моето заминаване ще имате желание да общувате по-свободно, защото аз няма да присъствам и да "дърпам юздите". Страхувам се, че ще опозорите истината чрез вашето фамилиарничене. Решително се обявявам против това. Стой

²⁶ Брат У. Ф. С. и Фани И. са работили с Е. Вайт първо в Мелбърн, а по-късно в Куранбонг, Ню Саут Уелс. През 1895 г. госпожа Вайт и придружаващите я лица са живеели и работили в палатки, докато се е строила сградата "Сънисайд" (*бележка от съставителите*).

настрана от палатката на Фани, или в противен случай ще предизвикаш скандал (Писмо 17, 1895 г.).

До У. Ф. С., септември 1895 г. От много месеци Фани почти не ми помага не защото не може да работи, а защото връзката ѝ с теб е стигнала дотам, че е неспособна да прави каквото и да е за моята работа...

Безпокоя се и за друго - за твоите посещения в палатката на Фани. Вече реших, че вие двамата не можете да работите заедно. Ти си оженен и баща на две деца. Дори жена ти да се разведе с теб, това не те прави свободен да се ожениш отново - така поне чета в моята Библия...

Преди да си тръгна, трябва да установя няколко правила. Не трябва да посещаваш палатката на Фани. От известно време тя не може да работи. Това се дължи до голяма степен на връзката ѝ с теб. Зная, че това е така и затова ти казвам: Стой настрана от нейната палатка. След заминаването ми ще мислиш, че имаш чудесната възможност да общуваш с нея когато си поискаш. Не мога да тръгна, без да те предупредя да се държиш като мъж. Не искам аз или групата хора да бъдем укорявани заради твоето неразумно и невнимателно поведение и навици (Писмо 19, 1896 г.).

До Фани И., 23 ноември 1895 г. Мислех за теб и за връзката ти с У. Ф. С. и не мога да дам друг съвет освен този, който вече съм дала. Смятам, че ти нямаш моралното право да се омъжиш за У. Ф. С. Той също няма моралното право да се ожени за теб. Остави съпругата си, след като я наскърби много. Остави тази, която се бе заклел да обича и да пази до края на живота си. Преди още да се е развела с него, по времето когато беше негова законна съпруга, той я напусна за три години, а после я прогони от сърцето си и започна да изразява любовта си към теб. Въпросът е бил разискван между теб и женен мъж, законно свързан със съпругата си, която е майка на двете му деца.

Не виждам нищо в Свещеното писание, което да ти позволява да се омъжиш за У. Ф. С., макар че е вече разведен. Предизвикателното му държане е до голяма степен причина за развода и не виждам в добра светлина възможността да се свърже законно с теб. Едно нещо е решено. Аз не мога да бъда свързана нито с един от вас, ако предприемете такава стъпка, защото виждам, че Библията осъжда вашата връзка. Затова искам и двамата да знаете, че според светлината, дадена ми от Бога относно миналото и настоящето, не мога и да помисля да се възползвам от вашите услуги, ако се решите на тази стъпка.

Удивена съм, че ти дори и за момент можеш да помислиш за такова нещо и да отдадеш чувствата си на женен мъж, който е оставил съпруга и деца при такива обстоятелства. Съветвам те да поговориш с нашите братя-ръководители за твоите планове, за да можеш да получиш техния съвет и те да ти покажат от Божия закон грешката, която си направила. И двамата сте

нарушили закона дори с мисълта, че можете да се съедините в брачна връзка. Би трябвало да отхвърлите всяка мисъл за това (Писмо 14, 1895).

До Джеймс Едсън Вайт, 9 декември 1895 г. ... О, каква душевна болка изпитвам, защото се случиха и ми бяха разкрити и други неща, които са ужасно бреме за мен. Отнася се за интимността между У. Ф. С. и Фани. Описах им всички опасности, но те не ме послушаха. По време на събранието в Мелбърн Фани призна, че обича У. Ф. С. и че и той я обича. Опитах се да им покажа същността на проблема им. У. Ф. С. има жива жена. Наскоро тя се е развела с него. Той я бил напуснал преди три години. Фани обаче ми каза, че се е молила, ако е редно да се омъжи за У. Ф. С., съпругата му да се разведе с него. Какво заслепение настъпва в тези, които са отклоняват от правия път! Въпросните личности са мислели, че могат да се свържат в брак и че двамата ще могат да работят за мен. Предполагаше се, че той ще се занимава с управлението на цялата ми делова работа. Казах им, че това няма да стане. Тази стъпка би ги отделила от мен завинаги, тъй като У. Ф. С. няма моралното право да се ожени (Писмо 123а, 1895 г.).

До У. Ф. С., 9 април 1896 г. Силно съм обезпокоена, когато погледна към миналото и към нещата, представени ми от Божия Дух. Имам решителна вест за теб, братко С. За теб и за твоето семейство не ми бе дадена специална светлина до преди две години. Тогава видях, че твоето поведение в семейството ти не е християнско. Ти започна брачния си живот, като прие фалшив почивен ден и като застана под фалшиво знаме. Но съпруга, спечелена чрез продаване на принципите на истината, не може да донесе мир и щастие на купувача. Бог бе обезславен чрез твоята постъпка, а истината Му бе стъпкана в прахта.

Когато се отказа от съботата заради съпругата си, тя са зарадва, че е спечелила победа. Сатана също се зарадва. След като прие мъж, който продаде своя Господ заради жена, тя не можеше да го почита, както жена трябва да почита съпруга си. Когато се омъжи за теб при тези обстоятелства, тя не правеше разлика между любовта, родена от небето, и земната любов, която няма божествен произход. Човек, който би пожертвал своята любов към небесния Баща заради жена, би продал и своята съпруга заради друга жена. Това е непочтена любов. Тя е земна и никога няма да издържи на изпитанията.

Господ не променя законите на Своето управление, законите, които контролират Неговите поданици и в този свят, и във Вселената. Природните закони трябва да бъдат спазвани. Ти обаче беше решен да спечелиш съпругата си толкова твърдо, че разруши всички бариери и наруши Божия закон, като се отказа от съботата. Жънеш това, което си посял.

След като се ожени, ти отново прие съботата. Това щеше да бъде правилна стъпка, ако я беше направил искрено и със страх от Бога. Христос казва: *"Който има Моите заповеди и ги пази, той Ме люби; а който Ме люби*

ще бъде възлюбен от Отца Ми и Аз ще го възлюбя и ще явя Себе Си нему... Ако Ме люби някой, ще пази учението Ми; и Отец ми ще го възлюби, и Ние ще дойдем при него и ще направим обиталище у него" [Йоан 14:21-23].

Ти се сдоби със съпруга, давайки обещание, което по-късно наруши. Плати голяма цена за нея и след като наруши обещанието си, постави я в положение да бъде изкушавана. Така сатана имаше всички възможности да я изкушава. Той представи нещата пред нея от своя гледна точка. Ти пожертва истината и предаде верността си към Бога, за да се сдобиеш със съпруга. След като отново започна да спазваш съботата, поведението ти към твоята жена би трябвало да бъде коренно различно. Би трябвало да проявяваш нежността, търпението и любовта, които си изразявал пред брака. Но това не бе направено. Ти не започна да се държиш така, че да запазиш нейната любов. Аз не мога да ти се доверя като на християнин и при сегашното състояние на нещата не бих могла да дам съгласието си да станеш член на която и да е църква.

Мислеше, че след като се ожениш ще можеш да правиш каквото си искаш. Това влоши брачния ти живот и съпругата ти имаше достатъчно основание да откаже да напусне дома си и да дойде при теб в тази страна. Приемането на фанатични принципи не бе в твоя полза. То само даде на жена ти повод да се закорави срещу принципите на истината.

Дълги години ти беше далеч от дома. Напускането му бе голямо зло за твоето семейство. Ти ми каза, че никога няма да се унижиш, като се върнеш. Господ ми представи твоя случай. Зная, че не можеш да бъдеш чист пред Бога, докато не направиш всичко възможно, за да се сдобриш с твоята съпруга. Имаш да извършиш в твоето семейство нещо, което не може да остане несвършено. Заявих ти това миналия септември. Каквото и становище да има твоята съпруга, каквото и да е било нейното поведение, това не те извинява за пренебрегване на задълженията ти на баща към твоите деца. Трябва да се върнеш в дома си и да направиш всичко по силите си, за да поправиш развалината, която ти, който твърдиш, че вярваш в истината, си направил в много по-голяма степен от твоята съпруга.

Когато насочи любовта си към друга жена, макар че вече бе разведен, ти наруши седмата заповед. Направи и нещо още по-лошо. Започна да обичаш друга жена, преди съпругата ти да е получила развод. Веднъж каза на един човек: "Колко ми е трудно да бъда свързан с жена, която не обичам, когато в същото време и на същото това място има жена, която обичам".

Докато беше в семейството ми, поведението ти не бе открито и прямо. Връзката между теб и тази, към която си насочил твоите чувства, се осъществяваше чрез лъжи и измами. Под маската на фалшиви претенции бяха осъществени тайни планове. Господ ми разкри тези неща и аз се опитах да променя хода на събитията, но душевното бреме, понасяно от мен, бе нищо за вас. В същото време ти провеждаше библейски уроци и зае важно място в църковната работа. Никой не потърси моя съвет във връзка с това важно решение. Ако ме бяха попитали, щяха да ми спестят много болка.

Когато говорех с теб за свободното ти поведение с младите дами и ти казах, че не бих могла да те държа в семейството си докато съм в Тасмания, ти отговори, че винаги си бил общителен с младите жени и никога не си мислил, че в това има нещо лошо. Казах ти, че тази свобода в отношенията е вредна и че не мога да оправдая оставането ти в моето семейство, докато отсъствам.

Когато ти казах, че не можеш да останеш повече в семейството ми, ти отговори, че след като си уредиш сметките, което би ти отнело около седмица, ще си тръгнеш. Въпросът обаче се проточи или бе пренебрегнат чак до деня, когато оставаха две седмици до завръщането ни от Тасмания. После през юли ние заминахме за Куранбонг.

Нещата не могат да останат такива, каквито са. Не искам хората да мислят, че те държа настрана от твоя дом и от семейството ти. Мисля, че беше грешка да те въведа в моето семейство. Направих го, за да ти помогна, но не мога да допусна други да мислят, че си достоен да вършиш святата работа, възложена ми от Господа. Не мога да позволя нещата да се представят по този начин, защото това ме показва в много лоша светлина.

Не искам да изглежда, че оправдавам твоите постъпки и поведение в семейния ти живот. Напускането на съпругата и семейството е грях пред Бога и аз трябва да представя нещата такива, каквито са, пред пастор Уйлямс, Президент на твоята Конференция. Надявах се, че когато разбереш заблудата си, ще почувстваш нужда от покаяние за поведението и постъпките си, поведение, за което после да не съжаляваш. Но преживяването в Армадейл и бремето, което там се стовари върху мен, ме накараха да страдам изключително много. Събитията от твоя досегашен живот ми бяха разкрити в по-голяма пълнота... Ти мислеше, че можеш да получиш пълномощията на проповедник на евангелието, но ако това бе станало, върху Божието дело щеше да бъде нанесен голям укор. Ти се представяше за онеправдан човек, но всъщност най-онеправдана бе твоята съпруга. Никога не би трябвало да се отнасяш с нея така. Започна да се държиш с децата си по такъв начин, че съпругата ти не би могла да не се отчужди от теб. Сърцето ѝ беше наранено и умъчнено и тя почти загуби разсъдък си от твоето непоносимо, властническо поведение към децата ти.

След като се отказа от Фани, ти насочи чувствата си към друга. Това показва какво би направил, ако ти се отдаде възможност. Проявяваш внимание към млади момичета и така печелиш тяхната любов, защото когато искаш, обноските ти могат да бъдат любезни и да те правят привлекателен. Когато всички тези неща ми бяха открити, бях възмутена. Не мога и няма да мълча. Реших, че трябва да бъдеш изобличен като безпринципен човек. Твоите представи за истинския християнин са съвсем различни от принципите, изложени в Божието слово. Поради това не трябва да ти се възлага никаква отговорност във връзка с Божието дело (Писмо 18, 1896 г.).

До пастор И. Н. Уйлямс, Президент на Пенсилванската конференция, 12 април 1896 г. Бяхме силно обезпокоени относно брат У. Ф. С., който възнамерява да се върне в Америка с тоз месечния кораб. Той обича да общува с млади момичета. Извърши много "весели" неща и се държеше като момче. Преди около година по предложение на сина ми У. С. Вайт аз го наех да пише на машина, като Фани И. му диктува ръкописа. Но скоро бях силно обезпокоена. Многократно ми бяха отправяни предупреждения. Разговарях с брат У. Ф. С. във връзка с неговата разпуснатост, общуването му с млади жени и фриволното му поведение, но той каза, че винаги е бил общителен с млади дами и че не вижда нищо лошо в това.

Искахме да му помогнем, защото нямаше средства, а облеклото му беше много бедно. Има добри способности и можеше да стане компетентен помощник на У. С. Вайт или да работи за мен. Но аз не се осмелих да го оставя като член на моето семейство.

Брат У. Ф. С. се привърза към Фани И. и я мамеше, преди да научи, че жена му е получила развод. След тази новина той се почувства силно облекчен, тъй като сърцето му наистина се бе отчуждило от съпругата му. Но Господ ми даде светлина по този въпрос. Мисля, че У. Ф. С. е много по-виновен от съпругата си, като се има предвид неговото твърдение, че вярва в святата истина; жена му изобщо не твърди подобни неща. Той не е любезен и нежен съпруг, не е търпелив и добър, ако съпругата не му угоди в каквото поиска. Не разбирам как жена му, която вижда неговия темперамент и нрав, може да се чувства привлечена към истината. Тя му се е противопоставяла и му е създавала трудности, но те не са по-малки от тези, които той ѝ е създавал чрез своето поведение. Не е търпял противопоставянето ѝ със смирение и като християнин. Направи грешка, когато напусна дом, жена и деца. Преди няколко месеца разбрах, че не се е погрижил за тяхната издръжка.

След като нещата ми бяха разкрити, за него бе изключително неблагоприятно да допусне чувствата му да се насочат към друга жена при жива съпруга, на която е обещал да я обича и да се грижи за нея до края на живота си. Защо е трябвало да напусне дома си, за всички бе тайна до неотдавна, когато получих Божието просветление.

Той може да изглежда много привлекателен и да печели доверието и благосклонността на момичетата, но когато бъде засегнат, започва да се държи по такъв начин, че, ако не се промени, никоя жена, вярваща или невярваща, не би могла да живее спокойно с него. Той може да се държи така, че да направи всяка жена нещастна. Храни се много невъздържано и затова няма никакво търпение.

Почувствах, че е време да го освободя като мой служител, защото често бях предупреждавана от Господа за неговото поведение.

Ще ти пиша допълнително, ако е необходимо. Моля те, пиши ми и разкажи повече за семейството му. Ако можеш, помогни на У. Ф. С. да оправи нещата и да изтрие петното от Божието дело. Дори съпругата му вече

да се е омъжила, може би има нещо, което той ще може да направи за децата си (Писмо 104, 1896).

До брат и сестра Тени, 1 юли 1897 г. Връзката между Фани И. и брат У. Ф. С. започна по време на лагерното събрание в Мелбърн [януари 1894 г.]. Там тя се увлече по женен мъж с две деца. Напълно отрече, че между нея и брат С. има нещо. Дойде при мен в палатката и заяви, че казаното не отговаря на истината. В продължение на една година след тази случка Фани И. не вършеше нищо за мен. Беше само един товар...

Връзката между Фани и У. Ф. С. продължи до лагерното събрание в Армадейл. Говорих и с двамата поотделно и им казах, че Господ има спор с тях. Те отрекоха, че между тях има някаква особена привързаност. Знаех истината и Господ ми помогна да действам през цялото време на събранието. Малко преди края Фани дойде при мен и каза: "О, сестра Вайт, идвам при теб като при майка. Наистина обичам брат С. с цялото си сърце, което също е съкрушено. Три пъти тази чаша на блаженството ми е била показвана и след това ми е била отнемана". После момичето продължи с думите: "Молах се, ако е редно да се оженим, съпругата му да се разведе. Не след дълго тя получи развода. Сега не мислите ли, че Господ е чул молитвата ми?" Не се осмелих да разговарям повече с нея, защото същия ден трябваше да говоря пред голямо множество. Ако сестра Прескот е в Батъл Крик, ще ти разкаже подробностите.

След този случай аз се разделих с Фани и мислех, че никога повече няма да се свържа с нея. Но малко след това Фани ми писа от Сидни. Реших, че не мога да я взема отново, но Господният Дух застана над мен и каза: "Дай й още една възможност"! Разбрах, че трябва да видя Фани и да я взема отново. Постъпих така и тя остана с мен няколко седмици, но не беше способна да върши каквото и да е. Тогава реши, че иска да се върне при майка си, и аз й отговорих, че е свободна да постъпи, както намери за добре (Писмо 114, 1897 г.).

Глава VIII

Небиблейски бракове

31. Уважение към небиблейските бракове

Не се препоръчва раздялата. Скъпи братко [С. Х. Блис], твоето писмо бе получено и прочетено. Сблъсквах се с няколко подобни случая и съм откривала, че има хора, подтиквани от собствената им съвест да направят нещо при положения, подобни на тези, които ти споменавах. След като са раздвижили нещата и са развалили всичко, те не са имали мъдрост да постъпят по по-добър начин. Открих, че тези, които са толкова ревностни да разрушават, не правят нищо, за да градят. Те имат способността да объркат, измъчват и създават най-тежки положения, но не и уменията да оправят нещата.

Искаш моя съвет. Бих казала, че ако хората, които са се заели със случая, не го проучат по-подробно и не намерят по-добро разрешение, ще бъде най-добре да не насърчават раздялата. Надявам се да науча, че не се избързва и че няма да се проявява лошо отношение към двамата, чиито интереси са били съединени.

Никакви прибързани стъпки. Пиша това, защото съм виждала много подобни случаи и хора, които са много усърдни, докато разрушат и изкоренят всичко и чиито интереси не отиват по-далеч от това. Всеки един от нас трябва да има усърдие според познанието си. Не бива да действаме прибързано, а да огледаме нещата от всички страни. Трябва да сме много внимателни и да проявяваме състрадателна нежност, тъй като не знаем всички обстоятелства, довели до тези постъпки. Съветвам тези нещастни хора да бъдат оставени на Бога и на собствената им съвест, а църквата да не се отнася към тях като към грешници, докато няма доказателства, че наистина са такива пред Бога. Той чете сърцата като отворена книга. Господ не съди така, както човек съди (Писмо 5, 1891 г.).

Двадесет години по-късно У. С. Вайт пише следното писмо: "През последните 20 години майка ми е получавала много писма с въпроси за случая, за който ми пишеш. Многократно е отговаряла, че не може да даде съвет, различен от този на апостол Павел. Напоследък започна да отказва да се занимава с подобни писма и ни каза да не ѝ ги даваме. Моите възгледи, за които вярвам, че са в хармония със съвета, чут от майка ми, даден на различни хора преди години, както и в хармония с възгледите на братята ръководители и с ученията на Свещеното писание, са следните: Не може да има благословение, ако разбием семейства, които може би са съгрешили, или

срещу които е извършен грях преди или след като са приели настоящата истина" (Писмо на У. С. Вайт до пастор Дж. У. Енгелбаргър, 6 октомври 1911 г.).

32. Брат Дж.

Изказване на У. С. Вайт. "Мога да говоря съвсем открито за брат Дж. През 1875 г. той се ожени за многообещаваща учителка... Тя бе много талантива, но след няколко години стана свадлива и направи живота му непоносим. По същото време той се свърза с изключително интелигентна млада жена, която бе счетоводителка в колежа Х., и започна приятелство с нея. Сестра Вайт го предупреди много ясно и той обеща да я послуша. Скоро след като сестра Вайт замина за Европа, брат Дж. се оттегли от поста си в колежа Х., отиде в Мичиган да посети сестра си и не възрази жена му да получи развод.

След това той се ожени за спомената счетоводителка. Всичките му приятели бяха наскърбени. Дж. преподаваше известно време в ..., после се премести в ... и много години работеше упорито, а неговата съпруга му помагаше да си изкарват прехраната от малка ферма за плодове и зеленчуци. И двамата осъзнаха извършеното безчестие. Искрено се покаяха и техните братя и сестри видяха, че наистина покаянието им е такова. Родиха им се 3 прекрасни деца и никой, поне доколкото на мен ми е известно, не ги насърчаваше да се разделят. Когато случаят бе представен пред сестра Вайт, тя не ги насърчи да се разделят, нито пък даде съвет брат Дж. да бъде изключен от участие в делото на третата ангелска вест. По-късно този човек работеше смирено в самоиздържаща се мисия на юг.

Ако хора, живеещи в светлината на третата ангелска вест, решат да напуснат своя брачен партньор, за да се свържат с някой друг, наше задължение е да предупреждаваме, да укоряваме и наказваме.

Ако някои, преди да приемат вестта, са объркали брачните си взаимоотношения, но след това са се покаяли, изповядали са греховете си, получили са прощение от Бога и са спечелили доверието на своите братя, по-добре е за проповедници и миряни да ги оставят на спокойствие и да не искат разкъсване на съществуващата брачна връзка" (У. С. Вайт, 21 февруари, 1927 г.).

След време пастор Вайт е добавил: "От дълго време имам убеждението, че нашите братя правят сериозна грешка в усилията си да разделят семейства. Твърдят, че в изпълнение на брачната клетва, в повечето случаи дадена неразумно, брачните партньори ден след ден прелюбодействат" (Писмо на У. С. Вайт, 6 януари 1931 г.).

Отношението на Е. Вайт към брат Дж. е дадено в следното писмо: О, да имаше небесна мъдрост! Скъпи брат Хаскел, ние сме убедени, че откриването

на библейското училище в Мелбърн бе нещо добро. Всички бяхме доволни от сградите и местоположението на училището. Това е нещо забележително, тъй като обикновено някои отправят известни критики, но ние не чухме нито дума или намек за недоволство.

След събранието се срещнахме с пастор Стар. Говорихме за един учител по граматика в горните класове. Нямаме трудности за началните класове, но се нуждаем от квалифицирани учители по всички предмети и се надяваме, че пастор Олсен ще намери някой, който може да дойде в Австралия като преподавател по различни предмети. Ако Дж. бе наред, той щеше да е най-подходящият човек. Важното е дали слуховете за него няма да го последват. Не се осмеляваме да поемем риска. Не се съмнявам, че този човек искрено се е разкалял, и вярвам, че Господ му е простил. Ако обаче трябва да даваме обяснение, няма да е никак лесно. И така, какво да правим с брат Дж.? Да го оставим ли там, където е, самоизмъчващ се от съжаление? Да допуснем ли да бъде отстранен от работа до края на живота си? Не мога да разбера какво може да се направи. О, да имаше небесна мъдрост! О, да имаше съвет от Този, Който чете сърцата като отворена книга! Как сатана дебне за души, които иска да омотае с пъклените си връзки, за да бъдат загубени за делото и да останат безпомощни в ръцете му. "Бдете и молете се, за да не паднете в изкушение" (Писмо 13, 1892 г., написано 5 години след небиблейския брак на брат Дж.).

Покана за заминаване в друга страна. Скъпи брат Дж., често мисля за теб. Ако се чувствах свободна да действам според моята преценка, отдавана бих дала съвет да промениш местоживеенето си. Надявах се, че моите братя ще имат небесна мъдрост и ще те посъветват да не бъдеш там, където си днес. Ако имаш да правиш нещо, това трябва да стане скоро. Ако беше в тази страна [Австралия], напълно съм убедена, че щеше да видиш да се отварят врати там, където би могъл да помагаш на хората, попаднали в мрака на заблудата.

Какво ще стане, ако дойдеш в тази страна? Моля те да се откъснеш от дома като Авраам, който излезе, без да знае къде отива, но смирено търсеше Божието ръководство. Ела в Австралия, докато сме тук. Ела на своя отговорност. Ще намериш средства за път, ако продадеш фермата си. Вярвам, че за теб ще се намери поле за работа. Искреното ми желание и молитва е Господ да те направлява...

За теб има достатъчно работа в голямото мисионерско поле. Тук има полета, узрели за жетва, и работа, която да започне в близо едномилionenния Сидни и още по-многобройния Мелбърн. Трябва да се навлезе в Куинсланд. Там има 30 пазители на съботата, които никога не са виждали или слушали жив проповедник, както и други, разпръснати из цялата област, чакащи вестта на истината.

Моля те, размисли и ни пиши какво е решението ти. Какво е финансовото ти положение? Какво мислиш да правиш? Как Господ ръководи твоя ум?

Моля те, обмисли нещата и дано Господ ти даде мъдрост да се преместиш на друго място. С много любов (Писмо 7а, 1894 г.).

Следване на Божието ръководство. Скъпи брат и сестра Дж., радвам се да получа вести от вас и да науча, че се опитвате да бъдете от по-голяма полза за Божието дело. Имате привилегия да получавате богати благословения, като помагате на други. Вие можете да бъдете *"хора, трудолюбиви в работата си"* и *"пламенни по дух, като служите на Господа"*. Можете да помагате на своите съслужители, като проявявате здрав разум и внедрявате принципите на доброто стопанисване. Трябва да изразходваме парите разумно и аз вярвам, че ще се стремите да постъпвате така.

Бъдете винаги с надежда и израствайте в Христовата благодат и мъдрост. Аз съм изключително доволна, че можете да се заемете с училищна работа и да обедините усилията си с други служители в разкриване на Писанието пред тези, които не познават Божието слово. Вярвам, че Господ ви ръководи (Писмо 56, 1910 г.).

33. Стивън Белден

Изказване на У. С. Вайт: "Сестра Вайт не изпитваше симпатии към тези, според които човек, който веднъж се е разделил със съпруга поради основания, различни от библейските, и се е оженил отново, трябва да развали втория си брак, ако иска да бъде приет в или да остане в Църквата на адвентистите от седмия ден.

Сестра Вайт добре осъзнаваше, че в повечето случаи тези хора са съгрешили, че някои са извършили тежък грях и че не бива да бъдат приемани за църковни членове, ако не се покаят. Сестра Вайт обаче не приемаше твърдението, че такова покаяние не е искрено, ако не се разкъса новата брачна връзка и не се направят искрено усилия за връщане при предишния брачен партньор. Тя разбираше, че в повечето случаи повторното свързване на бивши съпрузи би било или невъзможно, или крайно вредно. Тя осъзнаваше също, че брачната клетва, дадена при втория брак, изисква милостиво и любезно отношение към новите съпрузи.

Понякога споменаваше за апостол Павел, който след натрупване на известен опит в своя живот, е заявил: *"Но аз ви жала"*. Той е знаел, че съществуват условия, при които хората живеят в брак, произлизащ от грях. Знаел е също, че Христос би приел тяхното искрено покаяние и че в много случаи положението ще стане по-лошо, ако съществуващите брачни връзки бъдат прекъснати, за да се подготви пътят за повторно събиране на несъвместими личности. Затова сестра Вайт често казваше: "Но аз ви жала".

Сара Хармон, по-възрастна сестра на Е. Вайт, била омъжена за Стивън Белден и родила 5 деца. След смъртта ѝ, поради съжаление към своите деца, той се ожени за жена, която дълги години беше верен помощник в

домакинството. Кратко време след това в областта избухна епидемия от едра шарка и тя, както и много други хора, се разболя от тежка форма на болестта. Това засегна нейния мозък и тя стана невменяема, поради което трябваше да бъде настанена в приют. За известно време брат Белден се мъчеше сам да се справи с положението и да се грижи за своите 5 деца. После заради тях се ожени за много добра и работлива жена. Тя му помогна да си направи дом и да отгледа своите деца. Беше с него в Норфолк Айланд, когато той умря. При различни случаи отделни хора от местата, където брат Белден живееше, се опитваха да го изключат от църквата, защото се бил оженил, без да е бил преди това разведен заради прелюбодеяство. Когато представиха случая на сестра Вайт, тя каза: "оставете ги на мира" (Писмо на У. С. Вайт, 6 януари 1931 г.).

34. Уйлям Е. (Част I)

Уйлям Е. е роден през 1856 г. в Мелбърн, провинция Квебек [Канада]. След завършване на колежа в Батъл Крик той работил като проповедник и колпортьор в щатите Мичиган, Илинойс, Индиана, Тенеси и Алабама.

Първият му брак завършил с развод, след което той имал дете от втора жена, без да се е оженил за нея. На 5 август 1892 г. се оженил за трета жена, която била негова съпруга до смъртта му през 1934 г.

През 1901 г. бащата и братът на Уйлям Е. настоявали той да се разведе със съпругата си и да се върне към предишната си брачна партньорка. Първата му жена се била омъжила отново, но втората жена, майка на извънбрачната му дъщеря, силно желала да се омъжи повторно за него.

Едсън Вайт писал на майка си на 30 октомври 1901 г. и я попитал дали е необходимо брат Е. да напусне сегашната си съпруга, за да бъде наред с Бога. Следва отговорът на Е. Вайт.

Току-що прочетох писмото ти за Уил Е. Моето мнение е също като твоето и мисля, че е жестоко от страна на бащата на Уил Е. да има такова поведение, но не смеех да отговаря на неговите писма. Ако нещо от мен може да стигне до него чрез теб, ще кажа, че положението не може да стане по-добро, ако той остави сегашната си съпруга. Проблемите няма да се разрешат, ако отиде при другата жена, за която става дума...

Не писах на Уил Е., но знам, че ако бащата се разкае пред Бога, започне да върши първите си дела и престане да мисли, че е той е този, който може да помогне на сина си, би трябвало да се запита: "Записано ли е името ми на бялата страница?" Ще направи по-добре, ако се смири пред Бога и остави Уил Уелс в Божиите ръце.

Нека бащата и братът се самоизпитат. И двамата се нуждаят от преобразяващата Божия сила. Дано Господ да помогне на тези бедни души да премахнат всяко петно от собствените си характери, да се покаят за извършените злини и да оставят Уил Е. в Божиите ръце.

Съжалявам този човек, тъй като животът му е в такава състояние, че не може да се допуска чужда намеса, защото трудностите го връхлитат една след друга. Според мен Господ разбира положението и, ако Уил Е. Го търси с цяло сърце, Господ ще му се открие. Ако направи всичко възможно, Бог ще му прости и ще го приеме.

О, колко е хубаво, че има Един, Който знае, разбира и помага на всички, които са безпомощни. Божият укор обаче е отправен към бащата и брата, които тласкат към разруха и погибел човек, който в Божиите очи не е по-голям грешник от тях. Въпреки това те използват своя ораторски дар да обезсърчават и отчайват Уил Е.

Уил Е. трябва да се надява на Бога и да прави най-доброто, което може, за да Му служи със смирение, поставяйки безпомощната си душа върху великия Изкупител на греховете. Не съм писала нито дума на бащата или на сина. С радост бих направила нещо, за да помогна на бедния Уил Е. да оправи нещата, но това не може да бъде сторено при сегашното положение, без някой да бъде оскърбен.

Разбирам много добре какви са отношенията между Уил Е. и първата му жена... Знаех как ще свърши всичко това, тъй като Уил Е. не можеше да търпи да бъде роб, индивидуалността му да се слее с тази на жена, която е направила себе си негов съдия на съвестта, на задълженията му и на цялостната му дейност (Писмо 175, 1901 г.).

Глава IX

Съвети към църковни администратори

35. Уйлям Е. (Част II)

На 15 август 1911 г. пастор С. Ф. Маквей, Президент на Южния съюз, пише на У. С. Вайт: "Скъпи братко, служителите от Конференцията в Алабама са много объркани от случая на Уйлям Е. Бях помолен да изпратя писмо, с което да поискам копие от това, което е написано [от Е. Вайт] във връзка с неговата работа като проповедник, както и да помоля за съвет или наставление от Господа. Ти си запознат с неговото минало. От няколко години животът му е безупречен и продава книги и библии. Той обаче иска да проповядва и, където и да отиде, намира начин да изнася проповеди. Има чудна дарба и скоро се събужда голям интерес. Дава външно доказателство за вътрешно посвещение и хората приемат истината благодарение на неговия труд.

Преди повече от година Уйлям Е. се премести в град Бърмингам, щата Алабама, и скоро след това започна активна църковна дейност. По това време църквата беше в много лошо състояние. Той стана старейшина и не след дълго започна да работи. Няколко семейства бяха заинтересувани. Интересът ставаше все по-голям и през зимата Уйлям Е. провеждаше неделни събрания в театъра. Много хора идваха и някои приеха истината. Той се ползваше с доверието на църковните членове, които бяха много насърчени. Понеже трябваше да посвещава много време, за да поддържа интереса (той е неуморен работник), Съветът на Конференцията гласува решение да му помага с 8 долара на седмица. Разбира се, Уйлям Е. не може да се прехранва с тези пари. Убеден е, че работата изисква целодневен труд, и очаква възстановяване на неговите пълномощия и пълното му признаване като служител на Конференцията. Никой не се съмнява в сегашния му живот, но миналото е хвърлило сянка върху него и семейството му.

Съпругата му е изключително нервна. Нейното доверие е разклатено така, че, макар и да иска той да проповядва, съществува постоянна опасност след увеличаване на неговата известност, както и след като започне да общува с хората, да стане ревнива, независимо дали има или не повод. Също да предизвика скандал, като говори за миналото; склонна е да постъпва така, когато го подозира. Всички ще бъдем много облекчени, ако има някакъв съвет от Господа. Сигурен съм, че всички ще го приемат, включително брат и сестра Е.

Изпитвам съжаление и към двамата и съм убеден, че те се опитват да живеят правилно. Искам да ги насърча по добър начин. Миналото на Уилям Е. е опетнено и познато от хората до такава степен, че се страхуваме да го посъветваме да започне проповедническа дейност, въпреки че проповядва и Господ очевидно благославя неговите усилия. Да го посъветваме ли да престане да проповядва или Конференцията да приеме неговия труд и да му плаща? Ако работи, на него трябва да се плаща. В такъв случай какво ще се прави с неговите пълномощия? Искрено: С. Ф. Маквей. Написано по молба на Конференцията на Алабама".

На 14 септември пастор Вайт предава писмото на Е. Вайт. На 15 септември изпраща съвета на госпожа Вайт до пастор Маквей (във връзка със споменатия случай). У. С. Вайт пише следното:

"Скъпи брат Маквей, изминаха 2-3 седмици, откакто получих писмото ти от 15 август за трудностите, възникнали в Конференцията на Алабама във връзка с Уилям Е.

След завръщането ни от Южна Калифорния майка беше слаба и изморена. Аз ѝ дадох писмото едва вчера. Тя го прочете от начало докрай и си спомни тъжните преживявания на брат Е. Изпита мъка за него и за нашите братя, чиито сърца са умъчнени от изминалите години на неговия лош и нечестив живот.

Майка каза, че тези, които са се занимавали с трудностите, произтичащи от многобройните му прегрешения в миналото, трябва да поемат отговорността да дадат съвет за настоящите ни задължения към него. Майка не иска да поема отговорност. Каза също, че що се отнася за старейшината Е., както и за други хора в подобно положение, ако те наистина са се покаjali, ако живеят такъв живот, че техните братя напълно да се убедят в искреността им, не ги отстранявайте от църквата, не им забранявайте да работят за Христос чрез по-скромен пост, но не ги издигайте на отговорни длъжности.

От това разбирам, че ще бъде неразумно да му се подновят пълномощията и да го изпращаме от място на място между хората. Но ако чрез своя добър християнски живот той е спечелил доверието на църквата, където живее, не му пречете да върши тази работа, за която църквата отговаря. Всъщност може би неговите братя имат задължение да направят още една стъпка напред и да му плащат за неговата ярна и разумна работа. Така пред него няма да съществуват същите изкушения, които би имал, ако получи пълномощията си и бъде изпратен от Конференцията като пътуващ проповедник.

Отново повтарям това, което и майка каза: Решението трябва да бъде взето от хората, занимавали се с неговия случай в миналото. Моля, приемайте дадените от мен мнения само като предложения."

В края на писмото Е. Вайт е написала лично следните думи на подкрепа: "Това е правилен съвет. Нека ходи смирено пред Бога. Нямам светлина относно възлагането на отговорности на него".

За Уйлям Е. не се чуло нищо до началото на 1913 г., когато на 8 януари 1913 г. Е. Вайт получила писмо от А. Л. Милър, новоизбрания Президент на Конференцията на Алабама. Той пишел:

"Скъпа сестра Вайт, за мен е мъчително задължение да ти пиша за брат Уйлям Е. Не е необходимо да споменавам за миналото му, тъй като си добре запозната с фактите след представянето на неговия случай пред теб чрез писмото на пастор С. Ф. Маквей от 15 август 1911 г. Съжалявам, че още веднъж трябва да те занимавам със случая.

Писмото на пастор Маквей се отнасяше за даването на пълномощия на брат Е. и за назначаването му за служител на Конференцията.

Сегашната трудност се състои в следното: Дали брат Е. трябва да бъде направен старейшина на църквата в Бърмингам, най-голямата и най-влиятелна църква в Конференцията. Ръководството на Конференцията се намира в Бърмингам. В църквата има разногласие и това оказва лошо влияние върху работата в града, като повече или по-малко се отразява лошо и на цялата Конференция. Мнозинството е на мнение, че поради неговите способности и работата му в града (написано и в писмото на пастор Маквей, копие от което изпращам) трябва да стане църковен старейшина и да работи като неин пастор или ръководител. Други не споделят това мнение заради предишния му живот и мислят, че хората, които са се занимавали с него в миналото, трябва да дадат съвет и да изкажат мнението си дали да бъде назначен за църковен старейшина.

Съветът на братята, запознати с неговия случай, както и скорошното решение на Южния съюз, е той да не бъде назначаван за старейшина.

На 28 декември пастор С. Е. Уайт [(Wight) новият Президент на Южния съюз] свика църковно събрание, на което това бе разисквано обстойно. Пастор Уайт бе много внимателен и предпазлив. Той спомена за добрите качества и черти на характера на брат Е., но църквата трябва да знае, че нито той, нито аз се чувстваме способни да го ръкоположим поради съвета, даден от хората, които го познават.

Единственото нещо, за което постигнахме съгласие, бе да запознаем със случая и Господната служителка. Съгласни сме да изпълним всичко, което Господ иска.

Никой от нас не може да каже нищо против брат Е. Ние го обичаме и общуваме с него като с брат, а и църквата се отнася по същия начин. Църквата и пастор Уайт като ръководител ме помолиха да представя случая пред теб и да видим какви наставления Господ има за нас. Надявам се на бърз отговор. Твой брат в Христос: А. Л. Милър, 1700 Норт севън авеню, Бърмингам, Алабама."

P.S. Това писмо бе прочетено на църковните членове и прието от тях.

Тъй като мислел, че личната му среща с госпожа Вайт би могла да доведе до по-благоприятно разрешение на неговия проблем, брат Е. отишъл в

санаториума "Сейнт Хелена" през втората половина от януари, но сестра Вайт не пожелала да разговаря с него. След това обяснил в писмена форма обстоятелствата около неговия случай и изпратил писмото на 13 януари 1913 г. На 14 януари писмата на пастор Милър, както и писмото на брат Е., били дадени на сестра Вайт. Във връзка с тези две писма тя направила следното изявление:

"Не мисля, че такива въпроси трябва да ми бъдат представяни. Не мисля, че е моя работа да се занимавам с подобни неща, освен ако случаят не ми е бил разкрит съвсем ясно. В църквата би трябвало да има братя, които да са достатъчно мъдри и да могат решително да се произнесат за случая. Не разбирам от такива неща. Не съм убедена, че Бог иска от мен да поемам такова бреме. Ако те не могат да уредят проблема помежду си с молитва и пост, тогава нека постят и се молят, докато успеят.

Ще става така, че отново ще има трудни проблеми и братята трябва да се научат как да ги разрешават. Трябва да имат опит. Необходимо е да представят тези въпроси пред Господа и да вярват, че Бог ще чуе молитвата им и ще им даде здрав разум да разрешат проблема, но не и да го представят на мен."

У. С. Вайт прочел части от писмото на пастор Маквей от 15 август 1911 г., след което сестра Вайт заявила:

"Нямам светлина по проблема, затова не се осмелявам да говоря решително за него.

Брат Е. трябва да даде доказателства, че Господ го приема, за да могат братята да имат нещо съществено, на което да обосноват своето решение. Нека да кажат: Ще му дадем шанс. Ще видим дали Бог приема твоя труд.

Няма да е разумно от моя страна да поемам отговорност за случая. Не мога да поема и най-малката отговорност. Тези, които виждат неговите постъпки ден след ден, би трябвало да знаят дали е доказал себе си и дали Бог го приема."

След прочитането на писмото на Уилям Е., написано на 13 януари 1913 г., Е. Вайт каза:

"Не мога да поемам отговорности. Бремето е прекалено голямо. Може да ми коства живота. Нека тези, които са определени от Бога да носят отговорности, да се занимават с проблема в съответствие с християнските принципи" (Ръкопис 2, 1913 г.).

Понеже не е било ясно, какво е искал да каже с изявлението си от 15 септември 1911 г. относно заемането на отговорни постове от хора, преживели подобни тъжни неща, в началото на 1913 г. пастор У. С. Вайт е написал следното:

"Изглежда сега братята се питат какво означават думите "Не ги отстранявайте от църквата, не им забранявайте да работят за Христос чрез поскромен пост, но и не ги издигайте на отговорни длъжности". Разбирането ми по времето, когато това беше написано, както и днес, е това, че думите "не ги издигайте на отговорни длъжности" се отнасят до такива отговорности и издигане в длъжност, каквито са имали предвид братята, когато са поискали възстановяване на пълномощията и пълно признаване на някого за служител на Конференцията. Не съм мислил, че това може да се отнася до ръководен пост в църквата. Проблемът за ръководството тогава не бе поставян на разискване".

36. Апел към проповедници

Чисти ръце и сърца. Приближаваме се до времето на съда и тези, които провъзгласяват вестта на предупреждение към света, трябва да имат чисти ръце и сърца. Необходимо е да имат жива връзка с Бога. Мислите им трябва да бъдат чисти и святи, душата неопетнена, а тяло, дух и душа да бъдат чист и свят принос пред Господа, тъй като в противен случай Той не би го приел...

Към младежите с лоши постъпки и лековат характер се отнасят много строго, но когато мъже и жени с голям опит и смятани за образец на благочестие бъдат разкрити в истинската им светлина - недоволни, нечестиви, нечисти в мисли и с лошо поведение, време е да се отнесем и към тях с решителност. Голямото търпение, проявявано към тях, поне доколкото аз зная, само им е давало повод да смятат блудството и прелюбодействието за маловажни. Цялата им престореност се е оказвала като утринна роса пред изгряващото слънце.

Фалшиви пастири на стадото. След като бъдат поставени в изкушение, тези пастири разкриват своите морални недостатъци - не са участници в Божественото естество, нито са "избягали от произлязлото от страстите разтление в света", а са по-скоро светски, сладострастни чада на сатана. Той намира в тях нещо, което може да води до открито беззаконие, и след това се възползва от възможността. Резултатът е, че тези, които твърдят, че са пастири на стадото, са с плътски умове и водят към разврат и похот повереното им стадо, чиято чистота, почтеност и скромност трябва да пазят.

Проклятие в стана. Ангели от небето гледат със срам, мъка и отвращение. Как може чистите небесни ангели да помагат на тази категория хора? Възможно ли е да носят небесна светлина в църквите, където такива проповедници проповядват Божия закон, но го нарушават, когато им се удаде сгоден случай, и живеят в лъжа, водейки потаен живот и действайки скришно, като подхранват омърсени мисли и възпламеняват страстите си. След това се възползват от жени или мъже, които са изкушавани подобно на тях, и разрушават всички бариери чрез оскверняване на телата си и омърсяване на душите си? Как могат да правят такива неща? Възможно ли е

да имат страх от Бога? Възможно ли е да имат любов към Бога в душите си? Каква стойност има тяхната вяра в истината?

Очистете стана от тази морална поквара, дори ако се отнася и за човек, заемащ най-висока длъжност. Бог не може да бъде подиграван. Сред нас има случаи на блудство. Зная това, защото ми бе показано, че блудството все повече оказва своето покваряващо въздействие. Има много неща, които никога няма да знаем, но разкритото досега прави църковните членове отговорни и виновни, ако не направят решителни усилия да изкоренят злото. Очистете стана, защото в него има проклетия.

Думите на Бога към Исус Навин са: *"По тая причина израилтяните не могат да устоят пред неприятелите си, но обръщат гръб пред неприятелите си, защото станаха проклетии; и аз не ще бъда вече с вас, ако не изтребите проклетия човек изсред вас. Стани, та освети людете и речи: Осветете се за утре, защото така говори Господ израилевият Бог. Нещо обречено има сред теб, Израилю; не можеш да устоиш пред неприятелите си, догде не махнете обреченото изсред вас"* [Исус Навин 7:12,13]. Тези неща са написани за наша полза. Те са за нас, хората, живеещи във времето преди края.

Никакво основание за надежда. Нямам основание за надежда за тези, които са били пастири на стадото и години наред са били понасяни милостиво от Бога, Който им е изпращал укори, предупреждения, молби и е скривал злите им пътища. Но те са продължавали да вървят по тези пътища, отричайки по този начин законите на небесния Бог чрез вършенето на блудство. Ние можем да ги оставим сами да изработват своето спасение със страх и трепет, след като е било направено всичко, за да бъдат преобразени. Но в никакъв случай не бива да им поверяваме грижите за души. Фалшиви пастири! Възможно ли е хора, които са били свързани с това дело толкова дълго време, да покварят пътищата си пред Господа, след като са имали голям опит и специална светлина? (СП, с. 426-428).

Служителите прелюбодейци са по-виновни от Валтасар. Това е истина, която трябва да накара всеки от нас да плаче заради факта, че хората, *"върху които са стигнали последните времена"*, които живеят понастоящем, са далеч по-виновни от Валтасар. Това е възможно по много причини.

Когато мъже са поели върху себе си обета на посвещението и на отдаването на всичките си сили на свята служба за Бога, когато заемат длъжността на проповедници на библейската истина и са получили сериозно поръчение, когато Бог и ангелите са извикани като свидетели на тържественото посвещение на душата, тялото и духа в служба за Бога, възможно ли е тогава тези хора, които изпълняват най-свята служба, да хвърлят сянка върху дадените им Бога сили и да ги използват за нечестиви цели? Трябва ли святите съдове, избрани от Бога за възвишена и свята работа, да бъдат свалени от високото си положение и да служат за задоволяване на низки страсти?

Определението за блудница. Не е ли това идолопоклонство от най-лошия вид? Можете ли да си представите устни, изговарящи хваления и обожествяващи човешко същество, изливащи думи и изрази на голяма нежност и преклонение, дължими единствено на Бога, както и сили, отдадени на Бога в тържествено посвещение, да служат на блудница? Всяка жена, която допуска ухаждането на друг мъж освен на нейния съпруг, слуша неговите намеци и чиито уши са доволни от изливането на поток от прочувствени думи, възхвали и любезности, е прелюбодейка и блудница (СП, с. 434, 435).

Добрият пример на служителите. Евангелските служители ще бъдат силни мъже, ако винаги поставят Господа себе си и посвещават времето си на изучаването на Неговия характер. Ако постъпват така, няма да има отстъпничество, няма да има хора, отделени от Конференцията, тъй като чрез развратните си постъпки са опетнили Божието дело и са опозорили открито Христос. Силите на всеки евангелски служител трябва да бъдат използвани за научаване на църковните членове да приемат Христос с вяра като свой личен Спасител. Да Го приемат в живота си и да Го направят свой Образец, да се учат от Исус, да вярват в Исус, да възвеличават Исус. Проповедникът трябва да размишлява за Христовия характер. Той трябва да мисли за истината, да размишлява за тайните на изкуплението и особено за изкупителното дело на Христос за сегашното време (ИВ, т. 3, с. 187).

37. Съвет към Президент на Генералната конференция

Неразумно разрешаване на труден проблем. [Извадки от писмо, написано от Е. Вайт в Европа във връзка с няколко служители в Съединените щати, нарушили седмата заповед, и изпратено на Джордж И. Бътлър].

"Скъпи братко, получих последното ти писмо. Задавах въпроси във връзка с Т. и брат В. Не мога да кажа нещо повече от това, което вече съм казала. Поддържам същото мнение, което имах, когато писах на Джон В. Мисля, че даденият от мен съвет е сигурен и ако моите добри братя бяха действали единно според този съвет - човекът да отиде да работи в Англия, вярвам искрено, че щяха да направят нещо, угодно на Господа. Мисля, че нещата се развиха лошо за него. Възложиха му отговорности, които могат да го облагородят. Вероятно той не е в толкова добро състояние, че да отиде да работи в отдалечено мисионерско поле, в каквото беше преди няколко месеца.

Не съм променила мнението си. Не мисля, че случаят беше разрешен правилно. Той сам предложи да докаже себе си, на своя собствена отговорност, без да има ангажимент към Конференцията. Би трябвало да му се даде тази възможност.

Насърчителното видение на Е. Вайт. Що се отнася до брат Х., не мисля, че постъпи по най-мъдрия начин. Смятам, че трябваше да му се даде шанс.

Ако човек има желанието да дойде в Европа на своя отговорност, това би било проява на мъдрост. При сегашните обстоятелства той никога няма да се възстанови там, където се намира сега. Преди доста месеци по време на сън го видях възстановен и Божието благословение да почива върху него. На него обаче не му беше позволено да се заеме с тази работа в резултат на твоята и на брат Хаскел намеса. Ако зависеше от вас двамата, той винаги щеше да си стои в мрак и светлината му би се превърнала в тъмнина.

Този сън стана причина за писмото, което У. С. Вайт му написа и в което го питаше за идването му в Европа, гласувано от твоята Конференция преди една година. Направихте грешка, като го изпратихте в Оукланд вместо в Европа. Би трябвало веднага да дойде тук.

Решение относно даването на съвети. Няма да говорим повече за този случай, но ще направим всичко възможно да спасим душата му от смърт и да *"покрием множество грехове"*. Понякога съм много объркана и почти стигнах до убеждението, че когато ми бъде представен случай на заблуда и тежък грях няма да казвам нищо на братята служители, ако не са запознати със случая, а ще работя усърдно за заблудилия се и ще го насърчавам да се надява на Божията милост. Да се държи за заслугите на разпънатия и възкресен Спасител, да гледа с покаяние и смирение на Божия Агнец и да живее в Неговата сила. *"Елате сега, та да разискваме, казва Господ. Ако са греховете ви като мораво, ще станат бели като сняг; ако са румени като червено, ще станат като бяла вълна"* [Исаия 1:18].

Няма го това съчетание на черти на характера, които да водят до красива хармония Божията справедливост и Божията любов. Прекалено много се говори, има много силни думи и чувства, с които Господ няма нищо общо. Тези силни чувства влияят на нашите добри братя.

Състрадание и съчувствие, но и ясни постъпки. Задължена съм да говоря ясно и да изобличавам греха, но Христовият дух е вложил в сърцето ми желание да работя с вяра, в нежно състрадание и съчувствие със заблудилите се. Няма да ги изоставя. Няма да допусна да станат плячка на сатанинските изкушения. Няма да играя ролята на противник на душите, роля, представена в случая с Исус Йоседековия син и сатана. Душите са изкупени с кръвта на Спасителя.

Когато смъртни хора, които също могат да се поддават на изкушения, се чувстват свободни да се произнасят за постъпките на човек, смирен до праха, и поемат върху себе си отговорността да решават нещата в зависимост от собствените си настроения или настроенията на своите братя, като се заемат със задача, която Бог не им е възложил, какво трябва да направи съгрешилият, за да бъде оправдан? Познавам хора, извършили голям грях, но сме работили с тях и за тях и след това Господ е приемал техния труд. Когато те са ме молили да ги оставя да си отидат и да не се безпокоя за тях, аз съм им казвала: "Няма да се откажа от вас. Трябва да съберете сили и да победите". Сега тези хора са на активна служба...

Никакво одобряване за греха, но спечелване на грешниците. Умът ми е смутен за тези неща, защото не мога да ги поставя в хармония със сегашния начин на действие. Не одобрявам греха, но не мога и да оставя грешника и да не направя нищо за неговото възстановяване! Мисля, че ако нашите сърца бяха пропити с духа на Христос, щяхме да имаме Неговата любов и да работим с духовна сила, за да възстановим съгрешилите, а не да ги оставим под контрола на сатана.

Необходимост от добра и сърдечна религия. Нуждаем се от добра сърдечна религия, за да можем не само да укоряваме, изобличаваме и настояваме с дълготърпение, а да прегърнем съгрешилите с ръцете на вярата и да ги заведем до Христовия кръст. Трябва да ги доведем до общение със Спасителя, Който прощава греховете.

Наскърбена съм повече, отколкото мога за изразя, когато виждам нежеланието и неумението да бъдат спасявани души, попаднали в клопките на сатана. Виждам толкова студено фарисейство и отблъскване на човека, заблуден от противника на душите, че си мисля: Какво би станало, ако Исус се отнася към нас по същия начин? Това ли е духът, който трябва да съществува между нас? Ако това е така, моите братя трябва да ме извинят. Не мога да работя с тях. Не искам да участвам в такъв вид работа.

Сърца от плът, а не от желязо. Спомням си за пастира, търсещ загубената овца, и за блудния син. Искам тези притчи да оказват влияние върху моето сърце и ум. Мисля си за любовта и нежността, които Исус проявяваше към съгрешилите хора. После си мисля за тежките присъди, които някои произнасят срещу брат, поддал се на изкушението, и сърцето започва да ме боли. Виждам сърца от желязо и мисля, че трябва да се молим за сърца от плът...

Бих искала да имаме повече от Христовия Дух и много по-малко от егоизма и от човешките мнения. Ако грешим, нека бъдем на страната на милостта, а не на страната на осъждането и грубите действия (Писмо 16, 1887 г.).

38. Съвети към мисиите в градовете и към ръководителите на различни църковни институции

Поведението на ръководителите на градски мисии.²⁷ Мисиите са особено важни при мисионерската работа в градовете. Но ако тези, които ги ръководят, не направят решителни усилия да отбраняват всяка крепост, така че сатана да не поеме контрола, неизбежно ще се стигне до загуби...

²⁷ Този съвет е даден през 1893 г., когато под градска мисия се е разбирало определена форма на евангелизация. Включвала е екип от проповедници, колпортьори, медицински сестри и др. (бележка от съставителите).

В мисиите трябва да работят семейни хора, които да имат поведение на непоклатима почтеност. Опасността обаче идва не само от младежите, но и от семейните мъже и жени. Служителите трябва да издигнат около себе си стени на скромност и добродетелност, жени да не отклоняват мъже и мъже да не отклоняват жени от моралните принципи. Въздържайте се от неща, които могат дори да напомнят за нещо зло.

Проявява се голяма сантименталност. Женени мъже получават вниманието на омъжени или не жени, а като че ли и жени също биват "омагьосвани" и губят своя разсъдък, духовна проникателност и здрав разум. Те правят това, което Божието слово осъжда... Дадени са им ясни предупреждения и укори, но въпреки това вървят по същия път, по който са ходили и други преди тях. Те сякаш си играят на някаква игра, която ги е заслепила. Сатана ги води към самоунищожаване, към злепоставяне на Божието дело, повторно разпъване на Божия син и Неговото опозоряване.

Нито един мъж, млад или стар, не може да бъде в безопасност, ако не чувства необходимостта от съвет от Бога за всяка своя стъпка. Само тези, които поддържат близко общение с Бога, ще се научат да оценяват хората чрез Неговите оценки, да почитат всички чисти, добри, смирени и кротки хора. Сърцето трябва да бъде пазено, както го пазеше Йосиф. Тогава изкушението да се отклоним от почтеността ще бъде посрещнато с решителност. "Как да сторя това голямо зло и да съгреша пред моя Бог?" И най-силното изкушение не е извинение за греха. Няма значение колко голям е бил натискът срещу вас, грехът е ваше действие. Мястото, от което произлизат трудностите, е необновеното сърце.

Най-лошият вид предатели. Човек, който твърди, че от години вярва в истината и че е смятан от своите братя за достоен да заеме отговорен пост в мисиите или в нашите институции, може да стане небрежен, когато промяна на обстоятелствата го доведе до изкушения, дори понякога да стане и изкусител за други хора. Случаят му наистина е тъжен, тъй като разкрива подбудите на покварено сърце и липса на принципите, които всеки християнин би трябвало да притежава.

Когато някой е натоварен с големи отговорности, но предаде святото доверие и се отпусне в ръцете на сатана като инструмент на неправдата, за да сее семената на злото, покварявайки умовете и сърцата на други хора, той е предател от най-лошия вид. Често от такъв омърсен ум младите получават първите си нечисти мисли, които водят до живот на срам и грях.

Служители, които нямат твърди морални принципи. Ако хора, поставени начело на мисията, нямат твърди принципи, които да ги предпазват от неподобащо фамилиарничене с млади момичета и жени, въпреки дадената им светлина, нека бъдат отстранени от работа, без да им се дава втора възможност. В душите им има поквареност, която води тези лоши навици и постъпки, омаловажаващи всичко добро, извършено от цитираните хора. Живеем във век на морална поквара. Светът е като втори Содом. Тези, които очакват идването на Човешкия Син и знаят, че са пред прага на вечния

свят, би трябвало да дават пример, който да съответства на вярата им. Хората, които нямат чистота и святост, не са приети от Бога. Истинските Божии чада имат непоклатими принципи, които не могат да бъдат заличени от изкушенията, тъй като Христос обитава в техните сърца чрез вяра.

Безполезно е да се дава втора възможност. Няма смисъл да се дава втора възможност на тези, чиито морални сетива са притъпени дотолкова, че не могат да видят опасността. Ако дълго време са се придържали към истината, но нейната осветяваща сила не е утвърдила у тях характер на благочестие, добродетел и чистота, нека да бъдат незабавно отстранени от мисиите. Защото чрез тях сатана ще насажда същите свободни нрави в умовете на хората, които би трябвало да имат като пример добродетелта и моралното достойнство. Всяко нещо, което дори прилича на сладникав сантиментализъм и на фамилиарничене, трябва да бъде решително порицавано (БГК, 1893 г., с. 162).

Не е време за нечестиви мисли. Благодатното време е кратко. Не можем да го пилеем за отдаване на нечисти мисли. Фамилиарността на женени мъже с омъжени жени е гнусота за Бога и за святите ангели. Смелостта на младите момичета при общуването с млади мъже, шляенето по места, където те работят, започването на разговор с тях и празното бърборене са неща, унизяващи женствеността. Това ги принизява дори в очите на тези, които правят подобни неща.

Има определена нужда от реформа във всички наши институции. Всяка фриволност²⁸, всяко неуместно внимание, оказвани на мъже и жени, трябва да бъдат осъждани и прекратявани. Някои женени мъже, отдали се на лекомислена фамилиарност, се опитват да се извинят и да избегнат порицанието, като твърдят, че не са извършили никаква морална злина. Нима не е грях шегуването с млади жени и изказването на ласкателни намеци? Не давате ли начало на мисли, които после не е възможно да промените? Не давате ли разрешение за такова поведение чрез вашето лекомислие и кокетничене?

Вие, които заемате отговорни постове и твърдите, че сте християни, не давате ли повод за фамилиарничене, водещо до грях? Какво записват ангелите в небесните книги? Не е ли извършена морална злина с душите на тези хора, с които фамилиарничите? Извършена е. Създадени са трайни впечатления. Тези момичета са научени да кокетничат и да флиртуват. Това ги прави загубени и смели. Те се увличат все повече и повече в общуването с хора, които са лекомислени и безотговорни и чиито думи са всичко друго, но не и святи, чисти и облагородяващи.

Определяне на лош морал. "Това не е лош морал." Такова е извинението на всички, които биват укорявани за своето поведение. Какво означава морална злина? Толкова ли са притъпени духовните ви сетива, че не можете

²⁸ Под фриволност се разбира неразумно, безотговорно поведение (бележка на редактора).

да различите истината? Не знаете ли, че лозата не може да роди тръни, нито пък къпината да роди грозде? Ако истината бъде въведена в храма на душата, тя създаде вкус за чистота и морал. Тогава ще бъде видно, че всички неприемливи деморализиращи прояви са отхвърлени от Христос и че са грях, който омърсява душата... Всяко несериозно държание, подигравки, шеги и ласкателства, изразени в отношенията с млади момичета или жени, с момчета или мъже, са трънчета и всеки, който ги култивира, е бодлив храст, тъй като дървото се познава по неговите плодове.

Нека тези, които изповядват Христовата религия, не се отдават на незначителни разговори, на неподобаваща фамилиарност с омъжени или не жени. Те би трябвало да стоят на местата си с достойнство. В същото време трябва да бъдат общителни, любезни и вежливи с всички.

Младите дами трябва да бъдат сдържани и скромни. Когато ходят навън и са здрави, не се нуждаят от подкрепата на мъжка ръка. За тяхно добро е да не допускат поводи за лоши приказки.

Всеки здравен институт е мисионерско поле. За ръководители на нашите здравни заведения трябва да бъдат избирани хора, които имат не само здрав разум, но и висок морал. Любезни са в своето поведение, чисти са в говор и помнят, че имат високо и свято призвание и че има Наблюдател, верен Свидетел на всичките им думи и дела.

Ако в нашите здравни заведения хората показват лекомислие, ако думите им покваряват, а не възвисяват, нека веднага бъдат отстранени, тъй като е сигурно, че ще деморализират и други. Трябва да се поддържа добро състояние на цялото здравно заведение. Винаги помнете, че всеки наш здравен институт е мисионерско поле. Божието око го наблюдава ден и нощ. Никой не бива да допуска неща, които дори само напомнят за греха (СС, серия Б, N 16, с. 6, 7).

39. Прелюбодеецът и църковното членство

Едно от ранните изявления на Е. Вайт. Господ ни даде дух на усърдие миналата неделя [5 февруари 1854 г.] и, докато се бяхме отдали на искрена молитва, бях грабната във видение и ми бе показано състоянието на някои от Божиия Израил. Видях какво е положението в много от нашите събрания в Осуего. Видях, че някои, особено тези в Кофденей, са препречили пътя на Божието дело. Видях, че Божието неодобрение е върху тях, както и върху някои от град Рузвелт.

Ангелът каза: *"Брадвата е поставена до корените на дървото"*. Хора, задоволявали греховни страсти на сърцата си, са станали църковни членове. Ако Бог бе направил брат Рузвелт²⁹ пазител на стадото, той щеше да види злото и покварата между народа. *"Брадвата е поставена до корените на*

²⁹ Очевидно голям брой хора в град Рузвелт са имали фамилията Рузвелт (*бележка на преводача*).

дървото". Бог не се е променил. Той е ревнив Бог и няма да гледа на греха по-благосклонно, отколкото е гледал по времето на древния Израил. Грехът си е грях. На греховете не се гледа сериозно, а се разглеждат така, сякаш Бог се отнася небрежно към тях.

Един голям грях. Видях, че седмата заповед се нарушава от някои, които сега са църковни членове. Това е довело до Божието неодобрение. Този грях е ужасен във времето преди края. Църковните членове са предизвикали Божия гняв и проклетие, тъй като са се отнасяли несериозно към греха. Видях, че има голям грях и че не са положени такива усилия, които да премахнат Божието неодобрение и да отстранят Неговото проклетие - вземане на строги и решителни мерки спрямо нарушителя.

Върху младите е оказвано ужасно и покваряващо влияние. Те виждат колко небрежно е отношението към нарушаването на седмата заповед. Виждат, че човекът, който върши този отвратителен грях, мисли, че трябва само да изповяда, че е съгрешил, и да съжалява за това, след което в Божия дом му се дават всички привилегии и той остава в общение с църковните членове.

Младите хора мислят, че грехът не е толкова голям и с лекота нарушават седмата заповед. Това е достатъчно основание да се премести от стана Божия ковчег на завета, дори да е нямало други грехове, заради които ковчегът да бъде преместен, а Израил отслабен.

Отстраняване на прелюбодейците от църквата. Тези, които нарушават седмата заповед, трябва да бъдат отстранени от църквата и да не общуват с вярващите, нито да имат привилегиите на Божия дом. Ангелът каза: "Това не е грях, извършен от невежество. Грехът е съзнателен и тези, които са го извършили, ще получат ужасните Божии наказания, независимо дали са стари или млади".

Съзнателен грях, извършен със самоувереност. Никога Бог не се е отнасял по-сериозно към този грях, отколкото сега. Защо? Защото Бог очиства за Себе Си особен народ, ревностен за добри дела. И когато Господ очиства този особен народ за Себе Си, неосветени личности идват сред нас. Въпреки ясните истини, които са чули - ужасните неща, описани в Божието слово и всички изгарящи истини за последните дни, предназначени да разбудят Израил, тези личности съзнателно и самоуверено вършат грях, като се отдават на пожеланията на плътското си сърце, задоволяват животинските си страсти, опозоряват Божието дело и след това изповядват, че са съгрешили и че съжаляват много!

Църквата ги приема и казва "Амин" на техните молитви, които са като лоша миризма пред Бога и предизвикват изливането на Неговия гняв върху стана. Той няма да присъства сред техните събрания. Тези, които действат неразумно и прикриват греховете си, ще бъдат оставени сами на себе си и ще получат заслуженото.

Хората, извършвали тези грехове в древността, били извеждани извън стана и убивани с камъни. Съдбата им била смърт за земята и за вечността.

Тъй като наказанието убиване с камъни е премахнато, хората се отдават на този грях без мярка и мислят, че не е нещо важно (Ръкопис 3, 1854 г.).

Никаква помощ за този човек.³⁰ Не е възможно Е. да бъде член на Божията църква. Той е стигнал дотам, че църквата не може да му помогне. Е. не може да има общение с църковните членове, нито да има глас в църковните дела. Стигнал е дотам, въпреки че е имал светлината и истината. Упорито е следвал своя път и е отказвал да слуша укорите. Следвал е желанията на поквареното си сърце, нарушил е Божия закон и е опозорил делото на настоящата истина.

Дори да се покае от цяло сърце, църквата не трябва да се занимава с него. Ако отиде на небето, трябва да го стори сам, без общението на църквата. Постоянният укор от Бога и църквата трябва да е винаги върху него, за да не се свали до праха нивото на морала (СЦ, т. 1, с. 215).

40. Изявление на Е. и Дж. Вайт³¹

Възможност за възстановяване. Що се отнася до пострадалата сестра А. Дж., на въпросите на Дж. Х. У. можем да отговорим, че в повечето подобни случаи хората, победени от греха, както е бил победен и нейният съпруг, не са осъзнавали извършения от тях грях. Някои обаче се опомнят и биват възстановени в църквата, но не преди да са заслужили доверието на Божия народ чрез изповед и период на искрено покаяние. В този случай има трудности, които не се срещат при други, и ние бихме добавили само следното:

1. При нарушаване на седмата заповед, когато виновната страна не покаже искрено покаяние, ако пострадалият може да получи развод, свободен е да го стори, стига да не направи своето положение и положението на децата си по-лошо от преди.

2. Ако чрез развода потърпевшите и децата им ще бъдат в по-лошо положение, не виждаме нищо от Писанието, което да забранява на невинния да остане там, където е бил.

3. Времето, усилията, молитвата, търпението и вярата и благочестивият живот могат да извършат промяна. Да се живее с човек, който е нарушил брачната клетва и се е покрил с позор и срама на греховна любов, като дори не осъзнава стореното, е пояждащ червей. Въпреки това разводът е сърдечна

³⁰ В настоятелството "Е. Вайт" няма документи за греха на Е., но Артър Л. Вайт си спомня, че баща му У. С. Вайт е споменал, че се е отнасяло за особено отвратителен грях на кръвосмешение (*бележка от съставителите*).

³¹ Тъй като това изявление е направено съвместно от Е. Вайт и Дж. Вайт, изглежда че изразените възгледи напълно отразяват становището на Е. Вайт (*бележка от съставителите*).

рана, която трае цял живот. Бог съчувства на пострадалия. Бракът трябва да се обмисля добре, преди да бъде сключен.

4. Защо хора, които могат да бъдат почитени и добри и да заслужат вечен живот, се продават толкова евтино на сатана, нараняват най-добрите си приятели, опозоряват семействата си, нанасят укор върху Божието дело и накрая отиват в ада? Дано Господ да ни опази. Защо тези, които са извършили престъпление, не проявят покаяние, съизмерно на извършения грях, и не отиват при Христос за милост и изцеление, доколкото е възможно, на причинените от самите тях рани?

5. Ако не постъпят както трябва и ако невинният се откаже от законното си право на развод и живее с виновната страна, след като вината е известна, не смятаме, че с това съгрешава. Моралното право да се напусне виновния изглежда съмнително, ако здравето и животът не са застрашени при оставане в семейството.

6. Както и в дните на Ной, едно от знаменията на сегашното време са неразумните и прибързани бракове. Зад всичко това стои сатана. След като апостол Павел остана неженен и препоръча същото и на други, за да може той и те да се посветят изцяло на Господа, защо тези, които искат да бъдат изцяло Божии и желаят да избегнат грижите, изпитанията и мъките, така често преживявани от избраните брачния живот, да не останат такива, какъвто бе Павел? Нещо повече, ако Павел е предпочел да остане неженен и го е препоръчал и на други още преди 18 века, не е ли похвално хората, които очакват идването на Човешкия Син, да постъпят по същия начин? Освен ако няма неоспорими доказателства, че те подобряват своето състояние и правят своето спасение още по-сигурно. Когато толкова много е поставено на карта, защо да не бъдем на страната на сигурността? (РХ, 24 март, 1868 г.).

Глава X

Любов към съгрешилите и изкушаваните

41. Божията любов към грешника

Небето и човешкото сърце. Когато Христос отваря небето за човека, животът, даден от Него, отваря човешкото сърце за небето. Грехът не само ни отделя от Бога, но унищожавя в човешката душа желанието и възможността да Го опознаем. Христовата мисия е да развали делата на сатана. Исус може да оживи и възстанови способностите на душата, парализирана от греха, замъгления ум, извратената воля. Христос ни дава богатствата на Вселената, както и силата да разпознаваме и усвояваме тези богатства (В, с. 28, 29).

Исус познава всяка душа така, сякаш тя е единствената, за която е умрял. Тревогите на всеки човек докосват сърцето Му. Викът за помощ стига до ушите Му. Исус дойде да привлече всички хора към Себе Си. Умолява ги: *"Следвай Ме!"*, и Неговият Дух работи върху сърцата им, за да ги привлече да дойдат при Него. Мнозина обаче отказват да бъдат привлечени. Исус знае кои са те. Знае също кой с радост слуша Неговия зов и кой е готов да дойде, призован от Неговата пастирска грижа. Христос казва: *"Моите овце слушат гласа Ми и аз ги познавам, и те Ме следват"*. Той се грижи за всяка една душа като че ли по цялата земя няма друга освен нея (ЖИ, 479, 480).

Седемкратно изгонване на сатана. Смятаха Мария за голяма грешница, но Христос знаеше обстоятелствата, които бяха оформили нейния живот. Можеше да угаси всяка искра на надежда в душата ѝ, но не го направи. Исус я измъкна от отчаянието и гибелта. Седем пъти бе чула гласа Му да смъмря демоните, завладели сърцето и ума ѝ. Бе чула силните Му викове към Отца заради нея. Разбра колко оскърбителен е грехът за Неговата неопетнена чистота и тя победи с Неговата сила.

Докато според хората нейният случай бе безнадежден, Христос съзря в Мария желанието ѝ да прави добро. Изкупителният план дава на хората големи възможности. Те трябваше да се осъществят в Мария. Чрез Исусовата благодат тя стана участничка в божественото естество. Тази, която бе паднала и чийто дух бе станал жилище на демони, се свърза тясно със Спасителя като ученичка и служителка. Седеше при нозете Му и се учеше от Него. Изля скъпоценно миро над главата Му и изми Неговите нозе със сълзите си. Стоя

при кръста и Го последва до гроба. Отиде първа на гроба след възкресението Му и първа разгласи вестта, че е възкръснал.

Колкото е по-голям грехът, толкова е по-голяма нуждата от Спасител. Исус знае всичко за всяка душа. Вие може да казвате: "Аз съм грешен, много грешен!" Може да сте, но колкото сте по-лоши, толкова повече се нуждаете от Него. Исус не отстранява плачещата и съкрушена душа. Не казва на човека всичко, което е в състояние да му разкрие, а само насърчава терзаещите се. Прощава с любов на всички, които идват при Него за опрощение и поправление.

Христос може да заповяда на небесните ангели да излеят чашите на неговия гняв над света и да погубят онези, които са изпълнени с омраза към Бога. Той може да заличи всяка черна точка във Вселената. Но не го прави. И днес стои край кадилния олтар и поднася на Бога молитвите на всички, които търсят помощта Му.

Исус издига душите, които отиват при Него, над присъдата и обвиненията на човешките езици. Никой човек или демон не може да обвини тези души. Христос ги присъединява към Своето богочовешко естество. Те стоят край великия Спасител от греха и в светлината, излъчвана от Божия престол. *"Кой ще обвини Божиите избрани? Бог ли, Който ги оправдава. Кой е онзи, който ще ги осъжда? Христос Исус ли, Който умря, а при това и биде възкресен от мъртвите, Който е от дясната страна на Бога и Който ходатайства за нас?"* [Римл. 8:33,34] (ЖИ, с. 568).

Неуморен Помощник. Душата, предала се на Христос, е по-скъпоценна в очите Му от целия свят. Спасителят би преминал през агонията на Голгота, дори ако трябваше да спаси само един за Своето царство. Исус никога не ще изостави човека, за когото е умрял. Ще се грижи за Своите последователи, докато те не предпочетат да Го изоставят.

При всички наши тежки изпитания имаме неуморен Помощник. Той не ни е оставял сами да се борим с изкушението, да водим битката със злото и накрая да паднем победени от товара на скръбта. Макар че сега е скрит от нашите смъртни очи, ухото на вярата може да чуе гласа Му, който казва: *"... Не бой се! Аз съм първият и последният, и живият; бях мъртъв и ето, живея до вечни векове..."* [Откр. 1:17,18]. "Аз издържах вашите скърби, изпитах вашите битки, срещнах се с вашите изкушения. Аз познавам сълзите ви и съм плакал. Аз познавам скърбите, които са дълбоко скрити от всяко човешко ухо. Не мислете, че сте изоставени и забравени, макар че мъката ви не докосва никое сърце по земята. Погледнете към Мен и живеете!". *"Защото, ако и да изчезнат планините и да се поместят хълмовете, пак Моята благодат няма да се оттегли от теб и заветът Ми на мир няма да се помести, казва Господ, Който ти показва милост"* [Исая 54:10] (ЖИ, с. 483).

Омраза към греха, любов към грешниците. Исус се изправи, погледна жената и каза: *"Жено, къде са тези, които те обвиняваха? Никой ли не те*

осъди? И тя отговори: *Никой, Господи. Тогава Исус рече: Нито аз те осъждам; иди си, отсега не съгрешавай вече.*"

Жената бе застанала пред Исус, завладяна от страх. Думите Му: *"Който от вас няма грях, нека пръв хвърли камък по нея"*, бяха прозвучали като смъртна присъда. Тя не смееше да вдигне поглед към лицето на Спасителя и мълчаливо очакваше своята участ. С удивление видя обвинителите си да се отдалечават безмълвни и объркани. Тогава в ушите у звъннаха думи на надежда: *"Нито Аз те осъждам; иди си, отсега не съгрешавай вече!"*. Сърцето ѝ се стопи и тя се хвърли в нозете на Исус, хълцайки от благодарност, като признаваше с горчиви сълзи греховете си.

Начало на нов живот. За разкажлата се прелюбодейка това бе началото на нов живот, живот на чистота и мир, посветен в служба на Бога. Като вдигна тази паднала душа, Исус направи по-голямо чудо от лекуване и на най-тежката телесна болест. Той излекува духовната болест, която води към вечна смърт. Каещата се грешница стана една от ревностните Му почитатели. С любов и преданост тя се отплати за опрощаващата Му милост.

С прощението и куража, който ѝ даде за по-добър живот, характерът на Исус изгря в красотата на съвършената правда. Без да смекчава греха, нито да омаловажава чувството за вина, Той се стреми не да осъди, а да спаси. Светът можеше да подложи грешницата само на презрение и присмех. Но Исус ѝ каза думи на утеха и надежда. Безгрешният съжалява грешника за слабостта му. Той подава ръка за помощ. Докато лицемерните фарисеи я укориха, Исус ѝ каза: *"Иди си и не съгрешавай вече."*

Християнската любов не бърза да обвинява. Не е Христов последовател този, който се отдръпва от грешните, като ги оставя да следват пътя на падението си. Първите в обвиняването на други и ревностните да ги предадат на справедливостта често са по-виновни от тях. Хората мразят грешника, но обичат греха. Христос мрази греха, но обича грешника. Такъв ще бъде духът на всички, които Го следват. Християнската любов не бърза да порицава, а бърза да долови покаянието. Готова е да прощава, да окуражава, да върне скитника в пътеката на светостта и да утвърди стъпките му (ЖИ, с. 461, 462).

Исус, Приятел на грешниците. Бих искала да насоча твоето внимание към скъпоценните обещания на Божието слово. Не всички, които са Божии чада, са еднакви по сила, темперамент, вяра и смелост. Радвам се, че нашите чувства не са доказателство, че сме Божии чада. Врагът ще те изкушава да мислиш, че си направила неща, които са те отделили от Бога и че Той вече не те обича. Господ обаче все още ни обича и ние знаем от Библията случаи като твоя. *"Ако съгреши някой, имаме ходатай при Отца, Исуса Христа праведния"* [1Йоаново 2:1]. *"Ако изповядваме греховете си, Той е верен и праведен да ни прости греховете и да ни очисти от всяка неправда"* [1Йоаново 1:9].

Скъпа сестро, имам доказателства, че Бог те обича и че милият Спасител, който даде Себе Си за теб, няма да те изостави, защото си била изкушавана и в слабостта си може би си съгрешила. Той все още те обича.

Петър се отрече от своя Господ в часа на изпитание, но Исус не изостави бедния Си последовател. Макар че Петър се ненавиждаше, Господ го обичаше и след възкресението Си го извика по име и му изпрати вест на любов. О, какъв мил, любящ и състрадателен Спасител имаме! Той ни обича дори когато грешим.

Божиите обещания. Не се безпокой и не се пускай от ръката на скъпия Спасител, а се облегни с вяра на Него. Той се грижи за теб, благославя те и ще ти даде мир и благодат. Исус ти казва: *"Прощават ти се греховете"* [Матей 9:2]. Може да си потисната от болести, но това не означава, че Господ не се грижи за теб ден след ден. Той ще ти прости с милост. Приеми в душата си Божиите обещания. Исус е наш вечен непоклатим Приятел и Той иска да Му се довериш.

Бог действа, но и сатана не бездейства. Иска да отклоним умовете си от всемогъщия Помощник, за да мислим за деградиралите си души и да съжالياваме, че силите ни са пропиленни и Бог е обезславен. Престани да се самонаблюдаваш и погледни към Христовото съвършенство.

Христовата правда за нас. Не можем сами да изработим правда за себе си. Христос държи в ръцете Си чистите одежди на праведността и ще ги ни ги даде. Ще изговори сладките думи на прощението. Господ представя на жадните души изворите на живата вода, от която можем да се освежим. Умолява ни да дойдем при Него с всичките си грижи и мъки и казва, че ще намерим покой. Затова, ако отидем при Него, трябва да вярваме, че дава опрощение. Необходимо е да покажем вярата си, като се облегнем на Неговата любов. Сърцето се трогва от всичко, което е нежно, чисто и възвисено - високи цели, святи радости, благородни мотиви, трайни чувства, помощ, оказана навреме.

Прощението. Исус вижда вината, дава прощение и не трябва да го обезславяме, като се съмняваме в Неговата любов. Чувството на вина трябва да бъде положено в подножието на Голготския кръст. Чувството за греховност отравя изворите на живота и на истинското щастие. Исус казва: "Положете всичко върху Мен. Аз ще взема вашите грехове. Ще ви дам мир. Не гонете от себе си чувството на самоуважение, защото съм ви изкупил с Моята кръв. Вие сте мои. Ще укрепя отслабналата ви воля. Ще премахна съжалението за греха".

След това обърни към Него благодарното си сърце, изпълнено с несигурност, и се хвани за надеждата, поставена пред теб. Бог приема твоето съкрушено покаяно сърце и ти дава прощение. Предлага да те приеме в Своето семейство и да ти даде благодат, с която да победиш слабостите. Милият Спасител ще те води стъпка по стъпка, ако се хванеш за Неговата ръка и Го оставиш да те води.

Изследвай скъпоценните Божии обещания. Ако сатана отпрати заплахи, отвърни се от тях и се хвани за обещанията. Остави душата ти да бъде утешена от тяхната красота. Облакът сам по себе си е тъмен, но когато бъде изпълнен със светлина, се превръща в блестящо злато и Божията слава е върху него.

Дано Господ да благослови душата ти с думите, които ме подбуди да напиша (Писмо 99, 1896 г.).

Обект на Божията любов и загриженост. Чрез Исус Господ протяга ръката си към грешните и падналите. Той ще приеме всички. Ще посрещне всички. Ще опрости и най-големия грешник. Той ще отнеме плячката от могъщия, ще освободи пленника, ще извади горящата главня от огъня, ще спусне златната верига на Своята милост до най-големите дълбини на човешката окаяност и ще издигне унизената душа, омърсена от греха.

Всяко човешко същество е обект на любовта и загрижеността на Този, който даде живота си, за да може да върне хората при Бога. Грешни и безпомощни души, които могат да бъдат унищожени от уловките и примамките на сатана, биват пазени така, както овчар пази овцете от своето стадо (СВЛ, 161, 162).

42. Да разбираме другите

Изпитания за човека, изпълнен с угризения. Когато някой започне да осъзнава своя грях, внимавайте да не унищожите чувството му за самоуважение. Не го обезсърчавайте с безразличие или недоверие. Не казвайте: "Преди да му окажем доверие, трябва да видим дали ще издържи дълго, без да съгрешава". Много често това недоверие причинява падането на изкушавания човек.

Трябва да разбираме слабостите на другите. Не знаем почти нищо за изпитанията на тези, които са били оковани във веригите на тъмнината и на които им липсва решителност и морална сила. Ужасно е състоянието на човека, който страда от угризения. Сякаш е зашеметен, клатещ се и падащ в прахта. Не вижда нещата ясно. Умът му е замъглен и той не знае какво да предприеме. Много души не са разбрани и оценени. Изпълнени са с мъка и болка; приличат на загубила се овца. Такъв човек не може да намери Бога, но въпреки това копнее за прощение и мир

Склонност към злото. О, нека не бъде изговаряна нито една дума, която може да причини болка! Представяйте състрадателния Спасител пред душата, изморена от греховния живот и незнаеща къде да намери облекчение. Хванете такъв човек за ръката, говорете му думи на насърчение и надежда. Помогнете му да се залови за ръката на Спасителя... Трябва да се поставяме на мястото на изкушаваните. Помислете за силата на наследствеността, влиянието на лошите приятели и средата, силата на погрешните навици. Можем ли да се чудим, защо при такива влияния мнозина деградираат?

Можем ли да се чудим, че те се бавят да откликнат на усилията за тяхното извисяване?

Нежна симпатия. Чудна е любовта, с която Господ, безкрайният Бог ни е дал привилегията да се доближаваме до Него чрез името "*Татко*"! Никой земен родител не би могъл да отправя по-искрени молби към съгрешилото дете, отколкото са молбите към съгрешилия от страна на Бога, Който ни е създал. Никога човек не е следвал непокаялия се с такива нежни покани.

С нежност и съчувствие трябва да работим за хората, които съгрешават и загиват пред погледа ни. Трябва да работим с такъв дух, с какъвто работеше Христос, и с нежната състрадателност, проявявана от Него. Когато с жива вяра изискаме Божиите обещания, когато живеем с всяко слово, което излиза от Божията уста, ние заставаме на Христова страна и получаваме от Неговия Дух и от Неговата благодат, за да довеждаме души до познаване на Божията воля (Ръкопис 35, 1886 г.).

Състрадание към виновния. Колко малко правим, за да съдействаме на Христос в осъществяването на най-силната връзка, която съществува между нас и Него - състрадание към наскърбените виновни и страдащи души, мъртви в престъпления и грехове! Нечовешкото отношение на човек към човека е нашият най-голям грях. Мнозина мислят, че представят Божията справедливост, макар че всъщност съвсем не успяват да представят Неговата нежност и голяма любов. Често тези, към които се отнасят с твърдост и строгост, са подлагани на изкушения. Сатана се бори с тези души и резките груби думи ги обезсърчават и правят лесна плячка за изкусителя.

Работата с хората е изключително деликатна. Само Бог, Който чете сърцата, знае как доведе човека до покаяние. Само Божията мъдрост може да ни даде резултати в усилията ни за достигане на заблудилите си. Можете да си мислите: "Аз съм по-свят от теб". Няма значение доколко са правилни вашите доводи и колко са истинни думите ви; те никога не могат да докоснат сърцата. Любовта към Христос, изявена в думи и дела, сама ще намери път към душата, докато повтарянето на правила и доводи не може да постигне нищо.

Нуждаем се от повече християнска любезност; не само любезност към тези, които ни изглеждат без грехове, но любезност и към бедните, страдащите и борещите се души, които често съгрешават, извършват грях и се покаяват, биват изкушавани и обезсърчавани. Трябва да отидем при нашите ближни със съчувствие към техните немощи, както бе нашият милостив Първосвещеник (СВЛ, с. 163, 164).

Последиците от студенината и пренебрежението. На нас като народ липсва дълбока, искрена, докосваща душата симпатия и любов към изкушаваните и съгрешилите. Мнозина проявяват студенина и греховно пренебрежение. За тях Христос казва, че минават от другата страна на пътя и се отдалечават от тези, които най-много се нуждаят от помощ.

Новоповярвалата душа често има свирепи конфликти с закостенелите навици или с особена форма на изкушение. Като бъде победен от голяма страст или желаниа, човекът става виновен за неразумно действие или за някое истинско зло. Точно тогава неговите братя трябва да проявят енергичност, тактичност и мъдрост, за да бъде възстановено духовното му здраве. В такива случаи е валидно наставлението, дадено в Божието слово: *"Братя, даже ако падне човек в някое прегрешение, вие, духовните, поправяйте такъв с кротък дух; на всекиму казвам: Пази себе си да не би ти да бъдеш изкушен". "Прочее, ние, силните, сме длъжни да носим немощите на слабите и да не угаждаме на себе си"*.

Колко малко от състрадателната нежност на Христос проявяват Неговите т. нар. последователи! Когато човек съгреши, твърде често други съзнателно правят така, че грехът да бъде представен колкото се може по-голям. Тези, които може би са виновни в такива и дори в още по-големи грехове, се отнасят към своите братя с жестока строгост. Грешките, извършени в резултат на невежество, лекомислие или слабост, се преувеличават и се превръщат в съзнателен, предварително замислен грях. Когато виждат души да се отклоняват, някои размахват пръст и казват: "Казах ти, че така ще стане. Знаех, че на тях (на него) не може да се разчита". По този начин те се поставят на мястото на сатана и се радват, че лошите им предчувствия са се оказали правилни" (СЦ, т. 5, с. 604, 605).

Любов към съгрешилите. Ние не сме еднакви, като и мнозина не са били възпитавани правилно. Тяхното възпитание е недостатъчно. Някои са получили в наследство буен нрав и не са били научени в детството им на самоконтрол. Често към този огнен темперамент се прибавят завистта и ревността. Някои са съгрешили в друга област. Някои са нечестни в деловите работи и мамят в търговията. Други вършат произвол в семействата си и обичат да се налагат. Техният живот е много далеч от коректността. Възпитанието им е съвсем погрешно. Не им е било казано, че е грях да се поддадеш на влиянието на тези лоши черти. Затова и грехът не им изглежда нещо ужасно. Други, чието възпитание не е било толкова погрешно и са имали по-добро обучение, са развили по-малко лоши черти на характера си. Християнският живот на всички е повлиян за добро или за лошо от предишното им възпитание.

Исус, нашият защитник, е запознат с всички обстоятелства, които ни заобикалят, и се отнася към нас според светлината, която имаме, и условията, в които живеем. Някои са по-добре организирани от други. Докато някои са непрекъснато тормозени, мъчени и изпадат в беда поради лошите си черти на характера, като трябва и да се борят срещу вътрешни врагове и покварата на своето естество, други нямат и половината от тези неща, срещу които да се борят. Те живеят почти освободени от трудностите, при които работят техните братя и сестри, не дотам добре организирани (СЦ, т. 2, 74).

Приемане на покаяните се. *"И към едни, които са в съмнение, бивайте милостиви"* [Юда 22]. Тези, които са разумни с мъдрост от Бога, ще виждат души, нуждаещи се от помощ, души, които са били победени и които, макар че са се покаяли искрено, не се осмеляват да протегнат ръка към надеждата, ако не бъдат насърчени за това. Господ ще вложи в сърцата на служителите на Неговата благодат желание да посрещнат тези покаяли се души и да ги водят до общение с вярващите. Истинските Божии последователи няма да се отнасят към грешниците така, сякаш са преминали границата на прощението. Те трябва да бъдат състрадателни към тези, които са живели при неблагоприятни условия и са допуснали сатана да ги води по забранени пътища.

Тези души са съгрешили против Бога, но, ако се покаят и чрез искрените си усилия да служат на Господа покажат, че покаянието им е искрено, кой ще се осмели да им забрани да Му служат? Насърчавайте ги. Давайте им възможност да възстановят това, което са загубили. Гордост, пожелание, сладострастие може да са големите им грехове. Посочвайте им ги, но не по начин, който би ги отдалечил от Христос. Привличайте ги към Него с думи на любящо съчувствие. Колкото и дълбоко да са паднали, не унищожавайте надеждата им за прощение. Работете за тях, молете се с тях, посочвайте им Изкупителя...

Не осъждайте другите. Чрез искрени християнски усилия хора ще повярват, ще бъдат преобразени и Бог ще им прости. Нека никой не връща душа, която изоставя сатана и моли Исус за прощение. *"И към едни, които са в съмнение, бивайте милостиви"*. Когато докажат, че Божият Дух работи в тях, насърчавайте ги за започване на работа за Господа. Не ги обезсърчавайте чрез безразличие и отблъскване и заемане на позата *"Аз съм по-свят от теб"* [Исаия 65:5].

Тези, които действат като фарисеите, може да не са виновни в същия грях, който виждат в други, но може би са виновни в грехове, които са много по-големи в Божиите очи. На всеки ще бъде въздадено според делата му! Нека тези, които осъждат другите, внимават за себе си, за да не би да бъдат осъдени от Бога за фарисейство (Ръкопис 37, 1902 г.).

Хората, които имат любов, не са като бодливата обвивка на кестена. Трябва да очакваме, че ще се сблъскаме с големи недостатъци у младите и неопитните. Христос ни е заръчал да търсим с дух на кротост и да възстановяваме такива хора. Той ще ни държи отговорни, че нашето лошо поведение ги подтиква към обезсърчаване, отчаяние и пропадане. Ако всеки ден не се грижим за скъпоценното растение на любовта, ние сме в опасност да станем тесногръди, нелюбезни, фанатични, критични и убедени в собствената си праведност, макар че сме много далеч от Божието одобрение. Някои са невъзпитани, резки и груби. Те са като бодливата обвивка на кестена - бодат, ако бъдат докоснати. Тези хора причиняват огромна вреда, тъй като представят по грешен начин нашия любящ Спасител.

Трябва да достигнем един по-висок стандарт. В противен случай ще бъдем недостойни да носим името християни. Необходимо е да култивираме у нас същия дух, с който Христос спасяваше заблудилите се. Те са толкова скъпоценни за Него, колкото сме и ние. Тези хора са в не по-малка степен от нас достойни да бъдат трофеи на Неговата благодат и наследници на царството Му. Те са изложени на ударите на хитър враг, на опасности и нечистота, като ще загинат без спасяващата Христова благодат. Ако гледахме на този въпрос правилно, колко би се увеличило нашето усърдие и колко биха се умножили искрените ни себепожертвувателни усилия, за да можем да се приближим до тези, които се нуждаят от нашата помощ, от нашите молитви, съчувствие и любов! (СЦ, т. 5, с. 605, 606).

Исус, нашият Пример. Именно отхвърлените, бирниците, грешниците и презрените от хората бяха призвани от Христос. Неговата любов и доброта ги принудиха да отидат при Него! Единствените, които Той никога не подкрепяше, бяха хората, стоящи настрана в самодоволство и гледащи с презрение към другите...

Исус се отнасяше с уважение дори и към падналите на дъното. Христос изпитваше болка, когато се сблъскваше с враждебност, поквареност и нечистота, но никога не изрече нито дума, с която да покаже, че е разтърсен или че е бил оскърбен. Каквито и да си нечестивите навици, силните предразсъдъци или непоносимите страсти на човешките същества, Той се отнасяше към хората със състрадателна нежност. Когато имаме от Неговия Дух, ще смятаме всички хора за братя, подложени на същите изкушения и изпитания и падащи и ставащи отново, борещи се с обезсърчение и трудности, копнеещи за съчувствие и помощ. Тогава ще се отнасяме към тях така, че да не ги обезсърчаваме или отблъскваме, а да събудим надеждата в техните сърца (СВЛ, с. 164, 165).

Приложение А³²

Мастурбация и психични отклонения

В статията си "Психични отклонения, причинени от мастурбиране; историята на една идея" (Журнал за медицинска наука 108:1, януари 1962 г.) Е. Х. Хеър споменава за проучване, извършено с 500 лица, приети в щатската болница на Айова. Авторите на проучването (У. Маламуд и Дж. Палмър) са установили, че при 22 от тези лица мастурбацията е "очевидно най-съществената причина за заболяването".

Пишейки за мастурбацията в книгата си "Развитие и приспособяване на личността", С. Лестър и Алис Кроу заключават: "Все още последиците от тази форма на сексуална извратеност не са добре познати".

Д-р Дейвид Хоробин от Оксфордския университет заявява: "Количеството цинк в спермата е такова, че само една еякулация може да изхвърли целия цинк, просмукал от вътрешностите за един ден. Това води до различни последици. Ако отделеното количество не бъде възстановено с храната, многократната еякулация може да води до истински недостиг на цинк, като това да причини различни заболявания, включително и импотентност. Възможно е дори, като се знае значението на цинка за мозъка, да се окаже, че моралистите от XIX век са били прави, когато са твърдели, че многократното мастурбиране прави човека луд" ("Цинкът", Vitabooks, St. Albans, Vermont, 1981, p. 8).

Заключението е сходно с това на д-р Карл Пфайфър, който в книгата си за цинка пише следното: "Не ми се ще да го кажа, но при зрелите хора, които имат недостиг от цинк, сексуалната възбуда и необузданото мастурбиране може би водят до лудост" ("Цинкът и другите микроелементи", Keats: New Canaan, Conn., 1978, p. 45).

Не всички лекари биха се съгласили с тези заключения. Но важното е, че има учени, чиито изследвания са ги довели до мнения, сходни с ученията на Е. Вайт.

За повече информация вж. "Ръководство за детско възпитание" от Е. Вайт, с. 439-456.

³² Приложенията са изготвени от съставителите на книгата (бележка на редактора).

Приложение Б

Един от ранните църковни проблеми

Първите делегати на адвентната конференция, проведена на 4-6 октомври 1862 г. в град Монтерей, щата Мичиган, е трябвало да отговорят на 4 въпроса, първият от които бил: "Как да се отнасяме към браковете след развод?"

Изразът "бракове след развод" бил определен по следния начин: "Брак на хора, които са се развели, поради причини, различни от споменати в Матей 19 гл., като след развода са се оженили отново. Трябва ли такива хора, които впоследствие са приели настоящата истина, да бъдат приемани сред нас? (РХ, 14 октомври 1862 г.).

Този въпрос бил отнесен към специален комитет. Не е открит никакъв документ за следващи препоръки или действия.

Издателство "Нов живот"
София, ул. "Солунска" 10

Второ издание

© **Testimonies on Sexual Behavior, Adultery and Divorce**
Ellen G. White

Свидетелства върху сексуалното поведение, прелюбодействието и развода
Е. Вайт